
FLOPI
Computer tábor
Hahota

SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

Stephen Leacock:

Hínárba áztatva

avagy az óceán hajótöröttei

(részletek)

1867 augusztusában léptem a Pokolmártás fedélzetére, mely a gravesendi dokk mögött vesztegelt abban az időben, másodkormányzói minőségben. (Tudniillik én.)

– Isten hozta a fedélzeten, Blowhard! – kiáltott felém harsányan Bilge kapitány, kikukkantva az iránytűszekrényből, miközben kezét barátságosan nyújtotta felém a hajófar főtatján keresztül a fedélköz horgonyára.

Valódi, hamisítatlan tengerészkülsejű férfi állt előttem, a harmincas és hatvanas évek közt, mosolygós, frissen borotvált arccal, melynek simaságát csak két pompás pofaszakáll tette változatossá. Ezenkívül még hatalmas szakáll lógott az állán, a hátán és a kezein, míg őszbe csavarodott bajusza vállain átvetve tette teljessé a képet.

Mögötte a másodkapitány, a harmadkormányos és egy vagy két háromnegyedmatróz sorakozott fel. Már akkor észrevettem, hogy bizonyos néma szemrehányással pillantottak Bilge kapitány délceg alakjára.

Közben az előkészületek serényen folytak tovább. Az árbocok be voltak olajozva, a vitorlák duzzadóra kitömve, megvasalva. A legénység baltával felfegyverkezve vagdalta a kikötőhidat, az egyedüli tárgyat, ami még a parthoz kötött.

– Minden rendben? – kiáltott a kapitány a maga nyers modorában.

– Ó, igen, hogyne, sir! – kiáltotta karban a legénység.

– Ez esetben szedjétek fel a horgonyt, s küldjetek le egy embert a kamrakulccsal a ha-

jófenékbe; üssétek csapra a hordót!...

...Másnap reggel kedvező északnyugati széllel repültünk délkelet felé, megkerülve Anglia felső csücskét, a valódi tengerész csalhatatlan biztonságával tartva a csatorna felé.

Képzelni sem tudok felemelőbb látványt azok számára, akik még sohase látták a Nagy Csatornát, hajóról nézve. A világ egyik legszebb pontja ez úgyszólván. Tarka sokaságban nyüzsög itt a világ minden nemzetének hajója – dán, skót, arab, búr, néger hajók járkálnak fel és alá. Kínai gőzösök, hadihajók, motorcsónakok, jachtok és más járművek, jéghegyek, tutajok, dokkok, kompok, valóságos kompótok, amerre a szem lát. Ha mindehhez hozzáképzeljük a sűrű ködöt, mely az egész fölött lebeg, olyan vastagon, hogy az orráig se lát az ember, olvasóm némi fogalmat alkothat a látvány fenséges szépségéről...

...A harmadik reggelen Bilge kapitány lejött a kabinomba.

– Kedves Blowhard – így szólt –, arra kell kérnem önt, hogy kettőzze meg az őrséget.

– Mi történt? – kérdém.

– Két matróz beleesett a tengerbe – mondta bizonytalanul, kerülve tekintetemet.

Megelégedtem egy merev „Ám legyen, sir!" kiáltással, de lelkem mélyén mindjárt feltűnt nekem, hogy lehet az, hogy mindketten ugyanazon az éjszakán estek a tengerbe.

Bizonyára valami rejtélynek kell emögött lennie.

Két nappal később a kapitány ugyanazzal a különös pillantással jelent meg a közös reggelin.

– Valami baj van, sir? – kérdeztem, tűrtőztetve magam.

– Igen – morogta, igyekezvén közönyt mímelni, de észrevettem, hogy egy kemény tojást oly ideges erővel forgatott ide-oda ujjai közt, hogy csaknem kettéroppantotta –, sajnálattal közlöm, hogy elvesztettük szegény szakácsunkat.

– A szakácsot? – kiáltottam.

– Igen – folytatta a kapitány hadarva –, beleesett a tengerbe. Részben én is hibás vagyok. A korlát fölé tartottam őt éppen, hogy jobban szemügyre vehessen egy jéghegyet, és, és... esküszöm, puszta véletlenségből, beleejtettem a vízbe.

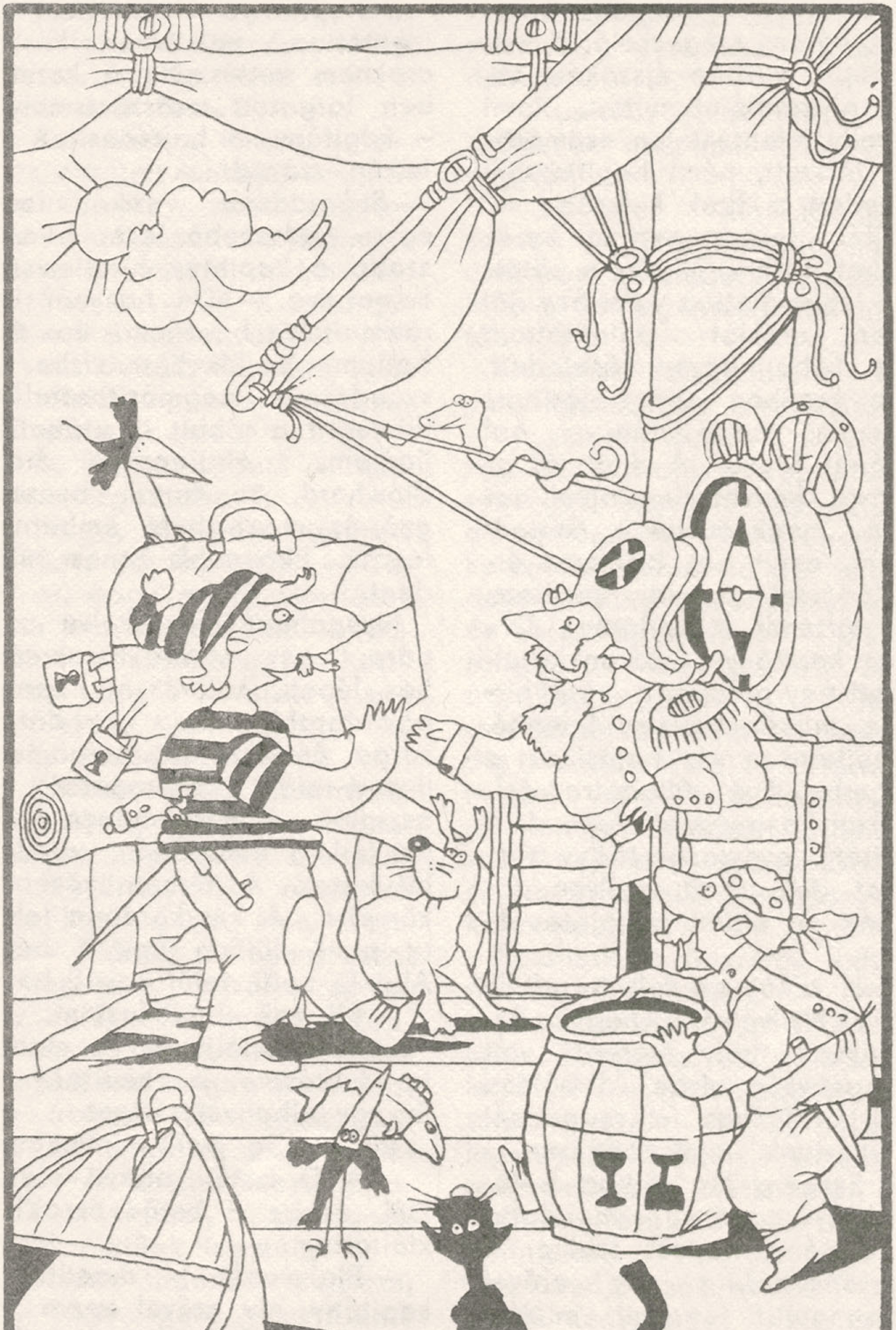
– Kapitány úr – kérdeztem –, és nem kapott utána?

– Még eddig nem. Annyi dolgom volt... – mondta bizonytalanul.

Mereven a szemébe néztem, de nem szóltam egy szót se.

Tíz nap múlt el.

A rejtély bonyolódott. Csütörtökön két emberünk tűnt el. Pénteken a másodkárpitos és

az első tapétázósegéd, valamint három szögecselő. A vasárnapra virradó éjszakán aztán olyasvalami történt, ami bármily jelentéktelen eseménynek látszott, némi bepillantást engedett a titok kulcsába.

Éjfél felé éppen a kerék mellett álltam, midőn a sötétség leple alatt a kapitány jól ismert alakját pillantottam meg. Lábujjhegyen közeledett, jobb kezében egy hajósinast vonszolva maga után, a bal lábánál fogva. A fiút jól ismertem, kedves fintoraival nagyon megkedveltette magát velem, azért hát bizonyos érdeklődéssel figyelni kezdtem, ami történik. A korláthoz érve Bilge kapitány óvatosan körülnézett egy pillanatra, majd hirtelen, mintha véletlenül tenné, beleejtette a kis hajósinast a tengerbe. Egy pillanatra felbukkant a gyermek feje, de a kapitány gyorsan néhány csónakot dobott rá, mélyen sóhajtott, és eltűnt a hajófenékben.

Íme, tehát ez volt a rejtély nyitja! Nyilvánvaló, hogy a kapitánynak nagy szerepe volt a legénység vízbe dobálása körül! Másnap a reggelinél találkoztunk, mint rendesen.

– Szegény kis William beleesett a tengerbe! – mondotta a kapitány, nagyot szelve a fókasonkából, s oly erővel marcangolta fogaival, mintha csak le akarná nyelni.

– Kapitány! – kiáltottam én izgatottan, miközben késem csaknem kettészelte a kezemben forgatott császárzsemlyét – kapitány, a hajóinas az ön lelkén szárad!...

– Száradásról szó nincs, egyre nedvesebb lesz – válaszolta a kapitány hirtelen elkomorulva. – De ha már így rámpirított, bevallom, én dobáltam be őket a vízbe, s szándékom megmásíthatatlan, miszerint a többit is utánahajigálom. Hallgasson meg, Blowhard, ön fiatal, becsvágyó és megbízható embernek látszik. Elmondok önnek mindent.

Nyugalmat erőszakolva magára, egy wertheimszekrényhez lépett, kotorászott benne egy darabig, majd egy darab sárga, összeszáradt pergament húzott elő, s kiteregette az asztalon. A pergamenen durva térkép elmosódó vonalai látszottak. A térkép közepén körvonal. A kör közepén fekete pont, fölötte egy K betű. Alul D betű, felül egy É betű.

– Mi ez? – kérdeztem.

– Nem találja el? – mondta fürkészve a kapitány. – Ez egy elhagyott sziget.

Világosság gyúlt elmémben!

– A D betű annyit tesz: Dél, és az É betű: Észak! – kiáltottam.

– Blohward! – mondta a kapitány, oly erővel verve az asztalt, hogy a kenyércipó a

tetőig ugrott. – Ön nagy ember! Eltalálta! Két éve töröm a fejem, hgy mi lehet ez!

– És a K betű?

– A K betű a kincset jelenti, az elrejtett kincset! – mondta a kapitány, majd megfordítva a térképet, folyékonyan olvasta fel hátáról a következő szöveget: – „A K betű jelenti azt a helyet, ahol a kincset elföldeltük. Félmillió spanyol dollár egy barna utazóbőröndben."

– És hol a sziget? – kérdeztem izgatottan.

– Ez az, amit nem tudok – dörmögte a kapitány. – Célom az, hogy addig vitorlázok fel és alá, párhuzamos vonalakban, a szélesség és hosszúság irányát követve, míg rátalálok.

– És közben?

– Közben le kell szállítanom a legénység létszámát a minimumra, hogy minél kevesebben legyünk, mikor osztozkodásra kerül a sor. Nos, Blowhard – kiáltott melegen, azzal a megnyerő szívélyességgel, mely feléje fordította rokonszenvemet, helytelen viselkedése dacára –, nos, Blowhard, nem akarna szövetkezni velem? Behajigáljuk őket a vízbe, kivéve a pincemestert, kiássuk a kincset, s gazdagok leszünk életünk fogytáig!

Olvasóm, tudnál-e megvetni érte, hogy igent mondtam? Fiatal voltam, forróvérű és heves, telve idealizmussal, reménnyel, gyermekes lelkesedéssel.

– Kapitány – mondtam, és a kezébe csaptam –, az öné vagyok!

– Jól van! – kiáltotta harsányan. – Menjen hát most óvatosan az előparkba, s kémlelje ki a legénység hangulatát.

Óvatosan felkúsztam a legénységi télikert alvótermeibe – egyszerű, durva helyiség volt ez a hajó farában, közönséges, egyszínű szőnyeggel a padlón, néhány szegényes karszékkel, íróasztallal, olcsó ripszgarnitúrával, keskeny, kék és vörös baldachinok mögé jól-rosszul elhelyezett rézágyakkal, egyszerűen mintázott köpőcsészékkel félig-meddig bebútorozva. Vasárnap reggel volt, s a legénység unottan himbálódzott a hintaszékeken, rossz pizsamákban, s durva manikűrkisasszonyokkal élcelődve.

Felálltak, s látszólag udvariasan köszöntöttek.

– Másodkormányos úr – szólt Tompkins, a főszakács legénye –, kötelességemnek tartom közölni önnel, hogy a legénység körében bizonyos elégedetlenség észlelhető.

A matrózok közül többen bólintottak.

– Csodálkozásunknak vagyunk kénytelenek kifejezést adni ama mód fölött, ahogy

itt az emberek eltűnnek – folytatta a fékevesztett szenvedély hangján. – Határozottan feltűnő, sőt képtelen jelenség ez, másodkormányos úr, s ha szabad magam így kifejezni, a legénység nem hajlandó bizalmával támogatni az effajta visszaéléseket!

– Tompkins – mondtam ellentmondást nem tűrő eréllyel –, meg kell értenie, hogy helyzetem és rangom nem engedi meg, hogy effajta beszélgetésben, mely a lázadás ismérveit közelíti meg, részt vegyek!

Megfordultam, s büszkén kimentem. A kapitány az ajtó előtt várt.

– Azt hiszem, fel akarnak lázadni! – csak ennyit mondtam.

– Well! – kiáltott a kapitány, kezeit dörzsölve. – Annál jobb, így legalább megszabadulunk tőlük. Természetesen – tette hozzá tűnődve, tekintetét a kabin ódivatú csillárára függesztve – gondolnunk kell támogatásra is. A napokban kalózhajóval kell találkoznunk számításaim szerint. Minden pillanatban itt lehetnek, megkönnyíteni a dolgunkat. Várjon csak!

Csengetett a kabinosfiúnak.

– Kéretem Tompkins urat, fáradjon le hozzám.

– Tompkins – szólt a kapitány, amint a matróz robusztus alakja megjelent az ajtóban –, volna szíves a kabinablakon keresztül kidúgni a fejét? Szeretném tudni, milyen idő van odakint!

– Tartom szerencsémnek – válaszolt a nyers fickó azzal az egyszerű bizalommal, melynek hallatára képtelenek voltunk egy cinkos mosolyt elrejteni.

Tompkins a kerek kis ablakhoz lépett, s kidúgta a fejét és vállait.

Egy-egy lábát megragadva, amilyen gyorsan csak lehetett, kitoltuk őt az ablakon. Hallottuk a test tompa locscsanását a vízben.

– Ez könnyen ment – dörzsölte kezét a kapitány. – Bocsásson meg, bevezetem a listába.

Miután ez megtörtént, a kapitány látható elégültséggel dörzsölte kezeit.

– A lázadás segítségünkre lesz – mondta. – De nem kell elsietni a dolgot. Megvárjuk a kalózokat, ezen a szélességi fokon szoktak cirkálni. Közben pedig, kedves Blowhard – szólt, felemelkedve székéről –, ha hetenkint egy-két emberrel végez, nagyon le lennék kötelezve önnek.

A negyedik napon kalózhajót jelentett az árbockosárból a kosaras fiú. Nem tudom, olvasóm, láttál-e valaha kalózhajót. Ez a látvány alkalmas rá, hogy megremegtesse a legedzettebb tengerészszívet. A

POKOLMARTÁS
Psz!

hajó feketére volt festve, fekete zászló lengett róla, a vitorlák is feketék voltak, s a fedélzetén tetőtől talpig feketébe öltözött kalózok sétálgattak kart karba öltve. A KALÓZHAJÓ felirat óriás fehér betűkkel ragyogott a hajó oldalán. Legénységünk láthatóan megrendült. Igaza is volt neki, mármint a legénységnek, ettől a látványtól egy szopós borjú is elvesztette volna a bátorságát.

A két hajó egymásra fektetett oldalakkal összesimult. A legénység erős kötelekkel és masnikkal összekötözte a két hajót, kényelmes átjáróhidat vertek a két fedélzet közé. Abban a pillanatban a kalózok vérben forgó szemekkel, fogcsikorgatva és körmeiket reszelve elárasztották fedélzetünket.

Vad küzdelem kezdődött. Mindössze két óra hosszáig tartott az első összecsapás, leszámítva a rövid, negyedórás villásreggelit. A legénység derekasan harcolt, rázták egymást, orvul hátba rúgták, arcul ütötték, sőt az állati düh paroxizmusában többször csaknem megharapták ellenfelüket. A kalózok közt különösen egy hatalmas fickó tűnt fel nekem, aki keményen bogra kötött törülközővel csapkodott maga körül eszeveszetten, míg aztán Bilge kapitány rá nem vetette magát, egyenesen arcába sújtva egy hatalmas banán héjával – csak így sikerült ártalmatlanná tenni.

Két óra múlva közös megegyezéssel eldöntetlennek mondtuk ki a harcot. Félidő: kettő–null, de még hátra volt egy szabadrúgás.

A két hajó kötelékeit eloldozták, s három harsány „Hurrá!" kiáltással a legénység elbúcsúzott derék kalózainktól.

– Most pedig – súgta nekem a kapitány –, hadd lássuk, hogy állunk a legénység dolgában.

Lement a fedélközbe. Néhány perc múlva visszatért, az arca holtsápadt volt.

– Blowhard – szólt, rosszul palástolt rémülettel –, a hajó süllyed. A kalózok egyike (nyilván véletlenül, kérem, én nem gyanúsítok senkit) lyukat fúrt a fenekébe. Természetesen a hajónak.

Mindketten hallgatóztunk. A kapitány lebocsátotta a vízmérő készüléket. Vizesen húzta vissza.

A legénységet a szivattyúk mellé állítottuk – megkezdődött az a lázas munka, amelyet csak azok ismernek, akiknek volt már alkalmuk süllyedő hajóban megfulladni.

– A hajó kénytelen elsüllyedni – mondta komoran. – Kiszámítottam. Fél évig tart, vagy eltarthat évekig is – mindegy. De okvetlen el kell süllyednie, ha ez így megy to-

KALÓZHAJÓ

vább. Nincs más hátra, sorsára kell bíznunk őt. Még mindig jobb, mintha partra vinnők, és szégyenszemre ott süllyedne el.

Ezen az éjen, a sötétség leple alatt, míg a legénység a szivattyúkkal foglalatoskodott, a kapitány és én tutajt építettünk.

Észrevétlenül lefűrészeltük az árbocokat, egyforma hosszúságúra reszeltük a nálam levő körömreszelővel, egy sorba fektettük őket, aztán az egészet négy erős, színes cipőpertlivel összekötöztük.

Sebtiben néhány élelmiszerességet gurítottunk a tutajra, néhány hordót a tetejébe, egy szextánst, egy kronométert, egy gázórát, egy biciklifújtatót, egy porszívó gépet s néhány más tudományos műszert. Majd felhasználva a hajó himbálódzását, hirtelen vízre bocsátottuk tutajunkat, s a trópusi éj leple alatt elhagytuk megátkozott hajónkat.

A hajnalhasadás már az Indiai-óceánban talált bennünket. Már csak egy pontnak látszottunk.

Reggel, rögtön öltözködés és borotválkozás után, szemügyre vettük élelmiszerkészletünket.

Ekkor derült ki helyzetünk borzalmas volta.

A kapitány egymás után emelte ki a ládákból a pácolt marhaszeleteket tartalmazó konzervdobozokat. Ötvenkét darab volt mindössze. Aggodalmas arccal figyeltük, míg az utolsó is elő nem került. Egyetlen gondolat remegtette meg mindkettőnk szívét. Mikor az utolsó doboz napvilágot látott, a kapitány tágra meresztett szemmel, iszonyodva emelkedett fel.

– A konzervnyitó! – dadogta halálra váltan. – Irgalmas Isten! A konzervnyitó!

Eszméletlenül esett össze.

Közben én remegő kézzel az üvegeket próbáltam kinyitni. Porter sör volt bennük, összesen hatvan darab. Hideg veríték lepte el homlokomat.

– A dugóhúzó! – kiáltottam. – Nincs dugóhúzónk!

Eszméletlenül estem a kapitányra.

Mikor felfrissülve, az üdítő ájulásból magunkhoz tértünk, tutajunk már alig látszott. Egészen kicsire zsugorodtunk öszsze, amiből arra következtettünk, hogy nagyon messze lehetünk a hajótól.

Fejünk felett a trópikus ég kérlelhetetlen forrósága. A tenger ólmos hullámai csapkodták tutajunk szélét. Körülöttünk a pácolt marhaszeletek és bedugaszolt sörök hevertek halomban. A következő napok folyamán szenvedésünk kimondhatatlan volt, nem is beszéltünk róla, színházi lapokat olvastunk inkább. Később, félig önkívületben, ököllel pró-

A DUGÓHÚZÓ!
A KONZERV-NYITÓ!
PORTER SÖR

báltuk beverni a dobozok fedelét – sőt a színes reklámboríték épségét kockáztatva, a tutaj derekához verdestük őket. Minden hiába. Azután előbb a palackokat ütöttük a dobozokhoz, majd a dobozokat a palackokhoz, azzal se törődve már, hogy bereped az üveg, és a palack egyszerűen használhatatlanná válik.

Hiába volt minden!

Így múltak a napok. Komor csöndben ültünk egymással szemben. Nem volt mit enni, nem lehetett cigarettázni, olvasnivalónk teljesen elfogyott, s egy hét múlva kifogytunk minden témánkból! ... Az utolsó Shaw Johannájáról szólt, egy képeslap nyomán – vége, már semmi se érdekelt.

A tizedik napon Bilge megtörte a csöndet. Bár inkább egy dobozt tört volna meg.

– Készítse el a sorsjegyeket, Blowhard – mondotta. – Nincs más hátra.

– Értem – szóltam komoran –, hiszen napról napra soványabbak leszünk.

Azután az emberevés szörnyű kilátása mellett, kis nyomdánkon elkészítettem a két sorsjegyet.

A kapitány felé nyújtottam.

Ő húzta a rövidebbet. Nekem slágerem volt.

– Mit jelentsen ez? – kérdezte, félelem és remény közt remegve. – Nyertem?

– Nem, Bilge – mondtam szomorúan –, vesztett.

Az ötvenedik napon arra ébredtem, hogy a tutaj idegesen dörzsöli az orrát. Ugyanis a sötétben a partnak ütődött neki. Talán túl sokat ettem vacsorára, s nem vettem észre a szárazföld közelségét.

Egy sziget állt előttem. Kerek, jellegzetes alakjáról rögtön felismertem.

– A kincses sziget! – kiáltottam. – Végre mégis megjutalmazott az ég hősi szenvedéseimért!

Lázas gyorsasággal a sziget közepére siettem. De mily lesújtó látvány fogadott! ... A homokban mély üreg ásítozott felém – egy üres utazóbőrönddel a fenekén –, az üreg szélén beásott hajódeszka, ezzel a felirattal: Pokolmártás. 1867. október. Úgy! A gazemberek tehát kijavították a hajót, megtalálták a térképet, amit elővigyázatlanságból az asztalon felejtettünk, s elrabolták orrunk elől a kincset, melyért annyi kalandot szenvedtünk át!

Az emberi hálátlanság fölött érzett mély fájdalommal roskadtam a gödör mellé.

A lakatlan sziget lőn otthonom.

Itt folytattam nyomorúságos életemet, homokot, néha, ha jobban ment az üzlet, kevés kavicsot ettem, és a kaktuszlevelekből ruhát is készítettem

magamnak. De a mértéktelen sárevés és a rossz gazdasági viszonyok lassankint aláásták pompás egészségemet. Megbetegedtem. Meghaltam. Eltemettem magam, egy könnyet ejtve síromra.

Bár a tengerésztörténetek szeretett szerzői okulnának sorsomon, és ők is hasonlóképpen cselekednének.

1980 óta jelenik meg a HAHOTA. Ebben a válogatásban az első tíz számból közlünk mindenféle vicceket, poénokat, humorkákat (és nem uborkákat) vagyis mindazt, amin nevethettek a gyerekek 1983-ig. Tesszük ezt azért, mert bizonyára nincs meg mindenkinek a teljes sorozat, no meg azóta is sok az újszülött, akiknek köztudottan minden vicc új, még a lengő szakállú, pókhálós tréfa is.

Tehát — osztály vigyázz!! Nevetés indulj!!

Kuncogó

HIFI

Japánok egymás közt:

– Mi van a kezemben?

– Hifi-torony.

– No, igen, de mennyi?

KÉPZELD!

– Tegnap találtam egy patkót!

– Te szerencsétlen! Tegnap óta egy ló mezítláb jár!

TALÁLT TÁRGY

Az óvónéni egy kesztyűt talál az udvaron.

– Mónika, nem a te kesztyűd ez? – kérdezi az egyik kislánytól.

– Nem, óvónéni, az enyém elveszett!

INTŐ

Jancsi intőt vitt haza. Másnap újságolta, hogy a szülei dühkitörés helyett jót nevettek az intőn. A szövege ugyanis ez volt: „Illetlen dolgokról leveleztem az órán. XY énektanár".

PISTI MEGKÉRDEZI

– Miért piszkos ez a csésze?

– Piszkos? Már hatan ittak belőle, de még senki nem panaszkodott!

KIP-KOP

– Ildi, kopog valaki!

– Á, csak a cipőm.

– Jó, akkor engedd be!

SZOMORÚSÁG

– Hát te miért sírsz? – kérdezi a tanítónő a pityergő Jancsikát, aki az utolsó padban ül.

– Azért, tanító néni – hüppög a fiú –, mert mindenki hátat fordított nekem...

JÓ TANÁCS

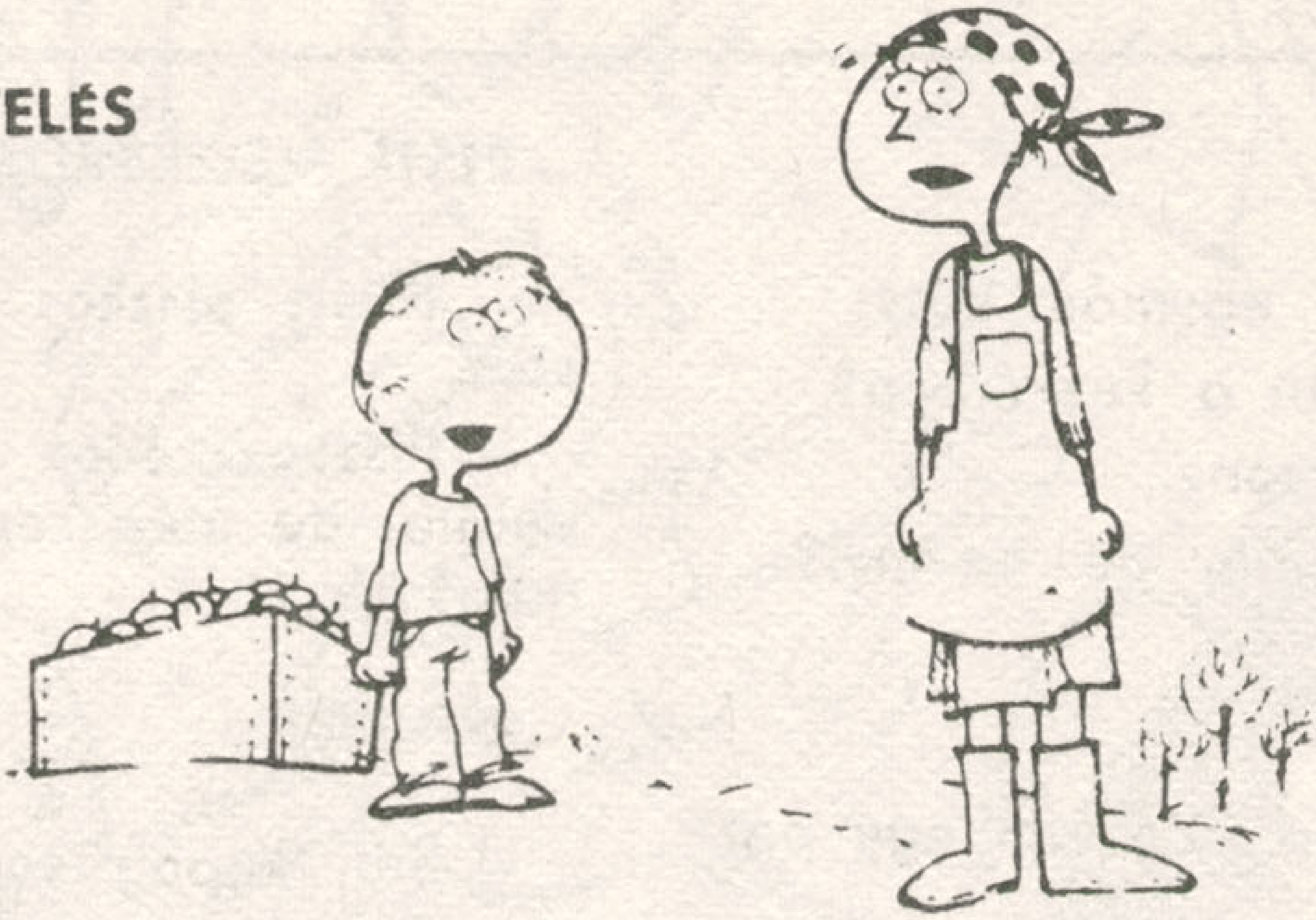
Marika egy szobában alszik bátyjával, Péterrel. Egy éjszaka a kislány rémülten sikolt fel:

– Péter, Péter, ébredj fel, azt álmodtam, hogy egér van a szobában és félek!...

Péter nyugodtan fordul a má-

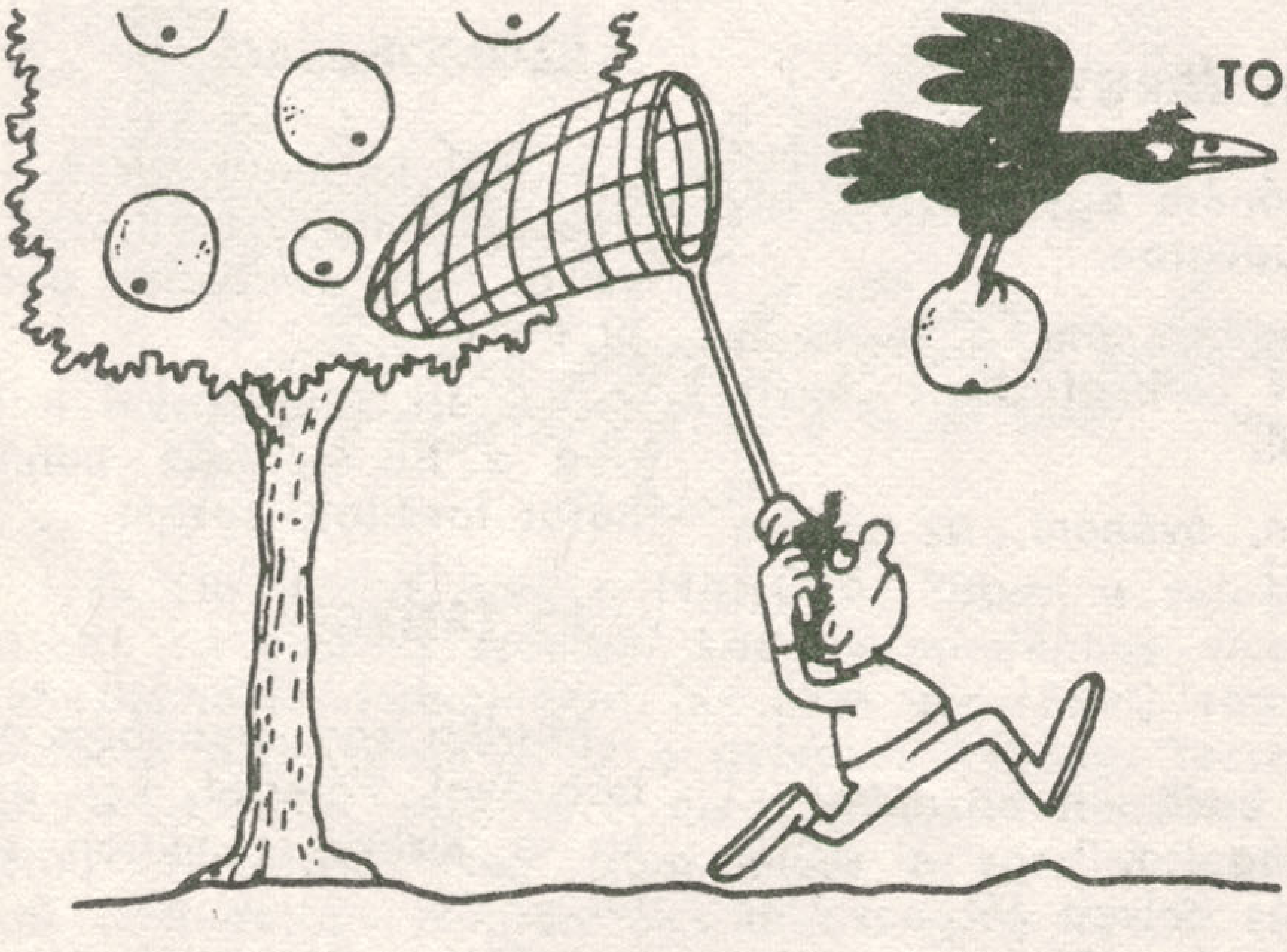
ALMA-HAHA

KÖVETELÉS

Kész vagyok a gyümölcsszürettel. Mikor lesz belőle lekvár?

TOLVAJ

„Hamar a madarat, el kell venni tőle!"

sik oldalára és úgy mormolja:

– Álmodd azt, hogy két macska is van a szobában és majd nem fogsz félni.

A FIZIKUS

– Mi van ebédre? – kérdezi Karcsi az iskolából hazaérve.

– Lencse – válaszol az édesanyja.

– Homorú vagy domború? – teszi fel az új kérdést a fiú.

SAPKA

– Szervusz Gyuszika, hát az új sapkád? Talán elmentél sapka nélkül?

– Itt van, anyu.

– Sáros, koszos! Mit csináltál vele?

– Elvették a nagyfiúk és fociztak vele.

– Miért nem vetted vissza tőlük?

– Nem lehetett, anyu! Nem mozdulhattam el a helyemről.

– Miért?

– Én voltam a kapus.

VONATON

– De hosszú ez az alagút! – mondja csodálkozva egy utas.

– Hát persze! – válaszol a másik. – Hiszen az utolsó kocsiban ülünk!

A GYŐZTES

– Régen láttam a bátyádat.

– Kórházban van.

– Szegény. Mi baja?

– Abban versenyzett a barátjával, hogy melyikük mer jobban kihajolni az ablakon, és a bátyám győzött . . .

DE KÁR!

– De kár, hogy XIII. Lajos nem germán király volt – panaszkodik a fiú a húgának.

– Miért? – érdeklődik a kislány.

– Mert ma azt írtam a történelem dolgozatban . . .

A FOCIMECCSEN

Péter és Dani focimeccset néznek. Dani a következő szavakkal fordul a barátjához:

– Nézd, Péter, olyan unalmas ez a mérkőzés, hogy még az egyik edző is elaludt!

– És ezért ébresztettél fel engem? – förmed a barátjára Péter.

KIS TUDÓS

– Nicsak, az öcséd már újságot olvas?

– Ugyan, még csak négyéves. Keresztrejtvényt fejt.

SZUNET

– Kár, hogy ilyen rövid a szünet – panaszkodik Aladár.

– Hát akkor nyújtsd meg egy kicsit!

– Hogyan?

– Mindennap kelj fel reggel három órakor!

Újráztak a pótvizsgázók

Bizonyítványosztás. Hurráztak a továbbjutók, újráztak a pótvizsgázók. Mindenki szerette volna elfelejteni az iskolát és élvezni a nyári szünetet. De lehet-e? Ez most a kérdés?

Vegyük sorjában! Július elején a televízió reklámjai ontják az iskolaköpenyekről szóló információkat.

Július közepe: az ÁPISZ is belekap a témába, olcsóbb munkafüzet akcióról ad tájékoztatást.

Július vége: már folyik a vita az újságokban, mikor, milyen új tankönyv nem jelenik meg időre. Pedig nem kell sietni, a sietség csak árt, vallják a gyerekek.

Augusztus eleje: iskolatáska kampány az egész országban. A szülők kettőt is vesznek, hiszen ez úgyis fogyóeszköz.

Augusztus közepe: minden iskola kapuján a tanévnyitó pontos ideje olvasható. Jó az elsősöknek, ők még nem tudnak olvasni!

Augusztus vége: itt azután ömlesztve egyszerre minden, családi megjegyzésekkel fűszerezve: csak már kezdődjék a tanítás, mert nem bírunk ezzel a gyerekkel.

Ezek után nem csoda, ha így kiáltanak fel az iskolások: „De jó a struccnak, az a fejét a homokba dughatja, amikor akarja!"

TUDOMÁNYOS HÍREK

FIÚ-E VAGY LÁNY?

Borneói orvosok egy sajátságos csoportja fényt derített az izgalmas titokra, hogy mitől függ a születendő gyermek neme. Orgona Ship, a kutatócsoport vezetője újságírók előtt kijelentette: az, hogy valakinek fia vagy lánya születik-e, csupán egyetlen dologtól függ. A véletlentől...

ÓKORI ÉLETKÉP

Újabb ókori tekercseket találtak Egyiptomban. Az egyikről hamarosan kiderült, hogy egykor mákos tekercs – óarab nyelvjárásban beigli (!) – volt, de ma már élvezhetetlen. A másik tekercsen titokzatos felirat látszott, annak megfejtése már nehezebben ment. De megérte a fáradságot! A tekercsen ugyanis a következő felirat volt olvasható:

„Hasszán! A mákos tekercsből hagyjál a gyerekeknek is, mert különben rád uszítom a tevét! A te Leiládod..."

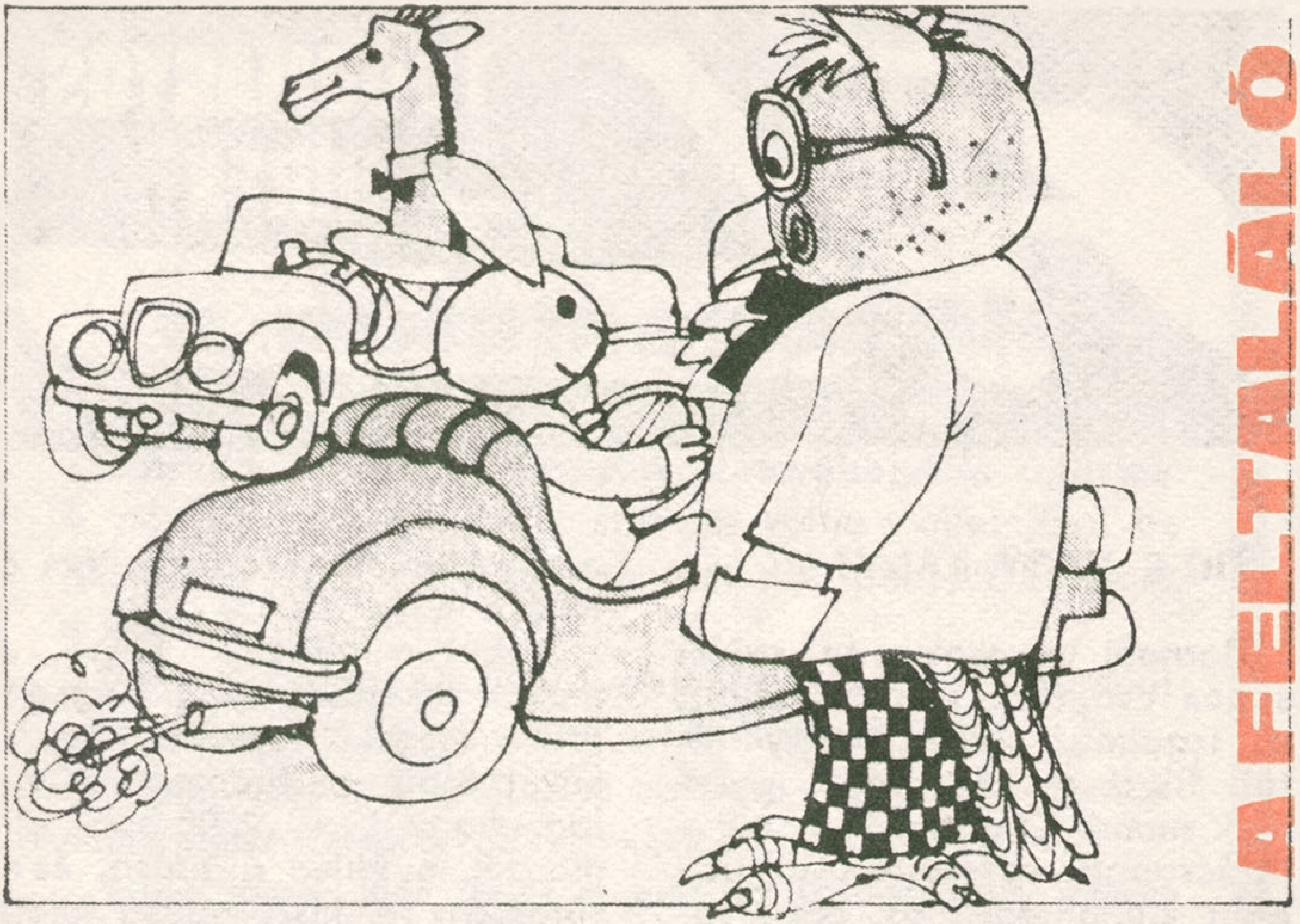
Abból a tényből, hogy a mákos tekercset végül mégsem ették meg a gyerekek, arra következtet a tudományos világ, hogy i. e. 2500-ban elmaradt a Nílus áradása, és a sütemény – kiszáradása miatt –, már akkor is élvezhetetlen volt.

MŰHOLD-KÓR

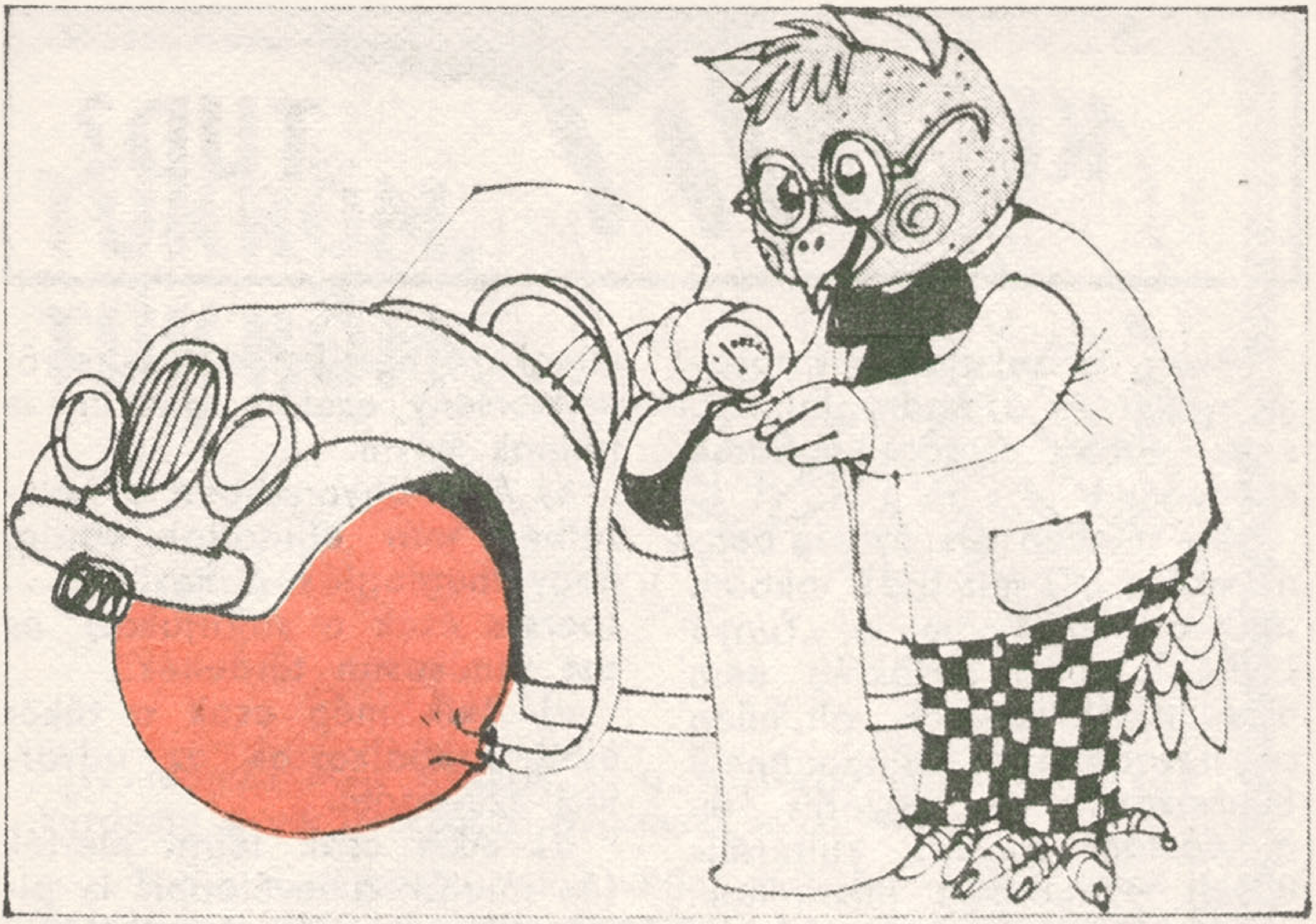
Huncut gyerekek pénzzé tették teljes matchbox-készletüket, és a bevételből újfajta mesterséges holdat bocsátottak föld körüli pályára. Az új objektum sarló alakú, két jóságos szeme van, és a szája sarkában elnéző mosoly bújkál.

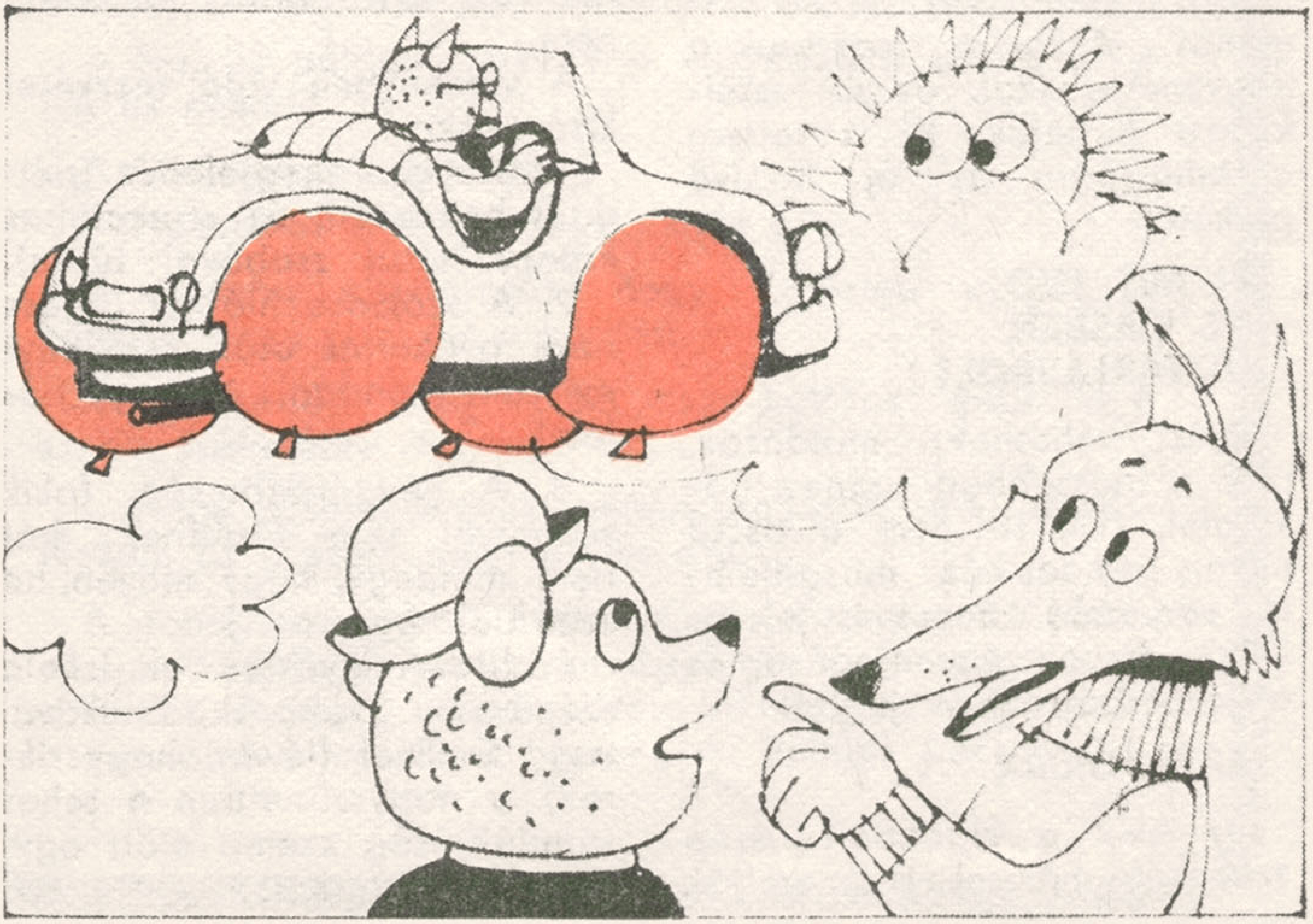
Néhány csillagász, aki megpillantotta a tréfás égitestet, ugyanilyen arckifejezéssel bolyong a világban azóta is. Esetükben eddig a leggondosabb kezelés is hiábavalónak bizonyult...

A FELTALÁLÓ

KI MIT TUD?

(Avagy elszakítjuk a hagyományokat és a nadrágjainkat, s ez utóbbit szigorú pofonok ellenében.)

Már minden őrs nyakig benne volt a „Ki mit tud?"-okban, csak az én őrsöm, a „Tunya Lajhár" baráti közösség nem mozdult. (Jelszavunk volt, hűen a névadóhoz.) Mindennemű felhívásomra – ugyanis én gondoztam az őrs kulturális ügyeit – hevesen ellenálltak. Szóval nem „szívtam fel magamat". Akkor is szakítunk a hagyományokkal, és új vetélkedést hirdetek. Ki is tettem a faliújságra az új felhívó plakátot.

KI MIT TUD AZ ŐRSBEN UDVARLÁSBÓL?

Részt vehetnek: mindazok, akik a legszebben tudnak udvarolni. (De itt nem a tiszta udvar, rendes ház mozgalomról van szó.) Lányok is jelentkezzenek, az egyenjogúság és a jóval bátrabbak jogán.

KATEGÓRIÁK

a) Akik a kigondolt szép szavakat már el is mondták ellenkező neműeknek, és erről holtverseny esetén igazolást is tudnak hozni.

b) Akik ugyanebben a helyzetben már eljutottak odáig, hogy megfogták a kezüket... (persze csak a sajátjukat) és azt ritmikusan tördelték.

c) Akik még csak a tükör előtt próbálkoztak az udvarlási szöveggel.

d) Akik csak leírni merték (de miután a levélpapír is piros volt zavarában), elküldeni nem.

A versenyben való részvétel kizáró okai:

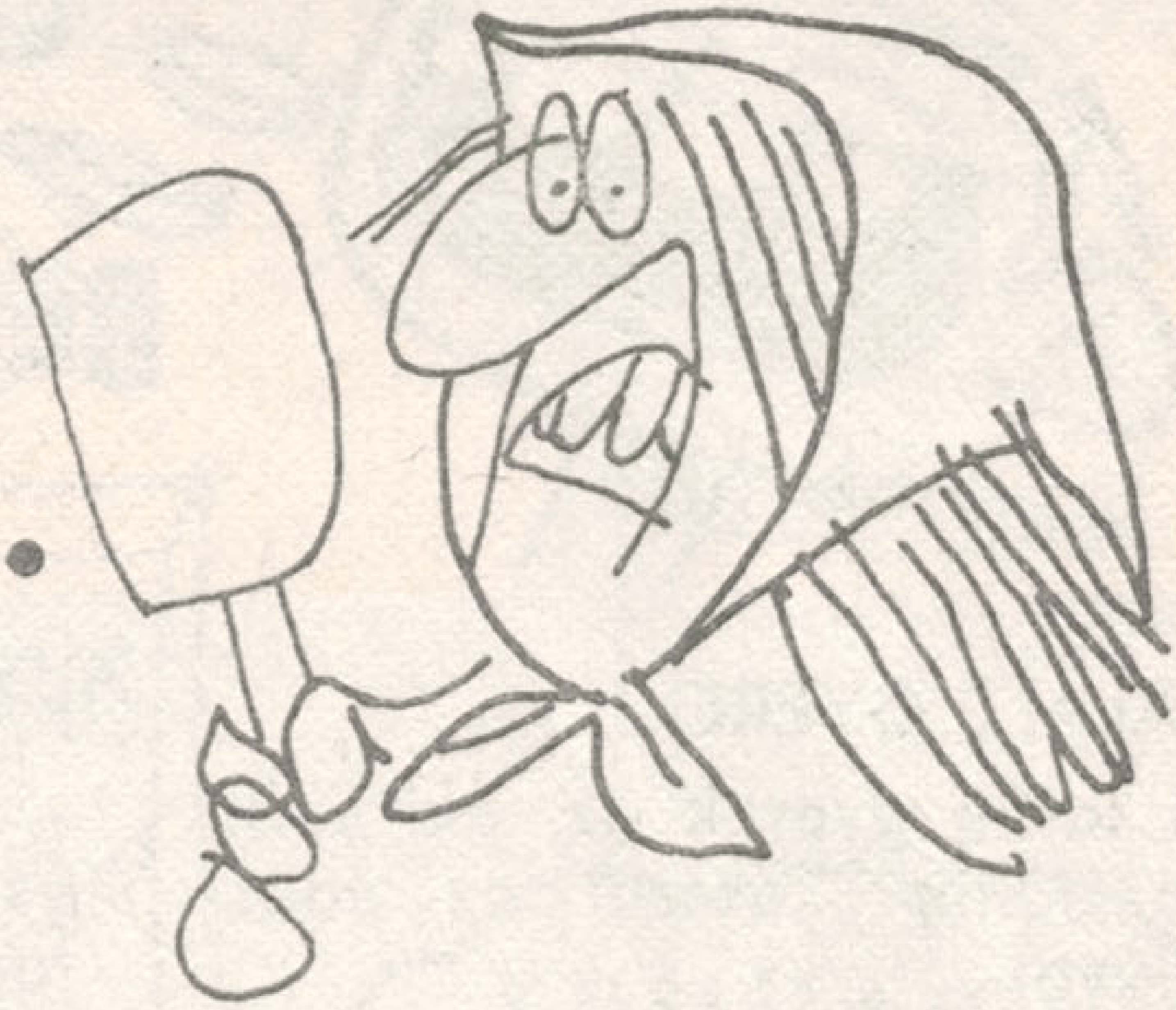
1. Slampos megjelenés (például bokazokni és strucctollas kalap, hátul zsabóval tűzve).

2. A szókincs hiánya (egész napi gyakorlás után csak enynyit tud mondani: jó vagy nálam).

3. A nemtörődömség (akik semmivel sem törődnek: hát nem mindegy, hogy milyen, ha szeretjük egymást?).

Fődíj: A győztes az iskola szépével, Svanczák Etelkával vagy Ernővel (lévén, hogy ikrek) a nagyszünetben a teljes tanulóifjúság szeme előtt egyszer beszélgethet.

TÜKRÖM, TÜKRÖM...

...mondd meg nékem, ki a legszebb a világon? – kérdezte a varázstükörtől a gonosz mostoha.

– Tudja a kórság! – vont vállat a tükör. – Az ilyesmi ízlés dolga. Egy krokodilnak például egy másik krokodil.

– Na, és például neked? – villámlott a mostoha. – Na és neked?

A tükör enyhén elpirult.

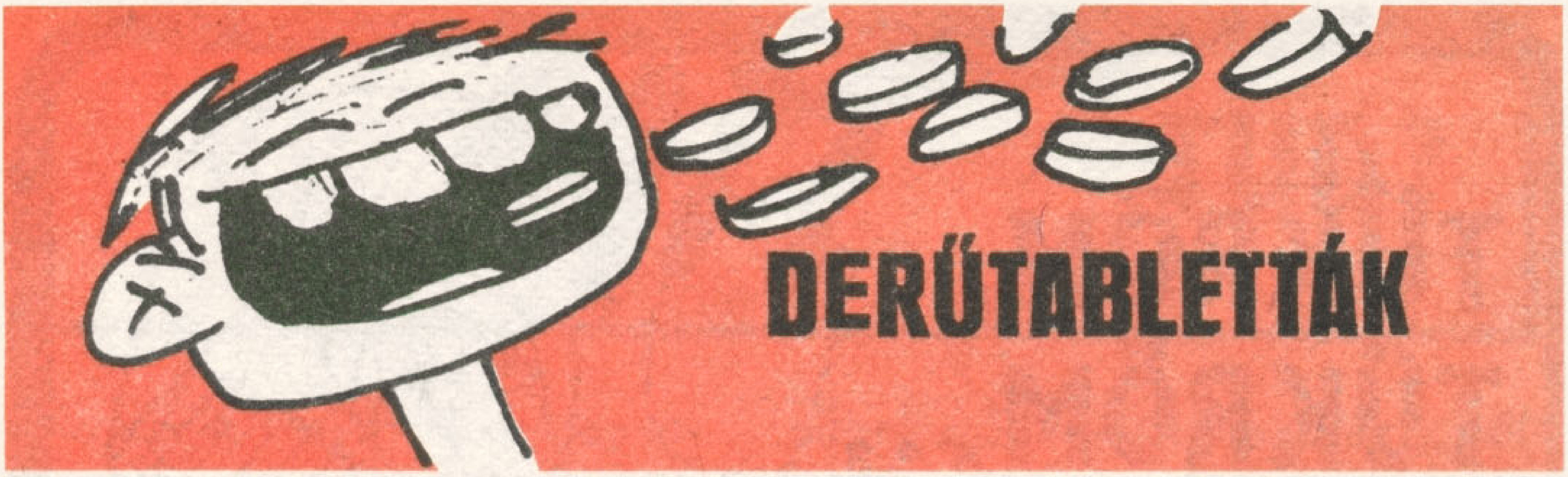
– Nekem az a szép, nagy tükrös ajtó.

A mostoha elhatározta, hogy türtőzteti magát, és konkrétabban teszi fel a kérdést.

– Azt mondd meg végre, hogy kettőnk közül ki a szebb, Hófehérke vagy én?

– Hogy őszinte legyek, nekem egyiktek sem tetszik. Nekem az a szép, nagy tükrös ajtó...

A gonosz mostoha elővette dúsan aranyozott tükörzúzó kalapácsát, és gondosan apró darabokra zúzta vele a tükröt. A tükör utódai viszont okultak az esetből. És azóta folyton hazudnak annak, aki beléjük néz...

DERŰTABLETTÁK

TALÁLT GYEREK

A talált gyerek az, aki soha nem bánik rosszul az édesanyjával.

NŐNEK A GYEREKEK

– A fiam már most kinőtte azt az öltönyét, amit csak a jövő évben akartunk megvenni.

SZELLEMIDÉZÉS

„Kérem, hogy ódon kastélyunkban pontban éjfélkor jelenjen meg, ellenkező esetben . . ."

FUTBALL

A csatár öt méterre a kaputól bombagólt fejelt. Negyedórával a mérkőzés megkezdése előtt.

HÁZIBULI

– A kisfiam ragaszkodik hozzá, hogy ott legyek minden házibuliján.

– Miért?

– Addig sem vagyok a kocsmában!

BOHÓC-BÉRLISTA

Előadásonként négy bukfenc és három hasraesés, az ötven forintjával annyi mint . . .

CIRKUSZBAN

A dobok félelmetesen, vészjóslóan peregtek, amikor a porondmester bejelentette, hogy szünet következik, és sajnos, drágák a cirkuszi büfé árai.

KERÉK

Tulajdonképpen a fakerék feltalálásával kezdődtek a mai autókarambolok.

JÓ SZERVEZŐ

A harmadik általánosba járó Pisti már most szervezi az érettségi találkozójukat.

SZÉP KIS RÁDIÓ

– Mit lehet fogni a zsebrádiódon?

– A tartószíjat.

UTASSZÓRAKOZTATÁS

A pályaudvari hangosanbeszélőn most ismertetik az 1927. évi menetrendet.

Állati dolgok

Nehéz eset

FURCSA TÁBLA

Kérjük, a lábtörlőben a lábat megtörölni, és nem belépni!

DERÉK FIÚ

Van olyan gyerek, aki a szülei mellett is apátlanul, anyátlanul nő fel.

IGÉNYESSÉG

– Fogtam egy tízkilós halat, de visszadobtam a vízbe. Majd kifogom, ha nagyobbra nőtt.

MÚZSA

Ezt a költőt nem csókolta homlokon a múzsa, hanem felpofozta.

ŐSZINTE PEDAGÓGUS

– Negyvenöt gyermekem van a második bében, de én még a sajátommal sem tudok bánni.

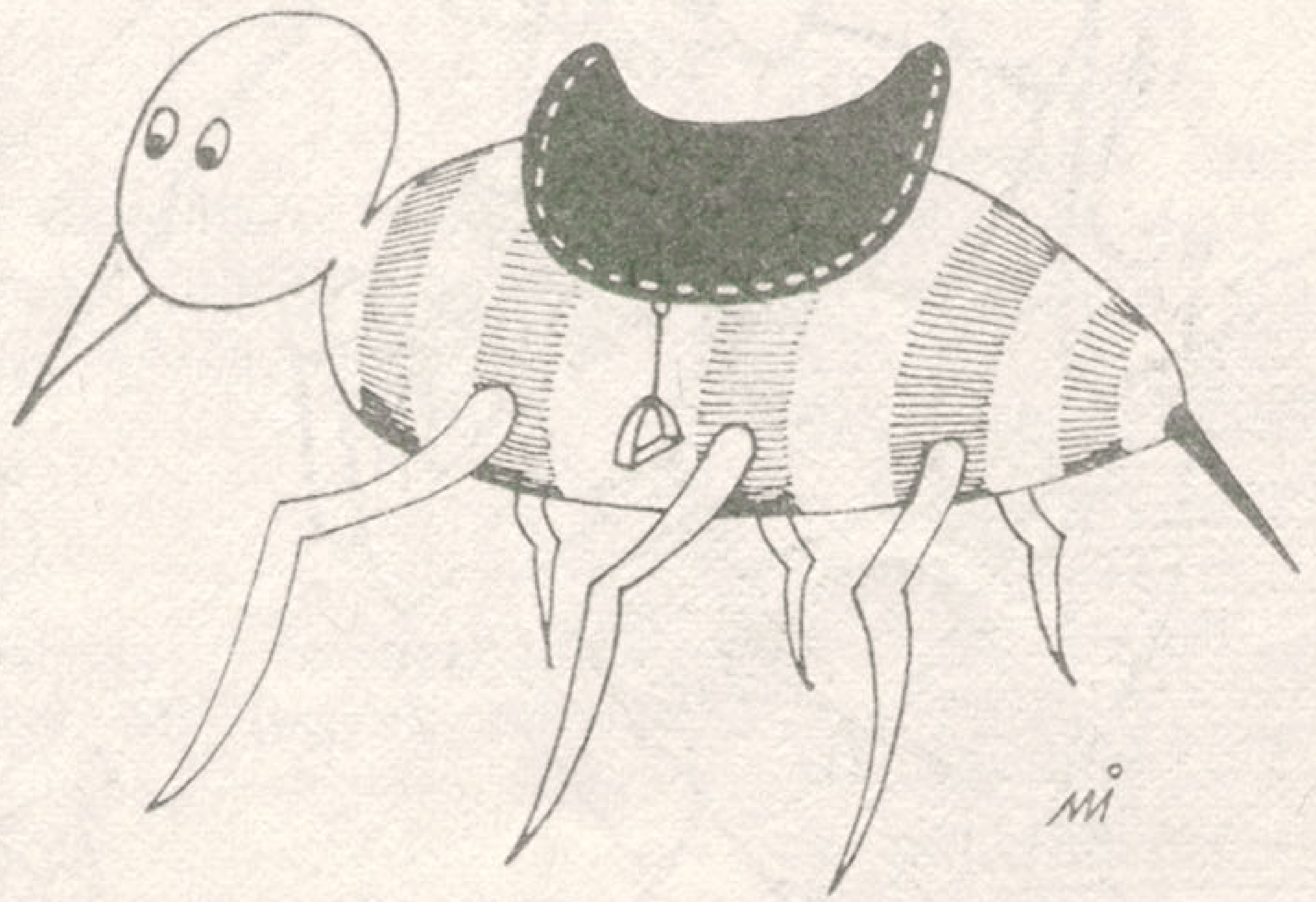
ÁLLATBARÁT

– Nem adná kölcsön a kutyáját egy órára? Egy kellemetlen vendégemet kellene megharapnia.

GYENGE FILM

A moziréklám így szólt: „Minden második nézőnk könyvjutalmat kap." De a nézőtéren csak egy néző foglalt helyet.

Felnyergelt lódarázs

JELLEMZÉS

Laci olyan fiú, aki a gordiuszi csomót egyetlen mozdulattal tovább csomózza.

KÜLÖNÖS ESET

A tengeralattjáró legénysége egyórai eltávozást kapott. Az Atlanti-óceán közepén...

TELEFONRAJONGÓ

Béla a vakbelét is a telefondoktorral szeretné kivetetni.

SZOMSZÉDOK

– A szomszédom egész éjszaka hangosan rádiózik. Így képtelen vagyok gyakorolni a zongorán.

ABLAK

– Nézz ki a vonatablakon. Már este van.

– Tévedés. Délelőtt tizenegy óra van, csak nem mosták meg az ablakokat.

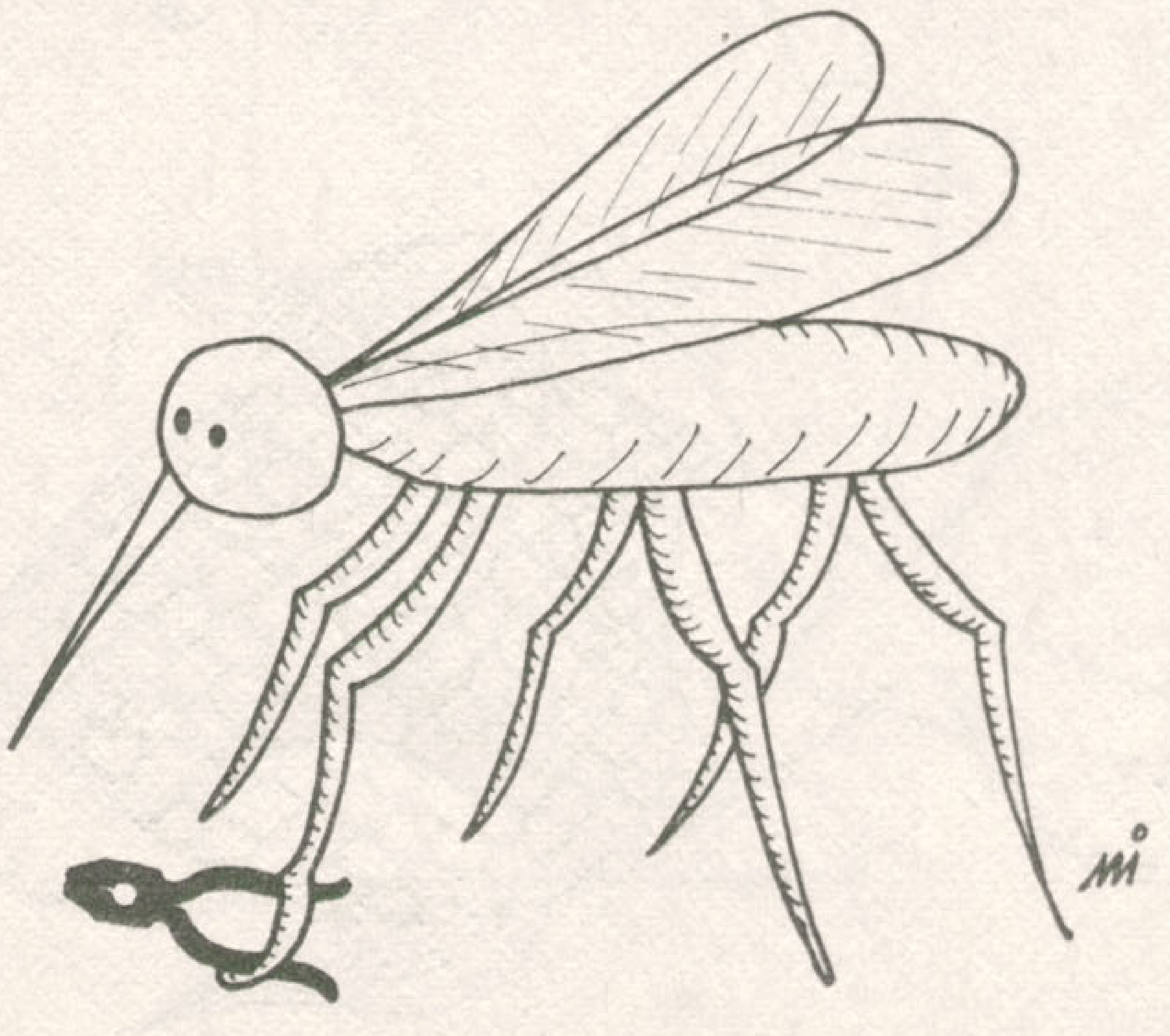
KOCSMÁBAN

– Én olyan szülő vagyok, uram, aki nem tesz különbséget a gyerekei között. Mindegyiket egyformán elhanyagolom.

RANGKÓRSÁG

– Igaz, hogy talált gyerek vagyok, de engem nem a XVIII. kerületben találtak, hanem a Belvárosban.

Szúnyog – csípőfogóval

TANÚ

– Tanút keresünk. Ön látta a verekedést?

– Egy darabig. Amíg az ütlegektől el nem veszítettem az eszméletemet.

SZÜLŐI OKÍTÁS

– Ha valamit nem tudsz, kisfiam, bátran kérdezz meg engem, majd én megkérdezek valakit.

ZAJOS HÁZ

– Miért olyan zajos az önök háza?

– Minden lakó reggeltől estig ordítva követeli, hogy csend legyen!

BIZALMATLANSÁG

– Vettem tíz kutyát. Az egyik talán majd hűséges lesz hozzám.

ABSZOLÚT TOLAKODÓ

Abszolút tolakodó az, aki a fogorvosnál is harcol az elsőbbségért.

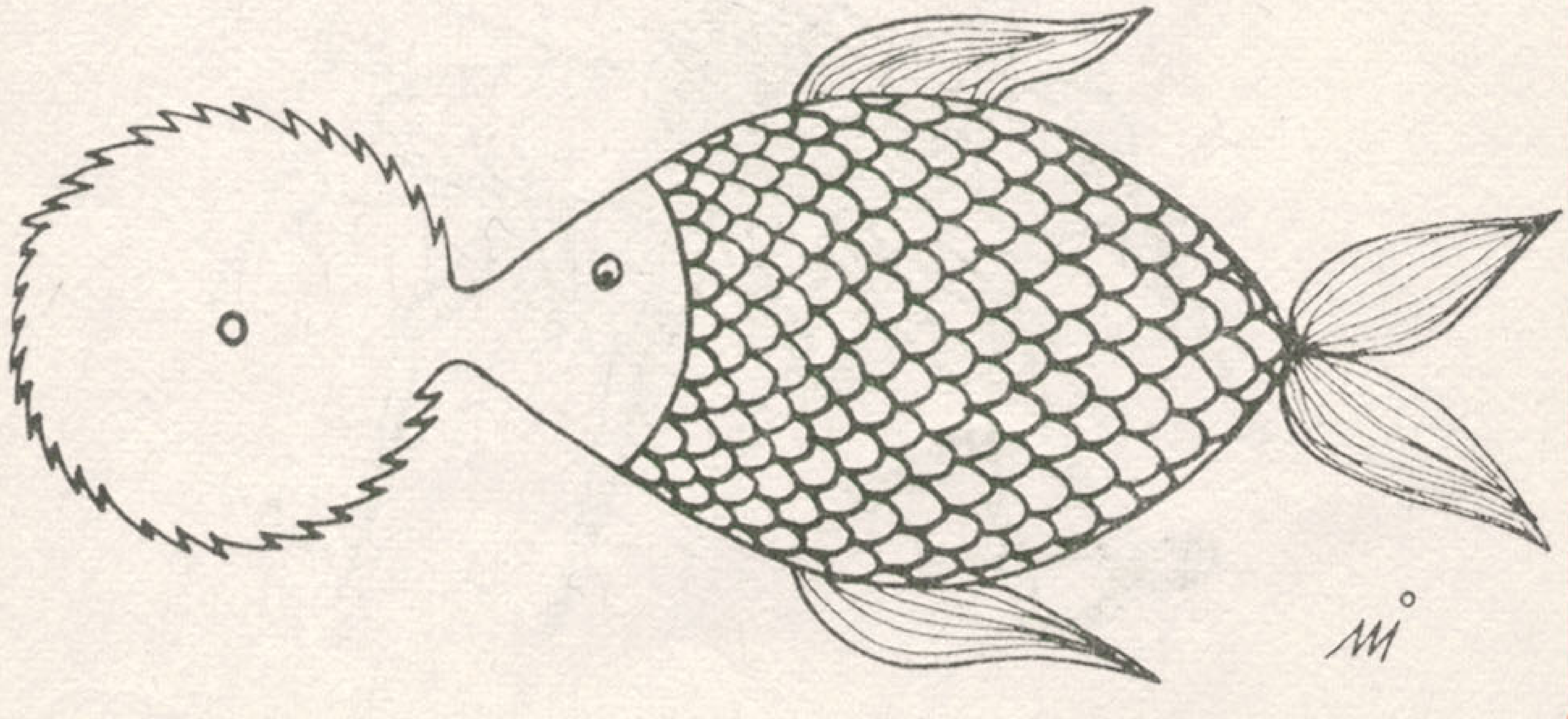
ANYA

Anya csak egy van. De van több felnőtt gyerek, akinek ez is sok.

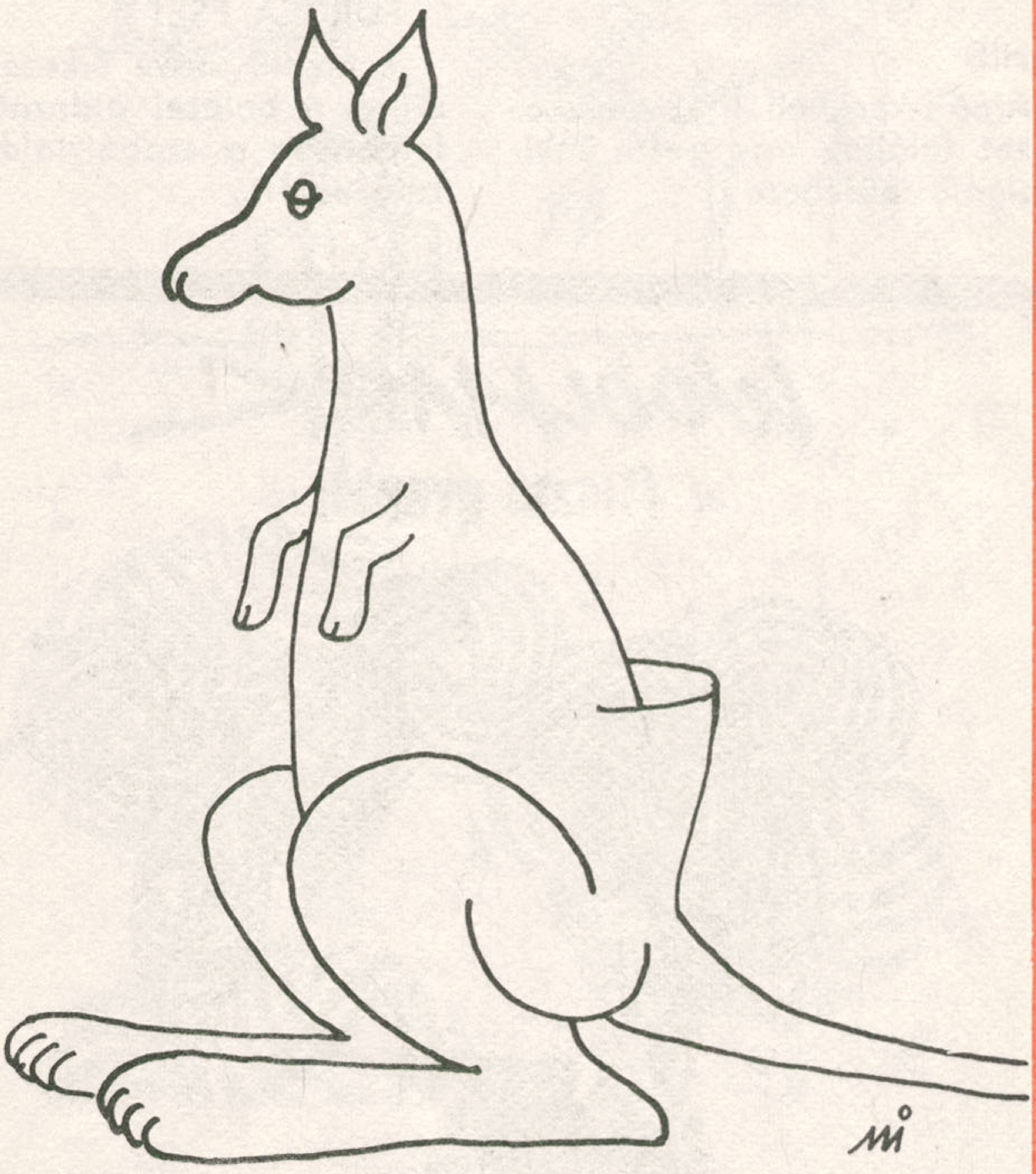
ANYA

– Én mindennap megvárom az iskola előtt a kisfiamat. Ő a matematikatanár.

Körfűrész hal

Farzsebes kenguru

TÁSKAÜZLETBEN

– Egy olyan táskát adjon nekem, mint amilyen a szemem alatt van.

ROMANTIKA

A szerelmespár virágot szedett a réten – viszonteladóknak.

HÍR

Árpád-korabeli evőeszközöket találtak egy pesti önkiszolgáló büfében.

SZÍNHÁZBARÁTOK

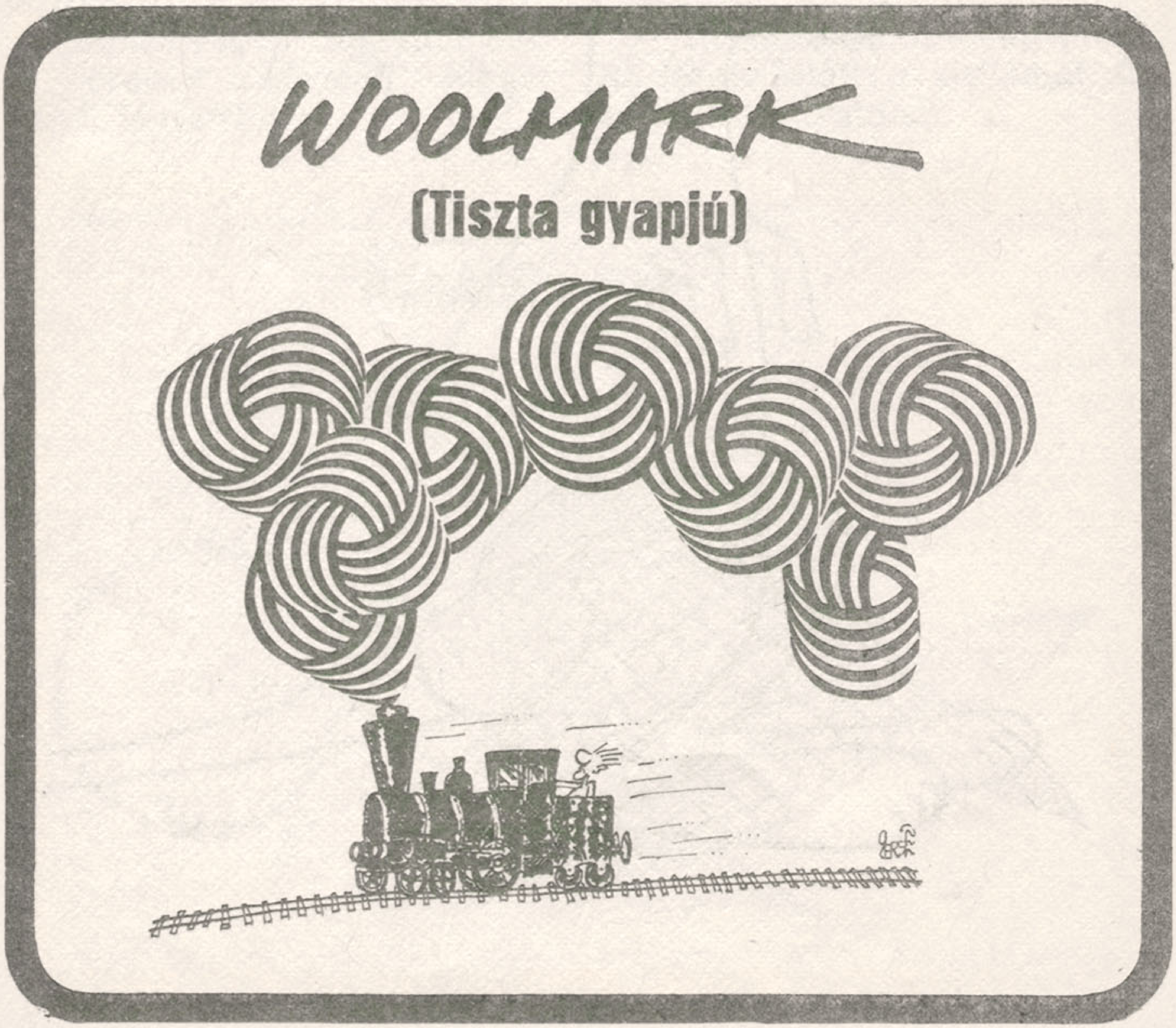
– Mi tiszteljük a művészetet. Ha a tévében színházi közvetítés van, pizsama helyett szmokingban és nagyestélyiben nézzük az adást.

FIGYELMEZTETÉS

A fiatalság fogyóeszköz!

FURCSA ESET

A mentő késve érkezett. Addigra a baleset áldozata már felpofozta a szabálytalanul vezető sofőrt.

MAI IDŐK

– Gyerekkorom legszebb emléke a második házasságom.

TANULÁS

– Hogy tanul a kedves kisfia?

– Elektronikus számológépen már húszig is tud számolni.

KÍVÁNCSISÁG

– És mennyit tud összeszedni egy hónapban? – kérdezték a jegyszedőtől.

NEHÉZ KÉRDÉS

– Doktor úr kérem, ön szerint a butaság fertőző?

– A tudomány ma még nem tud erre határozott választ adni... Mindenesetre ne járjon társaságba...

VÁROSI LÉLEK

– Imádom a természetet, a harmatos fű illatát, az erdők zöld csendjét, csak ne kelljen kimozdulnom a Rottenbiller utcából.

PEDAGÓGIA

– A gyereknél inkább szép szóval nem érek el semmit, mint veréssel.

MEGLEPŐ

A karmester felemelte a karmesteri pálcát, és egy körmöst adott vele a hamisan játszó második hegedűsnek.

KEDVES SZOMSZÉD

– A szomszédoméktól tizenöt éve éjszakánként gyereksírás hallatszik.

– Annyi a gyerekük?

– Dehogy, magnófelvétel.

VÍZILABDA

Jól értesült sportkörökben hallottuk:

– A jövőben a vízilabdamérkőzések alatt a medencében nem lesz víz, hogy a bíró jobban megfigyelhesse a szabálytalanságokat.

SZÜLŐI ÉRTEKEZLET

– Én az iskolában minden szülői értekezleten jókedvűen veszek részt. Tudniillik nincs gyerekem.

PÁLYAVÁLASZTÁS

– Az én fiam eladónak készül. És a magáé?

– Vevőnek.

GONDOS SZÜLŐ

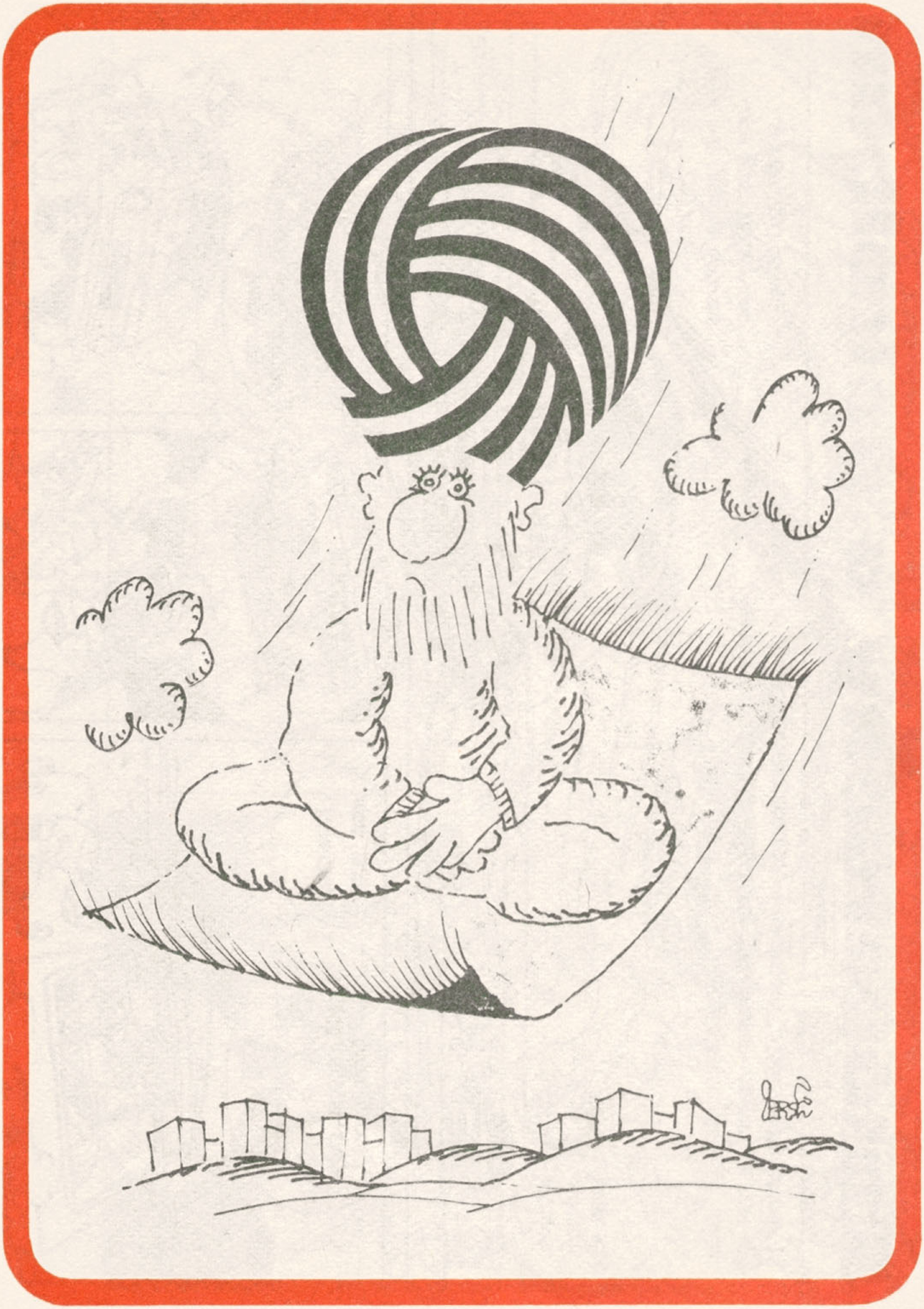
– Vettem a kétéves fiamnak egy férfiöltönyt. Ezt legalább egyhamar nem fogja kinőni.

SZÉP KIS APA

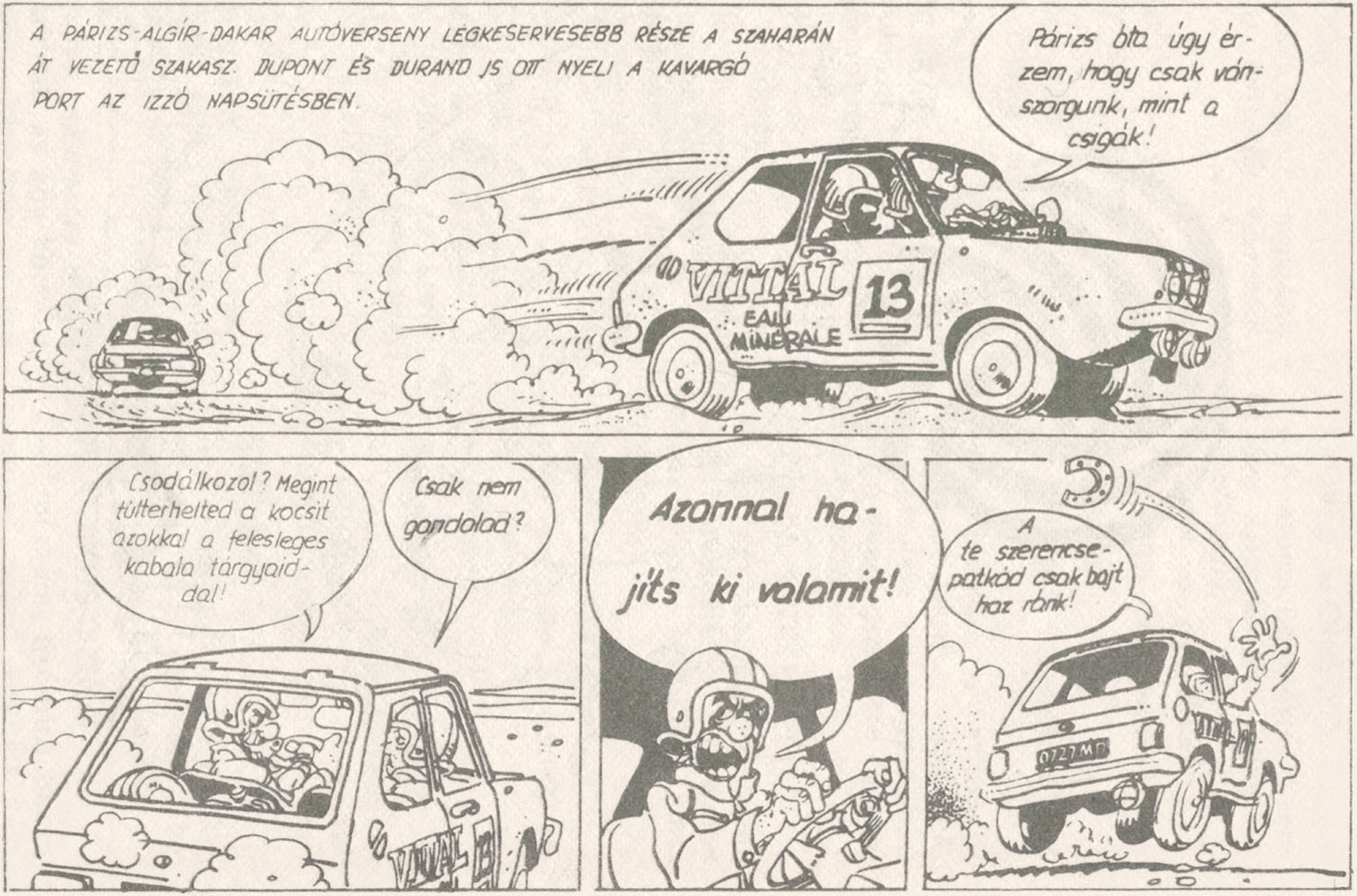
– A fiam udvarol egy kislánynak, aki remélem, később a feleségem lesz.

PRAKTIKUS SZÜLŐ

– Fiacskám, tízóraira becsomagolok neked egy kis készpénzt.

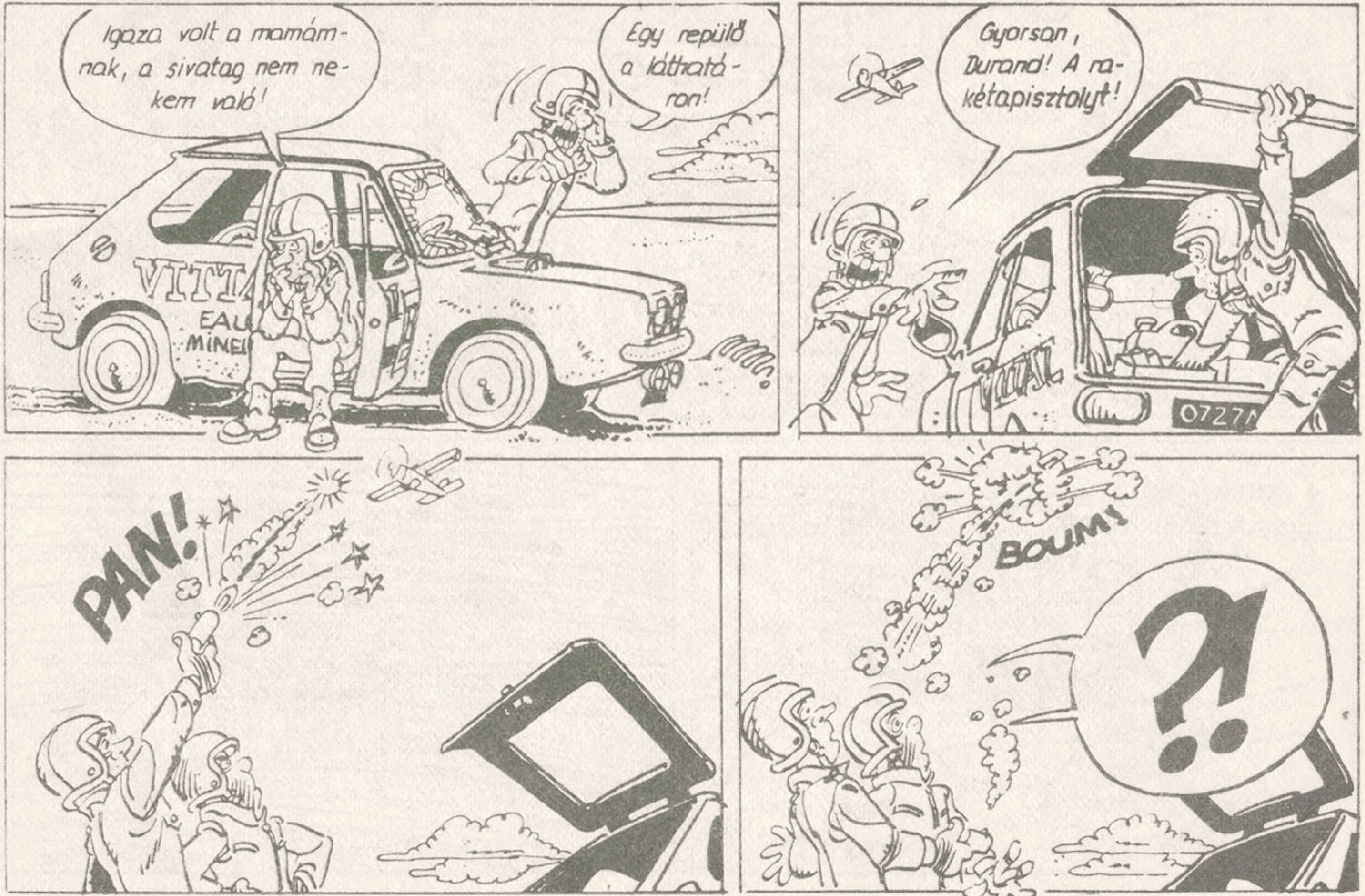
Autóverseny a pokolban

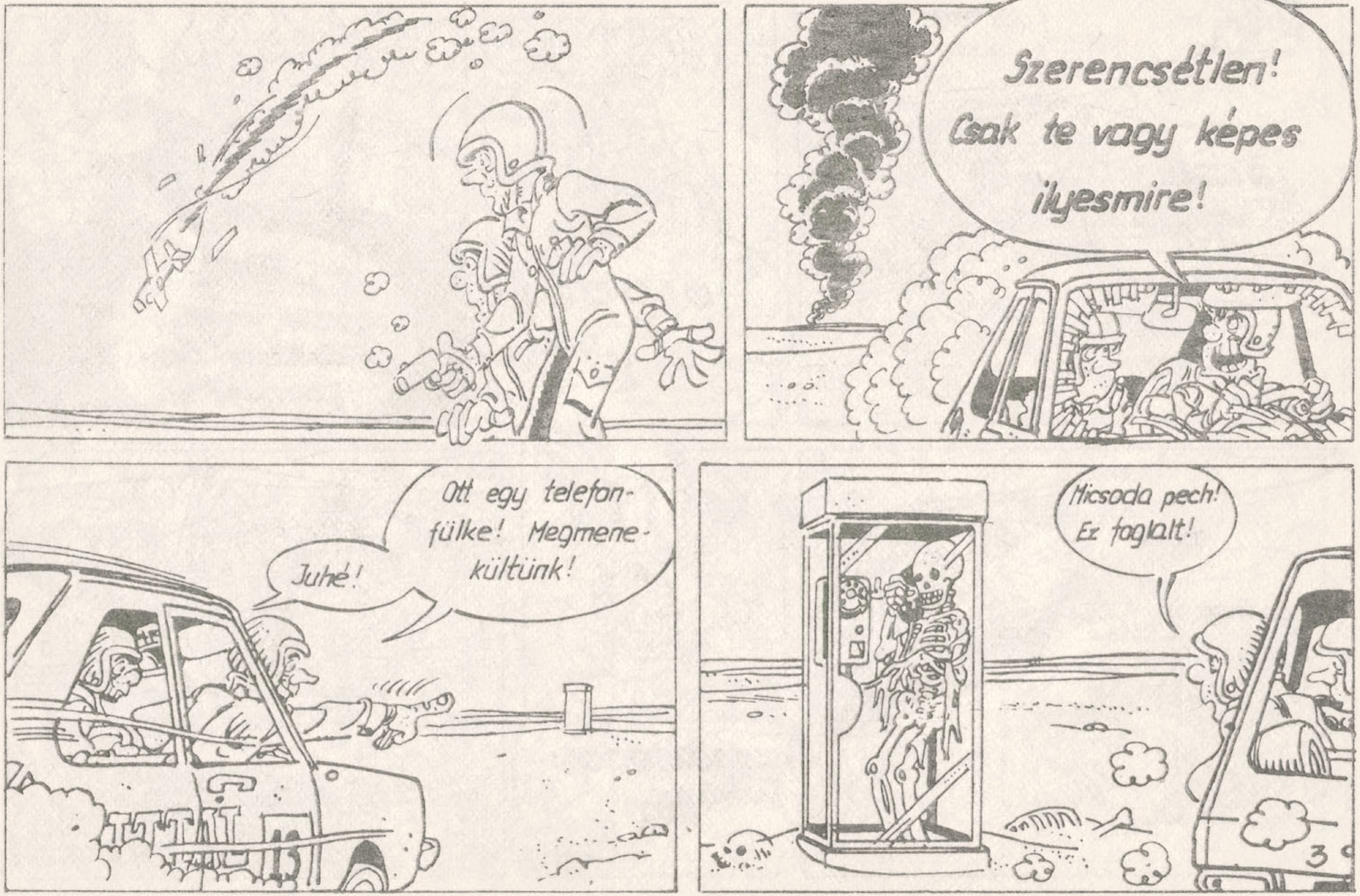

Érzed, mennyivel könnyebben száguldunk azóta?
Vigyázz, előznek!
!
114
CLINK!
Miért ilyen dühösek?

?!
Legközelebb négylevelű lóherét hajigáljatok, ha lehet!
Ezek a vadállatok még egy négylevelű lóherével is betörték volna az ablakot!
Egész kellemes így szélvédő nélkül, ebben a melegben!
Mindjárt elmegy a kedved a levegőtől! Odanézz!
Több a homok, mint a levegő!
O727MD
82

Phü, azt hittem, nem ússzuk meg!
Háát... ha ezt úszásnak lehet nevezni...!
VITTAL EAU MINÉRALE
13
Na, eleget lubickoltál, gyerünk takarítani!
A meleg homokpakolás igazán egeszséges!
Jóságos ég! Eltévedtünk... eltűnt az út!

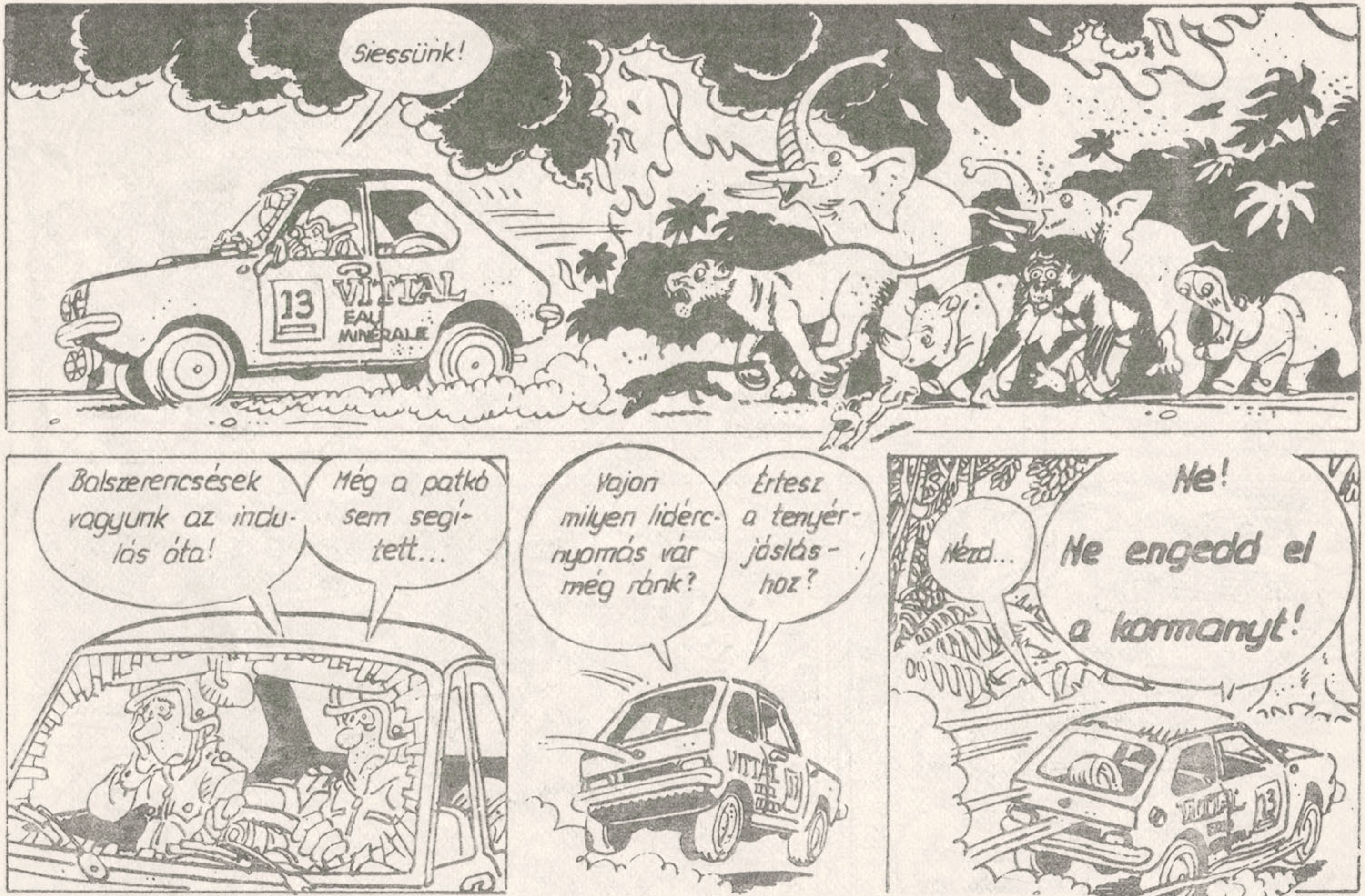

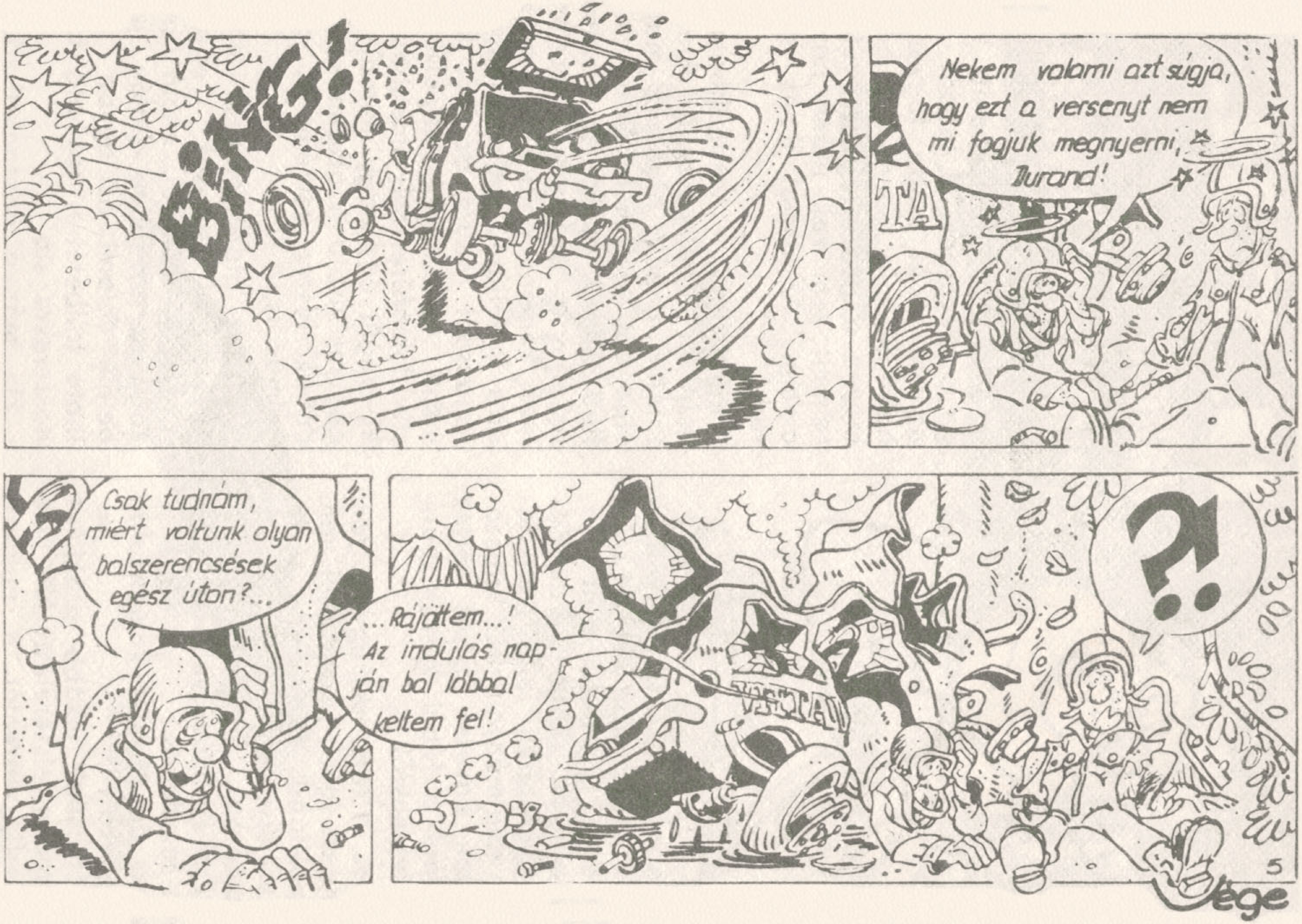
Igaza volt a mamámnak, a sivatag nem nekem való!
Egy repülő a láthatáron!
Gyorsan, Durand! A rakétapisztolyt!
VITTA
EAU
MINE
0727
PAN!
BOUM!
?

Szerencsétlen! Csak te vagy képes ilyesmire!
Juhé!
Ott egy telefonfülke! Megmenekültünk!
Micsoda pech! Ez foglalt!

Ne idegeskedj! Az iránytű majd eligazít! Irány: dél, délnyugat!
Egy vadászgép!
Tényleg!
Ne bámészkodj!... Dakar egyenesen előttünk van. Indulj! Előre!
A repülő!
Hol, merre?

?!
CHLAOUF!
Hát ilyet! Egy igazi pocsolya!
Azt hittem, csak délibáb!
Ha itt víz van, akkor valahol a közelben egy oázisnak kell lennie!
Ne beszélj, told!
Trópusi őserdő! Végre egy kis zöld!
Árnyék! Jó, hűvös levegő!

Siessünk!
VITTAL
EAU MINERALE
13
Balszerencsések vagyunk az indulás óta!
Még a patkó sem segített...
Vajon milyen lidércnyomás vár még ránk?
Értesz a tenyérjósláshoz?
Nézd...
Ne!
Ne engedd el a kormányt!

BING!
Nekem valami azt súgja, hogy ezt a versenyt nem mi fogjuk megnyerni, Durand!
Csak tudnám, miért voltunk olyan balszerencsések egész úton?...
...Rájöttem...! Az indulás napján bal lábbal keltem fel!
?
5
Vége

H. T. H.
Hahota Találmányi Hivatal

Hogy a hivatal működése valóságos áldás, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy egyre többen érdeklődnek korábban leírt (ismertetett) találmányainkkal kapcsolatban. Egyesek rajzot kértek például a fából készült páncélszekrényről.

Nos, a fapáncél ugyanolyan, mint az igazi, csak fából van. Páncélfából. Könnyű a súlya, elkészítése pedig azonos a hagyományos páncélszekrények elkészítési módjával, de teljesen felesleges.

No de félre a komolytalan dolgokkal!

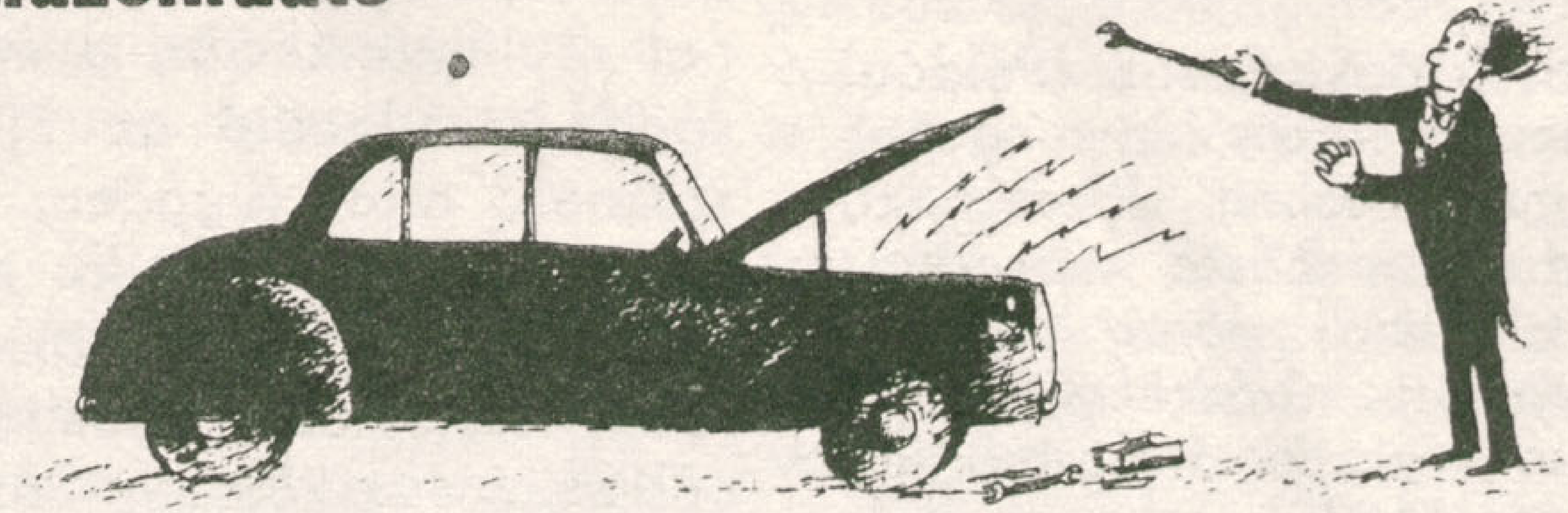
Készítsünk inkább *praktikus pingpong*-felszerelést! Na nem Butterfly márkájút, á, dehogy, nem olyat, hanem ehetőt! Vége a meccsnek, a labdát és az ütőt ki-ki maga fogyaszthatja el, míg mondjuk a háló legyen a győztesé. Így azután semmit sem kell utána hazacipelni. Az asztal úgyis marad.

Fantáziádat nekilódíthatod, hogy mi miből készüljön. Ajánlataink: a háló rugalmas marcipánból, szélein fehér tejszínhab csíkkal. Az ütő borítására ajánljuk a dobostorta tetején levő kemény valamit – csak arra ügyeljünk, hogy ne legyen ragacsos! Magát az ütőt kemény tortalapból, nápolyiból stb. lombfűrésszel alakíthatjuk ki. Végül egy nagy méretű rágógumi kiválóan alkalmas labdának, hiszen kemény is, rugalmas is.

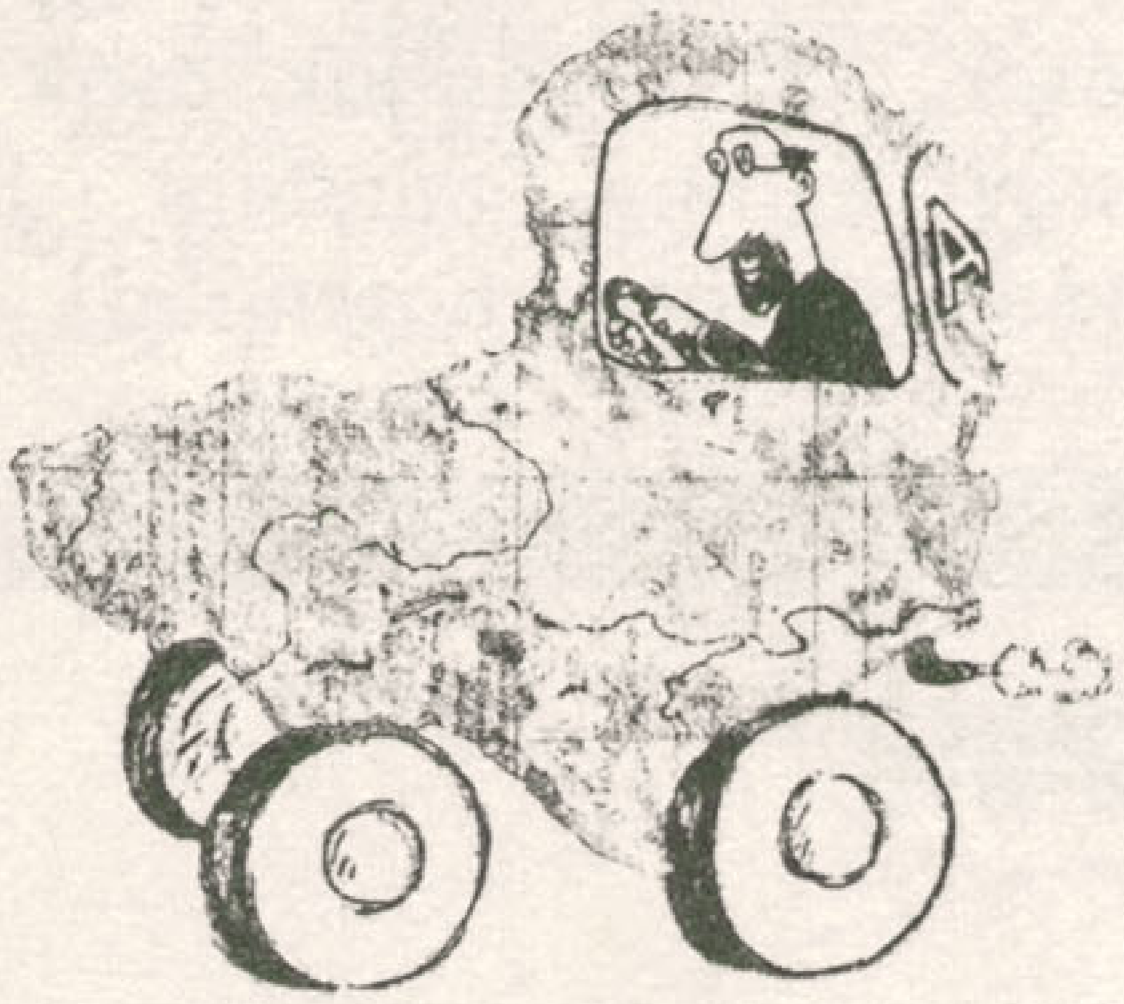
Ezt az alapötletet ki lehet terjeszteni sok-sok egyéb tárgyra is. Például: ehető tankönyvre, füzetekre (talán jut belőle valami az agyba is), iható tollbetétre, rágható tornaszerekre stb.

Ha már a használati tár-

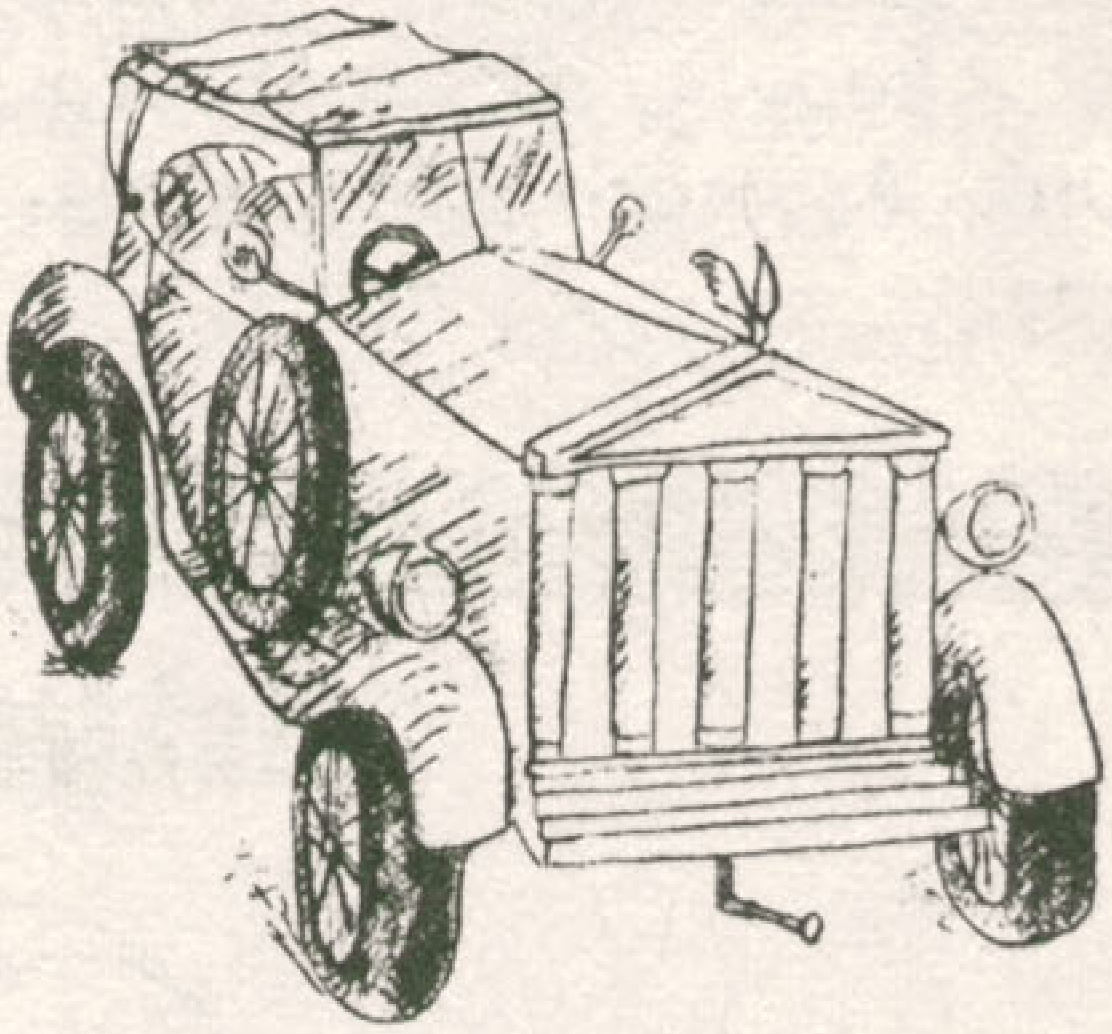
Muzsikautó

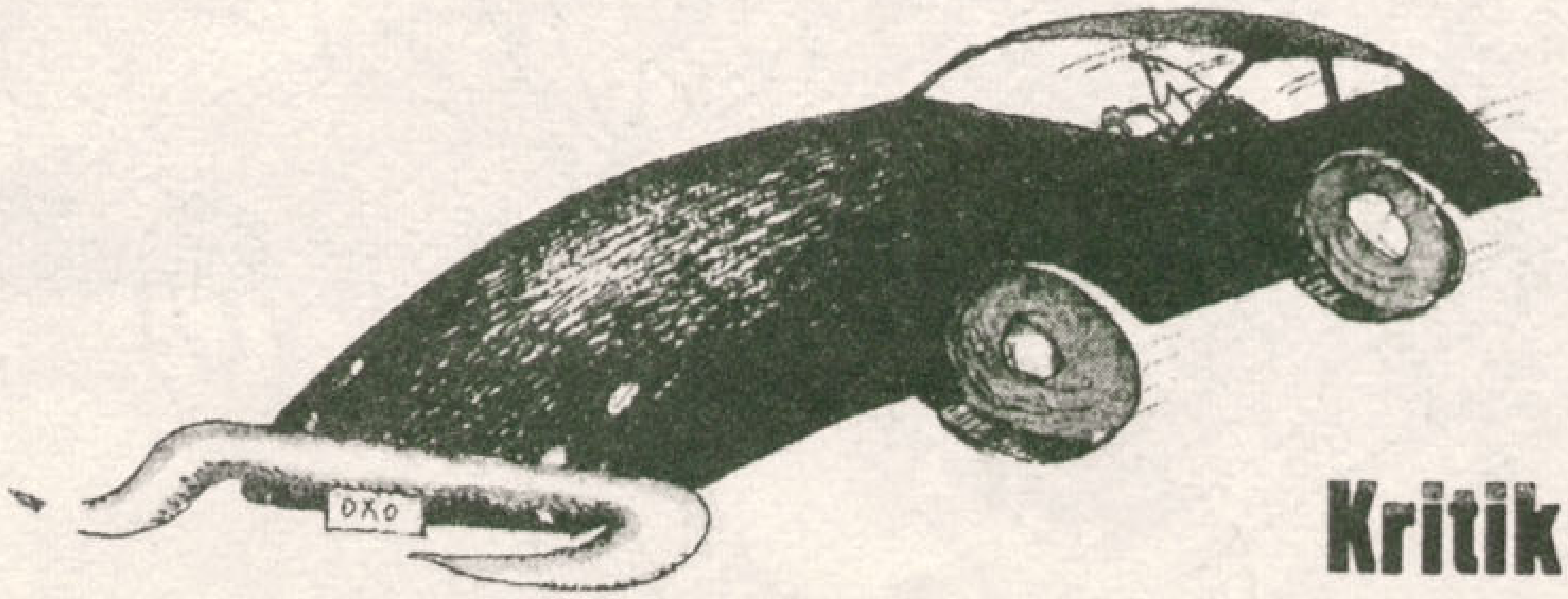

Geografiautó

Historiautó

Kritikautó

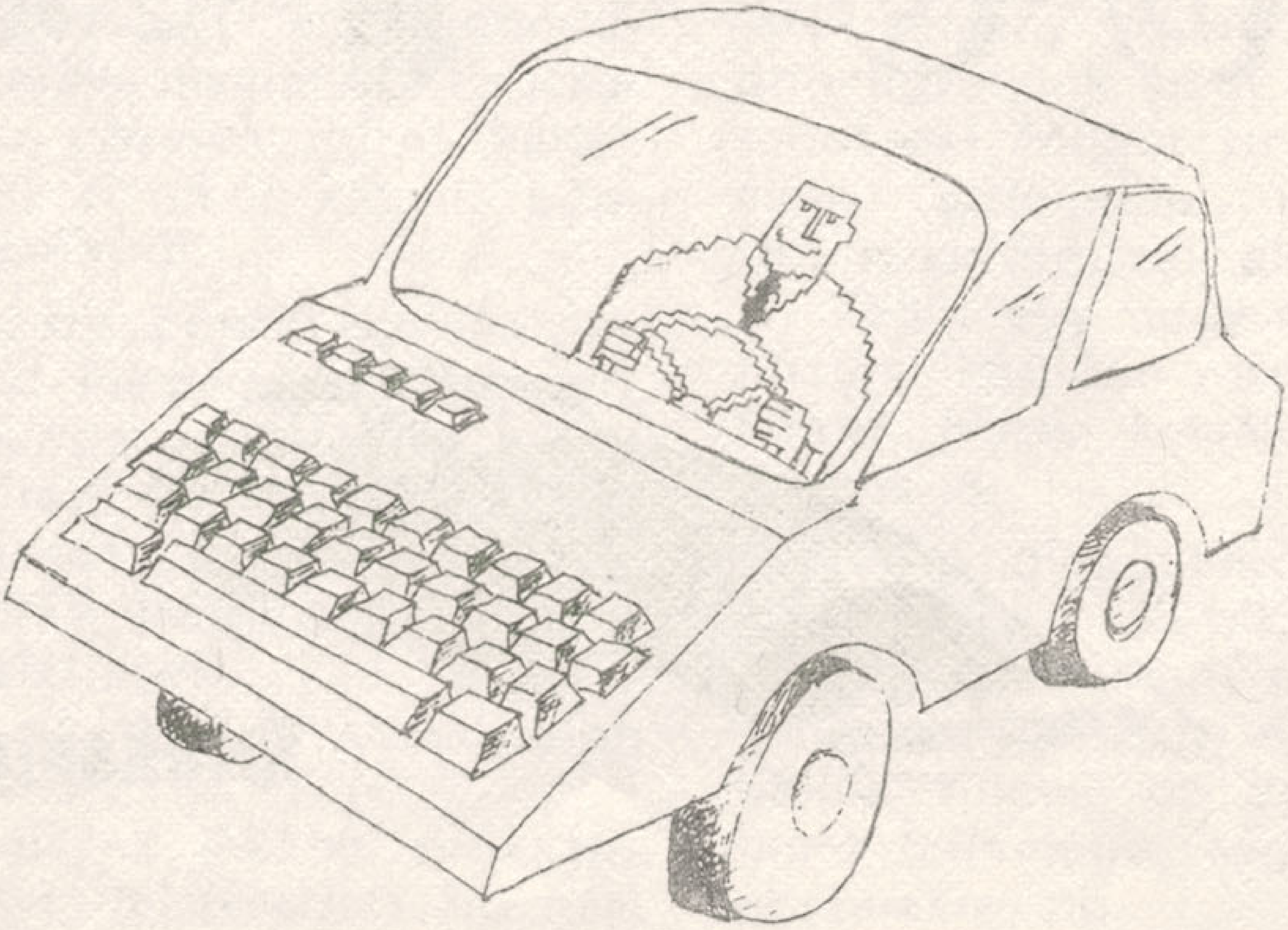
gyaknál tartunk... akadt a legutóbbi jelentkezésünk óta egy új javaslatunk is.

VALAMIBŐL VALAMIT!

Máris magyarázzuk. Például a lomtalanításnál rengeteg tönkrement holmit dobnak ki, ami azonban másra még kiválóan alkalmas. Ilyen például a *kibelezett hűtőszekrény*. Távolítsunk el belőle, mögüle mindent. Mérjük meg a belsejét, és tegyünk bele polcokat. A külsejét öntapadó tapétával fedjük be. Ajtajára egy-két kedves matricát ragasszunk, és máris kész a kisszekrény.

Tönkrement, kidobott *televízióból – kisszék*. Készítése a legegyszerűbb: mindent kidobunk belőle, majd utána azonnal ráülhetünk. Sőt, a magassága is állítható az új kisszéknek, attól függően, hogy melyik élére állítjuk, magasabb vagy alacsonyabb. A kávában keletkezett lyukban cipőtisztító eszközöket tárolhatunk, vagy akinek kisállata van, az akár takarmányt is tartogathat benne. És így tovább...! Gondoljuk csak el, hogy mennyi mindent lehet még erre-arra használni!

Elektronikautó

Nemcsak télen, hanem a kellemes, jó időben is láthatunk jégkorong-mérkőzéseket. Illetve csak akkor, ha egy-egy akciót lelassítanak, mert az a fránya korong sehogy sem látható!

Remek újításnak tűnik a *piros, világító és zizegő korong.* Megoldása egyszerű; kis telep működteti az izzókat és a zizegőt. A korong külseje golyóálló üvegből készül, s így megvédi a belsejét a nagy ütésektől, de átengedi a fényt. És mi, nézők, végre láthatjuk is a pályán, hogy hol a labda, illetve a korong.

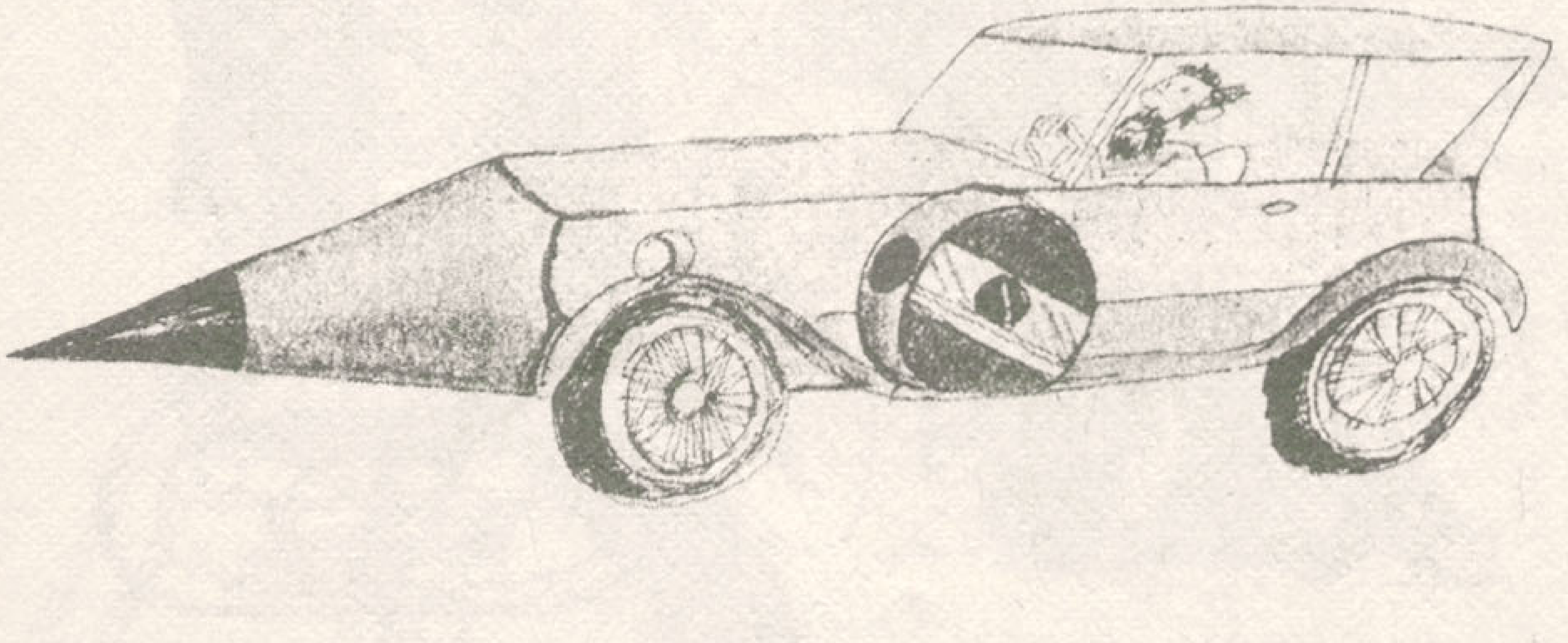
BIOSZUPER FRIZURAVÉDŐ

Főként a zuhanyozásnál alkalmazható a találmány. Segítségével biomágneses burok veszi körül a hajat, de az arc, a fül, a nyak stb. változatlanul kaphatja a nedvességet. Így nem kell fürdősapkát húzni, nem törik meg a haj, azaz szép (vagy kócos – amilyen volt!) marad a frizura.

A bioszupert fürdés előtt két perccel kell bevenni, egy-két korty gamma-lével. E folyadék készítését, vagyis a receptjét bármelyik patikában szívesen elmagyarázzák, lediktálják.

De az is lehet, hogy nem.

Grafikautó

Trombitalálmányok
Slíva

Timár György:

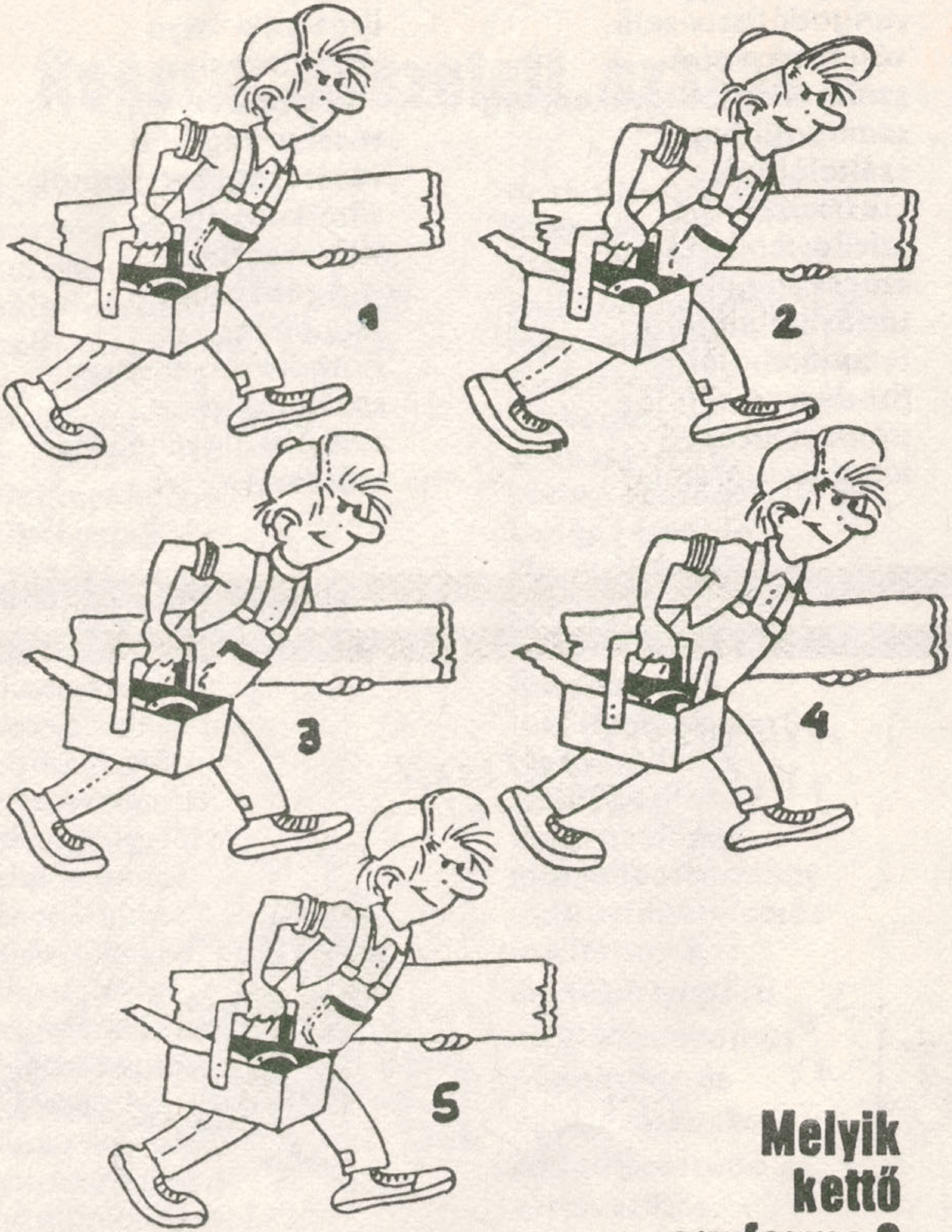
Rosszul összetett szavak

agyaggalambposta
agytornanadrág
autókaravánszeráj
bálanyacsavar
balfácánvadászat
benzinkútgém
boszorkánykonyhaséf
bűnbarlangkutató
cintányérnyaló
cipőnyelvöltés
cseppkőmíves
csepürágógumi
csúszópénztár
diszkoszvetésforgó
dologházmester
ebihalászlé
elfekvőtámasz
elmegyógyforrás
elvtársbérlet
énekóralánc
erőszakorvos
fagyállóvíz
fogkoronaékszer
futballkapupénz
futóbolondgomba
füstszűrővizsga
gazemberbarát
hadiárvalányhaj
hajhálószoba
hálószobalány
hashajtóvadászat
idegzsákruha
illatszertorna
imaszőnyegbombázás
ínszalagavató
járdaszélvihar
jégkockasajt
kakasülősztrájk
kártyalapszerkesztő
kenőpénzverde
klozettkefehaj
költségkeretlegény
körömágyjelenet
ládafiahordó
lakótömblekvár
lódarázsderék
lókötőgép
magvavalóper
marsallbotkormány
matractöltőállomás
melltartópillér
menükártyaparti
mostohaanyajegy
napolajforrás
nyakleveskocka
nyugdíjbeszedő
orrfúvósötös
örömapamén
pásztoróracsörgés

pofafürdősapka
rágógumipitypang
rangadótisztviselő
sátorponyvaíró
szabadnapfolttevékenység
szamárfüldugó
széltolófánk
szeszkazánfűtő
szívügyminisztérium
szócséplőgép
tartóshullámtörő
templomhajóraj
tizedesvesszőfutás
trónfosztóképző
túszdrámapremier
tyúkszemfelszedő
úrvezetőképző
ürgelyukkártya
vécéllánctalp
verslábfürdő
vészharangöntő
vezércselgáncsbajnok
viharkosárfonó
villanykörtelé
virágesőkabát
vízipólóing
zongoraversenybefutó
zsákhordócsap
zsebpénzügyminiszter
zsúrkocsiverseny

Költöznek a fecskék

Melyik kettő egyforma?

Viccek
(1950—1960)

SÜNIÉLET

Két sündisznó beszélget.

– Elválok a feleségemtől.

– Miért?

– Unom az örökös szúrkálódását.

TÉTRE-HELYRE

– Képzelje, hogy jártam! Ma a lóversenyen lehajoltam, és egy rövidlátó zsoké a hátamra ült.

– Na és?

– Mi az, hogy na és? Másodiknak így is befutottam!

ÜZLET

Két veréb beszélget a búzatábla mellett:

– Miből él maga? – kérdezi a szürkébb.

– Tudja, itt van egy szemfelszedő vállalkozásom.

GYORSASÁG

A kis csiga kérleli a mamáját:

– Hadd szaladjak át az úttesten!

– Most nem lehet, mert két óra múlva jön az autóbusz.

PERCEGD EL, MI FÁJ?

Két szú beszélget:

– Mondja, kolléga úr, miért nem jön át ebbe a remek bükkbe?

– Mert a feleségem cserben hagyott . ..

BUTIKBAN

– Ez a kalap valódi nyúlszőr?

– Hogyne, kérem! Ha vadászt lát, mindjárt felborzolódik a félelemtől.

MI MENNYI?

Eltűnt két kiló vaj a kamrából. A gazdasszony a macskára gyanakszik, és leméri az állatot.

A mérleg pontosan két kilót mutat . . .

– A vaj már megvolna, de akkor hol a macska? – gondolkodik el az asszony.

BALESET

– Uram, véletlenül elütöttem a macskáját. Szeretném jóvátenni.

– Rendben, de tud ön egeret fogni?

BALESET

– Képzelje, a feleségem leesett egy tízméteres létráról.

– Te jó ég! Összetörte magát?

– Nem, mert a legalsó fokán állt!

ÁLLÁSHIRDETÉS

Fakírfelvétel a cirkuszban. Egy férfi kérdezi:

– Mit fizetnek?

– Fizetés nincs, de biztosítjuk a kosztot és a fekvőhelyet.

HATÁRIDŐ

– Szomszéd, adjon kétezret kölcsön fizetésig!

– Tessék, de mikor lesz fizetés?

– Én tudjam? Magának van állása.

KÖLCSÖNZÉS

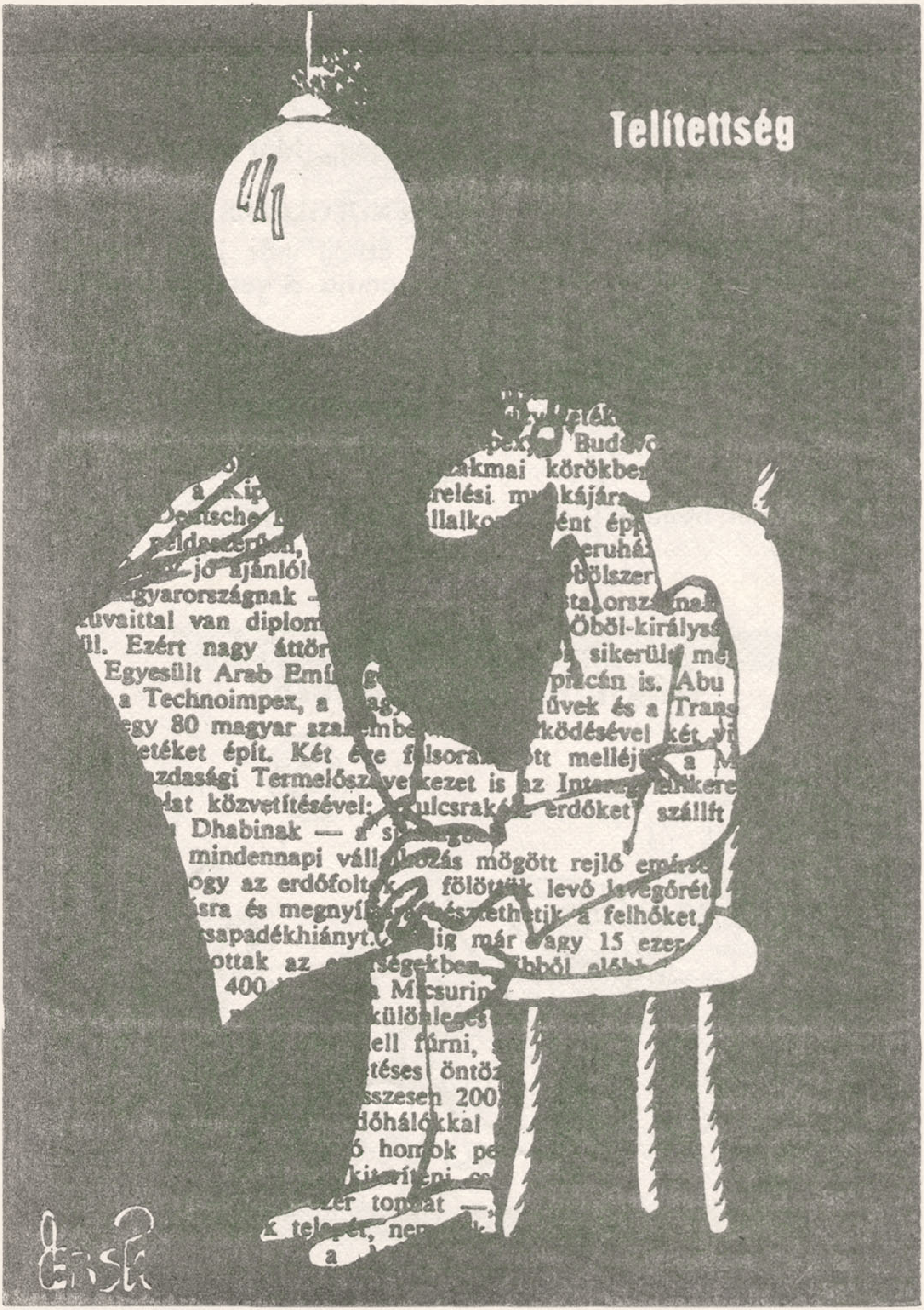
– Adj egy felesleges ötvenest kölcsön!

– Itt van, tessék!

– De hiszen ebből a pénzből hiányzik.

– Ezért felesleges!

Telítettség

VÁLÓPER

A falusi bácsi találkozik a fináncсal, amikor a szamarát vezeti.

– Ej, hát kend hová viszi a feleségét? – évődik az egyenruhás.

– A törvényszékre. Válni akarok tőle, mert a minap megcsalt egy fináncсal.

A SAJTÓ NAGYHATALOM

– Láttad a moziújságot, Béla?

– Láttam.

– És mi volt benne?

– Tepertő.

INFORMÁCIÓ

– Mondtál te olyat az osztályfőnöknek, hogy én nem tanulok?

– Nem. Már tudta.

VENDÉGLÁTÁS

– Ettem már jobb menüt is – mondja a vendég a pincérnek.

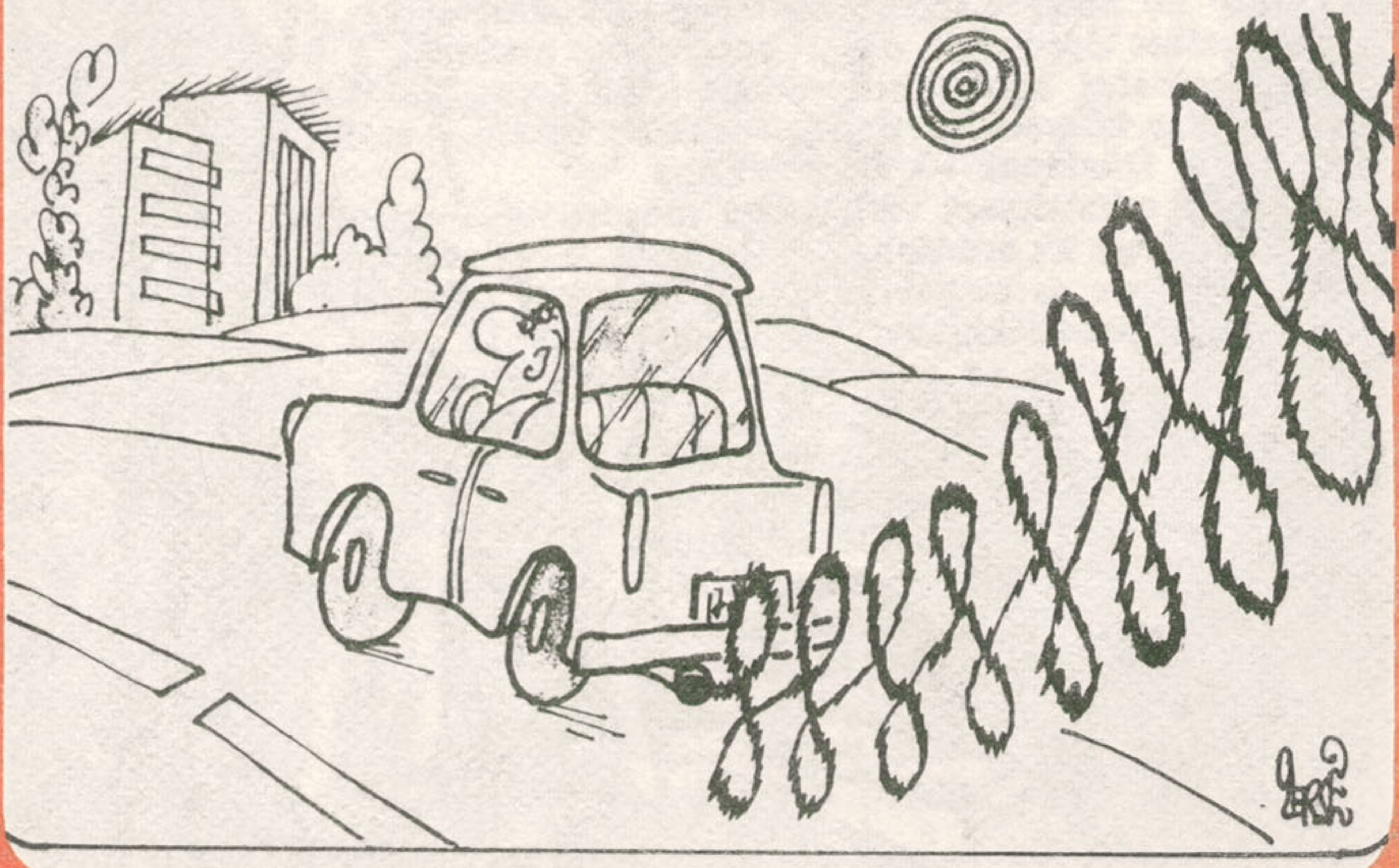
– Nálunk, uram, aligha!

SZAKÉRTELEM

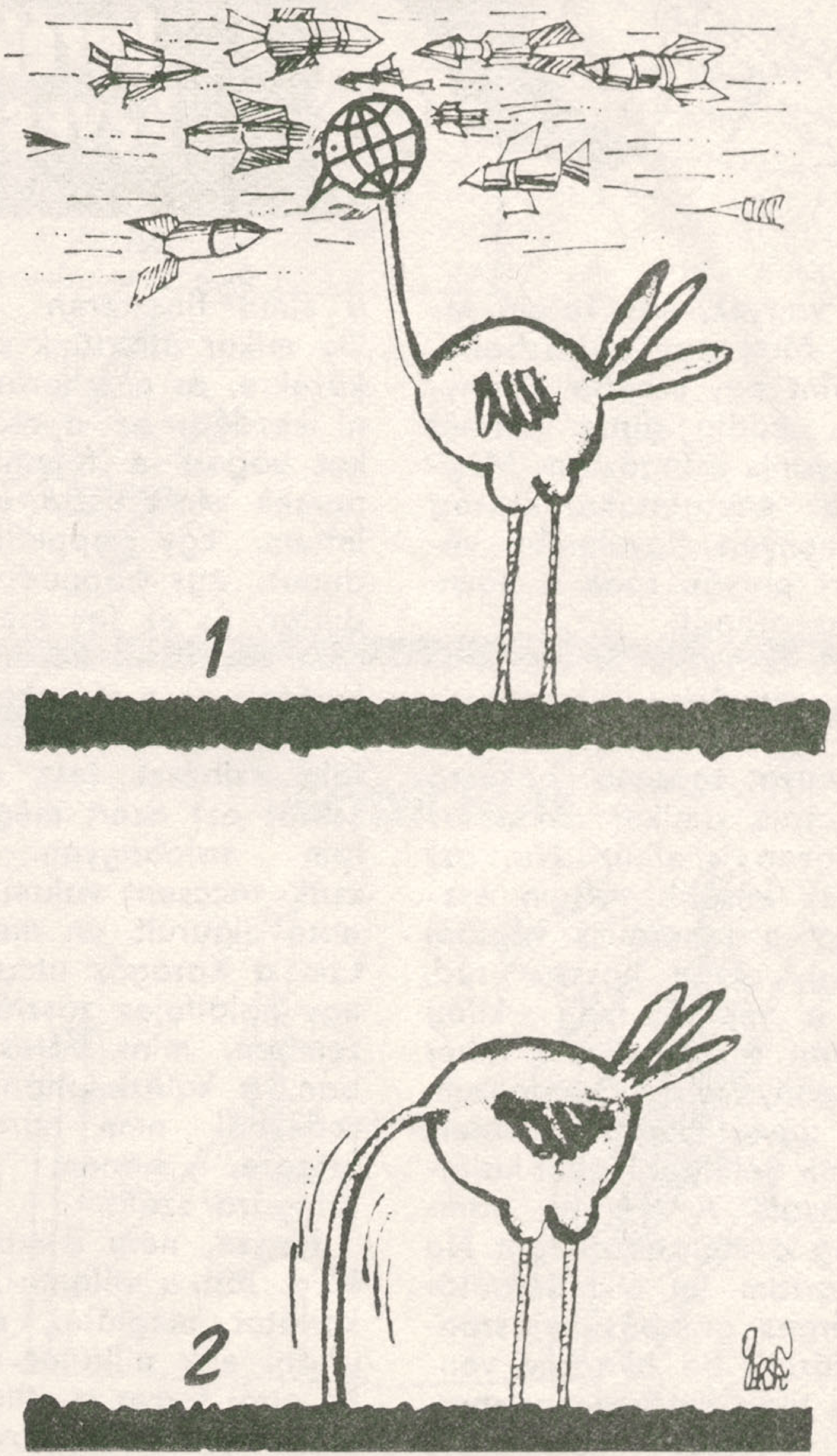
– Öcsi, láttál-e már medvét?

– Igen, egyet! De az se az volt . . .

Magyaros légszennyezés

Zajártalom

Két kerékkel kevesebb

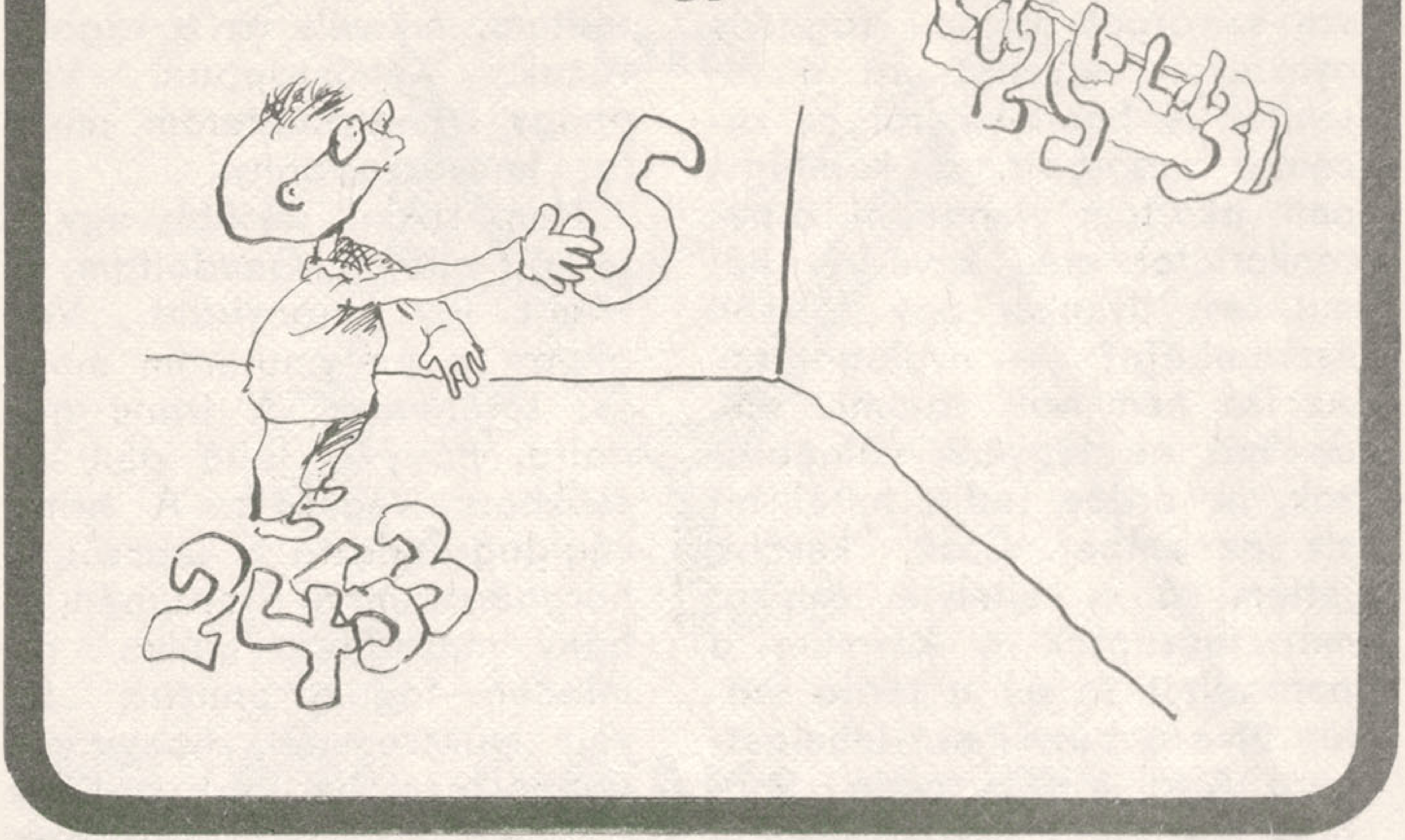
Édes vagyok, mi? Talpig fehérben. Mint egy pólyásbaba. Vagy mint egy szende menyasszony. Eddig gipsz, innét géz. Ugyanis bringáztam. Méghozzá az energiatakarékosság követelményeit figyelembe véve. Mert potyán csak a hülye strapálja magát.

Szóval felpattanok a bringára, és azzal a svunggal elkapom egy teherautó farát. A nyavalya tapossa pókosra a virgácsait, amikor a teherautó ingyen is elhúz. Na, azt már csak később vettem észre, hogy a teherautó végiből kilóg egy olyan hosszú rúd, annak a végiből meg kilóg egy olyan fekete zászló fehér halálkoponyával. Gondoltam, nekem ugyan lóghat. Mert ugye, mit jelölnek fehér halálkoponyával? A mérges gombát meg a mérges mérget. Na és? Akartam én a teherautóból mérges gombás tojásrántottát főzni? Be akartam venni ebéd után két gramm teherautót ostyában? Hát addig nem is volt semmi zűr, amíg a sima flaszteren gurultunk. De mikor áttértünk a macskakövekre, és a teherautó ugrálni kezdett, az a rúd akkorákat vágott a fejemre, hogy percek alatt tiszta egy dudor lettem. Egy hoppedla – egy dudor, egy hoppedla – egy dudor. És ez így ment. Komolyan mondom, ha nem olyan kemény az a macskakő, a rúd bever engem a bazaltba, és a föld színével tesz egyenlővé.

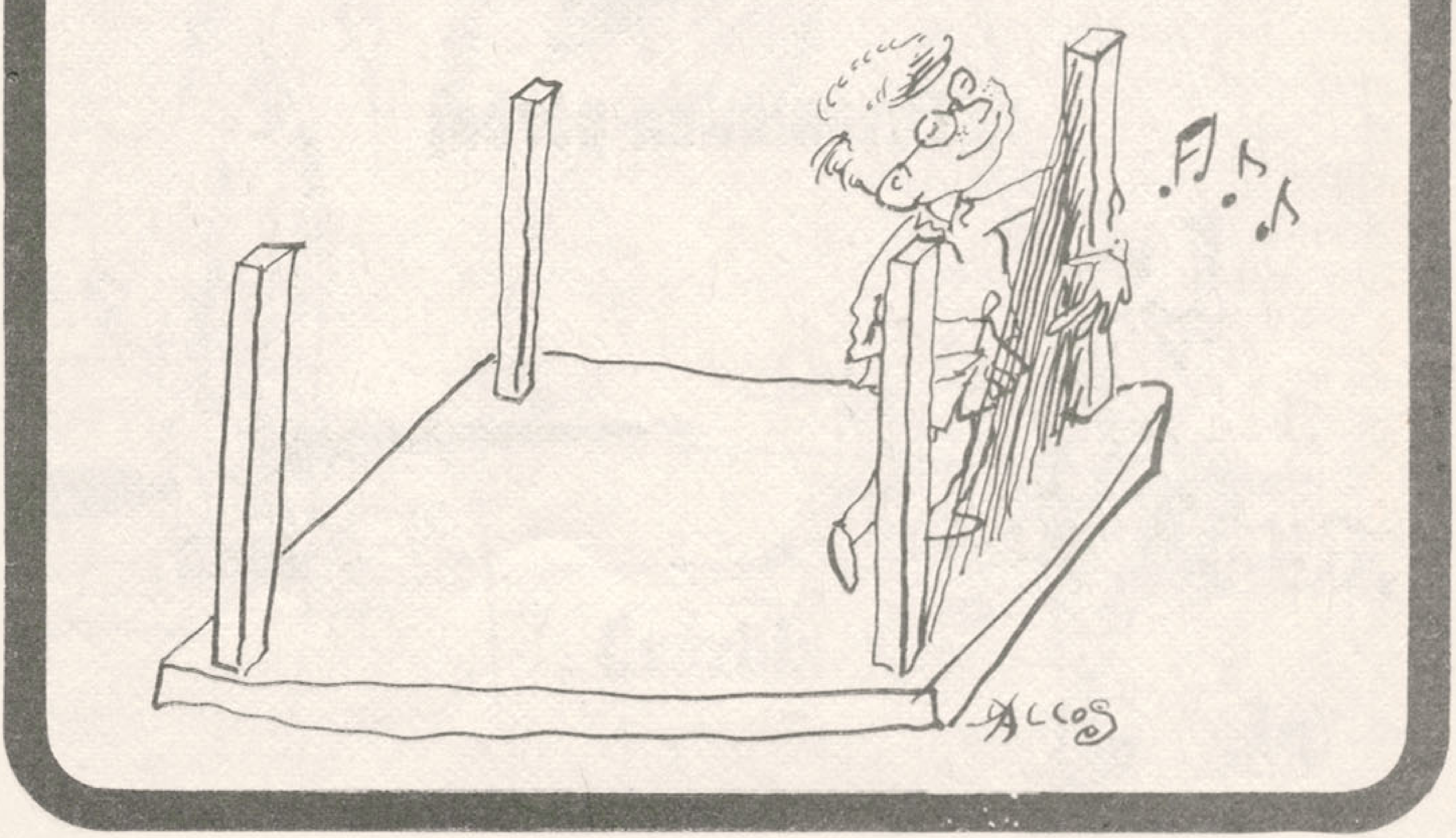
Hát ezt azért még megúsztam valahogyan. Egyszerre csak reccsent valami, a teherautó elgurult, én meg ott álltam a Karagőz utca közepén, egy halálfejes zászlóval a kezemben, mint Véresfülű Esteban, a kalózkapitány, aki tévedésből nem háromárbocos briggre, hanem kétkerekű bringára szállt.

Persze, nem álltam ott sokáig. Jött a villamos, a peronkorlátot meglátni, és megragadni egy pillanat műve volt. És attól fogva a villamos mentén zötykölődtem tovább, akár egy egyszemélyes pótkocsi. A

Jegyek

Asztali hárfa

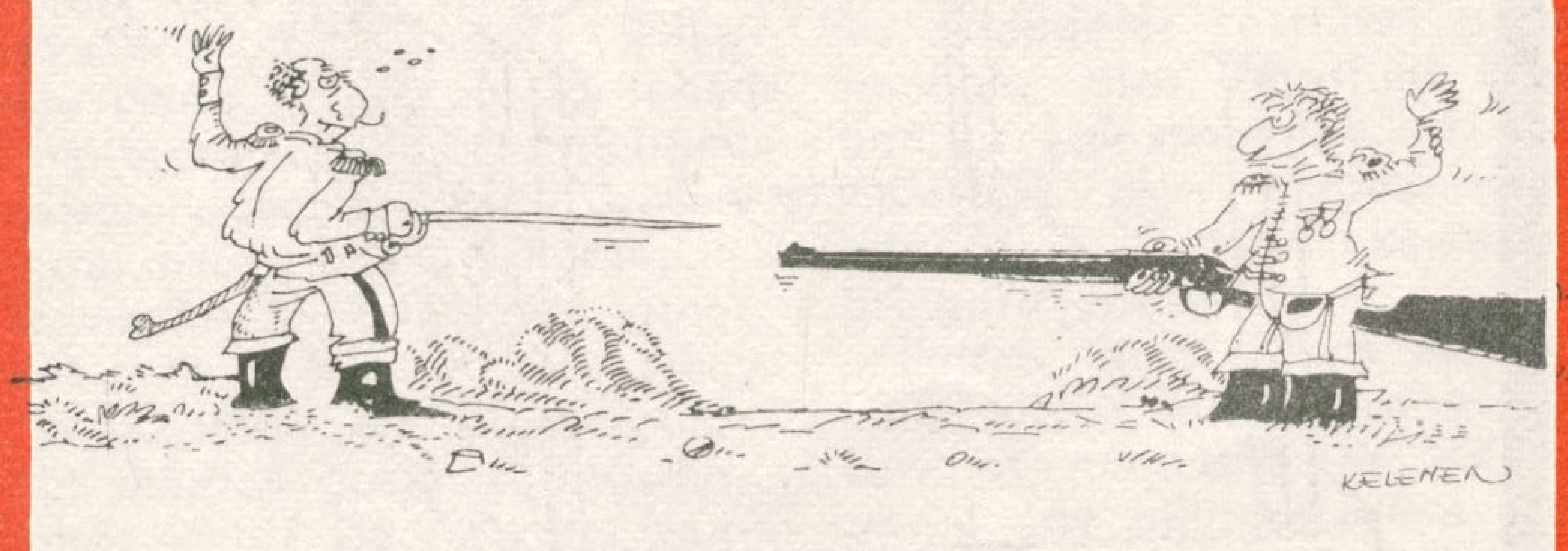
peronon nagy bajuszú bácsika állt, egy demizsont támasztott a csapóajtóra. Hát abból persze szivárgott valami ragadós nyavalya, egyenest rá a fejemre. A homlokomról az arcomra csorgott, a kormányt nem akartam elengedni, a peronkorlátot még kevésbé, hát mit tesz ilyenkor egy dörzsölt észkombájn? – nyalogattam. Az íze nem volt valami elit, de hát ne legyünk válogatósak, az ördög tudja mitől hízik az ember. Csak később jöttem rá a rejtélyre. Amikor már rácsapták a kezemre a peronajtót és én a járda szélén ülve a bütykömet lehelgettem. Arra jött a málé Sundán, meglátott és összecsapta a két cintányér tenyerét.

– Atyavilág, Fafej, neked habzik a szád!

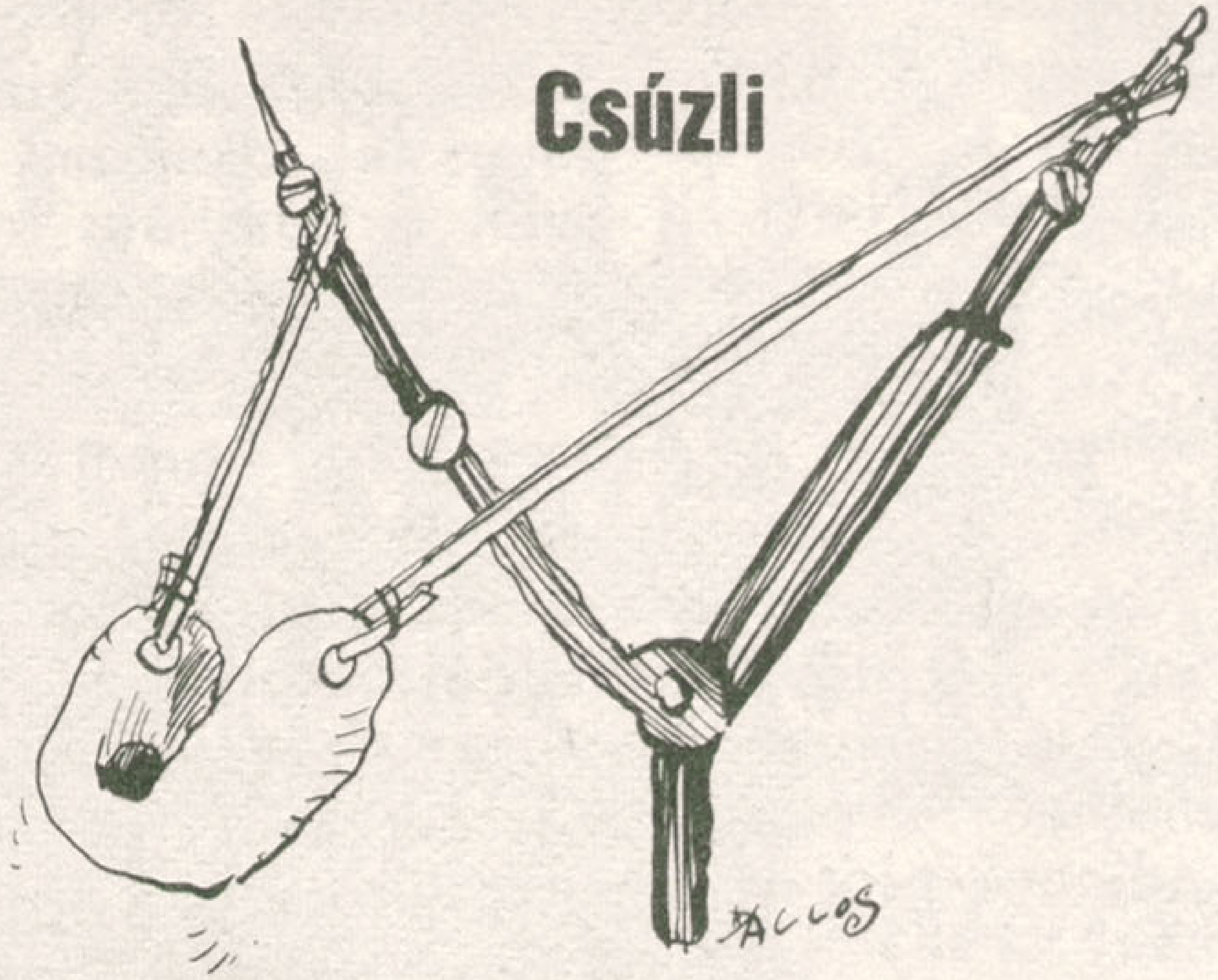
Abban a pillanatban már tudtam, mi volt az a ragadós vacak. Kenőszappan. Vagy ahogy a nagymuterom mondja: kenyőszappany.

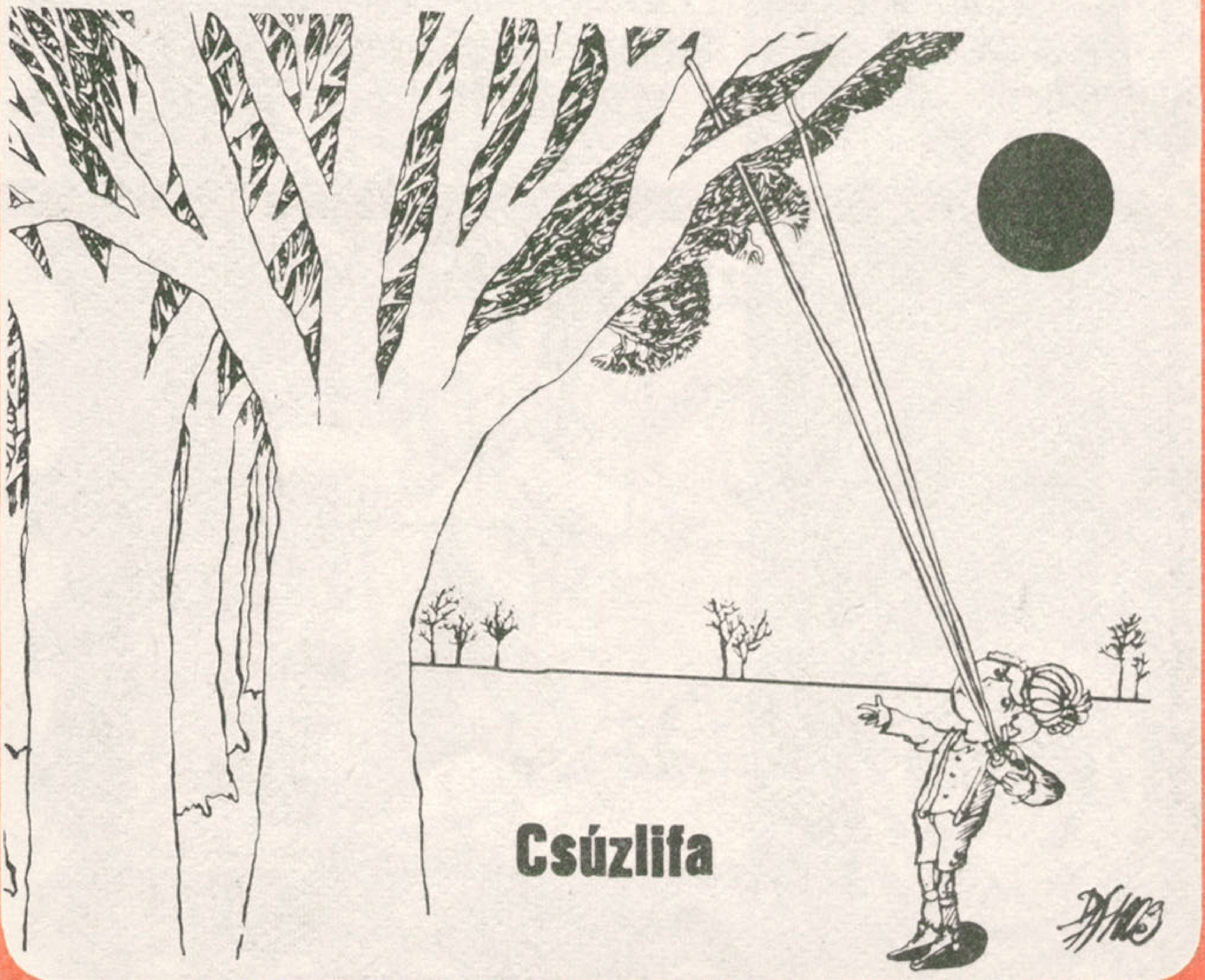
Nem sokkal később egy lejtő jött elibém. Gondoltam, átvágok így toronyiránt. Vagy ahogy a nagymuterom mondja: toroneránt. A franc gondolta, hogy a lejtő alul lépcsőkben végződik. A bringa végigugrándozta a lépcsőt, én horpadoztam a nyeregben, néhány másodperc múlva már minden tagom annyira tele volt tyúkszemmel, hogy még gondolkozni is csak dadogva bírtam. Ez persze nem tartott soká. Mert a bringa, a lép-

Egyenlőtlen párbaj

Csúzli

Csúzlifa

csők lendületével ... zutty, be az útkereszteződésbe. Innen jött egy villamos, onnan jött egy busz, amonnan jöttem én. A busz csengetett, a villamos ordított, én dudáltam. Nem ... A busz ordított, a villamos dudált és nekem csengettek. Aztán hirtelen nagy-nagy kánikulai békesség szállt a föld kerekére.

Amikor magamhoz tértem kis szenderemből, két tűzoltó bácsi vitatkozott felettem. Hogy vigyenek-e orvoshoz, vagy inkább adjanak-e át egyből a MÉH-nek?

A doki nem is vizsgált sokáig. Tulajdonképpen csak egy kérdést tett fel a pápaszeme mögül:

– Azt mondd meg, mi az isten csudájának bringáztál olyan közel ahhoz a buszhoz?

– Azért, doki bácsi kérem, mert el akartam olvasni, mi van a hátuljára írva.

– Na és mi volt a hátuljára írva?

– Csak három szó: „Vezess baleset nélkül!"

Most aztán én mentem át érdeklődésbe:

– Tessék mondani, mi lett a bringával?

– Ja, a bringa most pont olyan, mint te vagy.

– Hogyhogy?

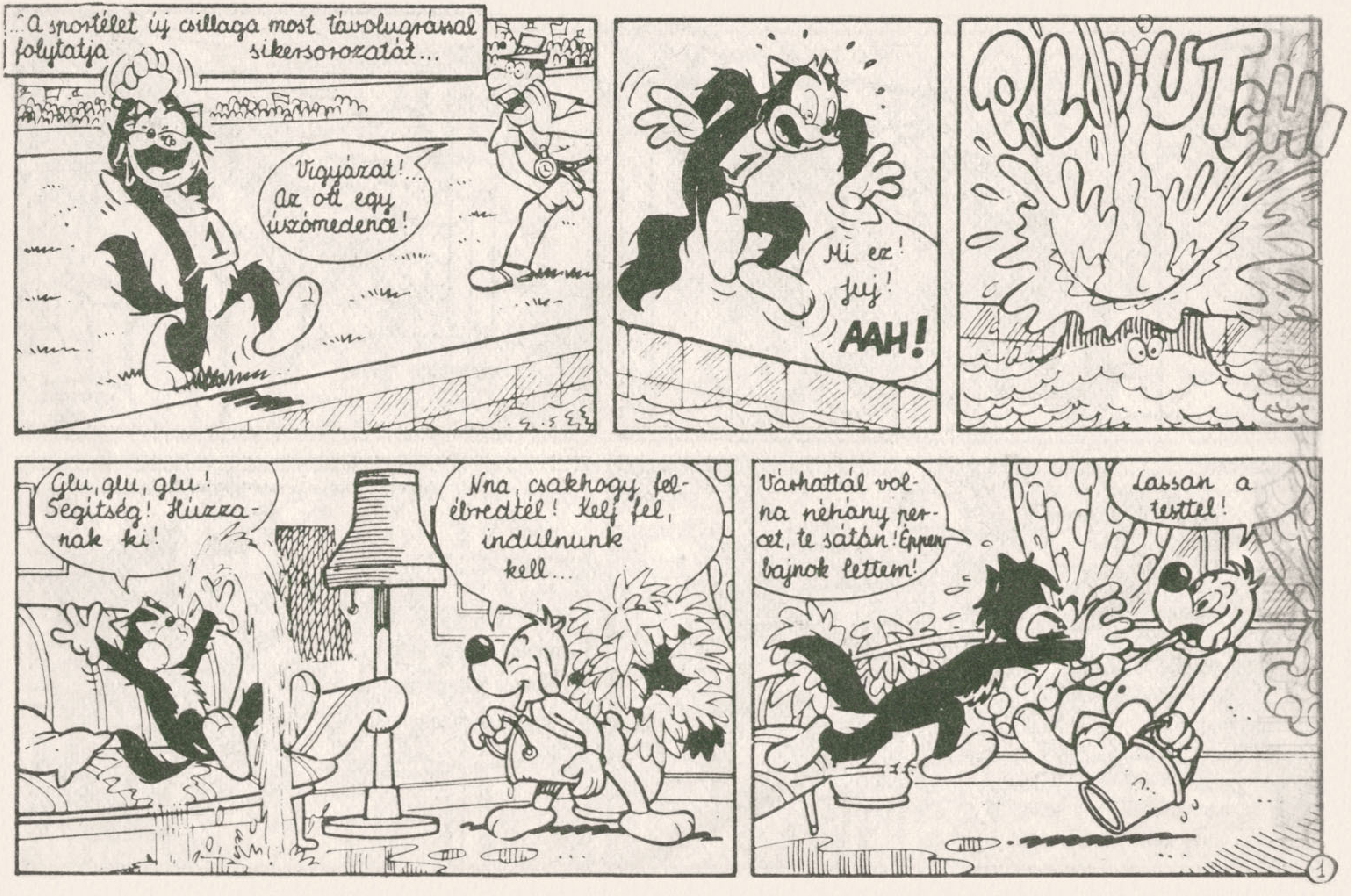
– Kevesebb van neki két kerékkel.

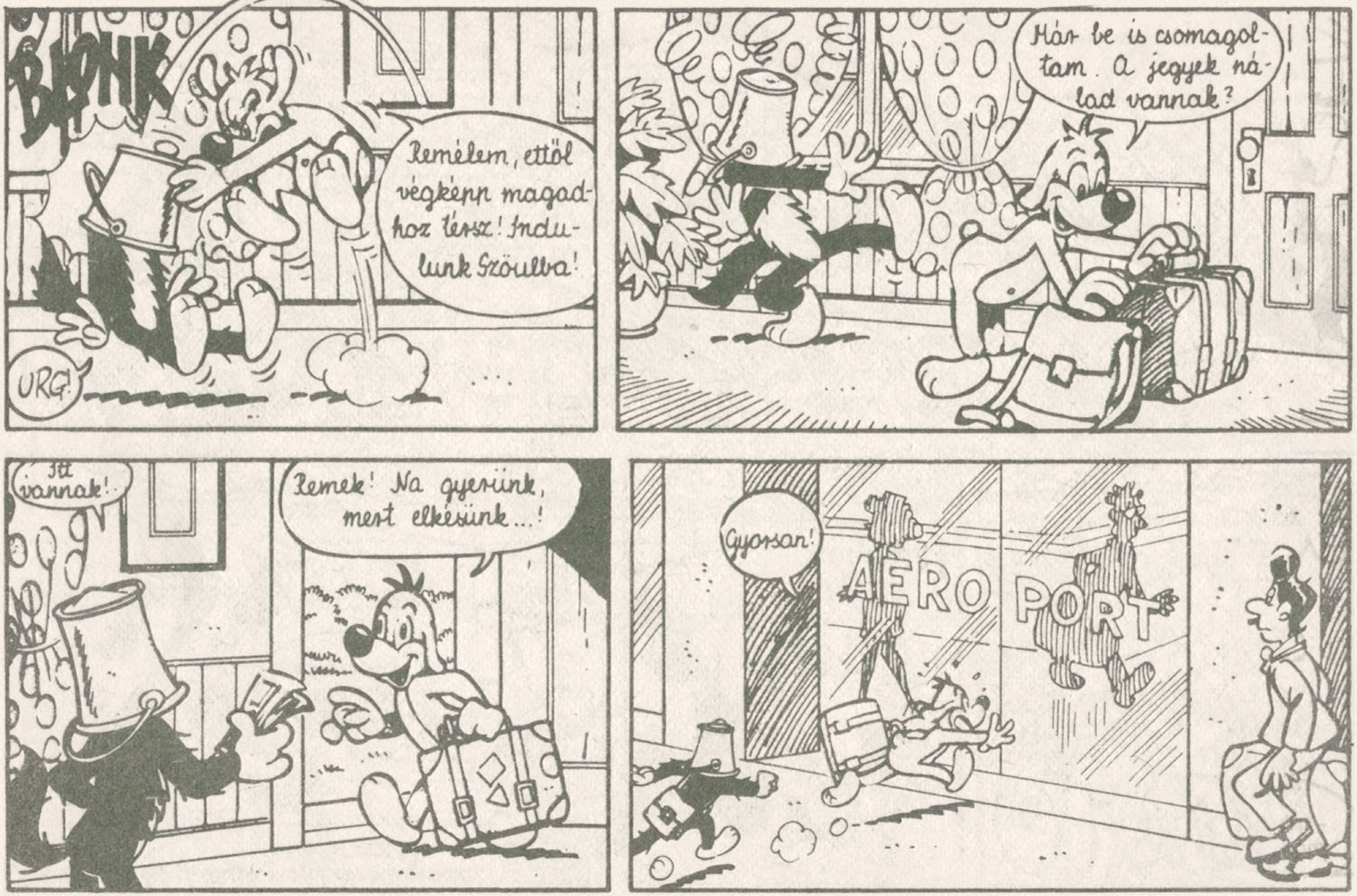
Extra gombfoci

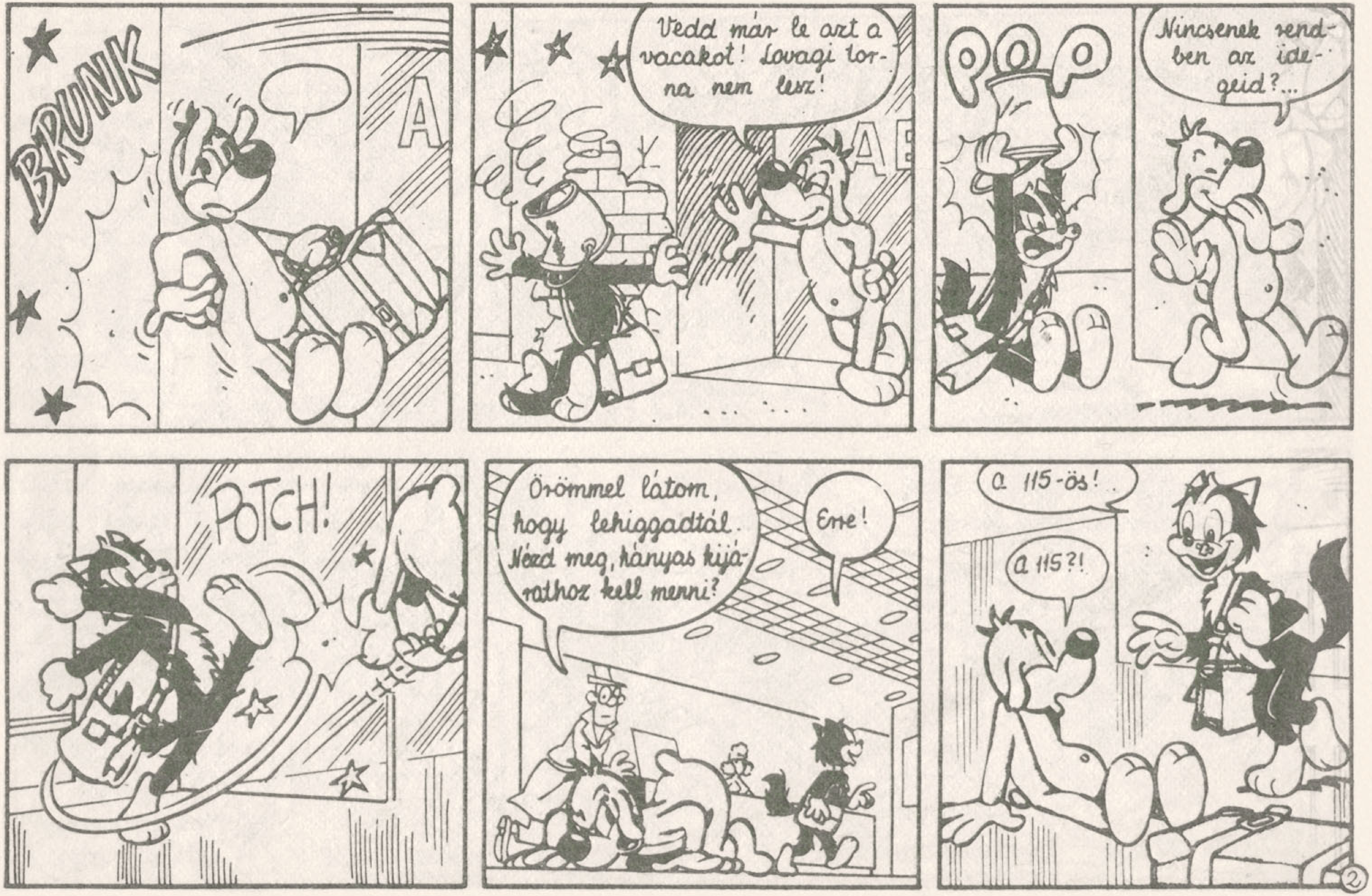

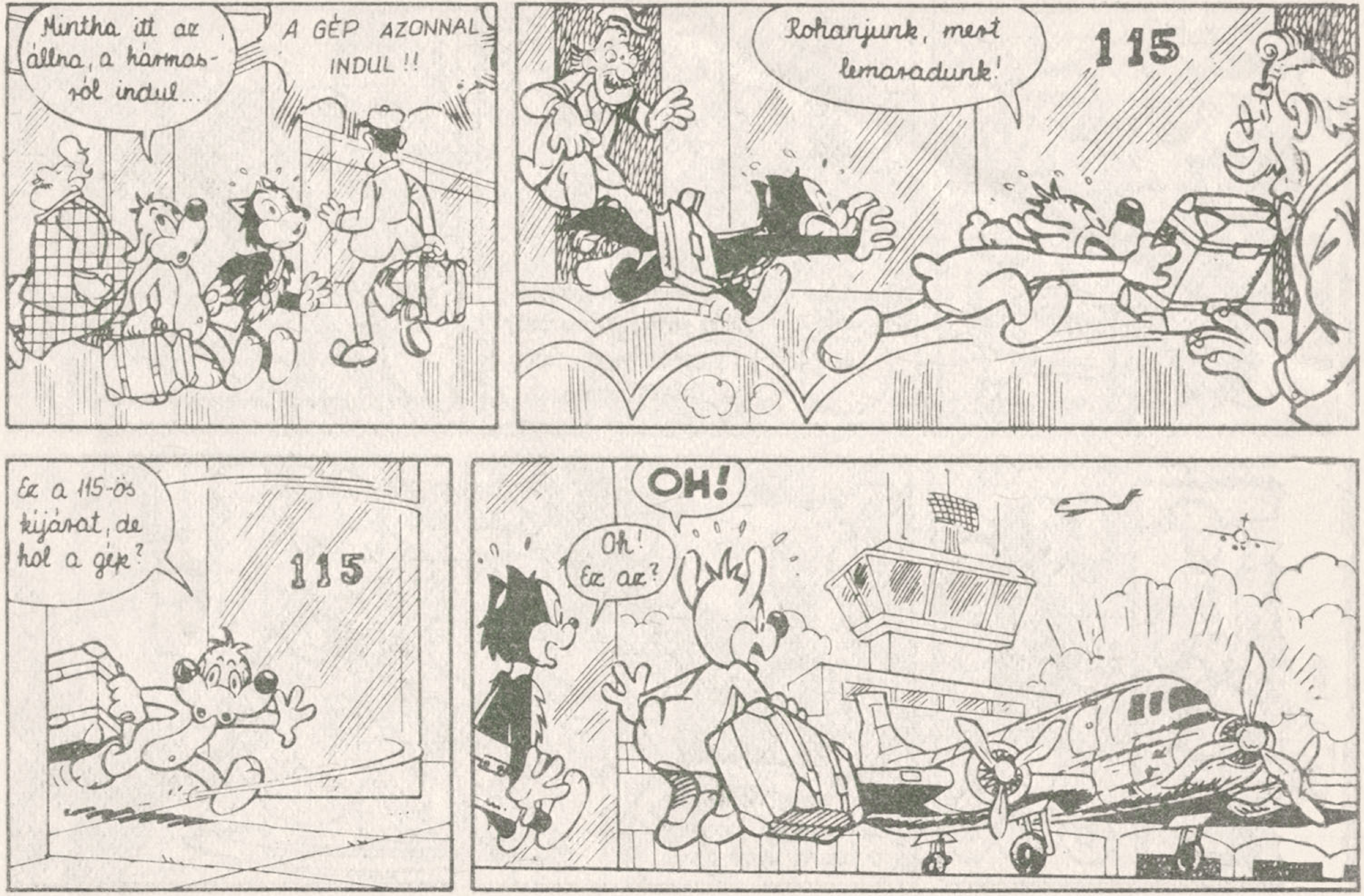
Halihó, az aranyért!...

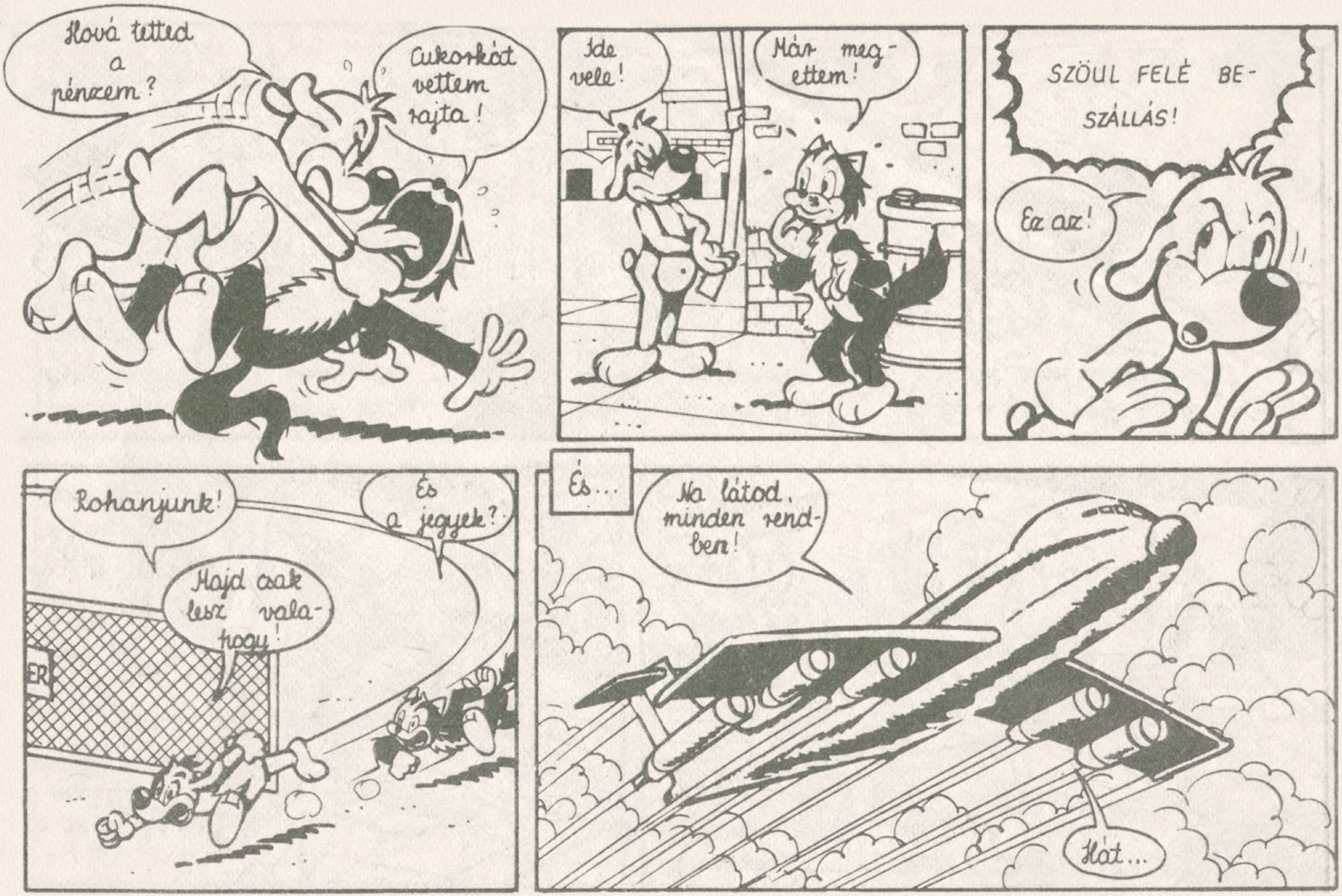

...A sportélet új csillaga most távolugrással folytatja sikersorozatát...
Vigyázat!... Az ott egy úszómedence!
Mi ez! Juj! AAH!
PLOUTCH!
Glu, glu, glu! Segitség! Húzzanak ki!
Nna, csakhogy felébredtél! Kelj fel, indulnunk kell...
Várhattál volna néhány percet, te sátán! Éppen bajnok lettem!
Lassan a testtel!

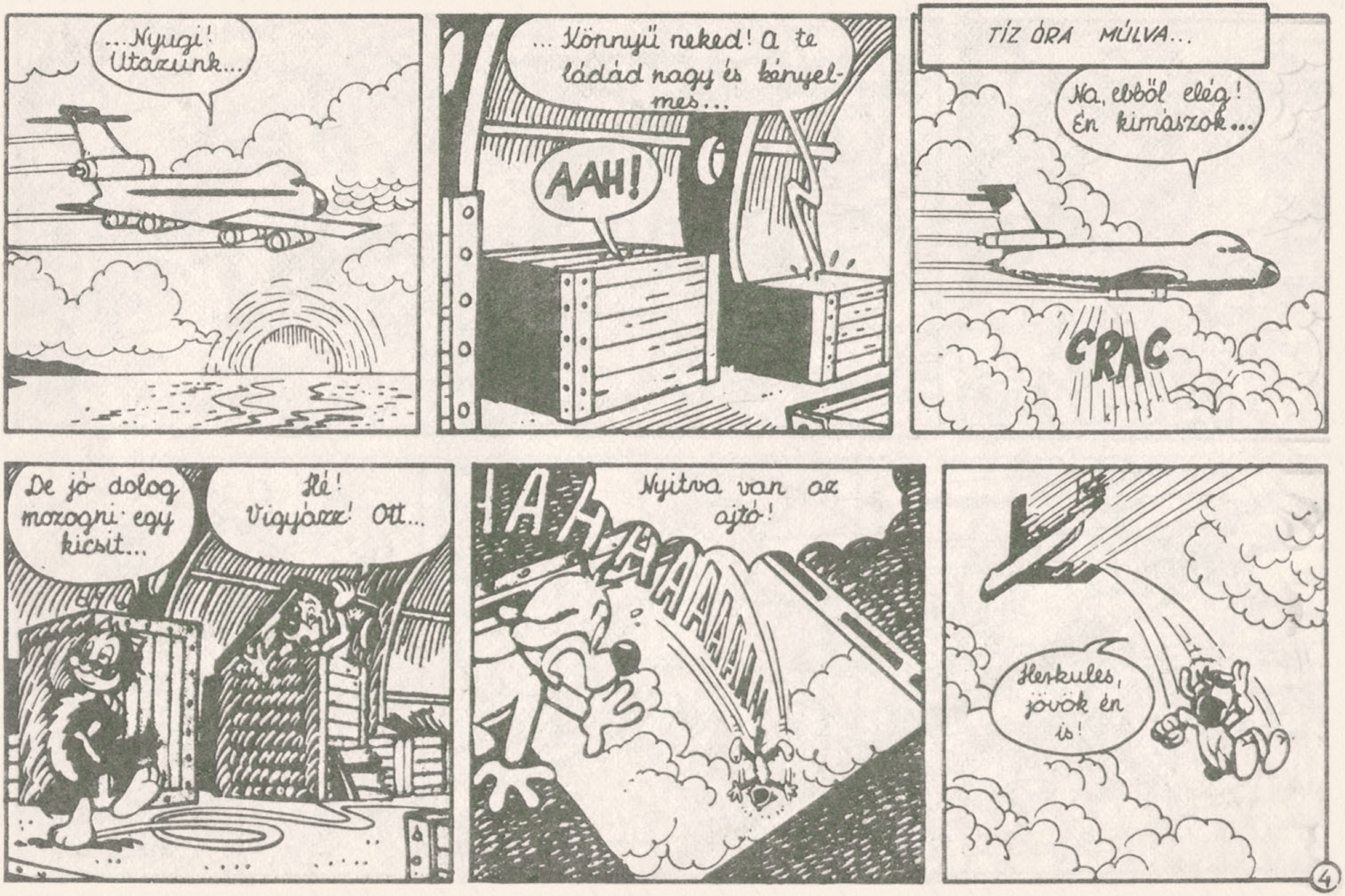

BONK
URG!
Remélem, ettől végképp magadhoz térsz! Indulunk Szöulba!
Már be is csomagoltam. A jegyek nálad vannak?
Itt vannak!
Remek! Na gyerünk, mert elkésünk...!
Gyorsan!
AERO PORT

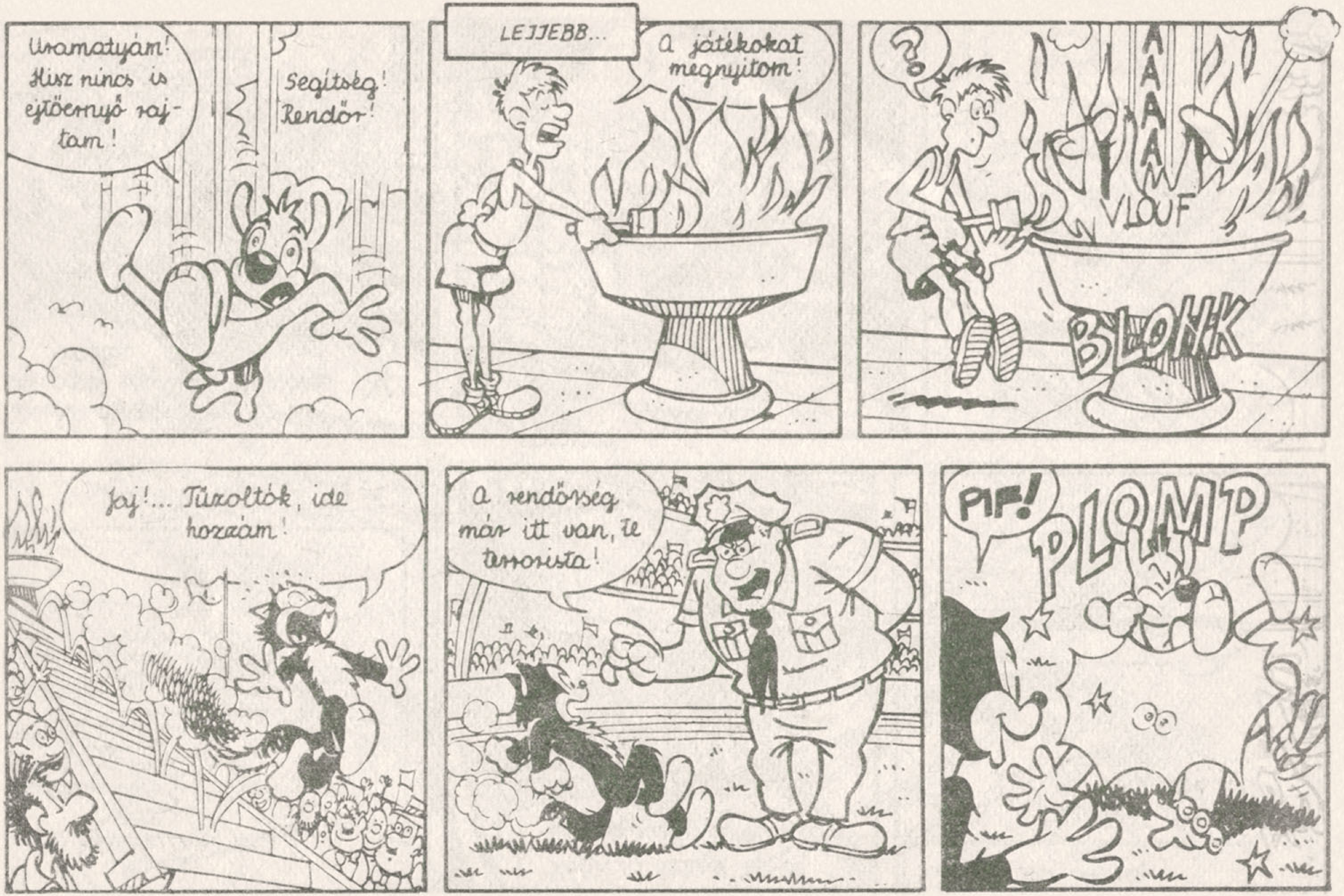

BRUNK
Vedd már le azt a vacakot! Lovagi torna nem lesz!
POP
Nincsenek rendben az idegeid?...
POTCH!
Örömmel látom, hogy lehiggadtál. Nézd meg, hányas kijárathoz kell menni?
Erre!
a 115-ös!
a 115?!

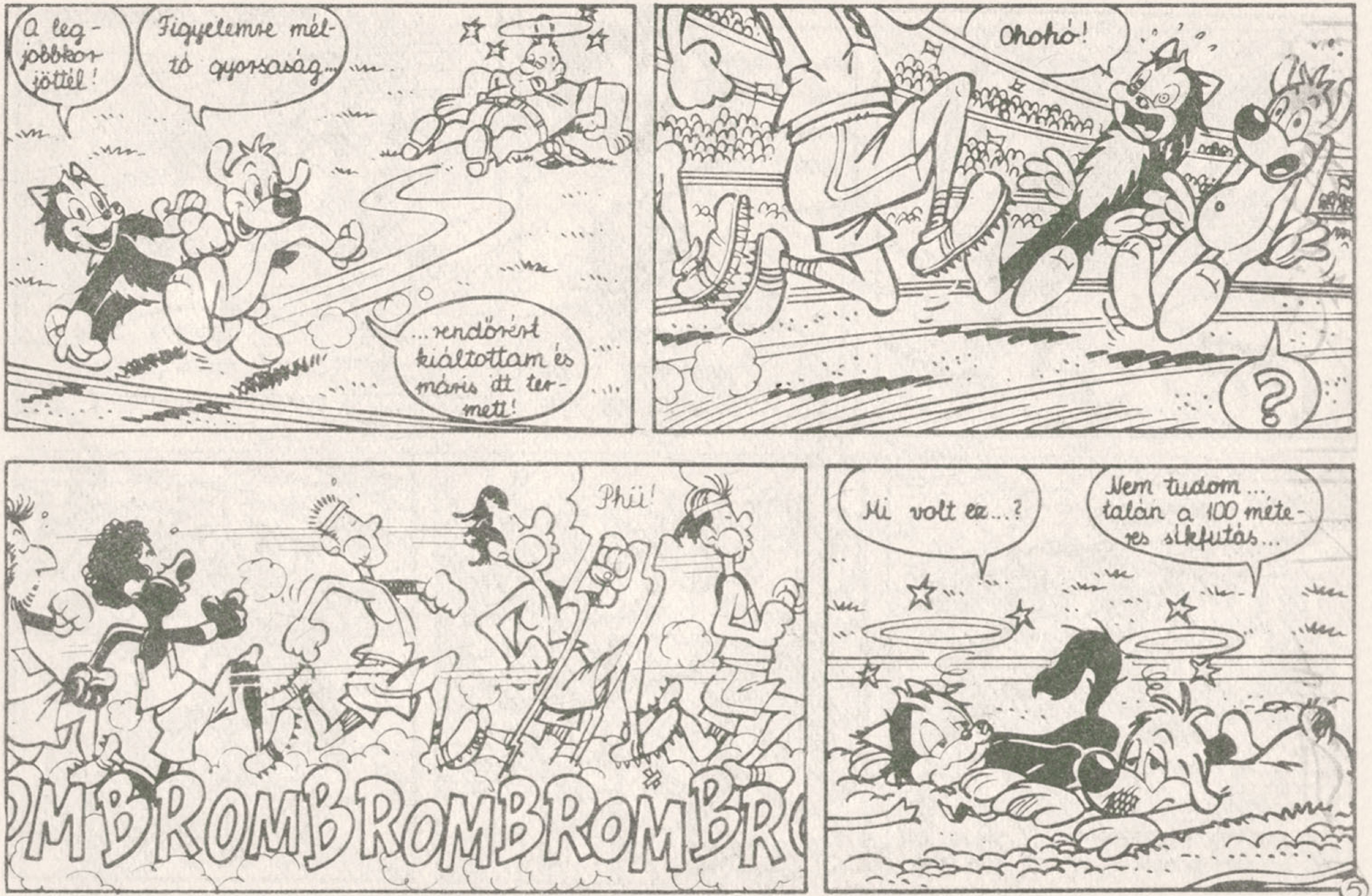

Mintha itt az állna, a hármasról indul...
A GÉP AZONNAL INDUL !!
Rohanjunk, mert lemaradunk!
115
Ez a 115-ös kijárat, de hol a gép?
115
OH!
Oh! Ez az?

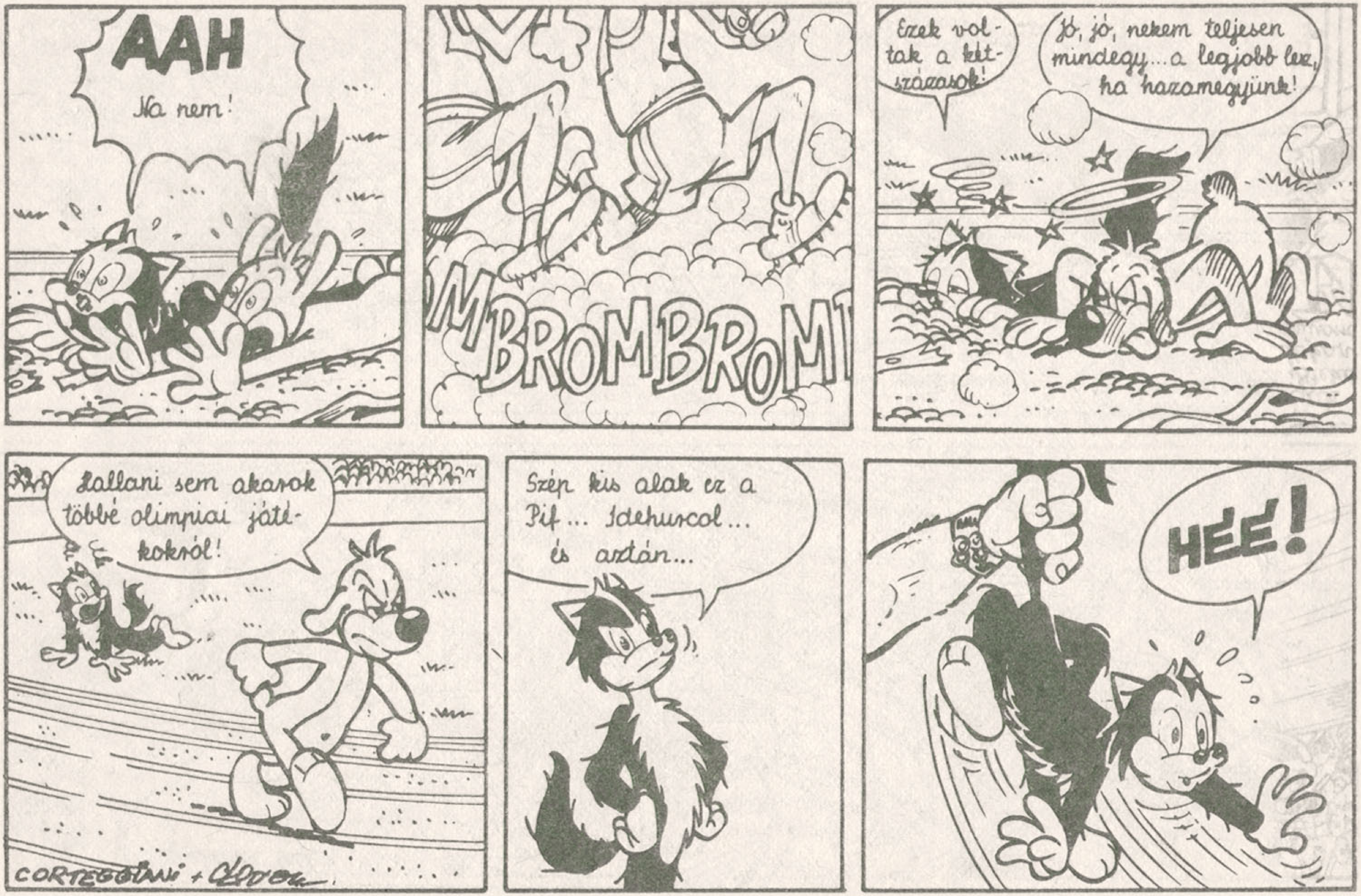

Ez az ócskavas, a repülés őskorából való...
Izé...
Itt vagyok, uraim!
Ezzel a traktorral utazunk Ázsiába, Szöulba?!
Én félek!...
Olyan messzire ez nem megy... Helyi járat. Soul városkába megyünk... hetente egyszer...
Soul, nem Szöul?
Mit csináltál, te szerencsétlen?!
Ez a jegy volt a legolcsóbb, azért vettem ezt!
!

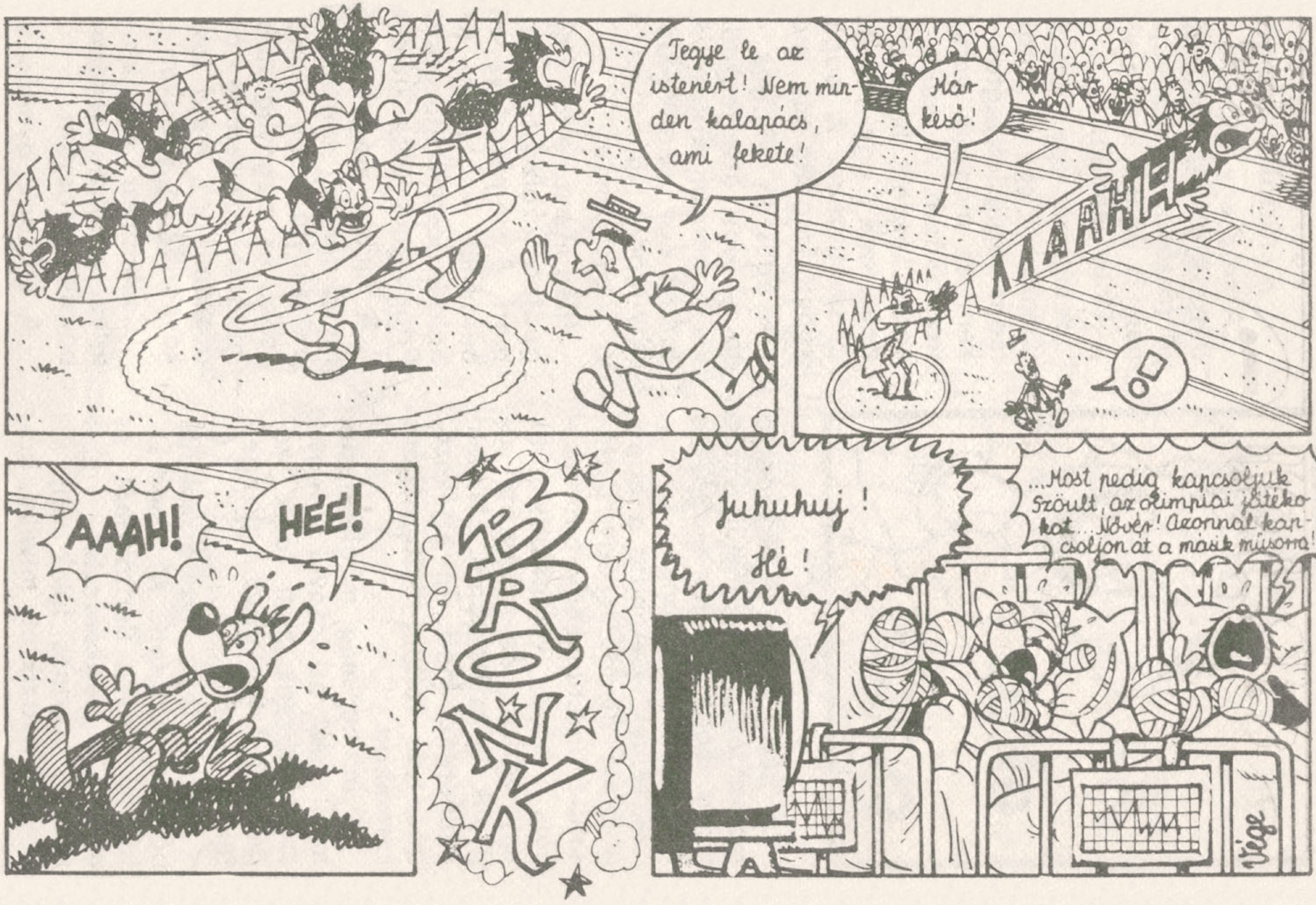

Hová tetted a pénzem?
Cukorkát vettem rajta!
Ide vele!
Már megettem!
SZÖUL FELÉ BESZÁLLÁS!
Ez az!
Rohanjunk!
És a jegyek?
Majd csak lesz valahogy!
És...
Na látod, minden rendben!
Hát...

...Nyugi! Utazunk...
...Könnyű neked! A te ládád nagy és kényelmes...
AAH!
TÍZ ÓRA MÚLVA...
Na, ebből elég! Én kimászok...
CRAC
De jó dolog mozogni egy kicsit...
Hé! Vigyázz! Ott...
Nyitva van az ajtó!
HAHHAAAAAAA
Herkules, jövök én is!

Uramatyám! Hisz nincs is ejtőernyő rajtam!
Segítség! Rendőr!
LEJJEBB...
A játékokat megnyitom!
?
AAAAA
VLOUF
BLONK
Jaj!... Tűzoltók, ide hozzám!
A rendőrség már itt van, te terrorista!
PIF!
PLOMP

A legjobbkor jöttél!
Figyelemre méltó gyorsaság...
...rendőrért kiáltottam és máris itt termett!
Ohohó!
?
BROMBROMBROMBRO
Phü!
Mi volt ez...?
Nem tudom... talán a 100 méteres síkfutás...
5

AAH
Na nem!
MBROMBROM!
Ezek voltak a kétszázasok!
Jó, jó, nekem teljesen mindegy... a legjobb lesz, ha hazamegyünk!
Hallani sem akarok többé olimpiai játékokról!
CORTEGGIANI + CLODOAL
Szép kis alak ez a Pif... Idehurcol... és aztán...
HÉÉ!

Tegye le az istenért! Nem minden kalapács, ami fekete!
Már késő!
AAAAHH
!
AAAH!
HÉÉ!
BRONK
Juhuhuj!
Hé!
...Most pedig kapcsoljuk Szöult, az olimpiai játékokat... Nővér! Azonnal kapcsoljon át a másik műsorra!
Vége

Az okos család

A papa fogta a térképet, a mama fogta az iránytűt, a srác fogta magát. Fogta magát és feltette a walkmant.

– Tessék – mondta a papa. – Most átvágunk egy tisztáson, átugratunk egy patakocskán, majd végigslattyogunk egy berken, és máris ott vagyunk a tavacskánál. Nekem elhihetitek, mert én tájékozódási futó voltam fiatal legény koromban.

A mama még megkérdezte, mitől kék az iránytű egyik csücske, csak nem fázik szegényke, aztán útba egyengették a lábukat.

Egy kertben kaporszakállú bácsika matatott. A srác kibújt a Plastic Bertrandból és nyíltan megkérdezte, mert amúgy egyenes lélek volt:

– Mit tetszik ott mívelni, bácsika, kedves?

A bácsika kedves felnézett.

– A rózsákat ojtogatom, na.

A srác egy darabig morfondírozott magában, hogy minek a rózsákat ojtogatni, amikor nem is égnek, aztán visszabújt a Dolly Rollba.

Átvágtak egy tisztáson, átugrattak egy patakocskán, majd végigslattyogtak egy berken, és mégsem voltak ott a tavacskánál. A mama panaszkodni kezdett, hogy szúr az oldala, talán egy iránytű akadt a szvetterébe. A papa a térképet forgatta és motyogott.

– Egészen világos – mondta. – Most átsettenkedünk egy kis pagonyon, aztán végigcaplatunk egy magasföldön és lipity-lapaty, máris ott vagyunk a tavacskánál.

Még hozzátette, hogy nyugodtan rábízhatják magukat, mert ő hegyivadász volt Doberdónál, és térkép nélkül is halálbiztosan igazodott el a Pripet mocsarak útvesztőiben.

A mama még megkérdezte, mi a fenétől táncol örökösen az iránytű, nem lenne-e olcsóbb és megnyugtatóbb, ha a mutatót egyszerűen ráfestenék a számlapra, majd tovább rakosgatták a lábukat.

Csakhamar egy kis kerthez értek, amelyben kaporszakállú bácsika matatott.

A srácnak gyanús volt az ügy, tehát letépte a fülét Ma-

Családi ünnep

— Hurrá, felvették a bölcsibe!

donnáról, és illemtudóan megkérdezte:

– Mit tetszik ott babrálni, bácsika, kedves?

A bácsika kedves felnézett és valahogy eltorzult az arca.

– A rózsákat ojtogatom, na.

A mama megjegyezte, hogy alighanem súlyos ragály van kitörőben, azért ojtogatja mindenki a rózsákat és talán értesíteni kéne a KÖJÁLt, mielőtt az egész tájegység a rózsahimlő karjaiba zuhan.

Átsettenkedtek egy kis pagonyon, végigcaplattak egy magasföldön és lipity-lapaty, mégsem voltak ott a tavacskánál. A mama siránkozott, hogy az iránytű már teljesen feltörte a markát, a papa a térképet forgatta és dünnyögött.

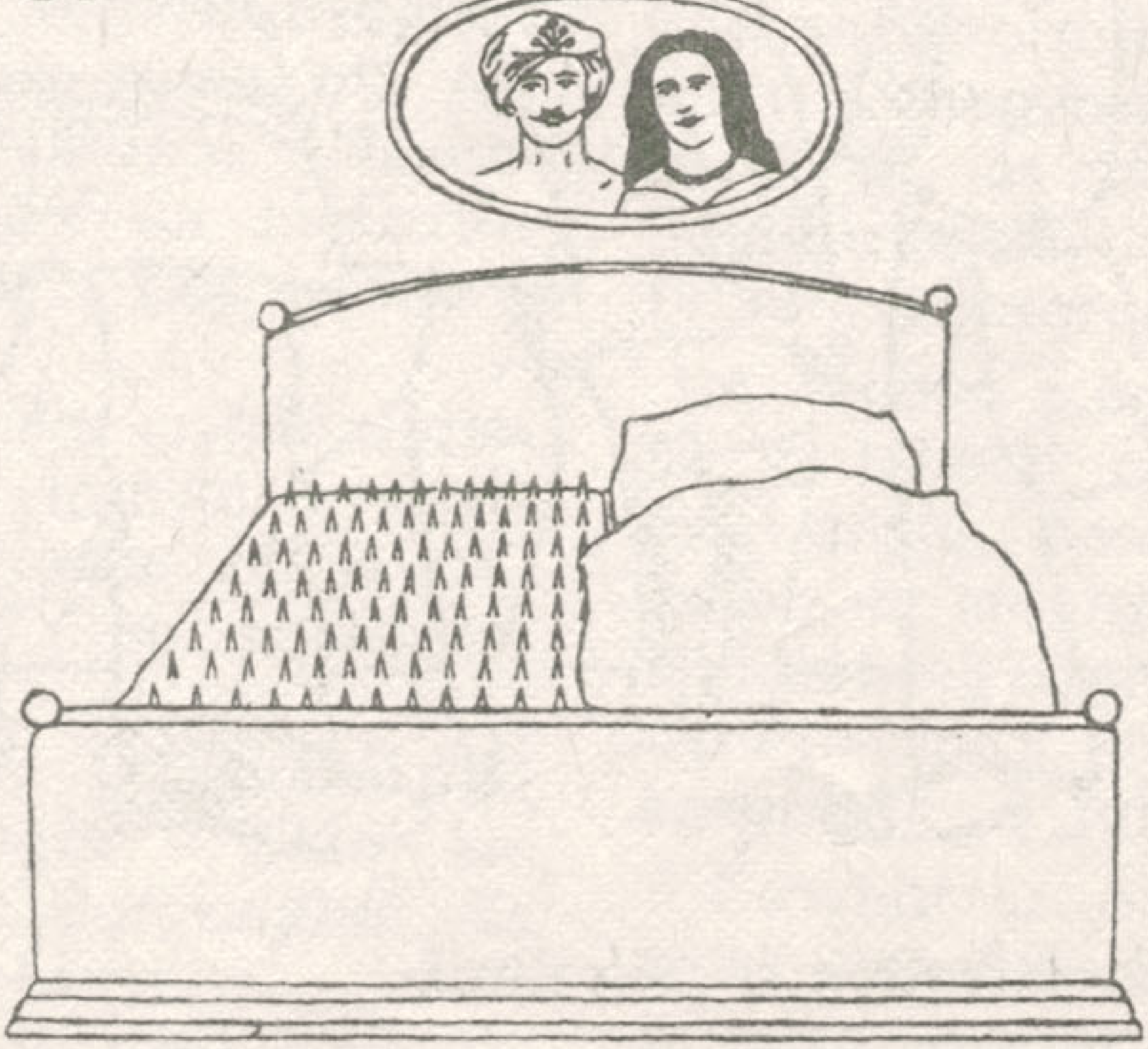
– Minden a legnagyobb rendben van – mondta. – Még átóvakodunk egy kis ungon, lebocsátkozunk egy horhosba és zsupsz, máris megérkeztünk a tavacskához.

Átóvakodtak, lebocsátkoztak és zsupsz, megérkeztek egy kis kerthez, amelyben kaporszakállú bácsika matatott. A srác kiszakította magát a Monkees karjai közül és megkérdezte a bácsikát:

– Mit tetszik ott piszmogni, bácsika, kedves?

A bácsika kedves felnézett, az arca szederjes lett, félkéz-

Fakírágy

zel az eget kezdte fenyegetni, a másikkal meg földhöz vágta a nyesőollót. A srác csodálkozva jegyezte meg, hogy errefelé minden bácsika kedves iszonyúan hasonlít az előzőhöz, csak a fülük lesz egyre szederjesebb. Bizonyára egy törzsök sarjadékai népesítik be az egész tájegységet, a szederjt meg az ivóvíz teszi. A papa zsebre vágta a térképet és a kerítéshez lépett, mert a bennszülöttek véleményére már a Bermuda háromszögben sokat adott.

– Tessék már mondani – szólt –, mikor érünk a tavacskához?

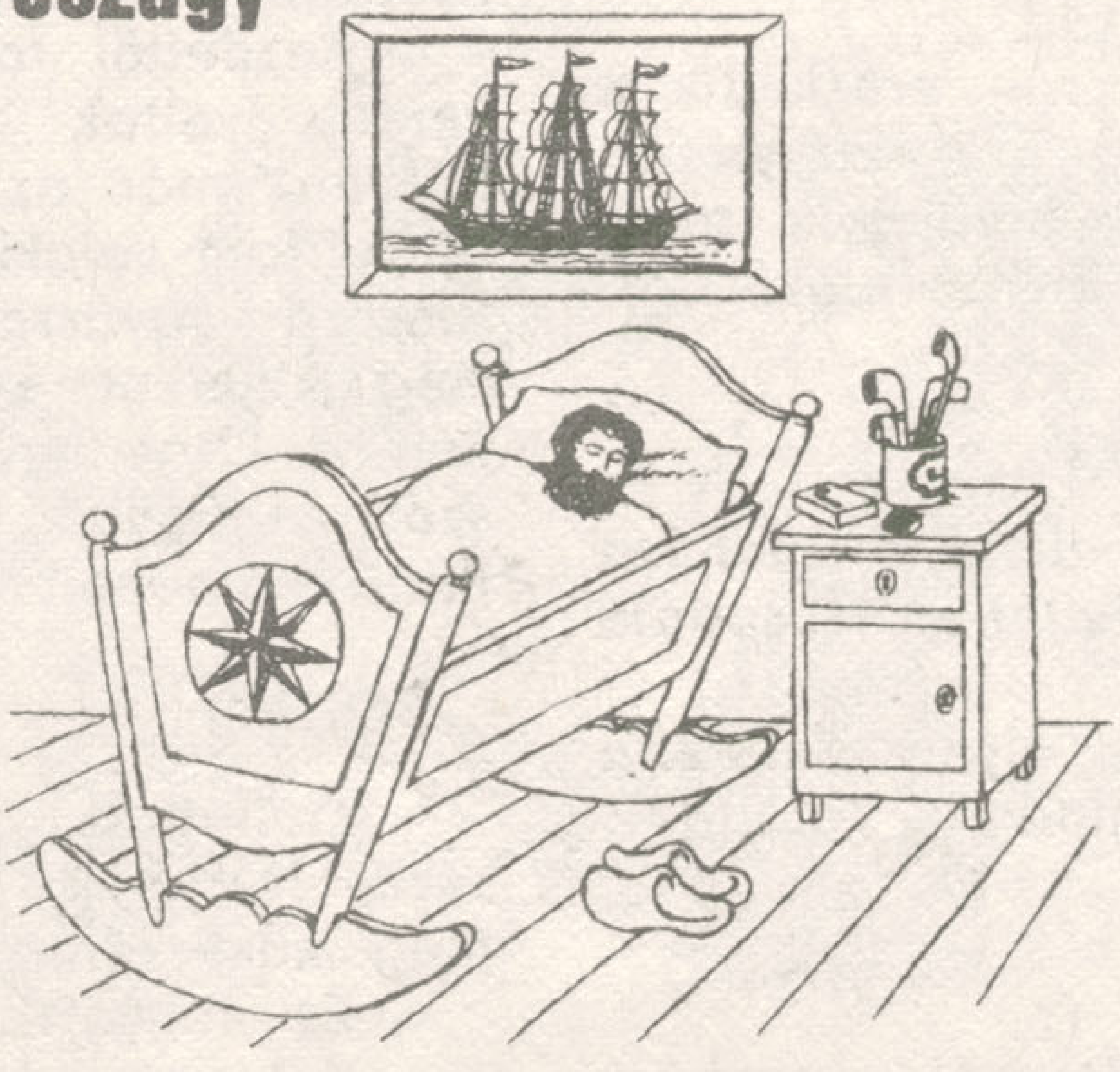
– Soha – ordított a bácsika. – Először is azért, mert maguk már órák óta egy helyben keringenek, mint valami ütődött ringlispil. Másodszor is azért, mert errefelé a büdös életben nem volt semmiféle tó.

Hazaérve a papa feltette a szemüvegét és úgy meredt a térképre.

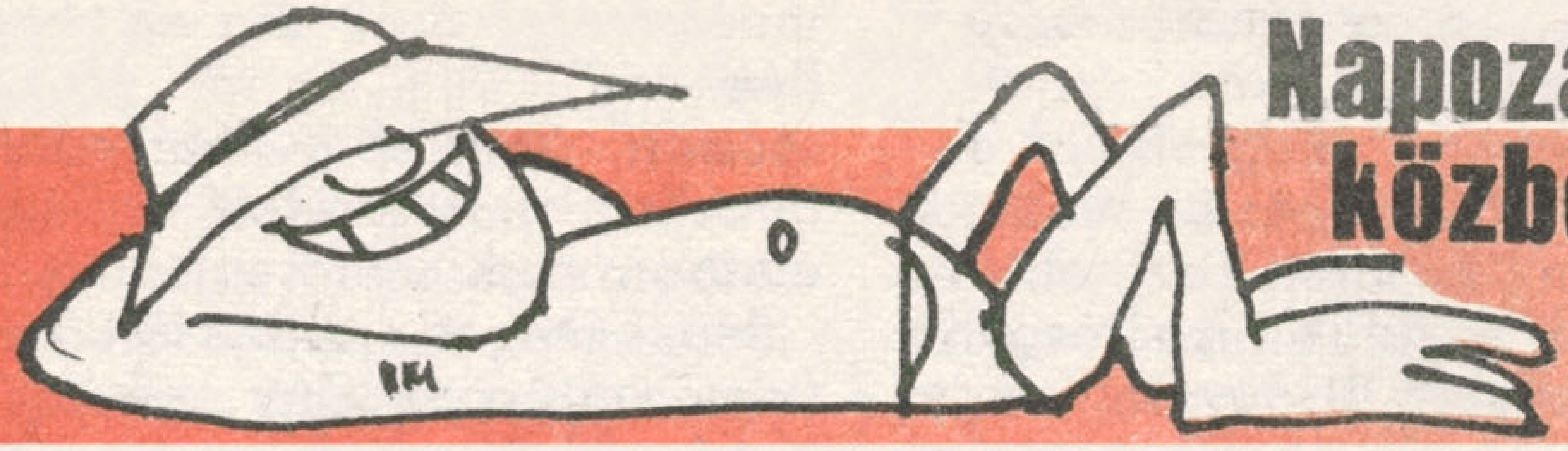
– Tessék – kiáltott diadallal. – Mégis nekem volt igazam, igenis, kellett arra lenni egy tavacskának. Itt van ez a kék folt, magatok is olvashatjátok. Azt mondja: Vik-tó-ria-tó.

Aztán hirtelen elhallgatott, mert most fedezte fel, hogy Közép-Afrika hegy- és vízrajzi atlaszát tartja a kezében.

Tengerészágy

Napozás közben

BÚCSÚ

Az évzárón búcsúzik a hatodikosok osztályfőnöke.

– Gyerekek, jövőre más osztályfőnököt kaptok . . .

Pistike jelentkezik:

– Egyet mondhatok. Biztosan rosszabb lesz, mint az osztályfőnök úr volt.

A búcsúzó pedagógusnak jólesik, de szerénykedik.

– Ugyan, Pistike, dehogy is . . .

– De, de . . . – erősködik a srác. – Eddig öt osztályfőnököm volt, és mindegyik rosszabb lett, mint az előző.

JELLEMZÉS

Az osztály díszéről mondta egy nem feltétlen csodáló társa:

– Ez a srác olyan népszerű, hogy már mindenki utálja.

TÁBOR

A konyhasátornál a szakács kongatni kezdi az üst fenekét.

– Ebédosztáshoz csajkával sorakozó!

Mindenki vad rohanásban tör ki. A tábor vendége álmélkodva kérdi az egyik vágtázót:

– Ennyire éhesek vagytok?

– Szó sincs róla. De csak az első kétszáz kap kaját.

SIKER

Veterán újságíró élménybeszámolót tart a sulilap szerkesztőinek.

– Kezdettől fogva óriási sikereim voltak a szakmában. Például már az első hónapban írtam valakiről egy könnyfacsaró gyászcikket. A cikk meg is jelent, és óriási hatást keltett. Csak egy kis hiba csúszott az ügybe. Kisült, hogy az illető nem halt meg.

FOGYÓ

– Hallottad, Jani fogyókúrázik. Hetek óta csak banánon meg kókuszdión él.

– És fogyott már valamit?

– Azt nem, de látnád csak, milyen remekül mászik fára . . .

KRIMI

A nyomozó faggatja a bankpénztárost.

– Magukhoz már harmadszor tört be ugyanaz a gengszter. Vett észre rajta valami különöset?

– Legfeljebb annyit, hogy egyre elegánsabban öltözködött.

KÖVETELMÉNY

Laciéknál családi esemény várható. A papa megkérdezi a srácot:

– Na, Lacika, mit szeretnél? Öcsikét, vagy kishúgot?

– Mindegy – mondja a srác. – Csak gazdag legyen.

BÖLCS

Aranyköpés egy amerikai magazinból:

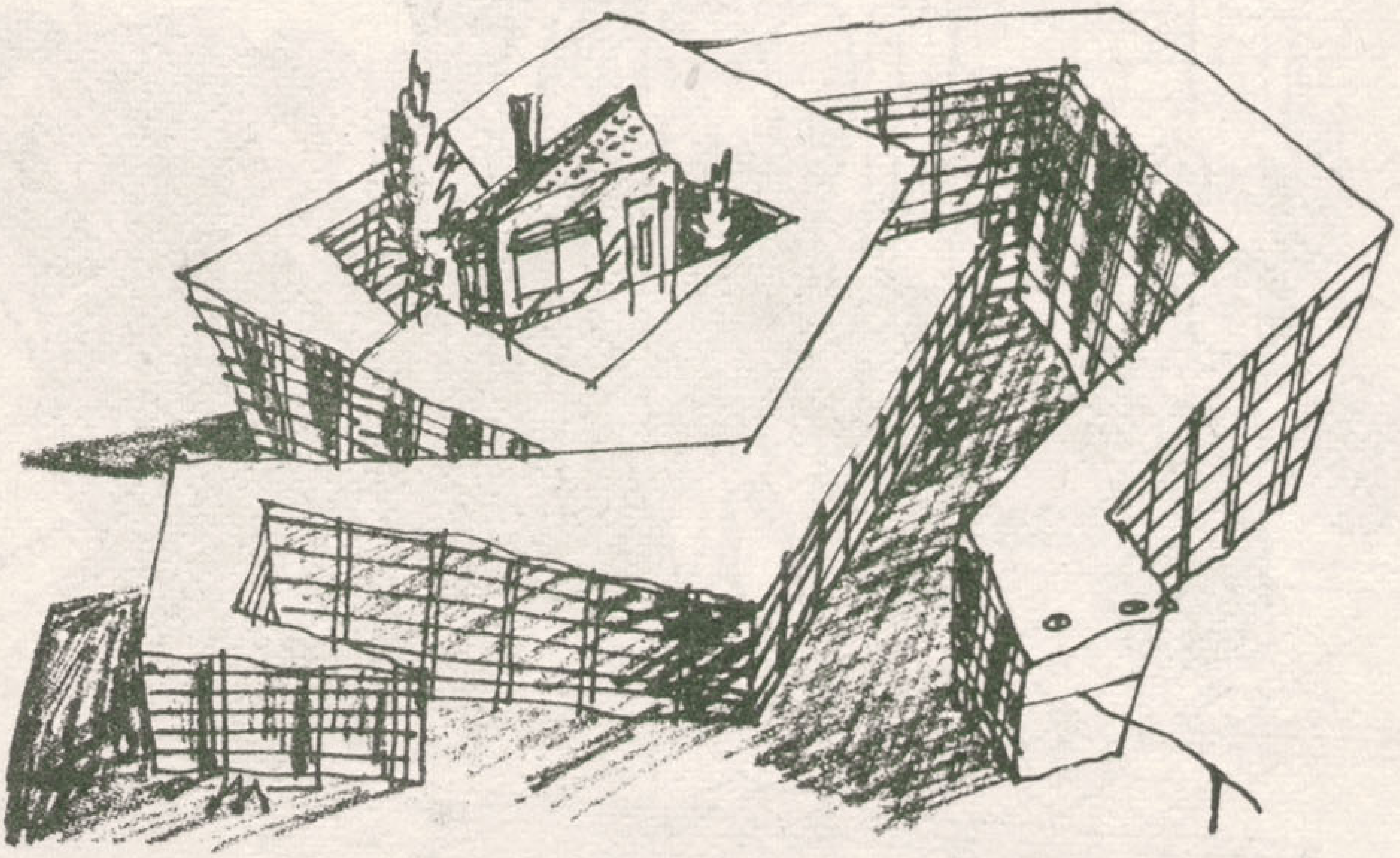
– Az is döntés, ha döntened kell, és úgy döntesz, hogy nem döntesz.

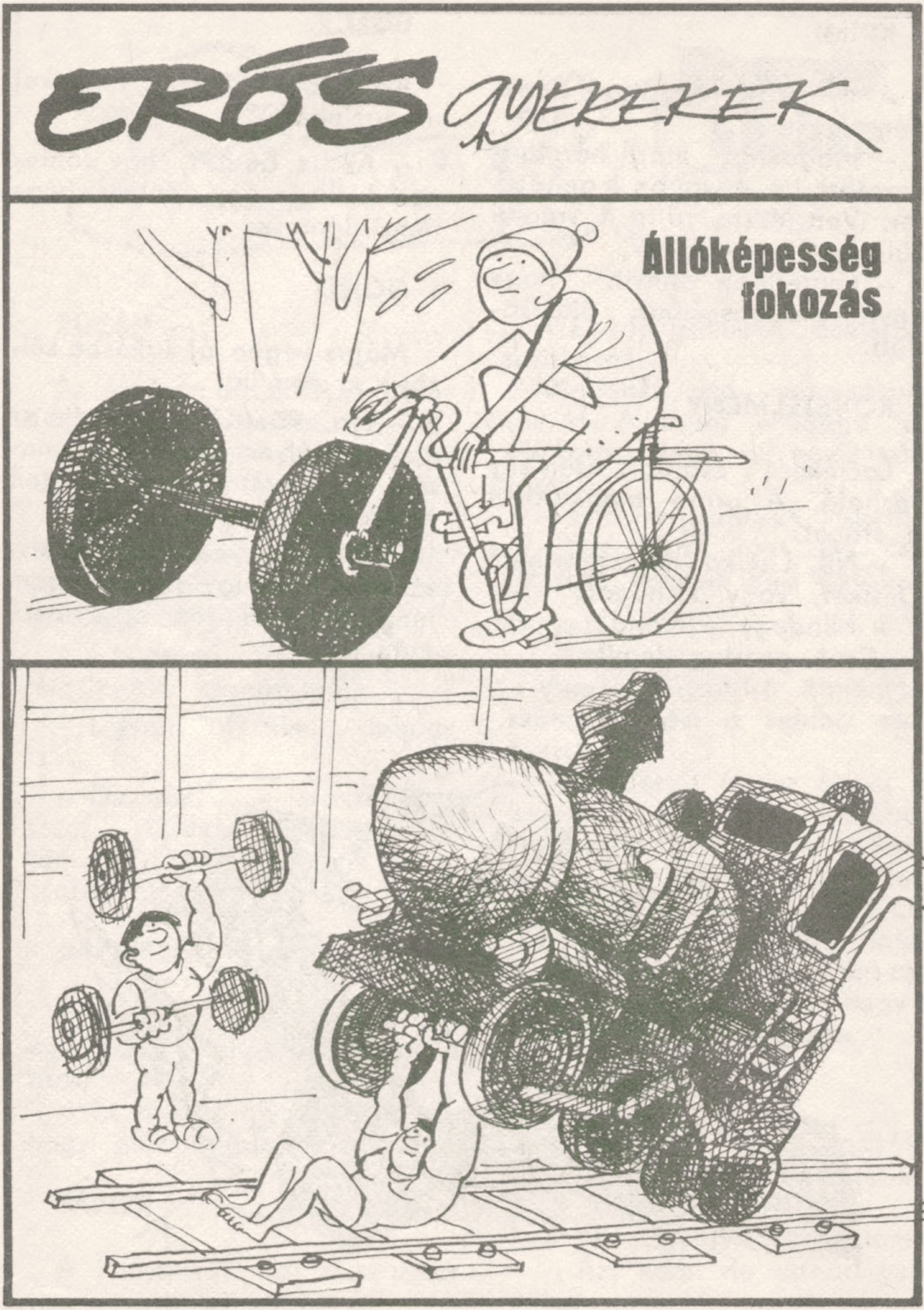
GOND

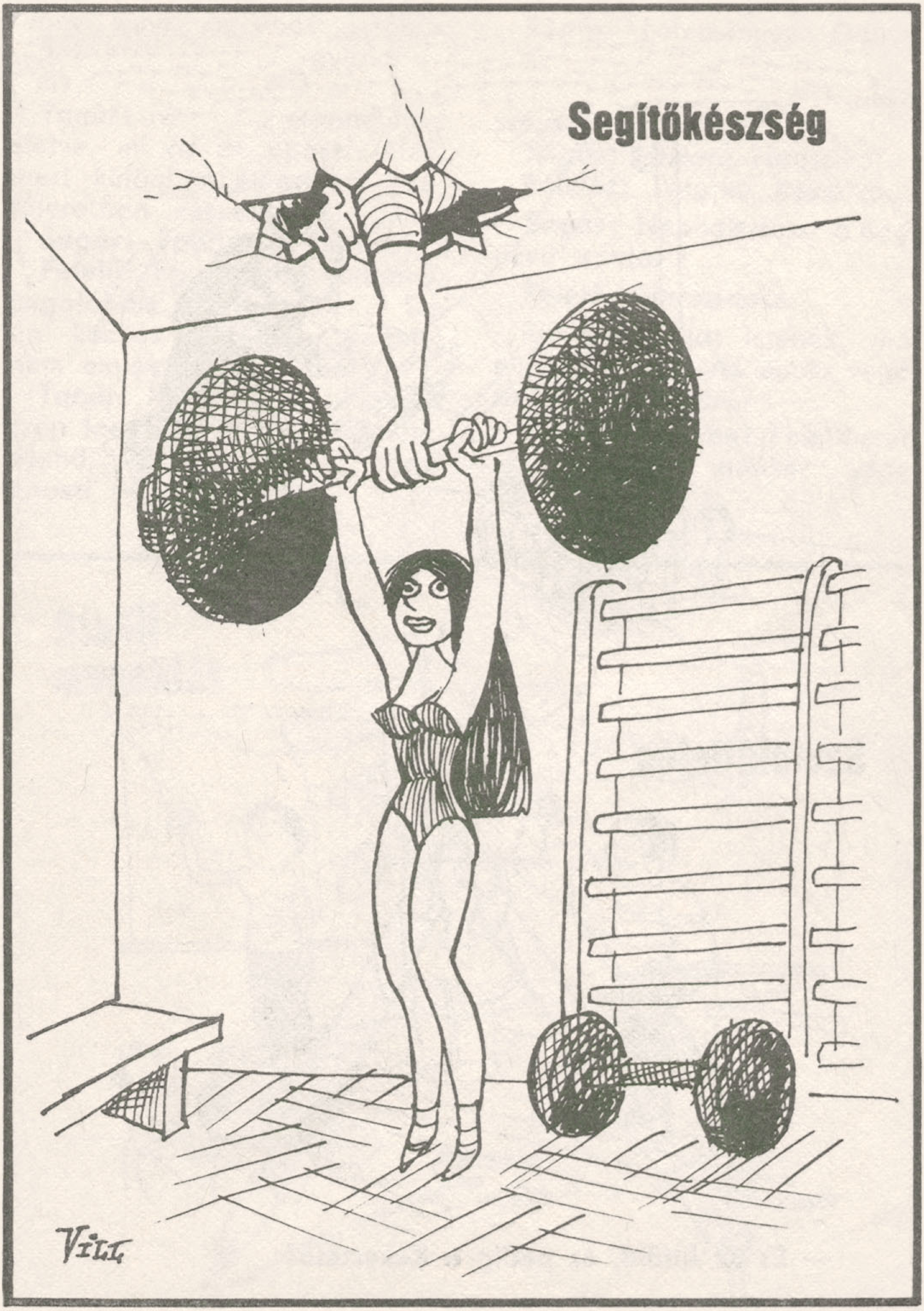
Május végén új lakásba költözik a família.

– Na, Rózsika – mondja az első osztályos lányának a mama –, most persze ott kell hagynod a sulit.

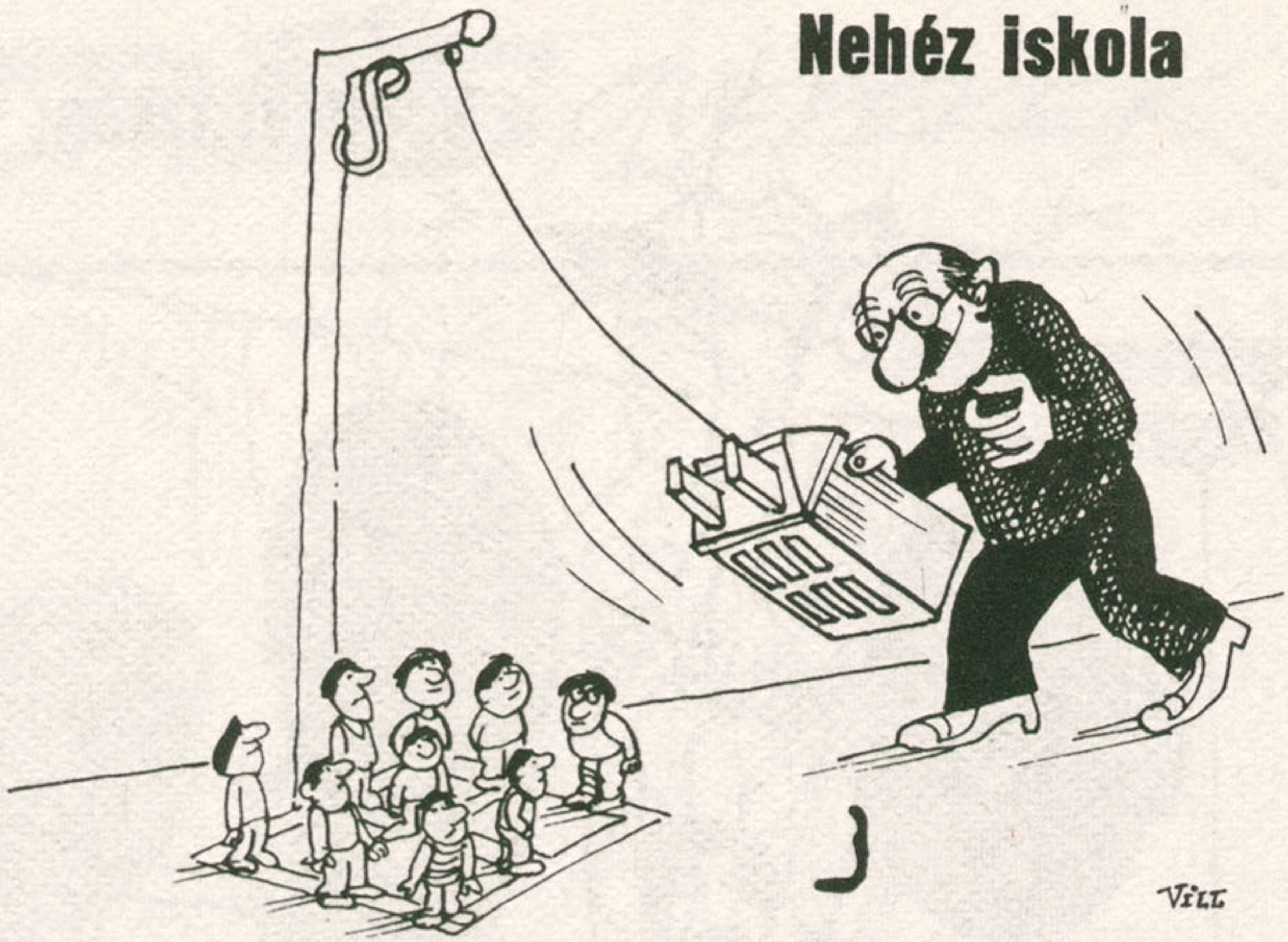
– Elég baj – mondja a kislány. – Mert így sosem fogom megtudni, mi jön a Z betű után.

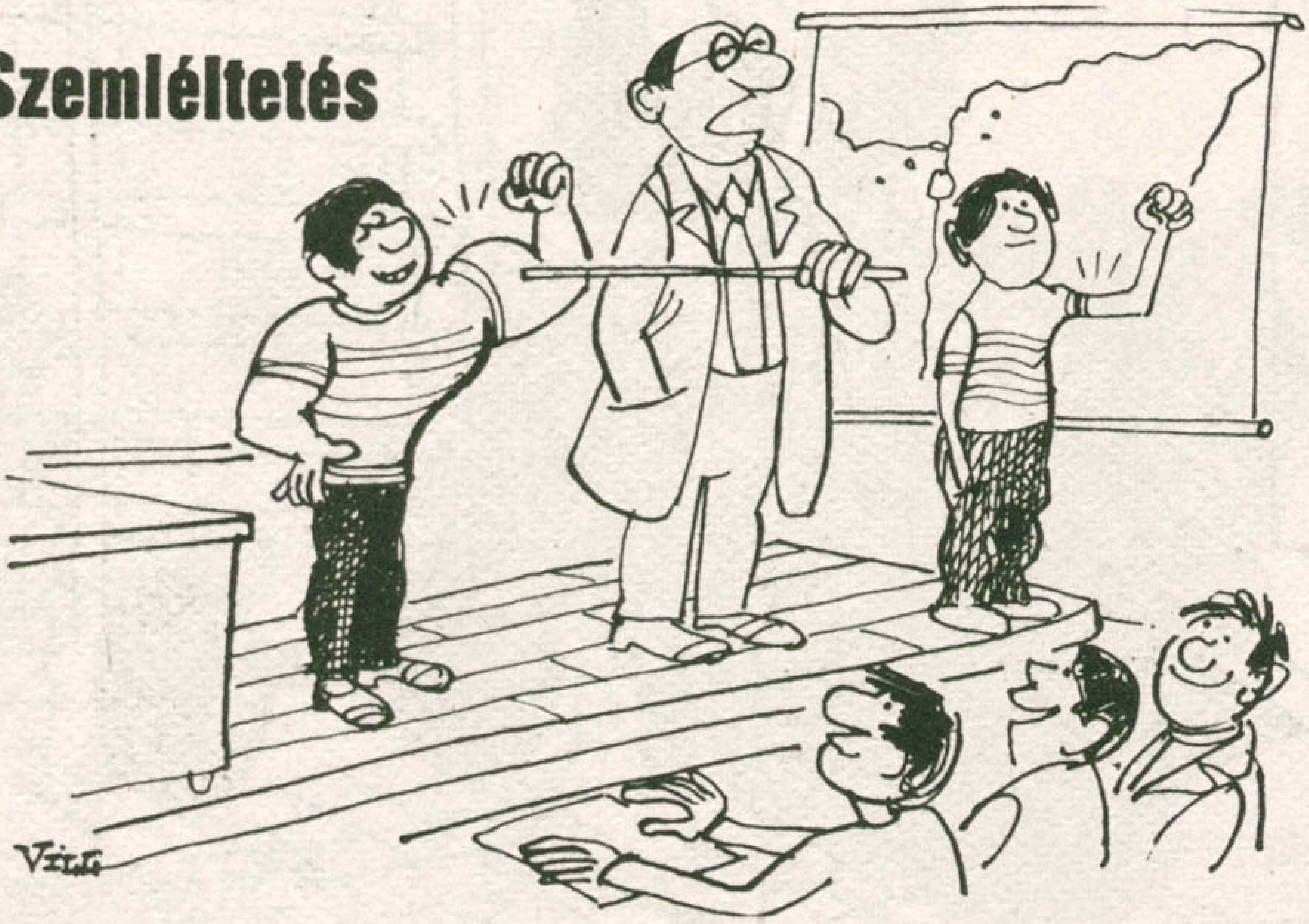

ERŐS gyerekek
Állóképesség fokozás

Segítőkészség
Vill

Nehéz iskola

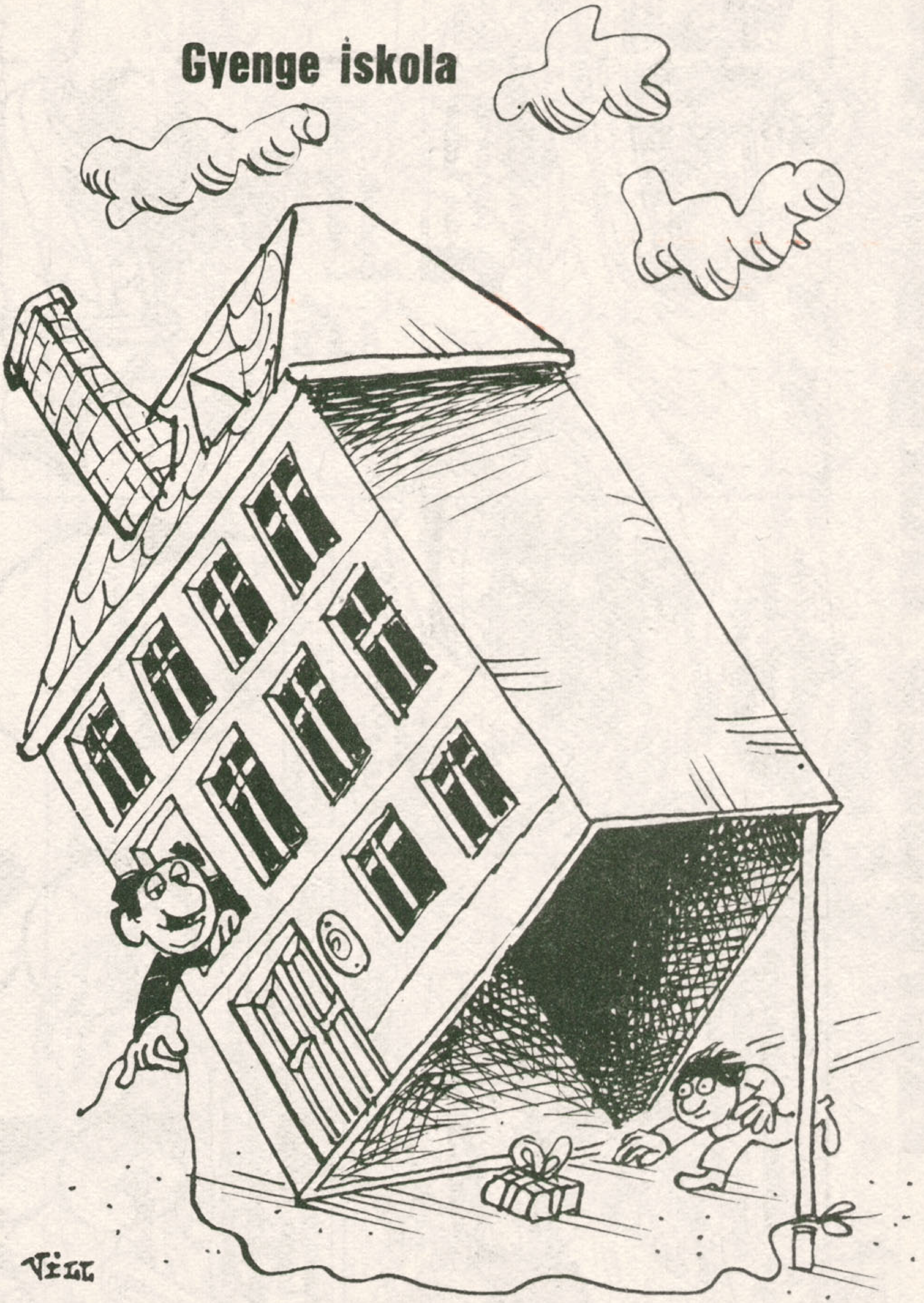

Szemléltetés

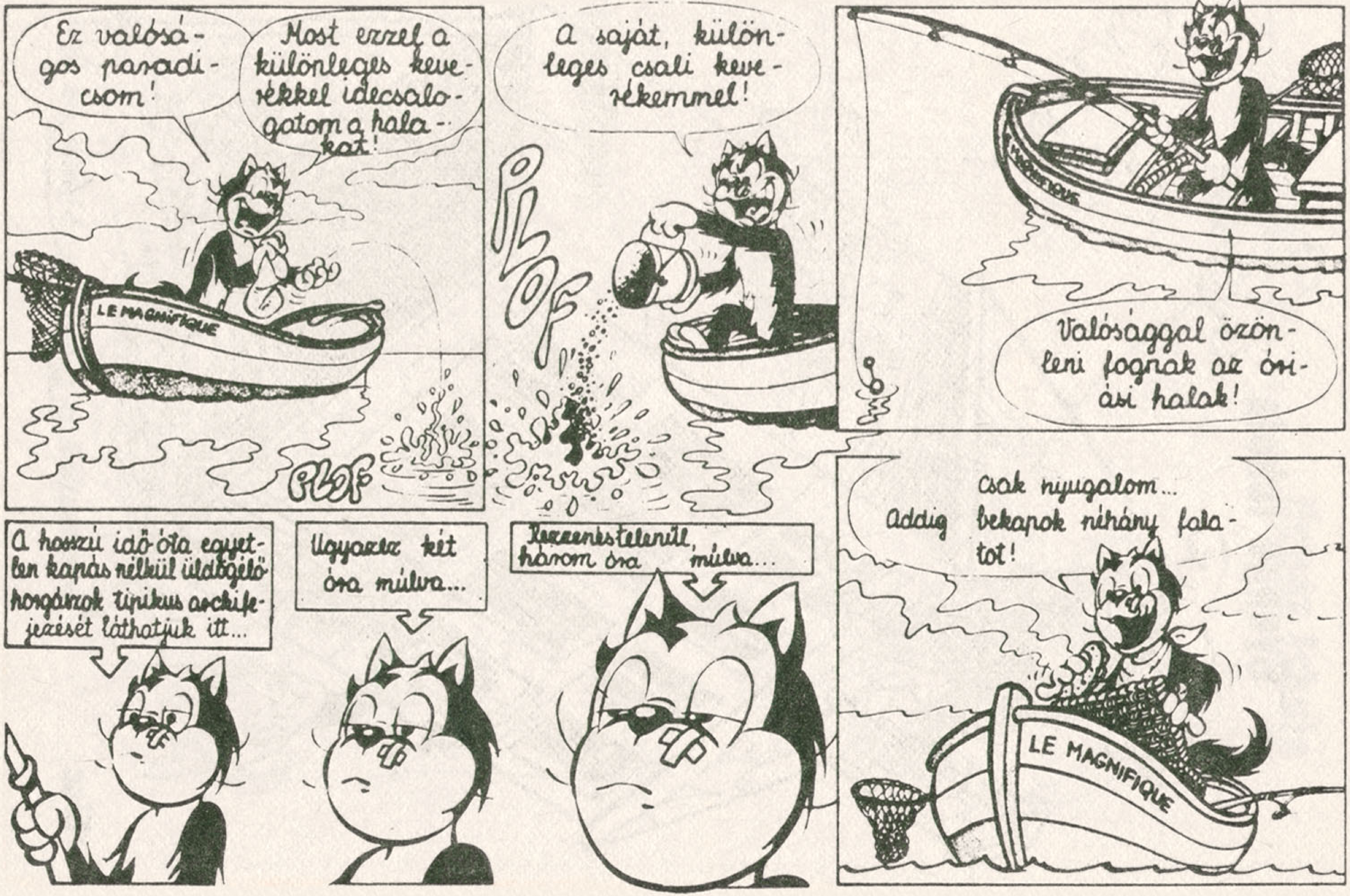

— Ez az Alföld, ez pedig a Kékestető!

Gyenge iskola

Herkules horgászik I.

Pont az én sonkásszendvicsem-re fáj a fogatok?!
MIAM
MIAM
?
!
?
HUMM!
LE MAGNIFIQUE
SLURP
MIAM
MIAM
SMAC
YANN

Vége

Rímparádé

Elveszett a Jancsi kulcsa
Keresi a kancsi Julcsa

*

Ez a legény nyalka fajta:
A képét egy falka nyalta

*

A pusztában túzok zörög
Mérges vagyok: zúzok, török

*

Itt ballag a kacska medve
Elillant a macska kedve

*

Nem olvasom én, ha mégoly
Izgató lap is, a Playboy

*

Előbb-utóbb temetőbe visz
ki,
John, jó komám, tégedet
a whisky

*

Biztonságban van a konda
Mert az őre: anakonda

*

Rátalált a kalaposra
Volt oka verni laposra

*

Siklik kecses gondolám
„Velence szép!" – gondolám

Nylon, bársony, selyem, tüll
Nem kell nekem ezentül

*

– Izoldám, galambom!
– szólt Trisztán –
Nem iszom fröccsöt,
– csak bort, tisztán!

*

A kicsi kesereg:
– Kicsike a sereg!

*

Ez a dáma nyilván kölni
Szagosítja parfőm, kölni

*

Füstös, rozoga kupéba'
Töltöttem bort a kupába

*

Figyelmeztették a grófot:
Ne egyen többé kuglófot!

*

– Lábamra léptél kamerád!
Homályos tán a kamerád?

*

Szomorkodik a kis kobra:
„Miért emeljek én köbre?"

*

Késem láttán rí a kappan,
Hogy a feje földrekoppan!

TIMÁR GYÖRGY:

Közmondás-szabóság

Akinek az isten hivatalt adott, vedd el a lányát.
Amelyik kutya ugat, nem ugat hiába.
A messziről jött embert ne halaszd holnapra.
Bolond lukból nem lehet verebet fogni.
Ebül szerzett jószágból is megárt a sok.
Ajándék lónak híg a leve.
A jó bornak kétszer ad, ki maga esik bele.
Fehér karácsony nem esik messze a fájától.
Fekete húsvét nem válik vízzé.
Fürdővízzel együtt nem zörög a haraszt.
Jobb a foltos veréb, mint a rongyos túzok.
Ha rövid a karod, addig nyújtózkodjál, amíg el nem törik.
Ha szolgád nincsen, olyan lesz a fogadjisten.
Holló hollónak kezet mos.
Hosszú haj, fél egészség.
Két dudás többet lát.
Ki a kicsit nem becsüli, aranyat lel.
Ki korán kel, ne nézd a fogát.
Ki mint veti ágyát, úgy arat.
Kinek a pap, kinek a pénz beszél.
Kiskutya, nagykutya ebül vész el.
Könnyebb utolérni a hegyet,
    ha nem megy Mohamedhez.
Közös lónak két oldala van, mégis botlik.
Kutyából nem lesz éhes disznó.
Lassan járj, isten is megsegít.
Más szemében a szálkát toldd meg egy lépéssel.
Néma gyereknek nem kötik be a száját.
Nemakarásnak nem kell cégér.
Nem az a fontos, az embernek mit mondanak,
hanem, hogy ne vegye magára.
Nem az a legény, aki üt, hanem
    aki másnak vermet ás.
Nem mind papsajt, ami fénylik.

Esőálló faliújság

Lehet-e egy faliújság időálló?

– Inkább esőálló legyen – szólt Fék Guszti, született intrikus –, mert a nagy nyári zivatarok előtt már nemigen fogunk cikkeket cserélni.

– Akkor jobb lenne a lágy betonba karcolni – még az első osztály idején – a szöveget, aztán nyolcadikban ez már pótolhatatlan emlék lenne. Sőt, mi több – toldotta meg Skatulya Kázmér, őrsi riporter –, a csapatmúzeum számára is egy súlyos, nyomatékos hagyományt tehetnénk le.

– Csak nehogy valakinek a lábára essen! – mondta az aggódó Fék.

Egyáltalán, miért merült fel ez a faliújság téma a Ló utcában, mint csapongó bója a hullámzó tengeren? Mert itt két – ha nem is egyenlő – fél küzdött egymással: Stux Aranka néni, magyartanárnő és a 7/c teljes személyi állománya.

Stux néni elrendelte, a 7/c pedig elszabotálta a friss cikkek, hírek, információk közzétételét. Amikor viszont már a magyar tantárgyi jegyek forogtak veszélyben, és várható volt a magyar közoktatás legnagyobb botránya – pótvizsgázik az egész osztály! –, akkor közbelépett Garmond apuka, aki nyomdász, és aggódott gyermekéért.

– Pont az én fiam bukjon!? – tűnődött a betűvetés őrmestere. – Itt cselekedni kell!

Ezért délutánra meghívta az egész osztályt faliújságot készíteni. Több műfaj is készült, két évre előre.

1. Egy téma több címmel, több aláírással (mert ugyebár a cikkeket a címénél tovább úgysem olvassa el senki! Maximum a szerző nevét.)

2. Időszakos cikkek, amelyek minden évben, ugyanabban az időben aktuálisak. (Beszámoló a nyári táborról, őrsi labda-

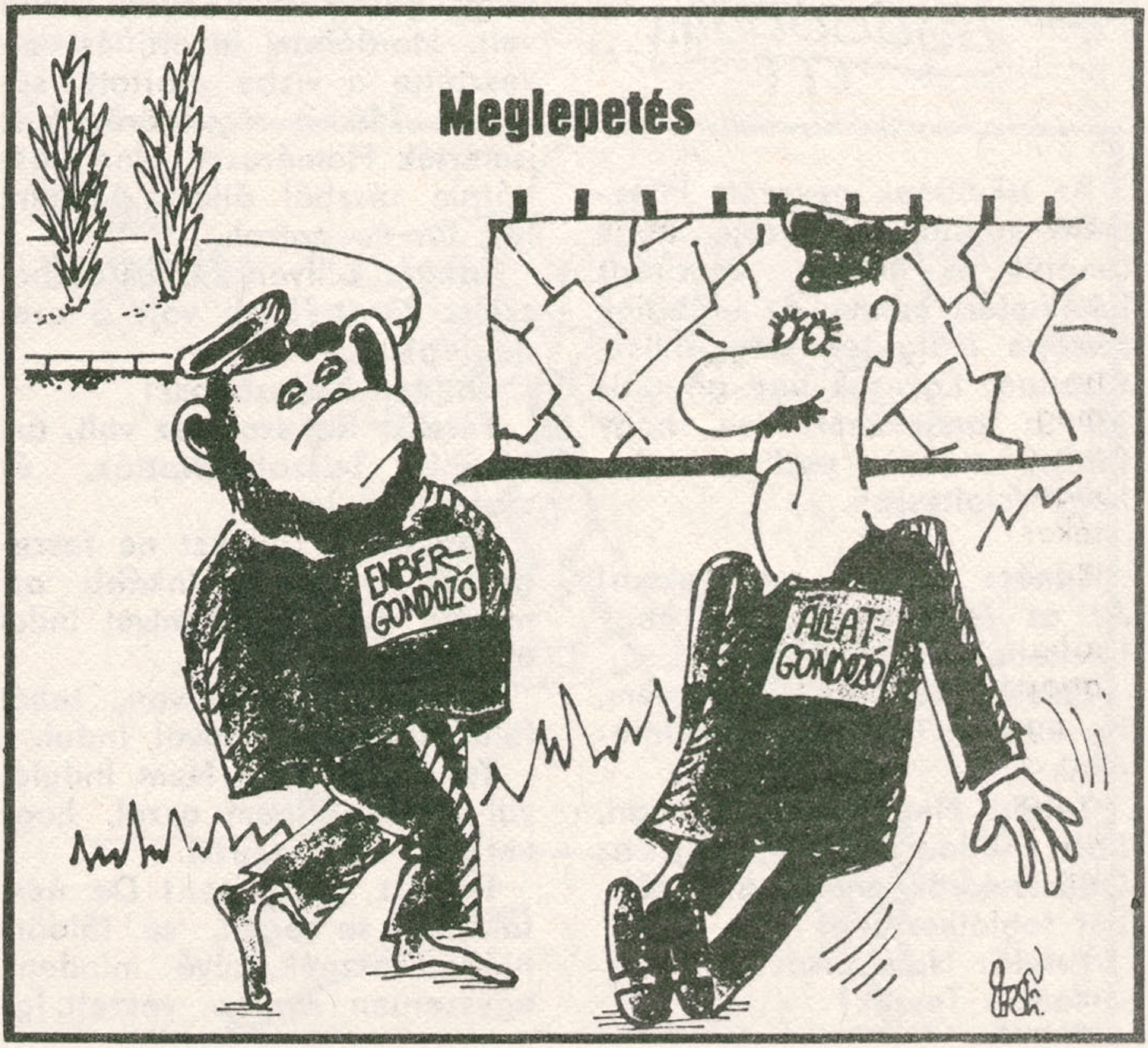
rúgó-bajnokság, levelezés külföldi pionírokkal, jövőre újra táborozni megyünk ... stb.)

3. Előregyártott aktuális hirdetések, szintén időhöz kötve. (Fogászatra megy a ... osztály. Hasznosanyag-gyűjtés ...-án. ... szedés a ..... tsz-ben .... hónapban. ... múzeum látogatása ...-án. Osztályfényképezés.)

A művek készen hevertek az asztalon (az osztály a padlón). Már csak egy kérdés volt hátra: mit tegyünk, hogy az egész mű állandóan frissnek hasson?

– Talán locsolgatni kellene – így Fék Guszti.

– Ahá, hát ezért ajánlottad, hogy esőálló legyen? – szólt a 7/c kórusa, és Gusztávot a „víz alá nyomták": egyhangúlag megválasztották faliújság-felelősnek.

Kérdezni tudni kell...

Az iskolának nevezett intézmény sajátos jellemzője, hogy tanárok és diákok egyaránt fellelhetők benne Az előbbiek szerepe máig teljességgel tisztázatlan. Egyesek úgy gondolják, a tanár azért van, hogy tanítson, nem pedig azért, hogy feleltessen.

*

Tanár: Drága gyermekem! Az az ötletem támadt, hogy feleltetlek. Mit szólsz? . . .

Felelő: Jobban szeretném, ha ettől a feleléstől eltekintenénk.

Tanár: Nem áll módomban, fiam. Tudod mit? Beszélj az Odüsszeiáról, amivel a legtöbbet foglalkoztunk!

Felelő: Nem olvastam.

Tanár: Tessék?

Felelő: Mondom, nem olvastam még ennél jelentékenyebb alkotást. Gyerekek, súgjatok!

Tanár: Akkor talán azt is meg tudod mondani, hogy ki írta.

Súgás: Homérosz!

Felelő: Az homályos . . .

Tanár: Valóban homályos, de miért? Gondolj az Iliászra!

Felelő: Homályos, hogy a szerző íjász volt-e vagy sem.

Tanár: Megőrülök. Mit tudsz Homéroszról?

Felelő: Hát . . . Homérosz nagy görög szimbolista költő volt. Hordóban lakott, és elvesztette a vízbe mártott súlyokat. Már a régi görögök is ismerték Homéroszt. Homérosz három részből állott, úgymint fej, tor és potroh.

Tanár: Milyen részekről beszélsz te itt?! Mi volt ő eredetileg?

Súgás: Rapszódosz!

Felelő: Rabszolgosz volt, ám később felszabadították, és szabadosz lett.

Tanár: Na jó, ezt ne feszegessük tovább . . . Inkább azt mondd meg, hogy mivel indul az eposz?

Felelő: Háború van, tehát föltehetőleg indulóval indul.

Tanár: Ez fájt. Nem indulóval indul, hanem azzal, hogy keresik Odüsszeuszt.

Felelő: Igen, igen! De nem találják se égen, se földön, hiába tesznek tűvé mindent, egyszerűen nyoma veszett. Így aztán, minthogy Ibusszeusz

nincs sehol, az eposz – főhős hiányában – tárgytalanná válik, én pedig...

Tanár: Te pedig mondd meg sietve, mi az az eposzi jelző, mert különben elégtelen osztályzatban részesítelek!

Súgás: Epithenon ornans!

Felelő: Egy pepita ormány. Legalábbis azt beszélik... De én kockás elefántra speciel nem emlékszem a műből.

Tanár: Kész csoda. Viszont szép lassan elfogy a türelmem. Mondj végre néhány igazi eposzi állandó jelzőt!

Súgás: Leleményes Odüsszeusz!

Felelő: Veteményes Ibuszszeusz.

Súgás: Hókarú Nauszika!...

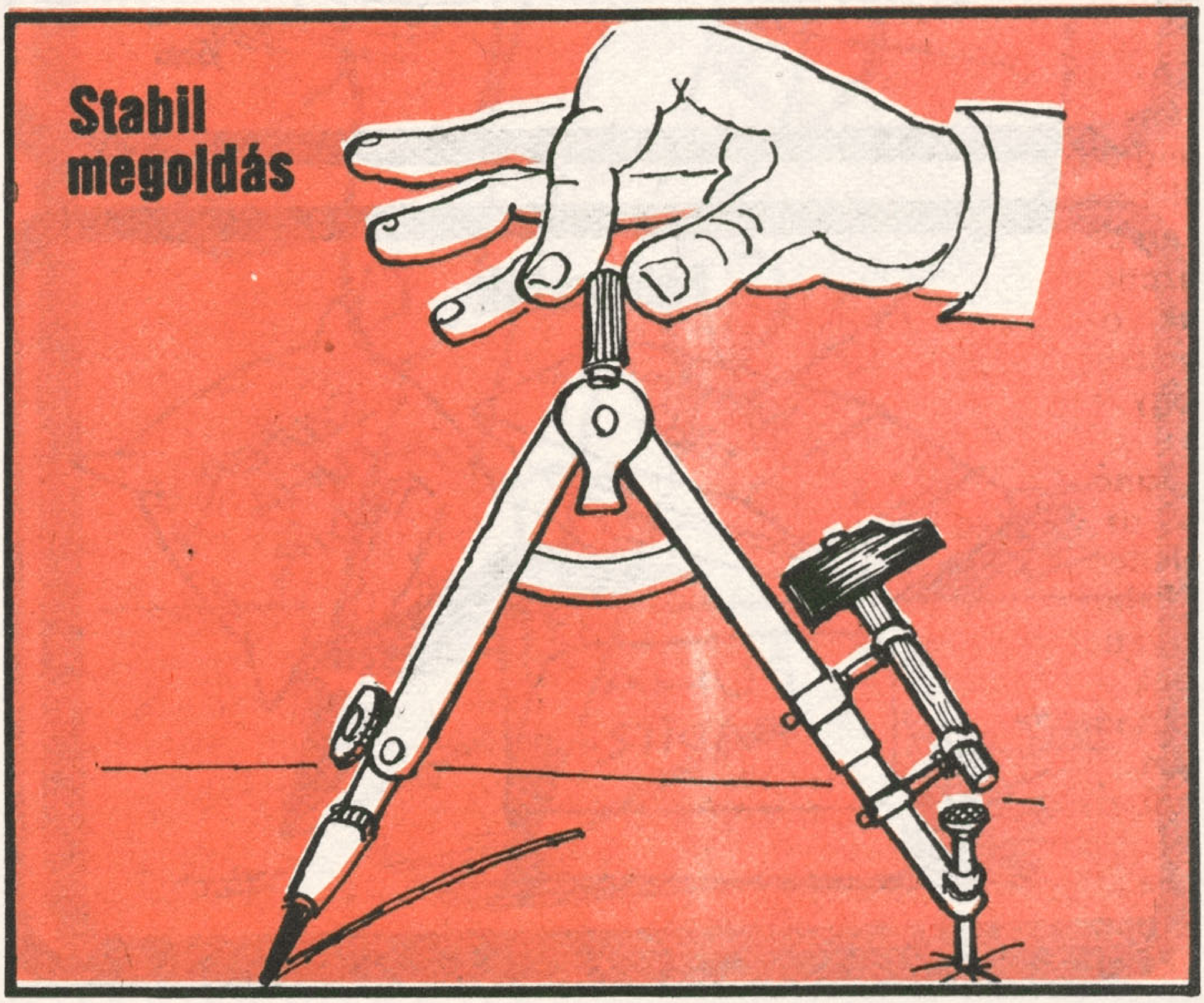
Felelős: Lófarkú nyuszika.

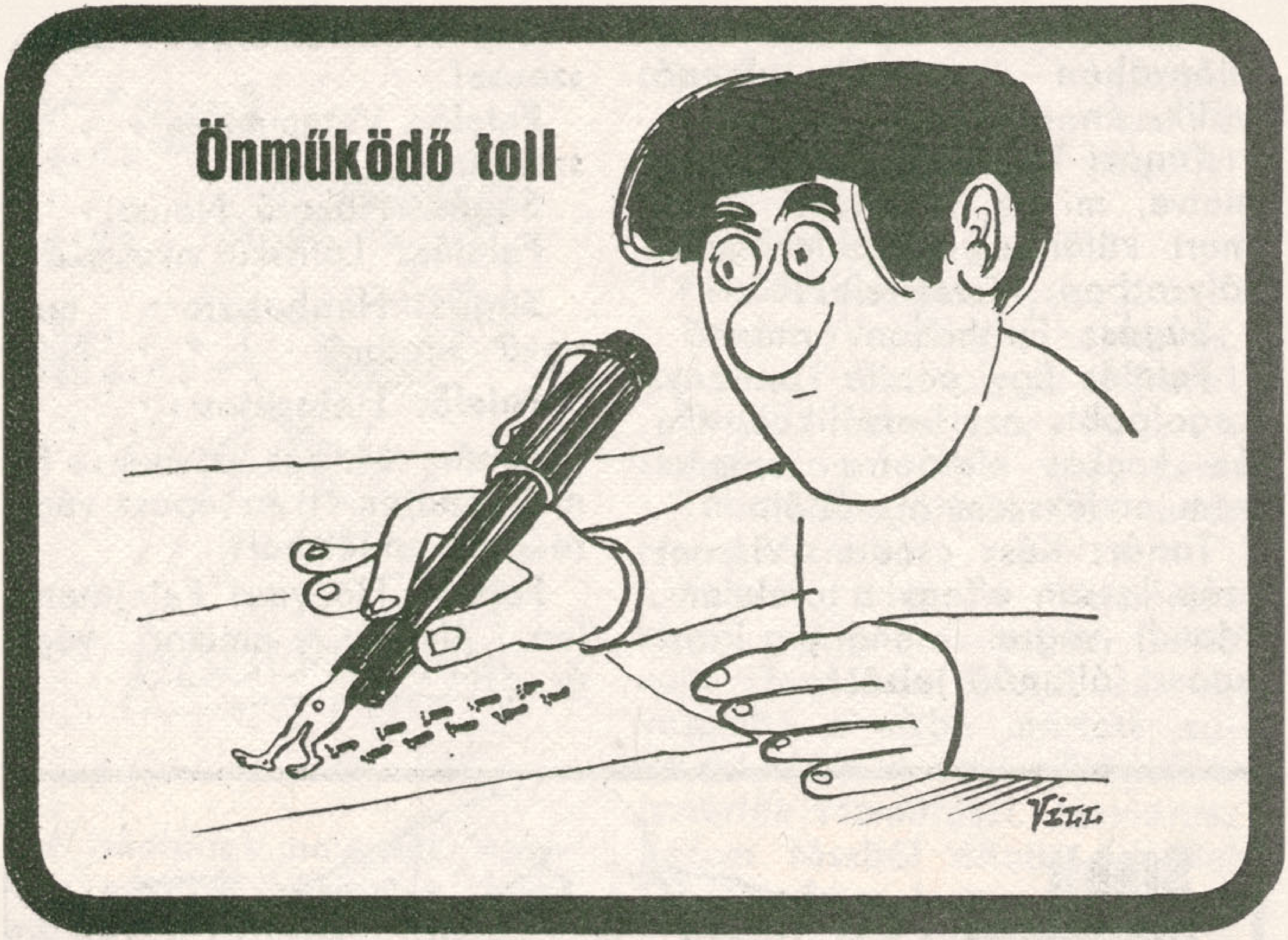
Súgás: Hephaisztosz, a nagy nevű sánta.

Felelő: Hefasirtosz.

Tanár: Magas istenek, hát mit vétettem?! Az eposz végére csak emlékszel?

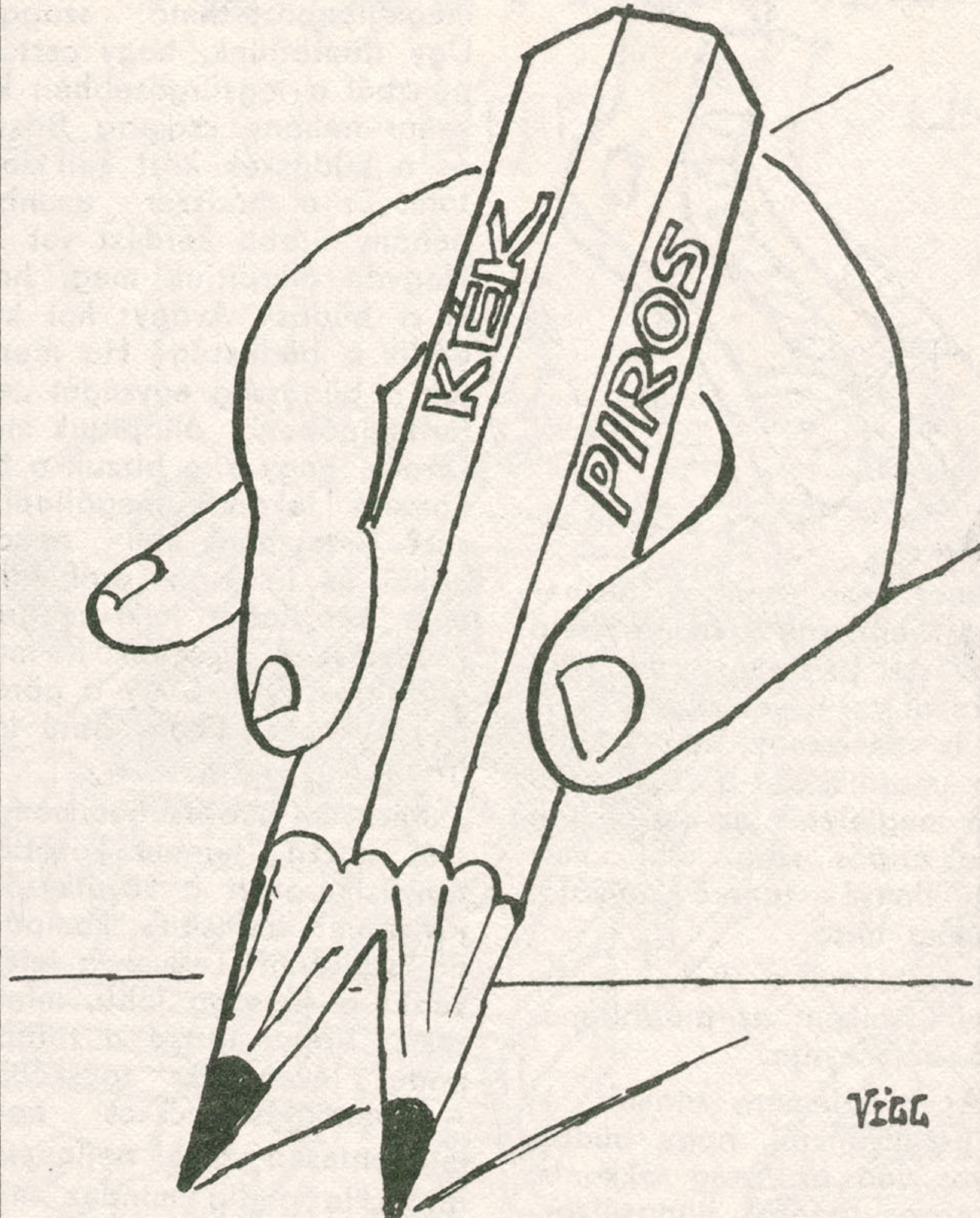
Felelő: Hogyne! Felejthetetlen élmény, amikor véget ér...!

Önműködő toll

Fokozatok
kemény radír
SZUPER PUHA RADÍR
PUHA RADÍR

Takarékos megoldás

Az osztály szaga

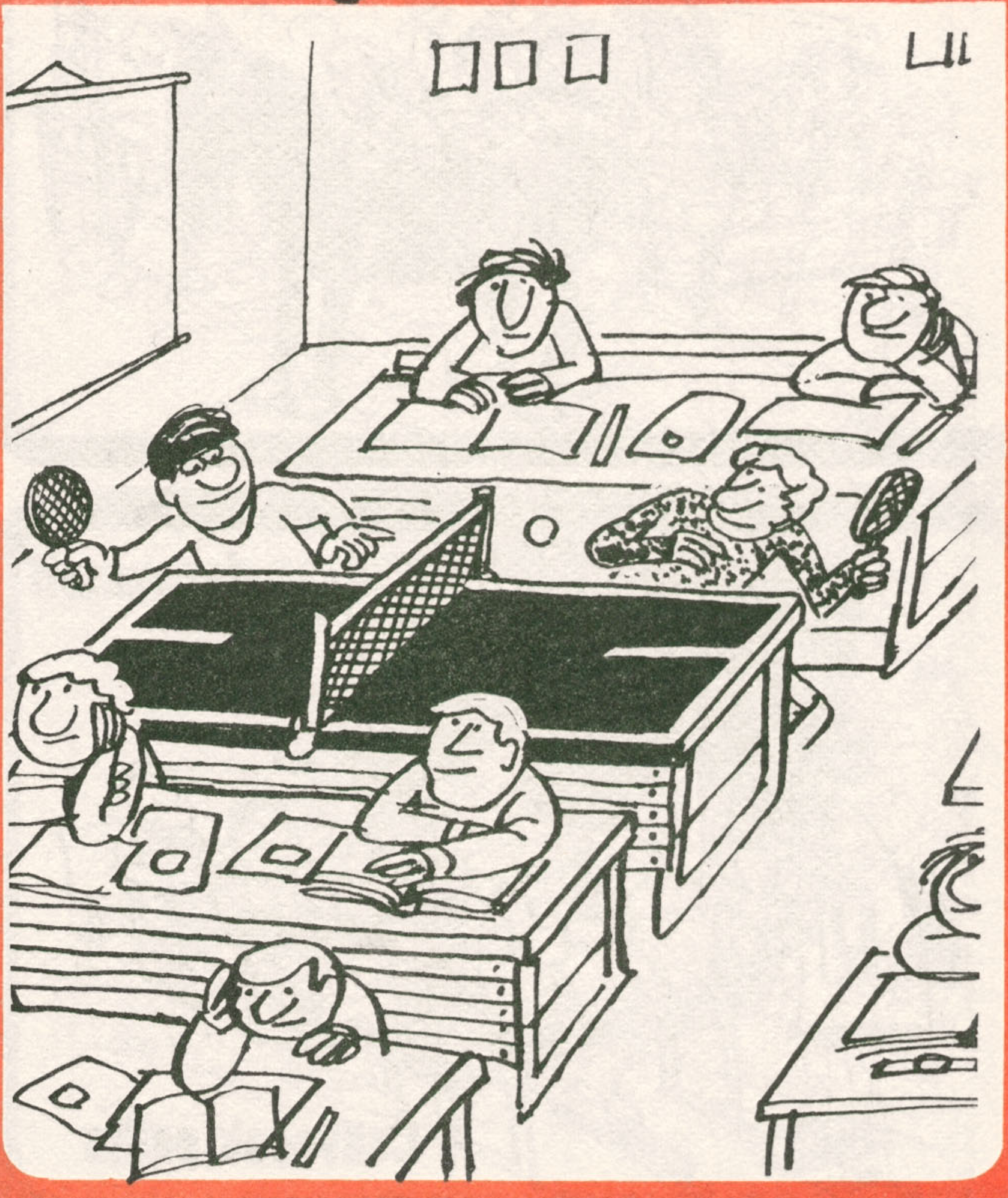
Nincs jobb, mint a testnevelés. Felfrissíti a megerőltető figyeléstől fizikailag eltunyult diákokat, s mivel utána száz oka is van annak, hogy a diák nem mosdik le, a következő órán megjelenik az osztályban az a csípős szag, ami már több finnyás tanerő pályáját derékba törte.

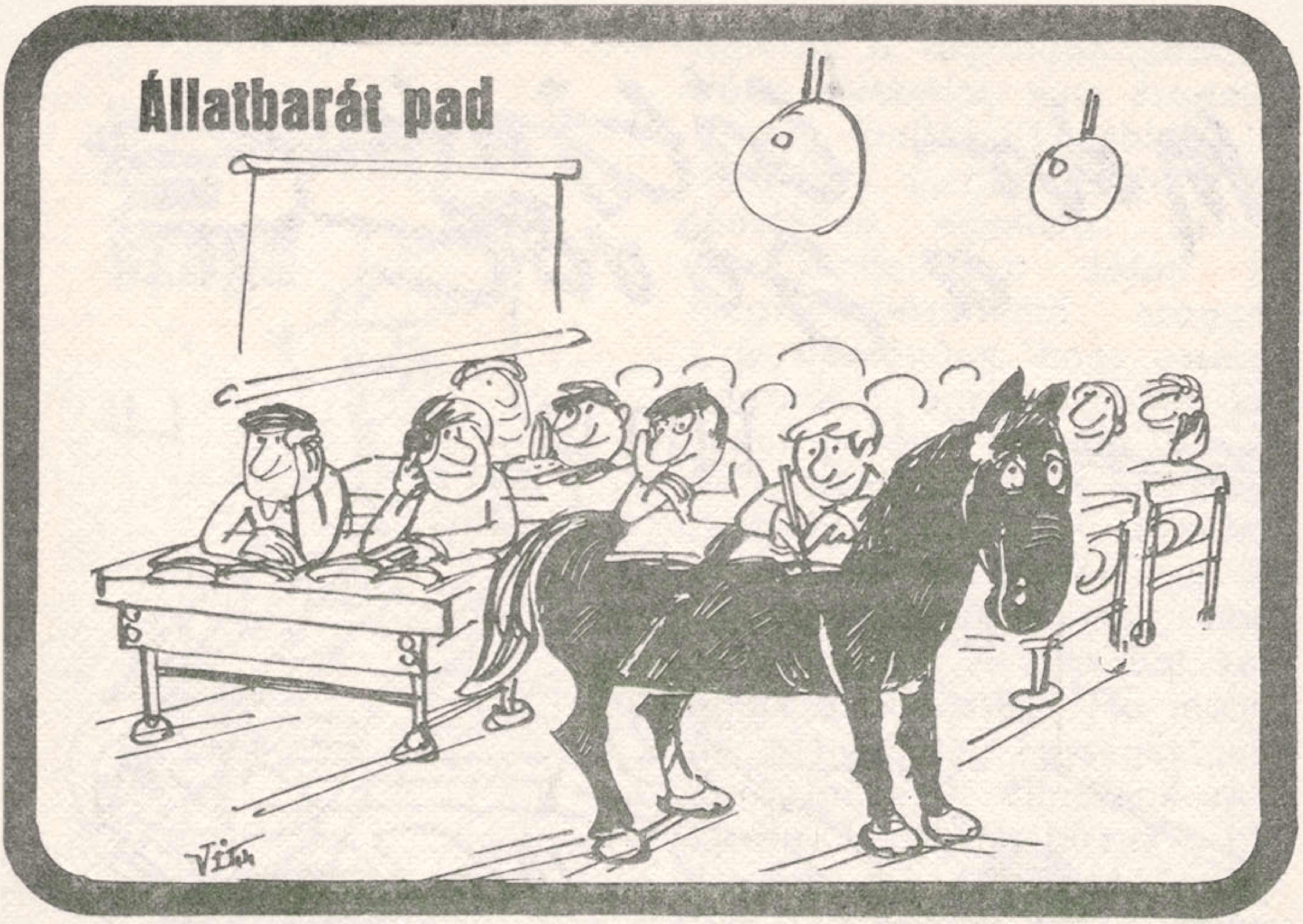
A problémát a diákok is érzékelik, miként az alábbi monológ bizonyítja.

„Az a vélemény alakult ki az osztályunkról, hogy büdös, Súlyos vád ez, még akkor is, ha egyes tanárok hangsúlyozzák, hogy nem az egész osztály, csak annak a nagyobbik fele. A mi esetünkben megdőlt az a régi latin közmondás, miszerint nem szagolni, hanem tanítani. Egyébként, tudomásom szerint, iskolánk történetében egyetlen osztály sem rendelkezett saját, jól megkülönböztethető szaggal. Úgy döntöttünk, hogy osztálypénzből a legsürgősebben kell venni néhány csomag Brixolt, és a büdöskék közt kell kiosztani. Ez a módszer azonban néhány újabb kérdést vet fel. Hogyan állapítjuk meg, hogy ki a büdős? Avagy: hol kezdődik a büdösség? Ha mondjuk a büdösség egységét „egy tornacipőben" állapítjuk meg, kérdés, hogy kire bízzuk a büdösség fokának megállapítását? Tisztáznunk kell néhány etikai és lélektani problémát: nem okozhat-e lelki megrázkódtatást az illetőnek, ha megállapítják róla, hogy a görény hozzá képest finom illatú légfrissítő?

Mivel a büdösséget nem a szél hozza, hanem közöttünk tanyázik, azért a következőket javaslom: indítsunk kampányt az iskolában! Legyen a jelszavunk: a jó szag jobb, mint a rossz! Vagy: tartsd a tornacipődet levendulás zacskóban! A levendulás zacskót pedig légmentesen záró nejlonzsákban. Ha pedig mindez megoldhatatlan: időnként használj szappant és orrdugót, s ne lélegezz nyakló nélkül!

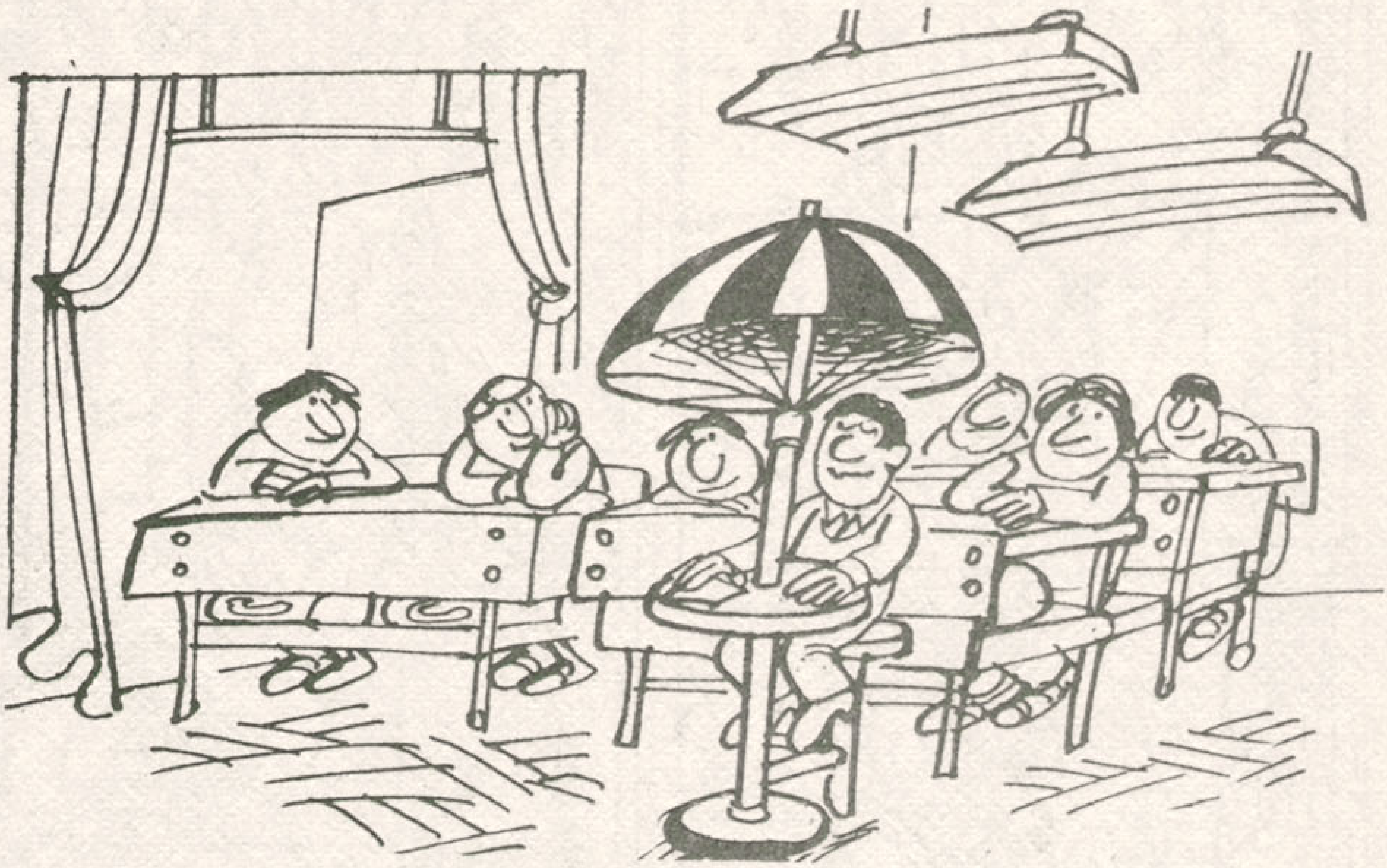
Már látjuk a jövőt

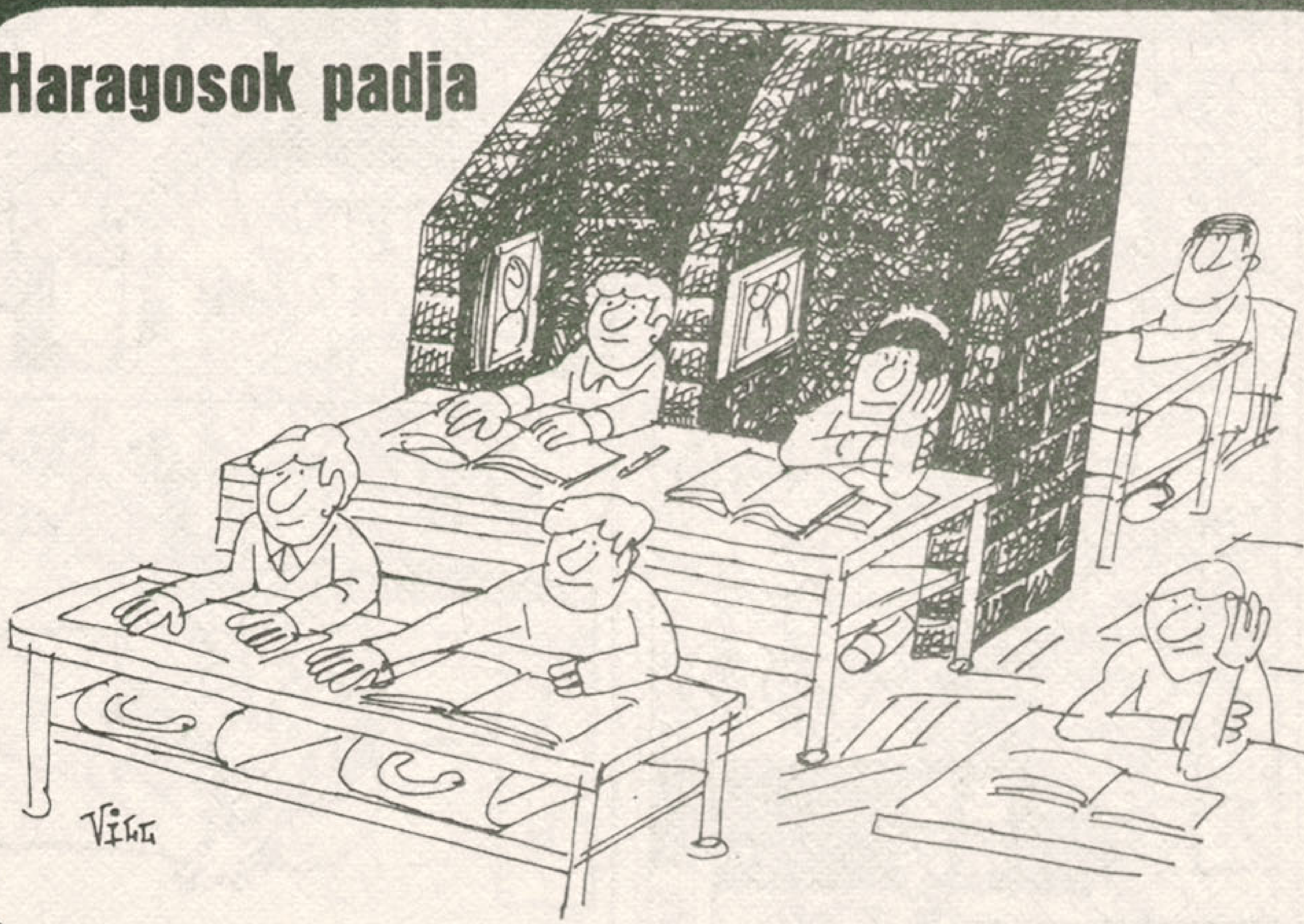

Állatbarát pad

Csövesek padja

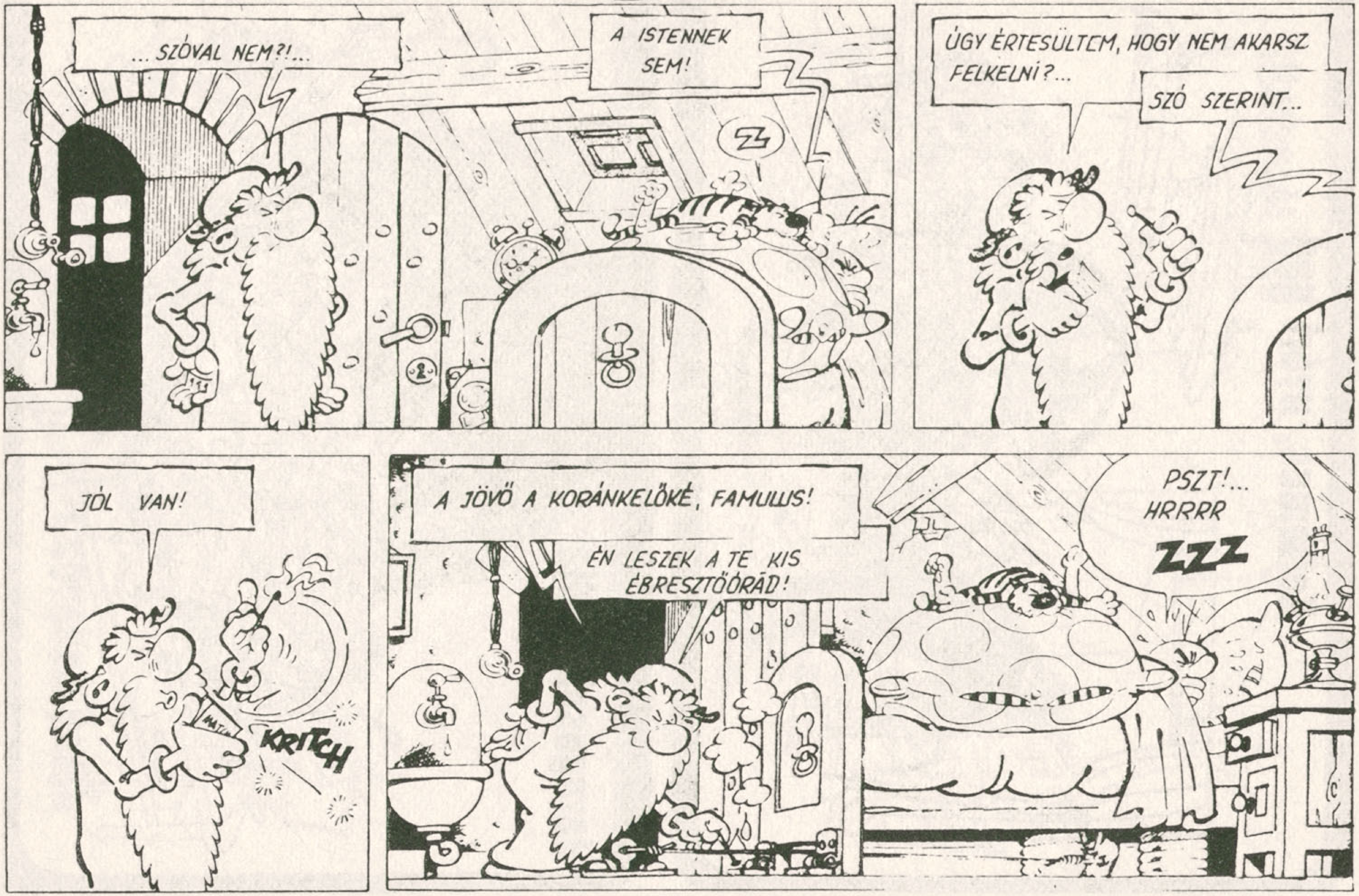
Kellemes, nyári pad

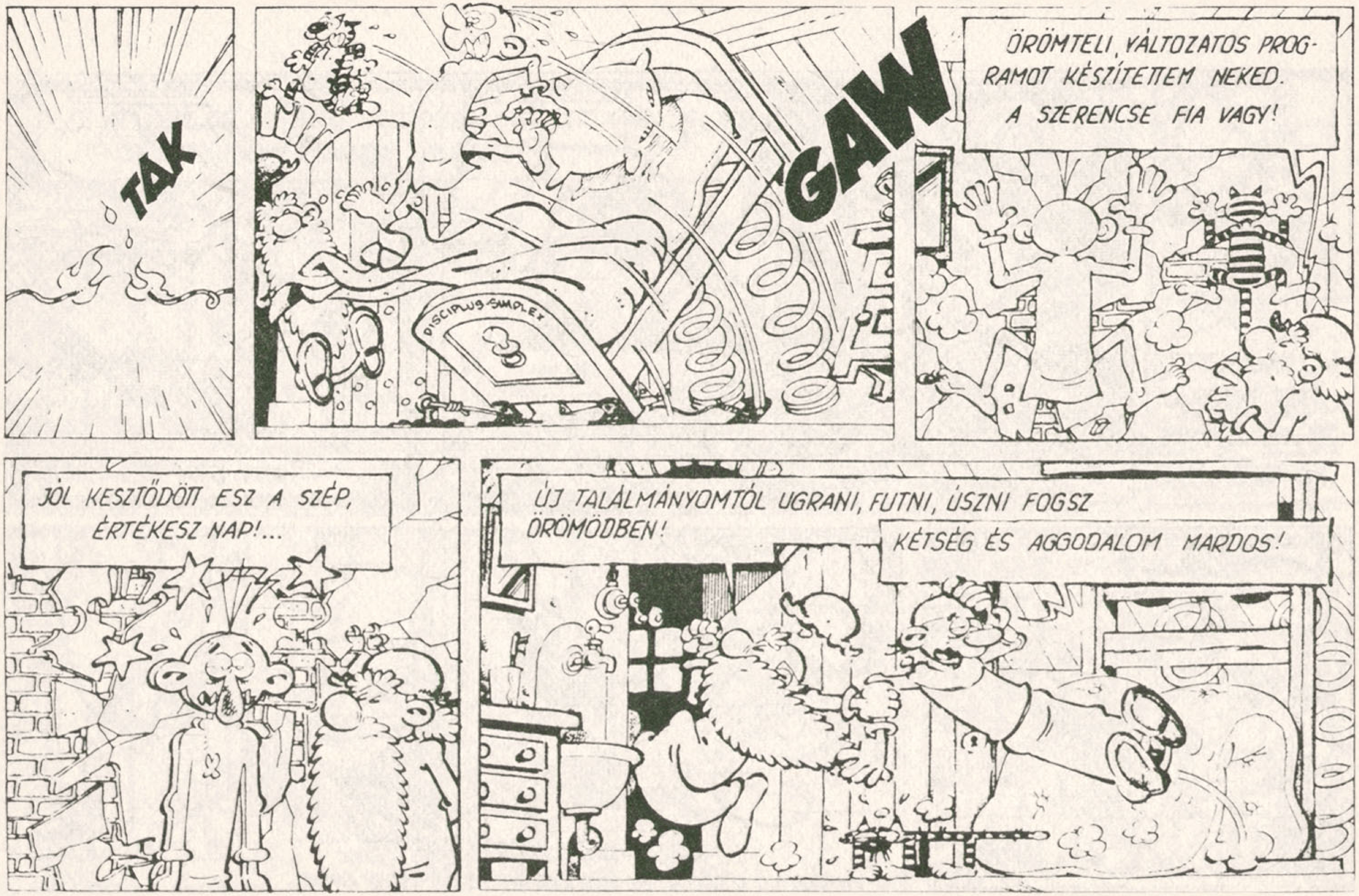

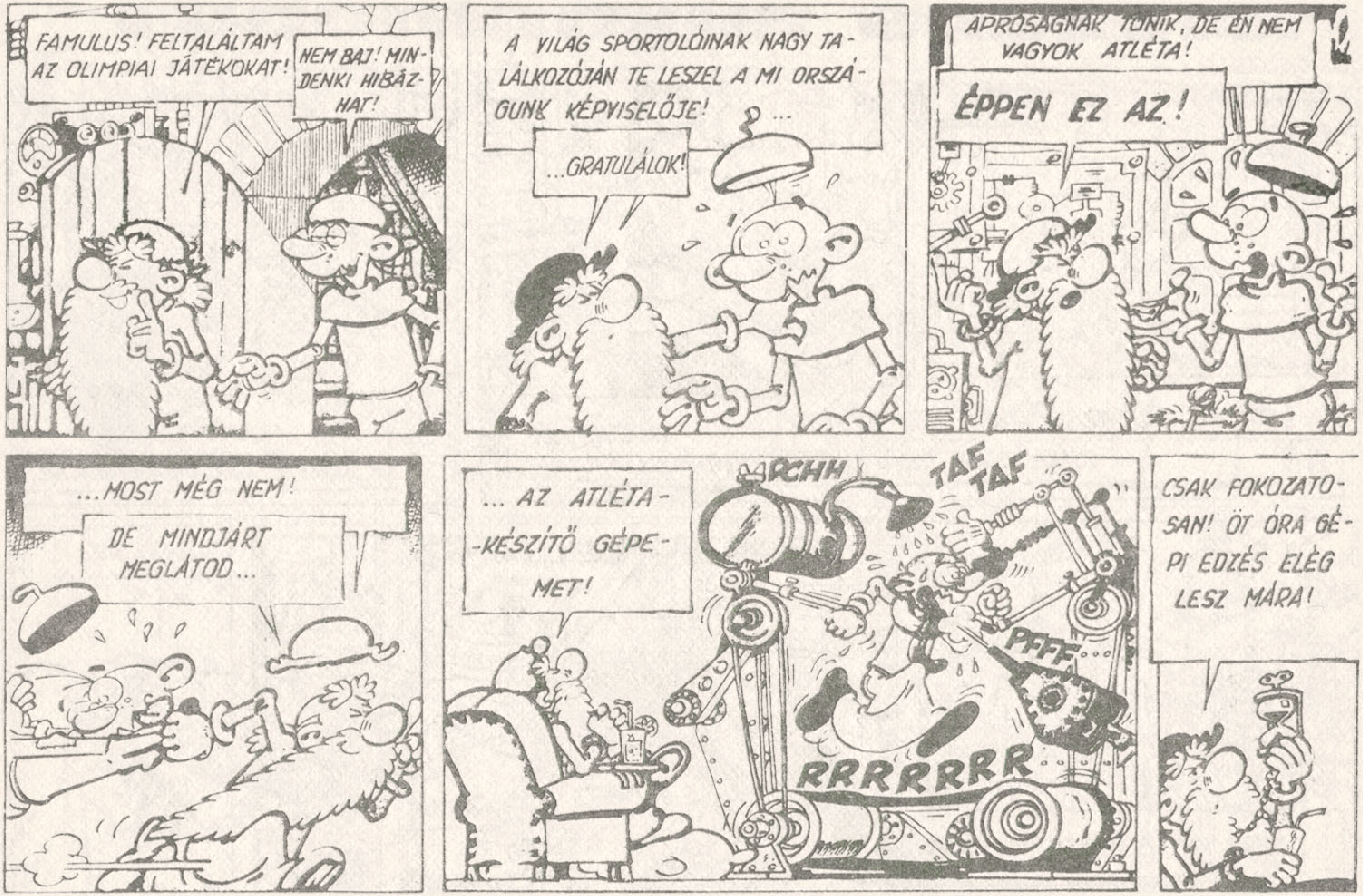
Haragosok padja

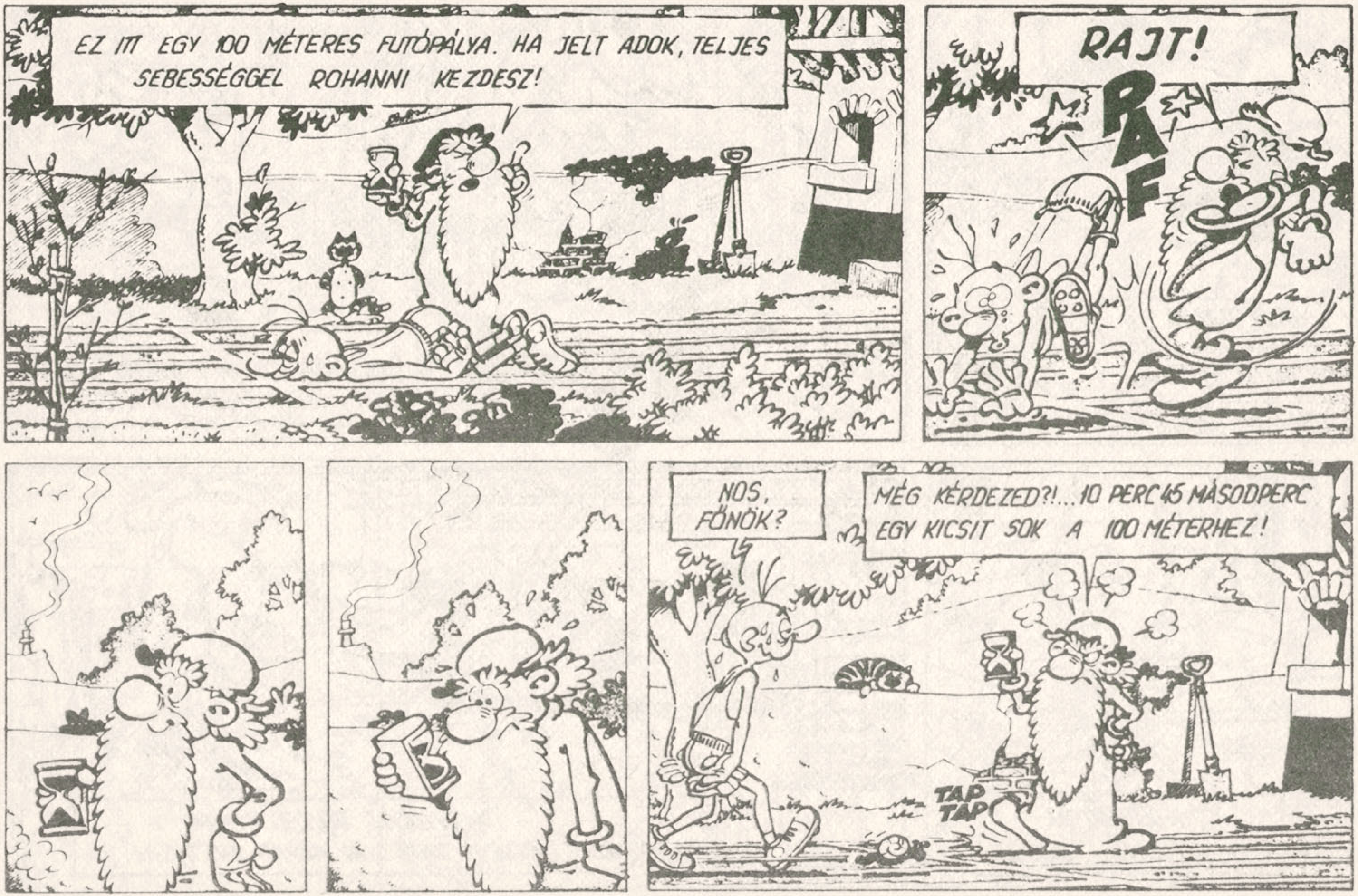

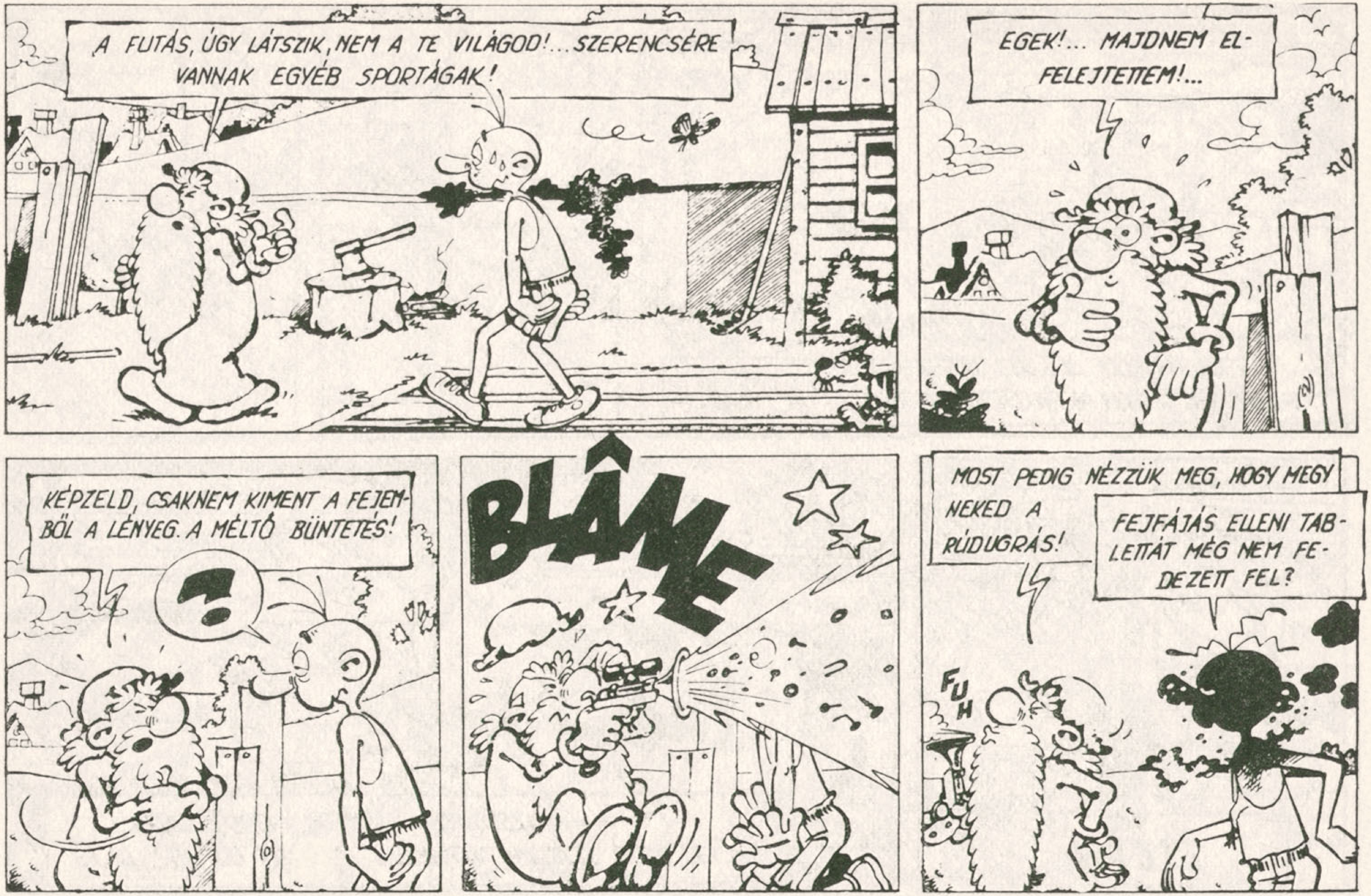
Tudományos edzésterv

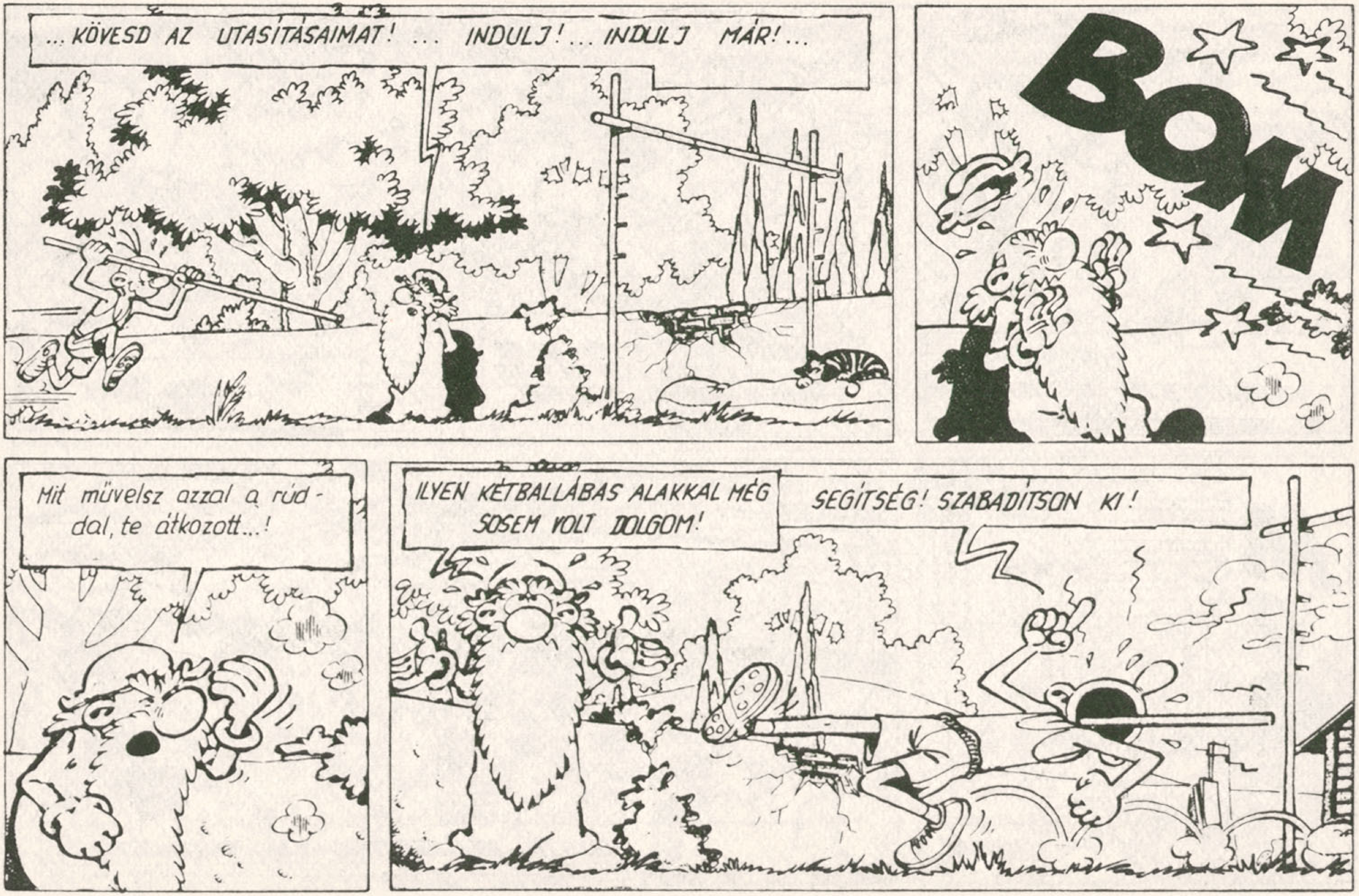

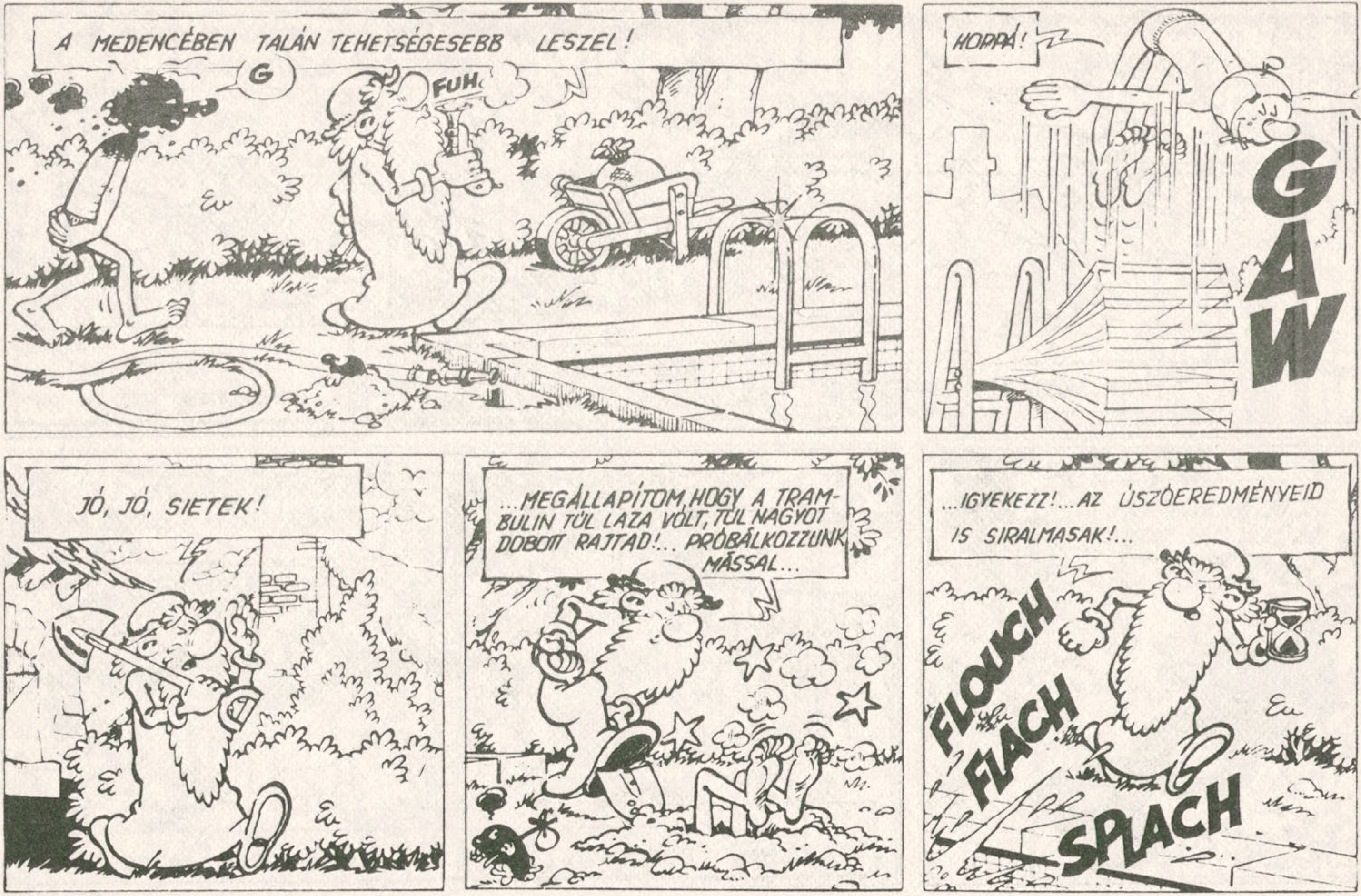

TAK
DISCIPULUS SIMPLEX
GAW
ÖRÖMTELI, VÁLTOZATOS PROGRAMOT KÉSZÍTETTEM NEKED. A SZERENCSE FIA VAGY!
JÓL KESZTÖDÖTT ESZ A SZÉP, ÉRTÉKESZ NAP!...
ÚJ TALÁLMÁNYOMTÓL UGRANI, FUTNI, ÚSZNI FOGSZ ÖRÖMÖDBEN!
KÉTSÉG ÉS AGGODALOM MARDOS!

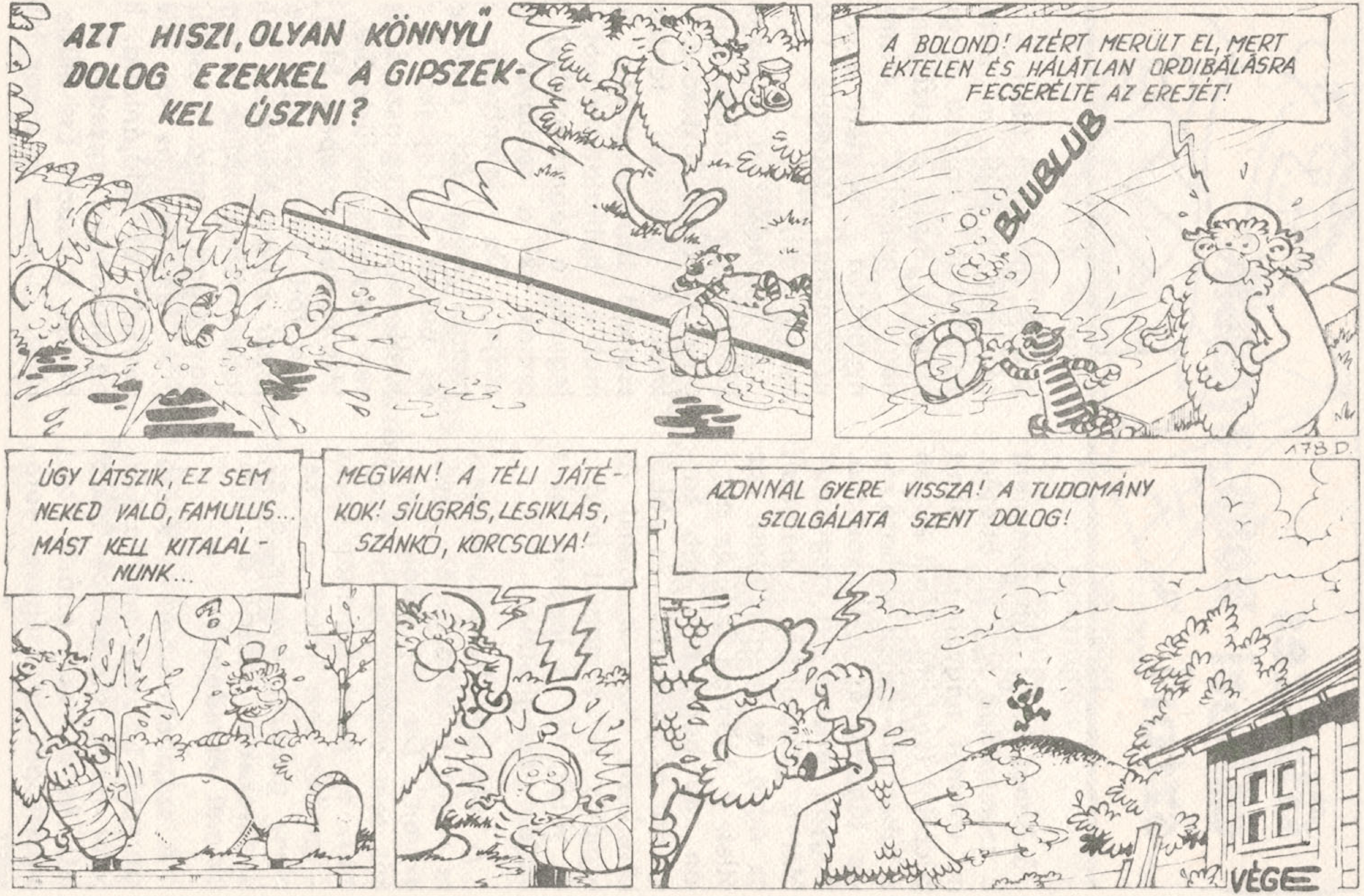

FAMULUS! FELTALÁLTAM AZ OLIMPIAI JÁTÉKOKAT!
NEM BAJ! MINDENKI HIBÁZHAT!
A VILÁG SPORTOLÓINAK NAGY TALÁLKOZÓJÁN TE LESZEL A MI ORSZÁGUNK KÉPVISELŐJE!
...GRATULÁLOK!
APRÓSÁGNAK TŰNIK, DE ÉN NEM VAGYOK ATLÉTA!
ÉPPEN EZ AZ!
...MOST MÉG NEM!
DE MINDJÁRT MEGLÁTOD...
... AZ ATLÉTA-KÉSZÍTŐ GÉPEMET!
PCHH
TAF TAF
PFFF...
RRRRRRRR
CSAK FOKOZATOSAN! ÖT ÓRA GÉPI EDZÉS ELÉG LESZ MÁRA!

EZ ITT EGY 100 MÉTERES FUTÓPÁLYA. HA JELT ADOK, TELJES SEBESSÉGGEL ROHANNI KEZDESZ!
RAJT!
RAF
NOS, FŐNÖK?
MÉG KÉRDEZED?!... 10 PERC 45 MÁSODPERC EGY KICSIT SOK A 100 MÉTERHEZ!
TAP TAP

A FUTÁS, ÚGY LÁTSZIK, NEM A TE VILÁGOD!... SZERENCSÉRE VANNAK EGYÉB SPORTÁGAK!
EGEK!... MAJDNEM ELFELEJTETTEM!...
KÉPZELD, CSAKNEM KIMENT A FEJEMBŐL A LÉNYEG. A MÉLTÓ BÜNTETÉS!
?
BLÂME
MOST PEDIG NÉZZÜK MEG, HOGY MEGY NEKED A RÚDUGRÁS!
FEJFÁJÁS ELLENI TABLETTÁT MÉG NEM FEDEZETT FEL?
FUH

... KÖVESD AZ UTASÍTÁSAIMAT! ... INDULJ! ... INDULJ MÁR! ...
BOM
Mit művelsz azzal a rúd-dal, te átkozott...!
ILYEN KÉTBALLÁBAS ALAKKAL MÉG SOSEM VOLT DOLGOM!
SEGÍTSÉG! SZABADÍTSON KI!

A MEDENCÉBEN TALÁN TEHETSÉGESEBB LESZEL!
G
FUH
HOPPÁ!
GAW
JÓ, JÓ, SIETEK!
...MEGÁLLAPÍTOM, HOGY A TRAMBULIN TÚL LAZA VOLT, TÚL NAGYOT DOBOTT RAJTAD!... PRÓBÁLKOZZUNK MÁSSAL...
...IGYEKEZZ!... AZ ÚSZÓEREDMÉNYEID IS SIRALMASAK!...
FLOUCH
FLACH
SPLACH

AZT HISZI, OLYAN KÖNNYŰ DOLOG EZEKKEL A GIPSZEKKEL ÚSZNI?
A BOLOND! AZÉRT MERÜLT EL, MERT ÉKTELEN ÉS HÁLÁTLAN ORDIBÁLÁSRA FECSERÉLTE AZ EREJÉT!
BLUBLUB
ÚGY LÁTSZIK, EZ SEM NEKED VALÓ, FAMULUS... MÁST KELL KITALÁLNUNK...
MEGVAN! A TÉLI JÁTÉKOK! SÍUGRÁS, LESIKLÁS, SZÁNKÓ, KORCSOLYA!
AZONNAL GYERE VISSZA! A TUDOMÁNY SZOLGÁLATA SZENT DOLOG!
VÉGE

Gipszes tábori sztori

Suhancz Lajos sohasem ment a szomszédba egy kis ötletért, ha valamit nagyon el akart bliccelni (kerülni). Most éppen a táborozás elején várható káros táborépítés foglalkoztatta. Hogyan lehetne ezt megúszni? Már a gondolattól is beindult az agya, és megszületett az ötlet. A táborba indulás napján már begipszelt jobb karral állt az állomáson, és ebből következik, hogy mindenki őt sajnálta. A csomagját felváltva vitték, sőt a lépcsőn fel- s majdan lesegítették.

A táborban heverészve nézte végig a táborépítés „gyönyöreit". De hát sokáig semmit sem csinálni, az is unalmas, és ezért Suhancz Lajos – amikor nem látták – a kemény gipsszel beverte a sátorcövekeket. (Lásd: a lelkiismeret ébredése!)

A számháborúban is vitézül szerepelt Lajoska, mert a karjáról levett gipszcsőbe tükröt tett, és a bokor aljáról harci periszkópja segítségével sorozatban olvasta le a támadókat. A győzelem után – mint aki nem is sejti, mi történt – visszahúzta karjára a gipszhengert, majd a „szegény fiú, hogy harcolt!" elismerést nyugtázva megtért a tábori uzsonnához (tejbegríz savanyúcukorral).

A lebukását a hiúságának köszönhette. A tábori gulyáságyú (főzőüst) füstcsöve kilyukadt. A gyermeki fantáziára számító táborvezetőség jutalmat és halhatatlanságot (bejegyzés a tábornaplóba) ígért annak aki a csőügyet megoldja. De jelentkező nem akadt. Ekkor jött, cselekedett és bukott le Lajoska. A karjáról lekapott gipszcső teljesen passzolt a füstcsőre, és főtt tovább az ebéd. Még jobban főtt Suhancz feje, mert a tábor megrőkönyödése leírhatatlan volt... Mint a tenger, úgy zúgott: csaló... csaló...!!

A felháborodás a szívébe markolt, és felajánlotta, hogy ha szükséges, egyedül is lebontja a tábort Ezt telibe találta, ...mert a tábor lebontása tényleg szükséges volt.

Hangya show

Szent hangya
Futó hangya
Ütődött hangya
Öreg hangya
Tőkés hangya
Bűnös hangya
Babonás hangya
Sirató hangya
Textil hangya
Félénk hangya
Okos hangya
Rossz hangya
Sétáló hangya
Éles hangya
Becstelen hangya

hangyal
rohangya
hangyagyás
hangyapó
hangyáros
hangyarló
buthangya
hangyászoló
hangyapot
hangyáva
hangyész
hangyatra
hangyalogos
hangyalu
hangyalázatos

HANGYA-TÁLÁLÓS

Milyen lemezt tesznek fel a hangya-diszkóban?
Hangylemezt.

Mi van a hangya-hadseregben?
Hangyakorlat.

Mit dolgozik ősszel a hangya?
Hangyarat.

Márkus János, Tata

VÁR BENNETEKET A PAPÍRIPARI VÁLLALAT

CELLULÓZ-
ÉS PAPÍRGYÁRTÓ,
VAGY PAPÍR-
FELDOLGOZÓ
SZAKMÁKRA.

Tanulóink részére többféle juttatást biztosítunk. Bővebb felvilágosítást a papírgyárak személyzeti osztályai adnak.

Hangjáték

Egyedülálló hernyó	Árva lárva
Vélemény a közömbös gyógyszerészről	Antipatikus, ha apatikus a patikus
Középkori „buli”	Borgia-orgia
Áruházi segédmunkás	Cipellők cipelője
Vezetők kukoricaszárítója	Górék góréja
Apátlan madár	Fattyú hattyú
Kis fóka	Fóka fióka
Nem „menő” a szerelés	Gúny a gúnya
Fákba vésett szívek, monogramok	Fákon ákom-bákom
Szú ellenszer	Kérek-féreg méreg
Jaj de friss!	Hű de üde!
Disznóbél	Hurka-burka
Kiváló jós és jóslata	A jó vátesz szóvátesz, ha lóvá tesz, és mindjárt jóvátesz
Tiroli szánkós	Jódlizik, amikor ródlizik
Elkészült a holdjármű	Komplett holdkomp lett
Elfuserált sétáló-utca	Korzó-torzó
Hód-ól	Nutria putrija
Méhcsípés	Parázs a darázs marása
Kozák atamán parancsa	Szergej nyergelj!
Minden hájjal megkent nő	Pesti a bestia
Rablás – Tantétel	Sarki gazság – Sarkigazság
Elhanyagolt gyümölcsös	Tarackos barackos
Kínzó bőrbetegség	Sömör csömör
Öntudatos agglegénység	Vagány magány
Diák sóhaj	Már megint megint!
Nem titkolt félelem	Lebújok a lebujokban
Megkezdett sódar	Csonka sonka
Eltűntetett gyújtópont	Hókusz-pókusz fókusz
Ókori saru	Vandál szandál

Látogatóban „Paródiában”

A paródia valamely irodalmi mű vagy alkotás tréfás, torzító utánzata. Egyik legjobb hazai művelőjének Karinthy Frigyest tartjuk. De most mégis Bárány Tamást ajánljuk... és így írunk mi! kötetéből Lábinthy Ferenc (Karinthy Ferenc) Így-úgy című írását.

A LEGOLVASOTTABB ÍRÓ

Írói körökben gyakran esik szó róla, ki a legolvasottabb magyar író. Némelyek Illés Béla bácsit emlegetik, Veres Péter bácsit, mások Németh Lászlót, vannak, akik Berkesi Andrást de felvonulóban van egy jókora tábor, óriási transzparensekkel, amelyeken ez áll, lángbetűkkel: „Arccal a Passuth felé!”

Örömmel jelenthetem, hogy sikerült megoldanom a problémát. Minap bent jártam a Széchényi Könyvtárban, és az olvasóteremben figyelmes lettem egy alacsony termetű, kopott ruhás, idősebb férfira. Vastag teknőc szemüveget viselt, és elmerülten olvasott.

A könyvtáros rámutatott.

– Legrégibb ügyfelünk. Negyven éve mindennapos látogatónk. Nyitáskor jön, záráskor megy. Mindennap elolvas legalább két könyvet. A múltkoriban kiszámítottuk: ez évi hétszázötven könyv, vagyis negyven év alatt kereken harmincezer.

– Kicsoda az illető? – kérdeztem, mert bogaram, hogy gyűjtöm a csodabogarakat. – Honnét van ennyi ideje olvasni?

A könyvtáros rámcsodálkozott.

– Nem ismeri? Pedig kolléga. Ő Kruxhaber Jenő, az író!

Megragadtam informátorom karját.

– Végre megvan! – kiáltottam lelkesen. – Ő a legolvasottabb magyar író!

HERCEGEK

A legújabb pesti sztori: két cigány fiúról. Feljöttek Pestre muzsikálni, de nehéz is a szakma, sok is az eszkimó, így aztán keservesen csalódtak. Ekkor egy öreg prímás ezt a tanácsot adta:

– Felejcstek el mágyárul! Törve besiljitek a nyelv, ti vágytok Pesten tánuló két hindu hercseg! Nem kell hozzsá csák két tistá törülköző, turbánnak!

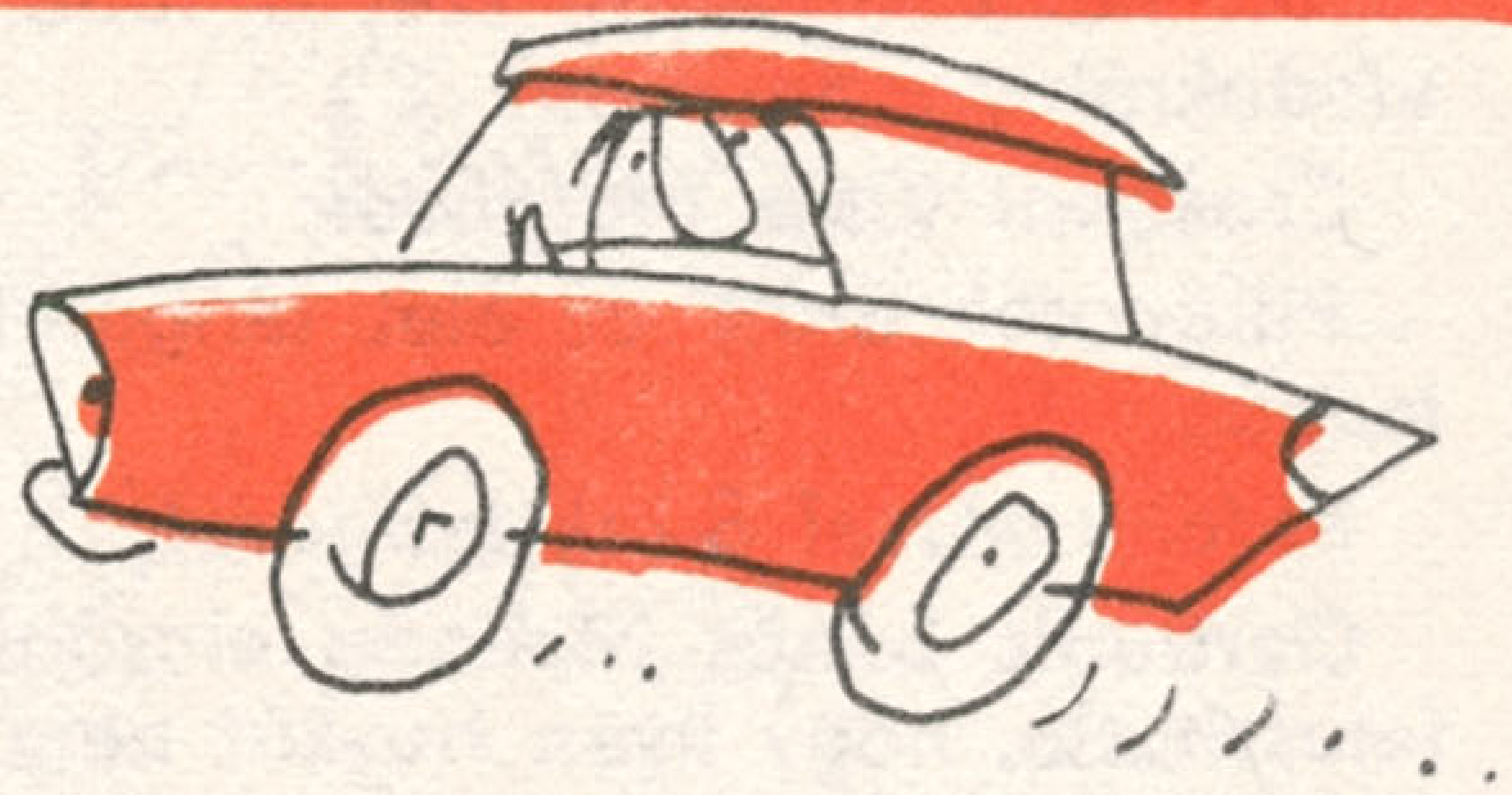
Még aznap befutott az első vacsorameghívás.

Azóta jobb házakban kapkodják őket. Szépen gömbölyödnek.

Úgy is lett. A Röltexben vettek két vadonatúj törölközőt, elfelejtettek magyarul, és odaálltak az Express Ifjúsági Szálloda elé. Még aznap befutott az első vacsorameghívás.

Azóta jobb házakban kapkodják őket. Szépen gömbölyödnek.

Lelki vigasz, avagy a

TRABANTSOK 12 PONTJA

1. A Trabant nem gépkocsi.
2. Tiszteld a többi gépkocsivezetőt, mint tenmagadat.
3. Ne ölj Trabanttal, mert utolérnek!
4. Ne hajts gyorsan, feltűnési vágyból.
5. Felebarátod gépkocsiját ne kívánd!
6. Trabantot másnak bosszúból se kívánj!
7. Légy türelmes a Trabanthoz, mint apa a hülye fiához!
8. Légy szerény, ne szégyenkezz a Trabantod miatt!
9. Ha sértegetnek a Trabantoddal, bocsáss meg nekik, mert igazuk van!
10. Trabantot falhoz támasztani TILOS!
11. Szürke színű Trabanttal ne járj, mert elvész az út porában!
12. Trabanttal lovaskocsit ne előzz, mert kinevetnek a lovak!

Valkai Zoltán, Orosháza

Ti írtátok, mi továbbadjuk...

Janus Pannoniusról

Jött haza árasztani szét a tudományt és az új költőutódokról gondoskodni.

Csokonai Vitéz Mihályról

Pillanatok alatt az élet tengerének iszapjában érezte magát.

Katona József Bánk bánjáról

Gertrudis bűnös Melinda elcsábításában, mert Ottót feluszította, hogy ilyen fruskát nem tud elcsábítani.

A királyné keze is benne volt a Bánk felesége megbecstelenítésében.

A királyné meg akarja ölni Bánkot, de Bánk kerekedik felülre, amin a királyné bosszankodva csodálkozik.

Ottó Melinda gyilkosainak főbérlője.

Arany János balladáiról

A bűn borzasztó tudata megbontja V. László agyvelejét.

Bárczi Benőnél a halál nem természetes úton állt be, hanem kés útján.

Ágnes asszony a börtönben saját érzékszerveit figyeli, hogy megőrül-e vagy sem.

Ady Endréről

Léda és Ady nem illenek össze, mert mikor közösen mennek el a bálba – a két halál arcú –, akkor az ijedt párok felugranak.

Móricz Zsigmond elbeszéléseiről

Egy lecsúszó falattal való küszködéssel ábrázolja az író a gazdagokkal való összeütközést.

Juhász Gyuláról

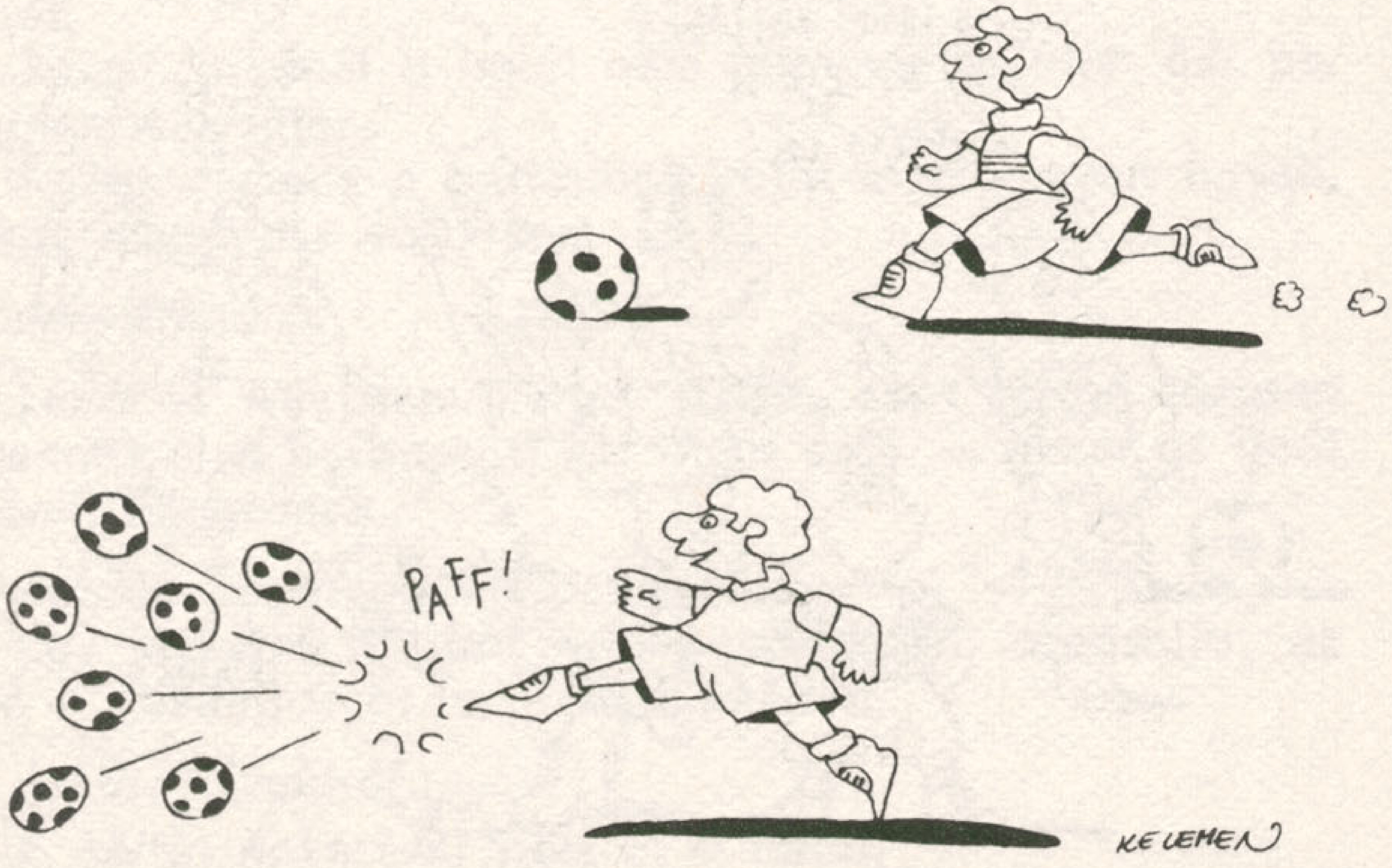
A költőt önkezével vitte el a halál.

MA MÁR EGY ABLAKOT SE TUDTOK TISZTESSÉGESEN KIRÚGNI?
KELEMEN

RUGDALÓZÓ

MIVEL ENYÉM A LASZTI NEM LEHET KÉTSÉGES, HOGY KI LESZ A KÖZÉPCSATÁR!
KELEMEN

SZERINTED BIZTOS, HOGY ALSZIK?
KELEMEN

PAFF!
KELEMEN

KELEMEN

ISMER NÉHÁNY TRÜKKÖT, DE A TIZENEGYEST MINDIG KIHAGYJA!
KELEMEN

EGYES FILOZÓFUSOK SZERINT, ÁLLÍTÓLAG A SINTÉR IS CSAK EMBER!
TESSÉK NÉHA VELEM IS FOGLALKOZNI, NEM CSAK A FOCIVAL!
CSAK NEM EZZEL A VACAK MŰCSONTTAL AKAROD KISZÚRNI A SZEMEMET!?
HELLÓ, RABLÓ ÚR! EGYEZZÜNK MEG KÉT KILÓ BÉLSZÍNBEN ÉS ÉN NEM LÁTTAM SEMMIT SEM!
NA! EZT HOGY FOGOM MEGMAGYARÁZNI MAJD A GAZDINAK?
KELEMEN

NA? MIT SZÓLTOK? EGYBŐL SIKERÜLT KISZÚRNOM!
KELEMEN

TE BÉLA! REMÉLEM EZ VOLT AZ UTOLSÓ ALKALOM HOGY A BLÖKIT LEHOZTAD A GRUNDRA!
KELEMEN

PIFU JOJÓZIK

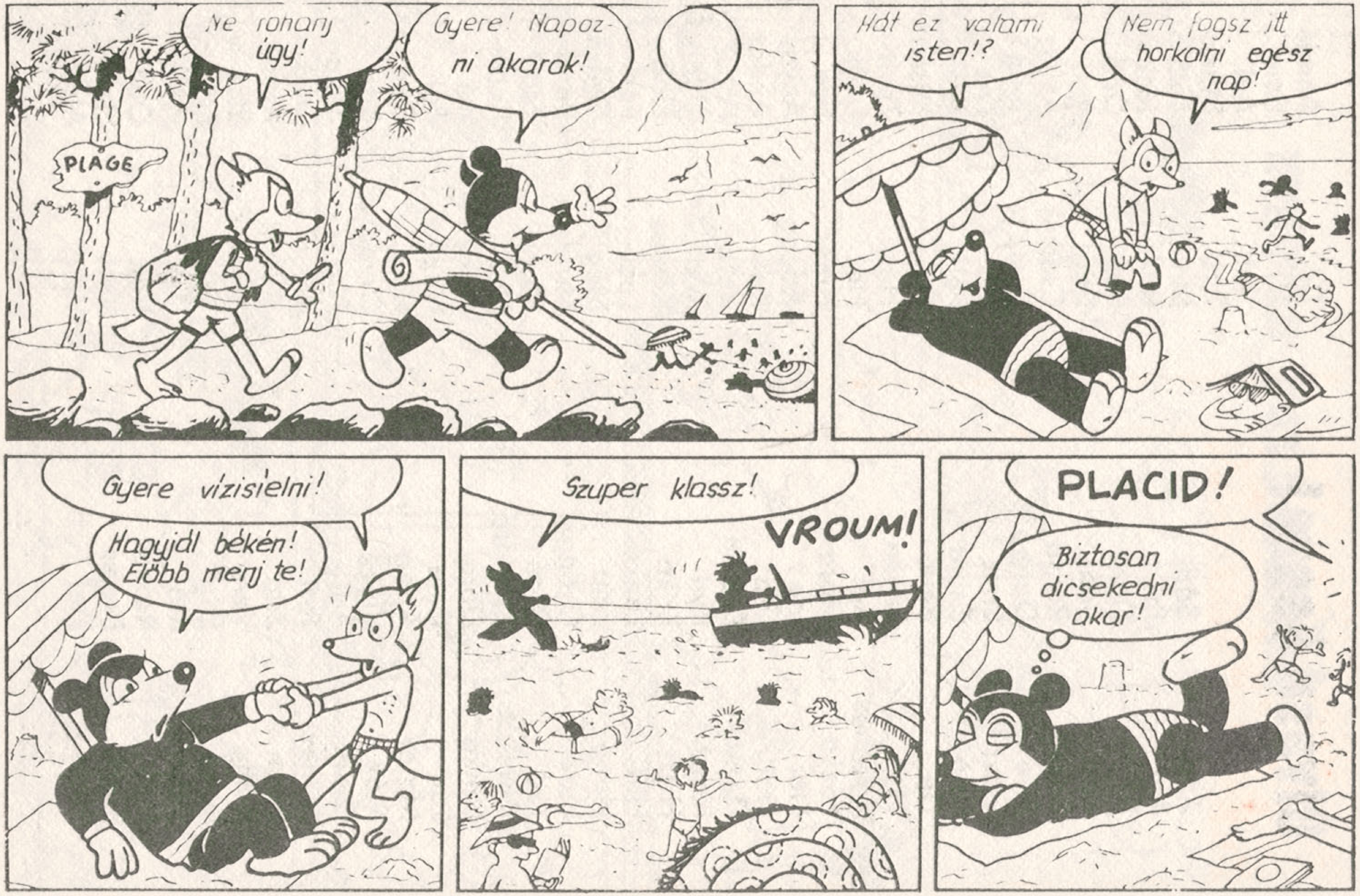
Olvasd össze!

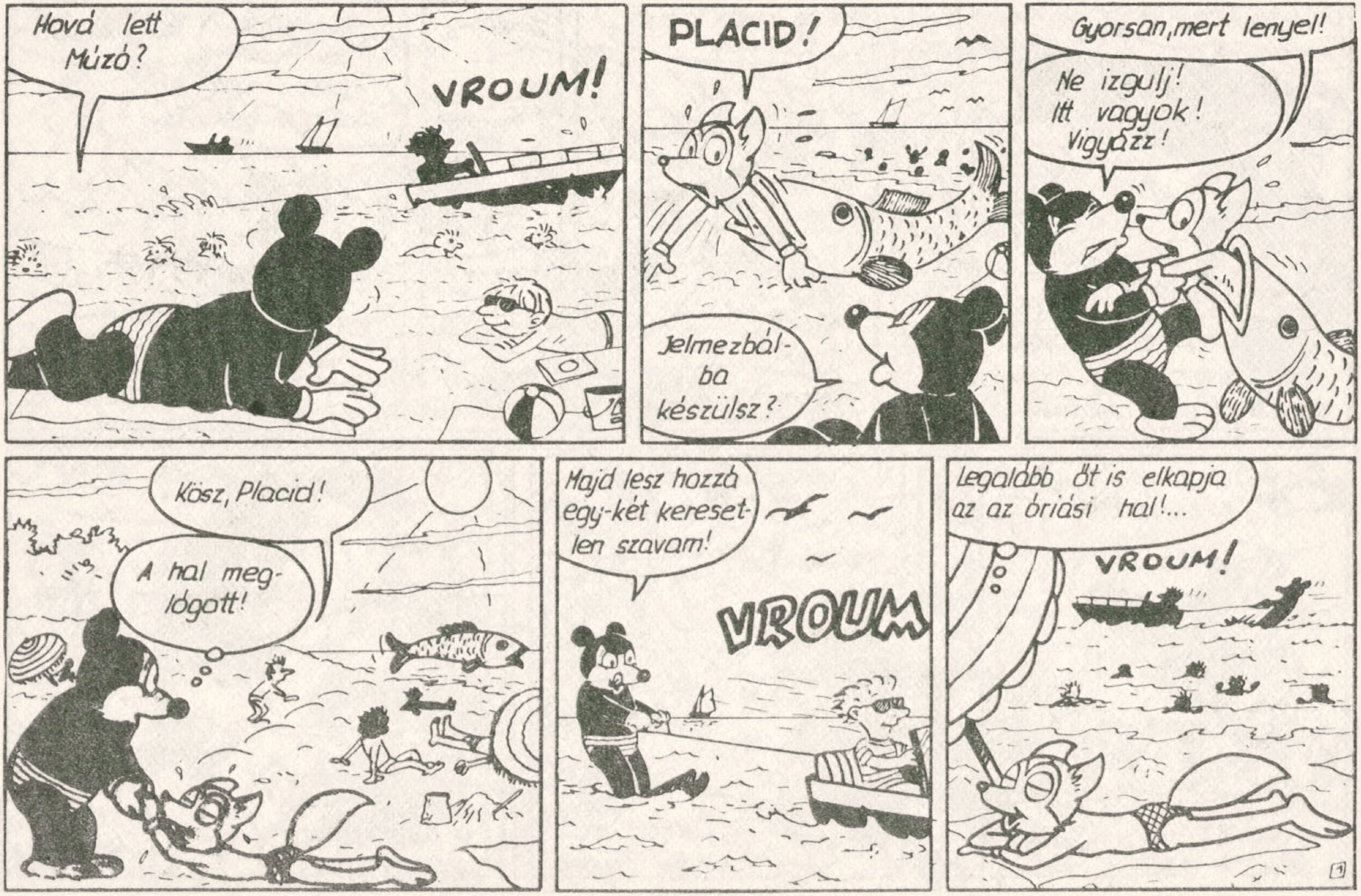
Aba	Sári
Al	Ibi
Izi	Dóra
Bab	Ilon
Bazsa	Rózsa
Biro	Dalma
Ciszt	Erna
Csin	Csilla
De	Bella
Eset	Lenke
Egyenes	Ági
Fáska	Mara
Flor	Ida
Gali	Lea
Genov	Éva
Hara	Kyri
Hiszt	Erika
Hüt	Lenke
Hono	Lulu
Igaz	Gyöngyi
Jód	Olga
Kasz	Szandra
Lanka	Dóra
Luc	Erna
Major	Anna
Mák	Virág
Oldal	Ági
Örmes	Teri
Para	Zita
Prima	Vera
Rond	Ella
Sabá	Ria
Szél	Rózsa
Szem	Eszter
Szem	Etel

Tir	Annus
Uj	Bora
Vall	Ani
Zuz	Mara
Baki	Zoltán
Bal	Jóska
Bot	Ond
Brig	Anti
Csót	Ányos
Egyip	Tomi
Elő	Őrs
Fél	Áron
Fizi	Miska
Hab	Zsolt
Hát	Izsák
Ismer	Ede
Kacag	Ányos
Kal	Andor
Kala	Pál
Ködmön	Ödön
Kövess	Elek
Luci	Feri
Meg	Győző
Mindent	Benő
Mor	Zsolt
Nai	Robi
Nagy	Ivó
Nap	Pali
Név	Előd
Orvos	Kari
Pop	Simon
Riz	Ottó
Semmi	Áron
Szeress	Elek
Tiszt	Előd
Utó	Pista
Vak	Ond
Vert	Elek
Von	Alpár

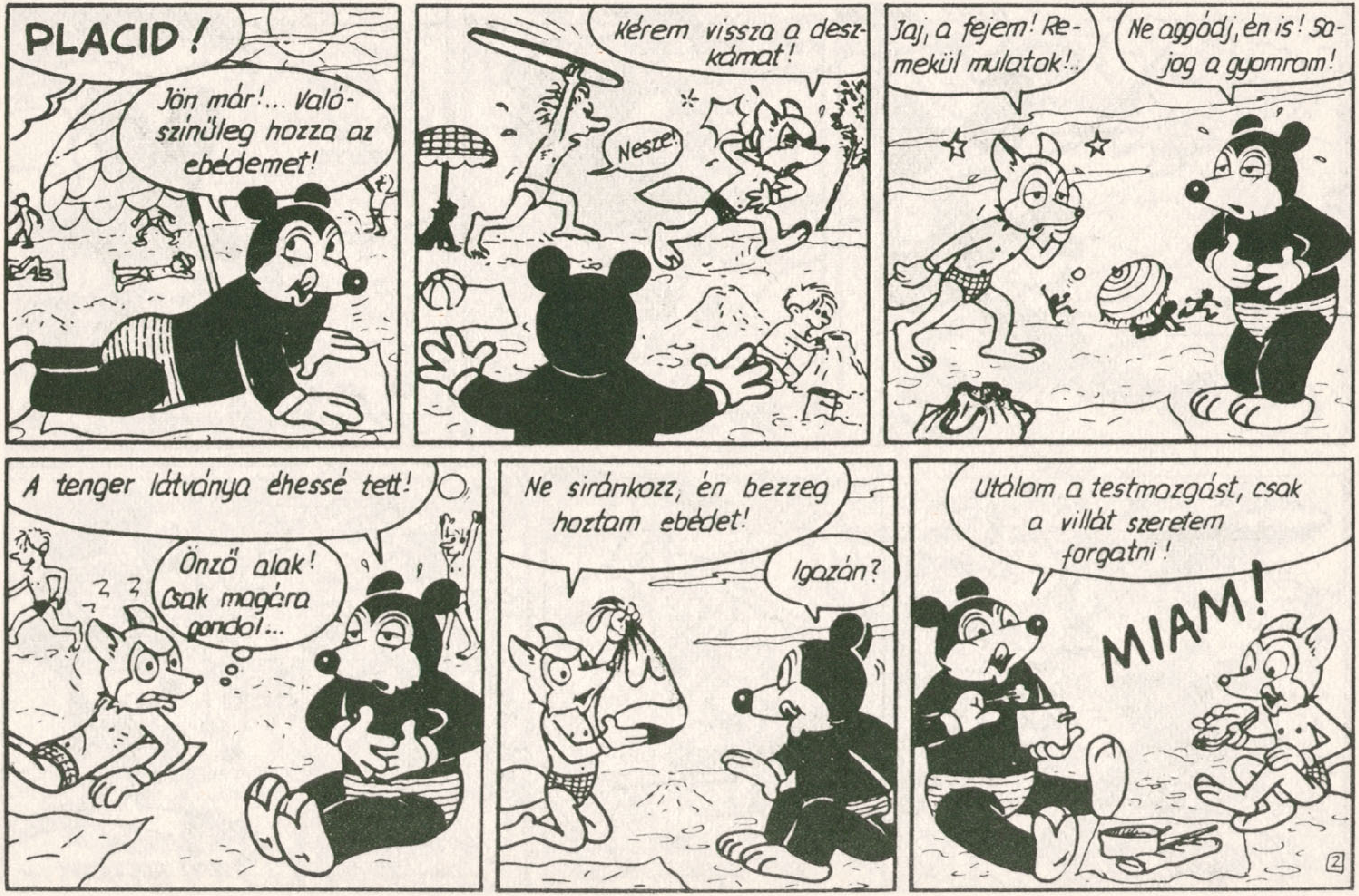
Placid és Múzó

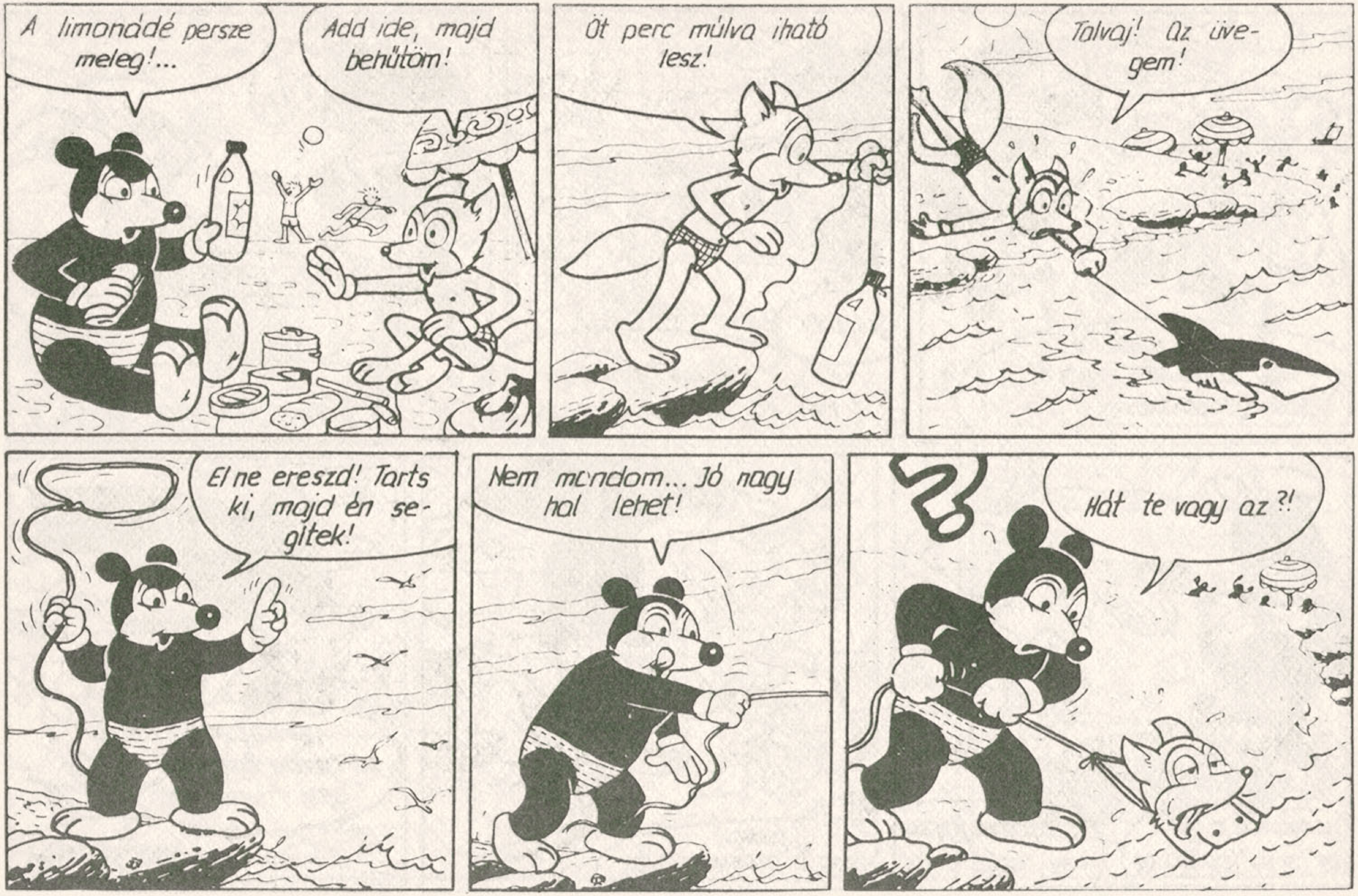
Hurrá, nyaralunk!

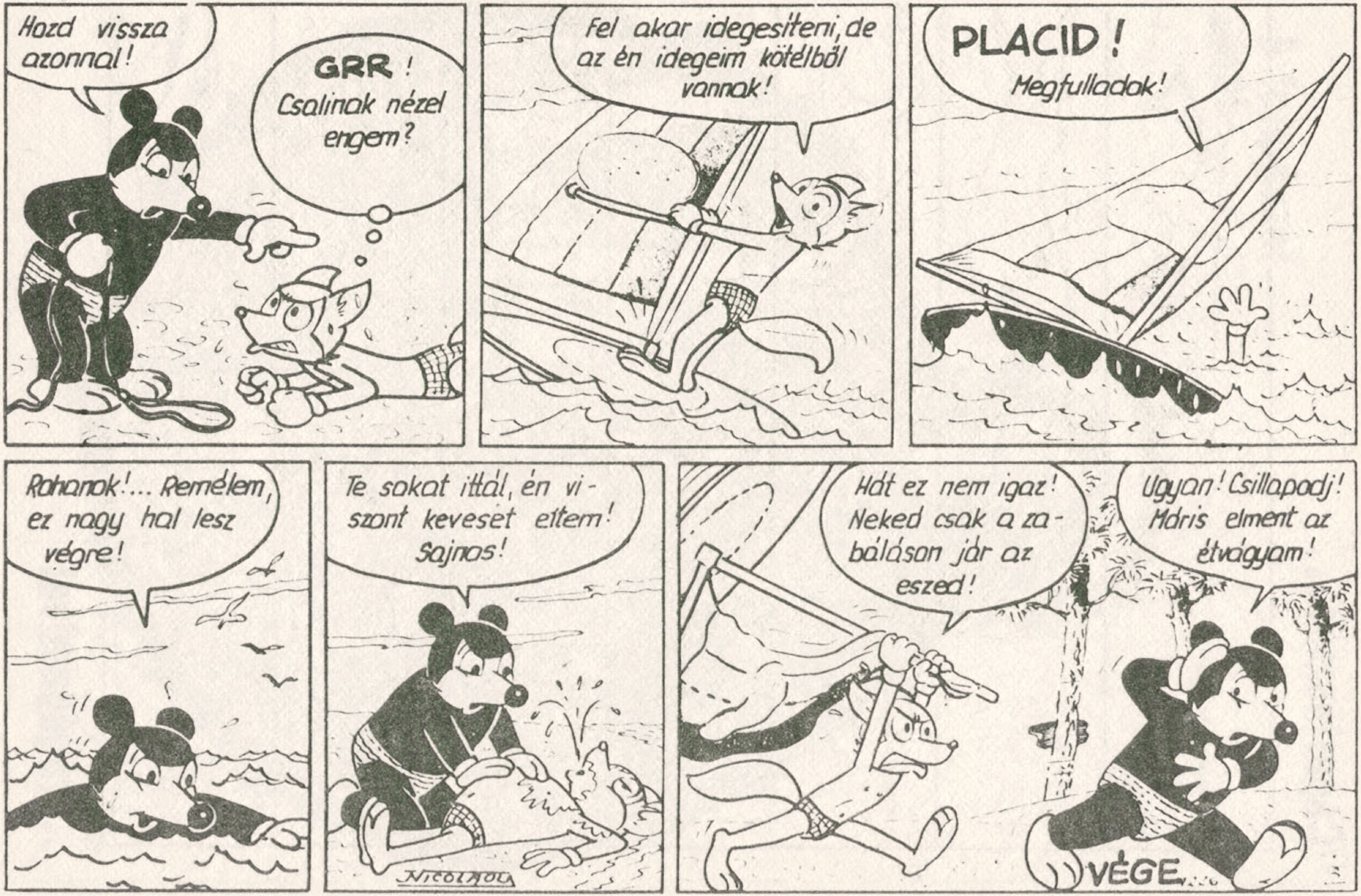

Hová lett Múzó?
VROUM!
PLACID!
Jelmezbálba készülsz?
Gyorsan, mert lenyel!
Ne izgulj! Itt vagyok! Vigyázz!
Kösz, Placid!
A hal meglógott!
Majd lesz hozzá egy-két kereset-len szavam!
VROUM
Legalább őt is elkapja az az óriási hal!...
VROUM!

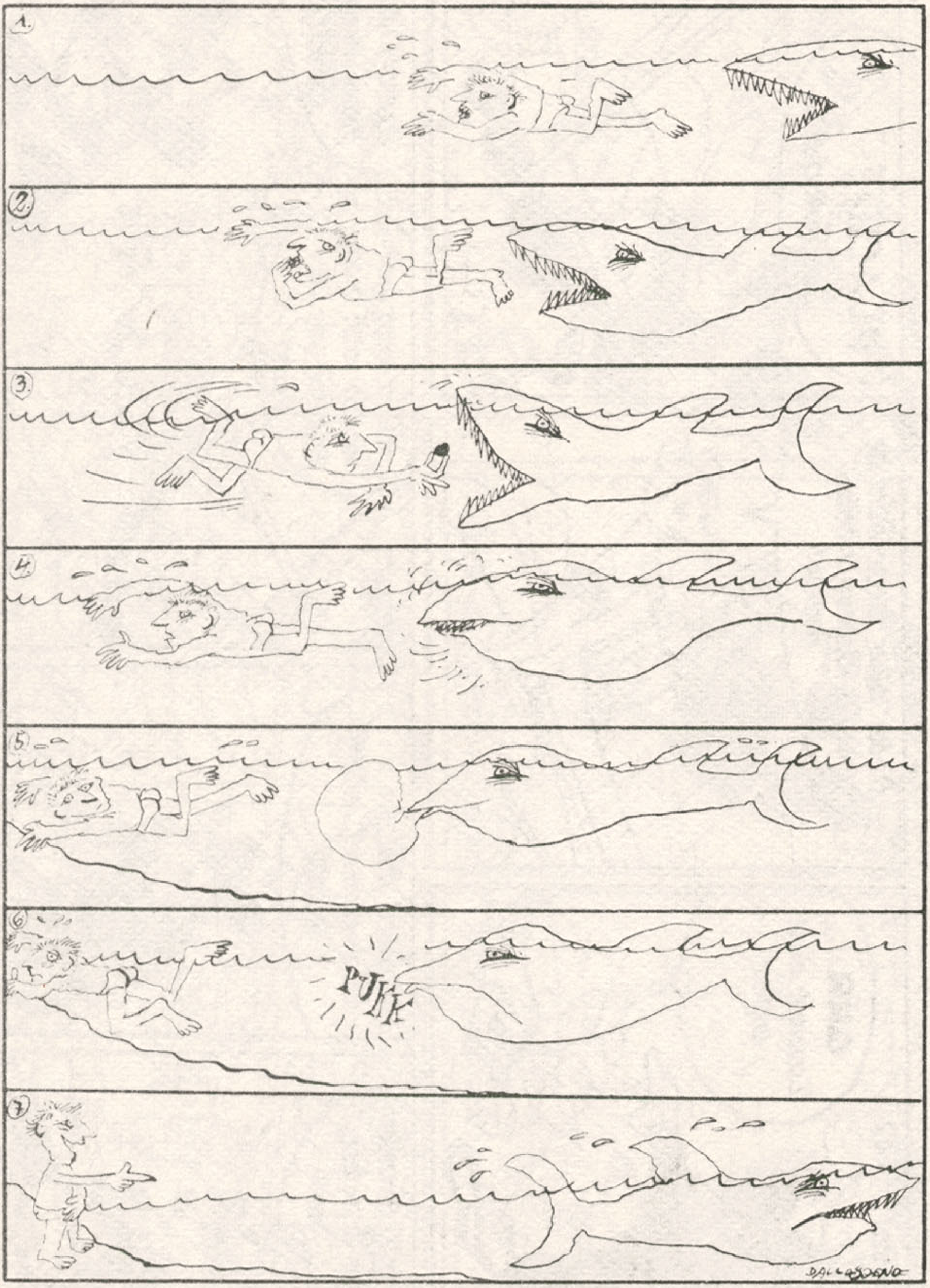

PLACID!
Úgy látszik, Múzó megtalálta a halat!
Segíts, felfalnak a rákok!
OUF!
Ezek is meglógtak!
A hullámlovaglás az igazi!
OH, PARDON!
AÏE!
Szerencsés fickó ez a Múzó... Mindig talál valami finom falatot. Halat, rákot...

PLACID!
Jön már!... Valószínűleg hozza az ebédemet!
Kérem vissza a deszkámat!
Nesze!
Jaj, a fejem! Remekül mulatok!..
Ne aggódj, én is! Sajog a gyomrom!
A tenger látványa éhessé tett!
Önző alak! Csak magára gondol...
Ne siránkozz, én bezzeg hoztam ebédet!
Igazán?
Utálom a testmozgást, csak a villát szeretem forgatni!
MIAM!

A limonádé persze meleg!...
Add ide, majd behűtöm!
Öt perc múlva iható lesz!
Tolvaj! Az üvegem!
El ne ereszd! Tarts ki, majd én segítek!
Nem mondom... Jó nagy hal lehet!
Hát te vagy az?!

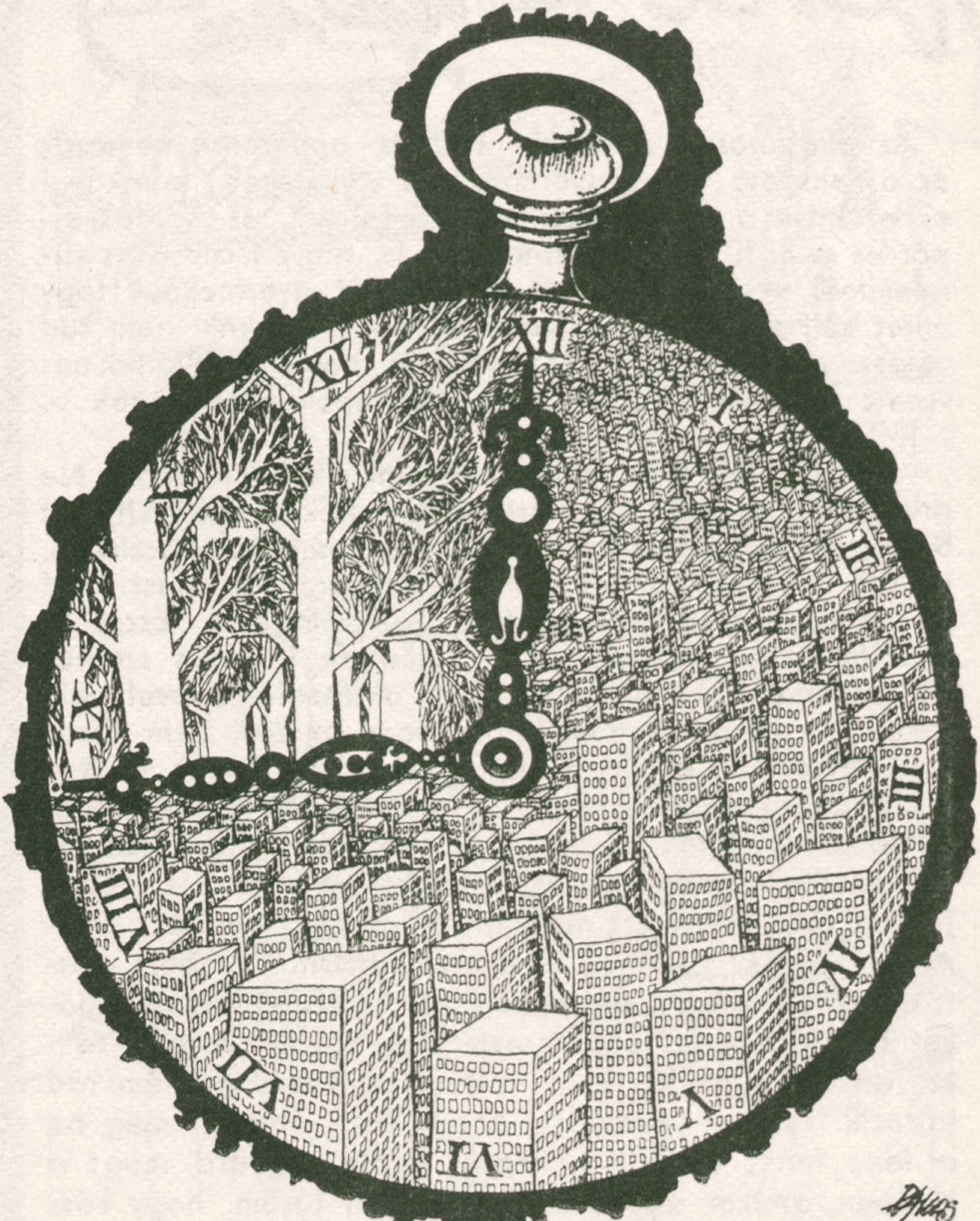

Hozd vissza azonnal!
GRR! Csalinak nézel engem?
Fel akar idegesiteni, de az én idegeim kötélből vannak!
PLACID! Megfulladok!
Rohanok!... Remélem, ez nagy hal lesz végre!
Te sokat ittál, én viszont keveset ettem! Sajnos!
Hát ez nem igaz! Neked csak a zabáláson jár az eszed!
Ugyan! Csillapodj! Máris elment az étvágyam!
VÉGE
NICOLAOU

Cápariasztás...

...rágógumival

A természet órái

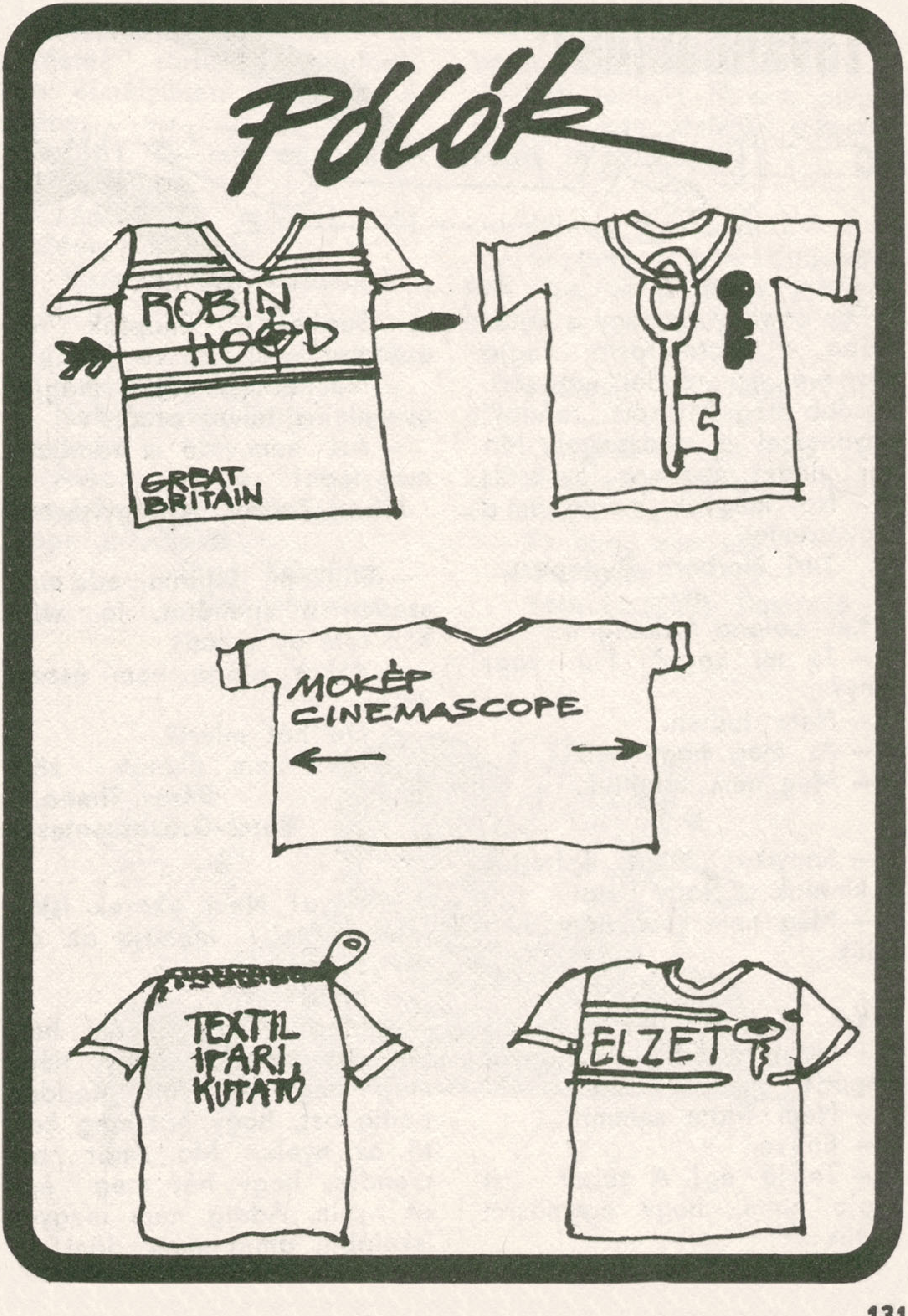
Nevel az apám

Az általánosan szülőnek nevezett apukának nemcsak az a feladata, hogy gyermekének verejtékes munkával előteremtse a mindennapi betevő falatot, az Adidas cipőt és a hi-fi tornyot, hanem az is, hogy iszonyatos türelemmel nevelje szeretett és imádott gyermekét. Hogy miért kell egy tizenéveshez türelem? Erre senki nem tud választ adni. Arra már könnyebben, hogy a szülőnek nevezett lény elviseléséhez miért kellenek kötélidegek...

ÍME:

– Gyere ide, édes fiam, beszélni akarok veled. Ne grimaszolj te taknyos, mert rögtön felképellek! Ülj le! Beszéljünk egymással, mint férfi a gyerekkel. Őszintén, nyíltan. Ha sérelem ér, mondd ki bátran, de most fogd be a szád, mert én beszélek. Ne bólogass! Ezzel az életben nem mégy semmire, különben is, nem szamár az én fiam. Azért hívtalak, hogy oktassalak, neveljelek. Vedd már észre, te tökkelütött, hogy az élet nem könnyű, de tarts ki elveid mellett a végsőkig. Tehát, ha valaki elgáncsol, üss vissza. Ha megdobnak kővel, dobj vissza mennykővel. Ne most, te szemtelen! Meg kell tanulnod illedelmesen beszélni, engedj másokat is szóhoz jutni. Csönd! Én most nevellek, te pedig nevelődsz. Bármilyen gonosz lelkűnek is látszol, hasznos embert akarok belőled faragni az emberiség számára. Neked a jövőt kell építened. Hogy az este hány tányért törtünk össze anyáddal, és én kivel voltam moziban, az nem rád tartozik. Te úgy nevelődsz, ahogy én mondom, még ha a fene fenét eszik is! Ezentúl pedig jegyezd meg: a jövőben, amikor éppen nevellek, nem tűröm, hogy közben verj, hiszen én mégiscsak az apád vagyok...!

Pólók
ROBIN HOOD
GREAT BRITAIN
MOKÉP
CINEMASCOPE
TEXTIL IPARI KUTATÓ
ELZET

Továbbadjuk!

Egy cowboy bemegy a kocsmába, a kocsmárosra fogja fegyverét és „rendel" egy sört. Később még két sört „rendel" ugyanezzel a módszerrel. Mikor mindet megissza így szól:

– Na, megyek, megtöltöm a fegyveremet.

Turi Norbert, Budapest

*

Két bolond beszélget.

– Te mi vagy? Fiú vagy lány?

– Nem tudom.

– Az meg hogy lehet?

– Még nem tanultuk.

*

– Sanyika! Miért építették a kínaiak a Nagy Falat?

– Még nem kérdeztem meg tőlük.

*

Két fiú beszélget:

– Hogy sikerült a magyar dogád?

– Nem írtam semmit.

– Én se.

– Te jó ég! A tanár azt fogja hinni, hogy egymásról lestük...

Havasi Balázs, Nyírbátor

– Segítség! Ellopták az autómat!

– Na, és sikerült megjegyeznie a tolvaj arcát?

– Azt nem, de a rendszámát igen!

Bihari Zoltán, Nyíregyháza

*

– Edukám, kisfiam, edd meg szépen a spenótot, jó színt kap tőle az arcod!

– Akkor pláne nem eszem meg.

– De hát miért?

– Mert nem akarok zöld lenni!

Béres Tímea, Barcs-Drávaszentes

*

– Anyu! Nem akarok iskolába menni – mondja az elsős Jancsi.

– Miért?

– Mert a tanító néni hétfőn azt mondta, hogy négy meg négy az nyolc. Kedden pedig azt, hogy hat meg kettő az nyolc. Ma már azt mondta, hogy hét meg egy az nyolc. Addig nem megyek iskolába, amíg nem dönt!

Nagy Csaba, Tiszaeszlár

Matekórán a gyerekek az emeletes törtekről tanulnak. Pisti elmélyülten rajzol a füzetébe.

– Pisti! Te mit csinálsz? – kérdi a tanár.

– Lépcsőket rajzolok az emeletes törtekhez.

Kara Vilmos, Szekszárd

*

Egy fiú és egy lány beszélget a játszótéri padon.

– Nekem okos férjem lesz! – mondja a lány.

– Akkor mégsem hozzám jössz feleségül! – hangzik vidáman a válasz.

Rigó Krisztina, Kazincbarcika

– Vettem egy háztartási robotot. Mos, főz, takarít!

– Az semmi! Nekem olyan robotom van, amelyik a kosztpénzt is előteremti!

*

– Mi az anatómia?

– Olyasmi, ami mindenkinek van, de a nőkön jobban látszik.

*

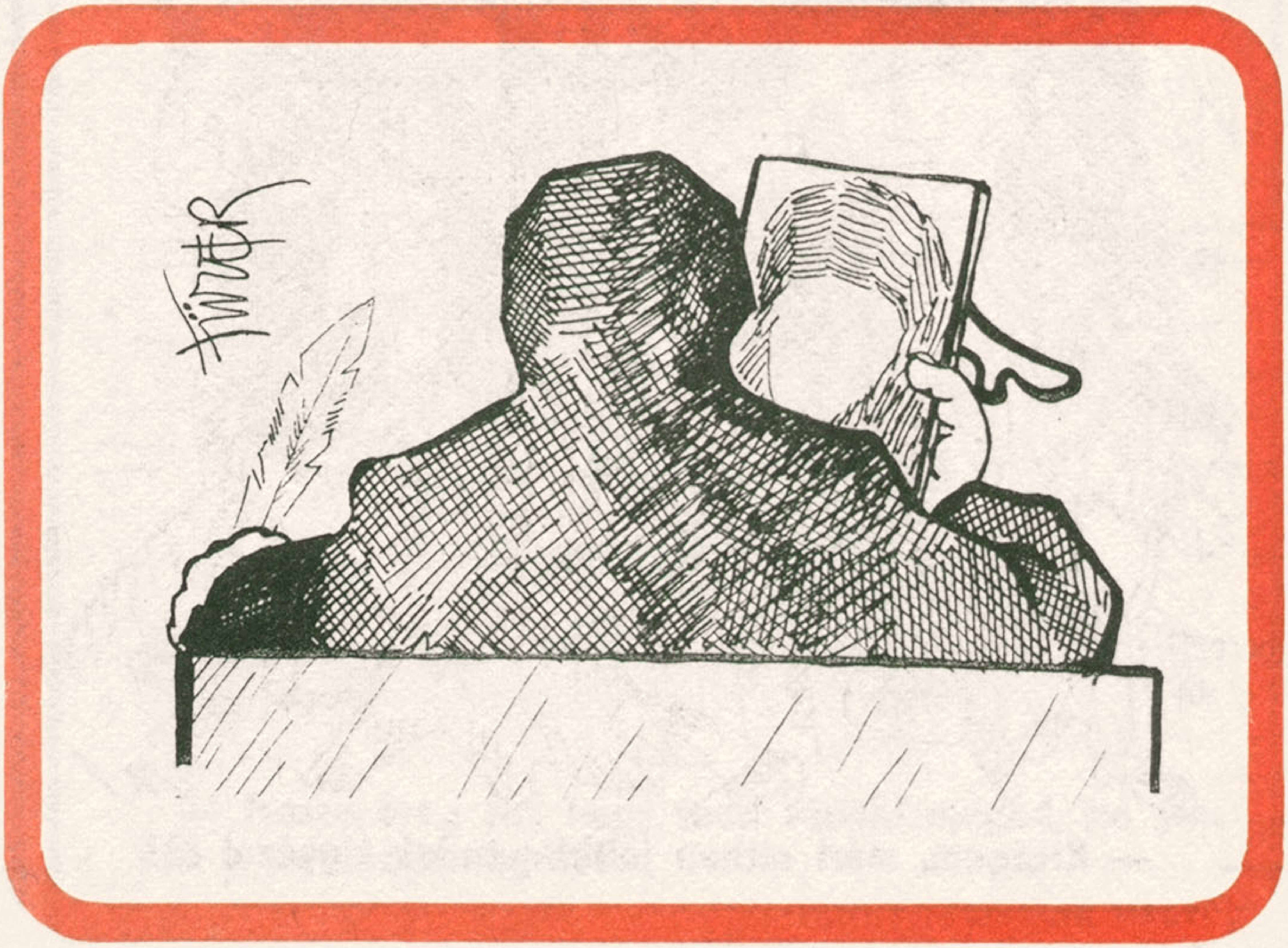
– Hallom, a férje válni akar.

– Ő igen, de én csak akkor válok el tőle, ha úgy hagy el, ahogy elvett.

– És hogy vett el?

– Özvegyen!

Tóth Erzsébet, Románia

– Gabika! Ne húzd a macska farkát!

– De hisz én csak fogom. Ő futna!

Breznyiczki Brigitta, Nyíregyháza

*

– Jancsika! Írj be magadnak magatartásból egy egyest, amiért beszélgettél!

– Tanító néni kérem, nincs itt az ellenőrzőm.

– Jó, akkor szorgalomból is írj be egyet!

Krisztof György, Mezőkovácsháza

– Nem lesz egy kicsit vékony az a fal? – kérdezi a leendő lakástulajdonos az építésvezetőtől.

– De uram! Hiszen erre még rájön a tapéta!

Darics Zoltán, Szombathely

*

– Ruhatervező szeretnél lenni, kisfiam?

– Nem. De miért kérdezed?

– Mert a táskádra az van írva: BIKINI.

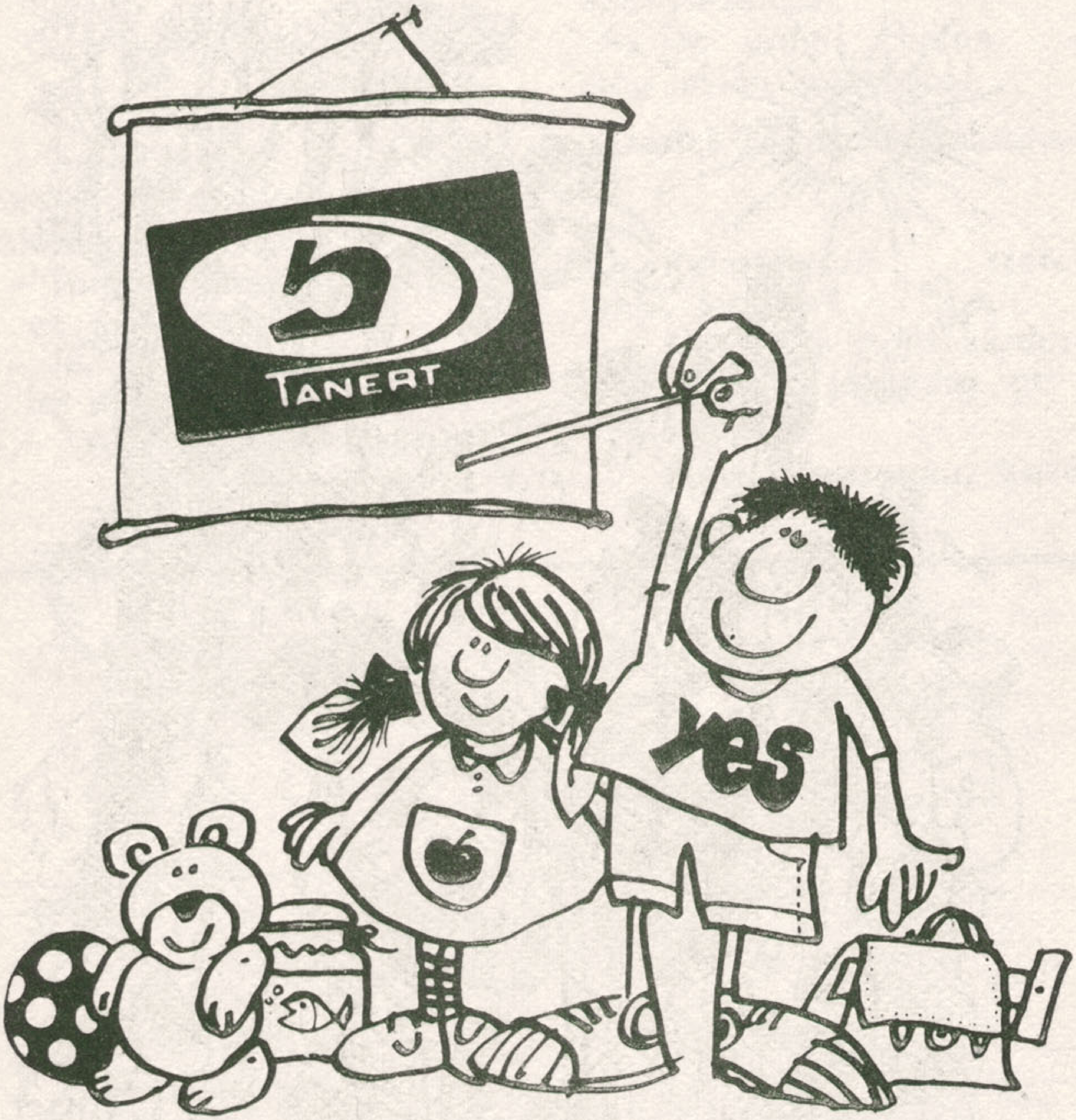
Panyi Zsuzsanna, Kazár

— Kivágom, mert otthon jobban tudok vigyázni rá!

— Nesze, öreg fiú, hogy tudd védeni magad, ha jönnek a természetrongálók.

TANERT
yes

Rajt!

Iskolába
TANSZERT,
sportruházati
cikkeket az
ÚTTÖRŐBŐL
CENTRUM
ÚTTÖRŐ ÁRUHÁZ

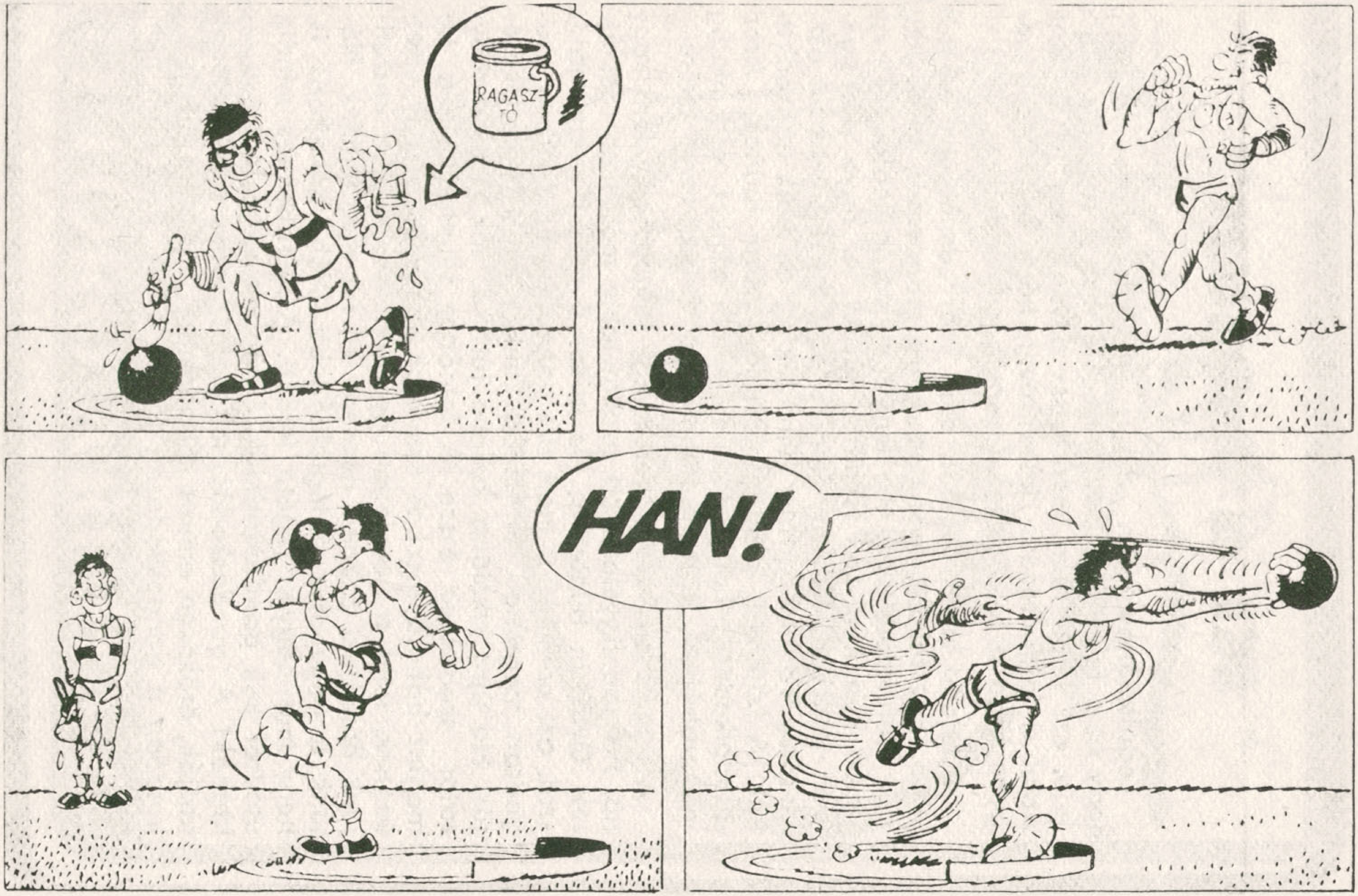
Ki a felnőtt?

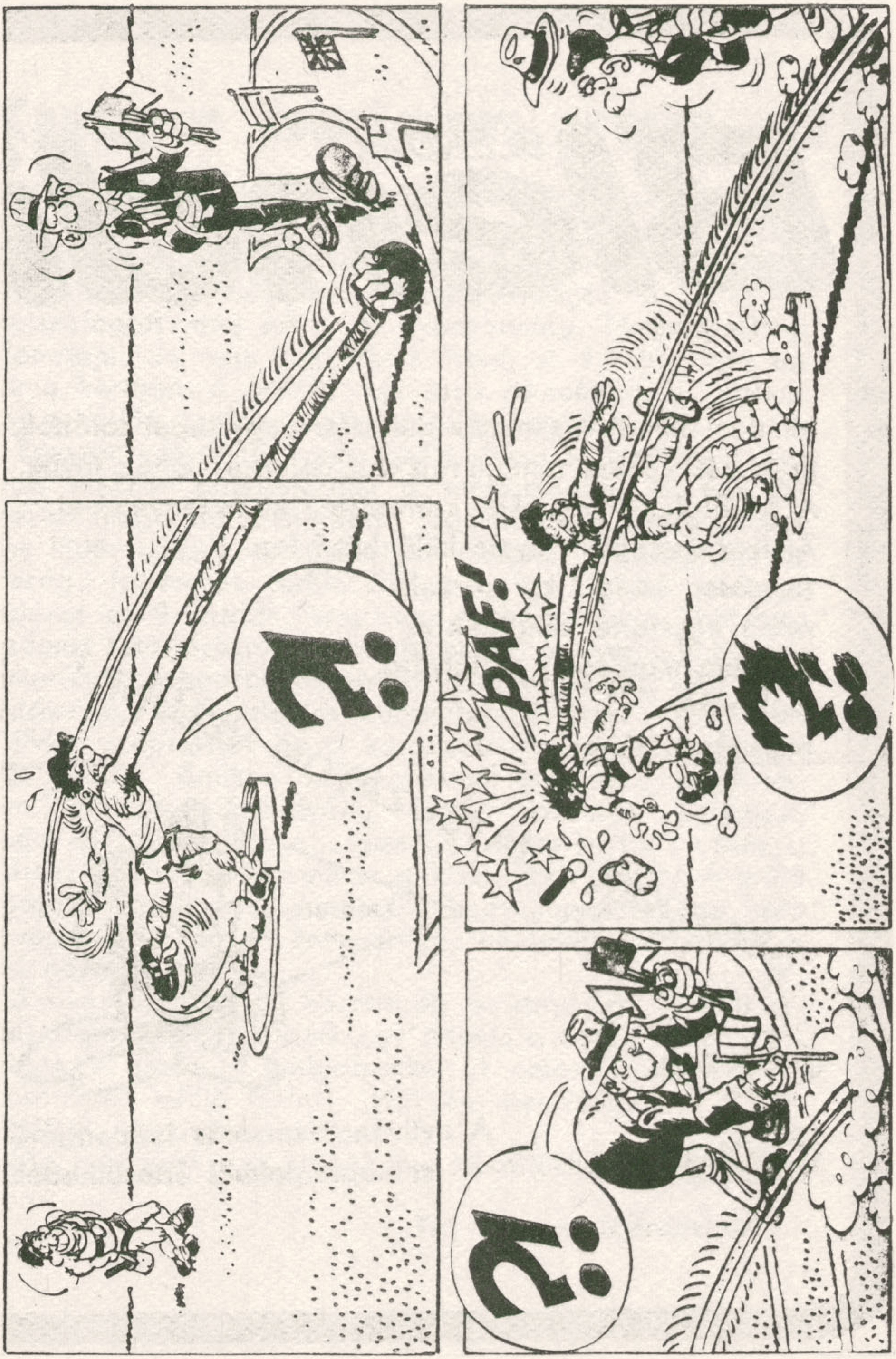
Legáltalánosabban azt a választ lehetne rá adni, hogy az a felnőtt, akinek ha felül van a lába, és alul a feje, ezt senki nem veszi rossz néven, mert rendelkezik azzal a legfontosabb jellemzővel, hogy felnőtt. De hogyan látja a felnőtteket egy még nem felnőtt:

A felnőtt olyan ember, akin már semmi sem nő tovább. Egy felnőtt már nem lehet magasabb, mert felül már befejeződött... A felnőttben az a legjobb, hogy többé már nem kell iskolába járnia. Az agya már egészen tele van. Ha egy felnőtt leül, a szék gyakran összetörik. Vannak sovány felnőttek is, de ezek nagyon ritkák. A felnőttek mindent mindig jobban tudnak. Azon gondolkodnak, hogyan kéne nevelni minket, és mindig megpróbálnak javítani bennünket, de ez ritkán sikerül.

A felnőtt egy öreg gyerek. Egy felnőtt vagy férfi vagy nő. Folyton figyelmezteti azokat, akik még nem felnőttek. Gyakran büntet is. De mikor ő csinál valami rosszat, azt nem látja, mert azt gondolja, ő felnőtt és nyugodtan megteheti. A felnőtteknek romlik az emlékezetük. Ha újra iskolába kellene járniuk, sok rossz osztályzatot szednének össze. A felnőttek tehetnek róla, ha megint háború lesz! A felnőttek legtöbbször úgy viselkednek, mint a neveletlen gyerekek. Mi azután igazodjunk hozzájuk. Szépen néznénk ki, ha megtennénk. Nálunk a nagypapa a legfelnőttebb. Néha sóhajtozik is, hogy már nagyon régóta felnőtt. A felnőtteknek mindig utódról kell gondoskodniuk, különben vége lenne a világnak! A gondoskodás munkáját nagyon fárasztónak tartják, örökösen emiatt sóhajtoznak, s közben mégis állandóan a gondoskodáson jár az eszük. Ezek után nem tudom: legyek felnőtt, vagy maradjak örök gyermek?

Az izompacsirta

?!
PAF!
?!

Kutya bajom van...!

Végre! Végre itt a nyár, és mivel javítottam matekból (most már csak oroszból és fizikából bukok!), kaptam egy kiskutyát. A kiskutyám, azaz Amazóniai Arnold körülbelül 60 kg súlyú, és 1,5 méter magas. A 30 cm-es metszőfogait még nézni is gyönyörűség. Megpróbáltam idomítani, de nem sok sikert értem el. Miután kint lakik a kertben, a postás már csak páncélban és puskával a vállán hajlandó kihordani a leveleket.

Egyszer véletlenül megszökött. Nem a postás, a kutyus. Amikor bejelentettük a rendőrségen, és egy őrmester megtudta a méreteit, csak nevetett. Ma már csak egy különleges készülékkel tud nevetni. Riadóztatták az ország fegyveres erőit, de még így is csak vadfogó hálóval és 9 altató lövedékkel tudták elfogni. Másnap apámat letartóztatták, mert felmerült a gyanú, hogy egy terrorista csoporttól vásárolta a kiskutyámat, akit ettől kezdve egy bombabiztos bunkerban őriztek.

Ekkor szállítottak be a kórházba. A mandulámat akarták kivenni. Amikor megkérdeztem anyámat, hogy velem jöhet-e a kiskutyám, anyám sátánian kacagott, majd elszállították a „csendes intézménybe". Már a műtőszékben ültem, amikor a kiskutyám betörte a műtő ajtaját. Mondom az orvosnak, hogy vigyázzon, de csak nevetett. Ma már ő is csak egy különleges készülékkel tud nevetni...

Amikor apámat (a börtönből) és anyámat (a diliházból) kiengedték, kaptunk egy papírt, a károkról: 1 rendőrtiszt, 9 altató, 1 betonbunker, 1 orvos, 1 műtő. Öszszesen: 23 millió forint! „Hát én megfojtom ezt a kutyát!" – mondtam nevetve.

Ma már csak egy különleges készülékkel tudok nevetni...

Tar Ferenc, Nyíregyháza

Nézd meg jól, és lapozz a 153. oldalra!

A szülő nem a suliba való!...

Pazar apuka belépett a térképkamrába. Tudniillik a szülői értekezletet hányaveti módon előbb otthagyta, mint ahogyan „Oroszlánszívű Richárd" oszifő azt befejezte volna. A tévedésben persze az is közrejátszott, hogy az osztályterem ajtaja és a térképkamra befedésére szolgáló szerkezet tökéletesen egyforma, egyszínű volt. (De hát miért nem írták ide is ki, hogy szülőnek belépni – bezuhanni – tilos!)

Ezután a kis Popladek Amál mamája vetette el a súlykot, mert azt kívánta, hogy az amúgy is nyugtalan és gyengén tanuló gyereket fogja meg a tanári kar. De ebben a rohanó világban a tantestület még felkérésre sem ér rá fogócskázni Popladekkel.

Kormorán Konrádról is ezen az estén derült ki, hogy mulasztott. (Elmulasztotta az ellenőrzőben hamisítással igazolni az e havi lógásait.) Ezért édesapja, aki a Főspednél zongoraszállító volt (azelőtt súlyemelő), dalra fakadva indult hazafelé. Többben esküdtek arra, hogy az ismert dallamhoz, amit dúdolt, az alábbi szöveget rögtönözte: „Tíz pár pofon egyvégből ... de egyvégből ..." (Úgy látszik, az apukának dalból volt a lelke.)

„Oroszlánszívű" úgy bánt velünk, mintha fémből lennénk, és galvanizálni kellene minket ... alaposan bemártott a szülők előtt!

S a szülők dolgozni kezdtek! Az osztály összességében kapott: két hét eltiltást a tévé és a szerelmese nézésétől. Minden magnót elzártak ... előbb a kikapcsológombnál ... aztán a szekrénybe. Senki nem mehetett sehova. (Én ezt komolyan vettem és a suliba sem mentem be.) Személyes haragomban a biológiakönyvben leöntöttem az oroszlán fényképét, és azóta is borzadály tölt el minden Richárd név hallatán.

Különben is, mi ez a hülyeség ... ez a szülői értekezlet? A szülők már igazán megtehetnék, hogy ellógjanak helyette egy moziba ...!

panda prim
a kedvenc fagyim!
VESZPRÉMI TEJ

MÓKÁS...

Zolikát elküldi édesanyja gyufáért.

– Vigyázz, kisfiam – köti lelkére az anyja –, nehogy becsapjanak! Amit én vettem tegnap, annak mindnek lepattogzott a feje, meg se lehetett gyújtani!

Fél óra múltán diadalmas arccal ad át a gyerek egy doboz gyufát:

– Ebben minden szál jó. Kipróbáltam! **Kelemen Péter, Érsekvadkert**

*

Peti rosszalkodik az iskolában, a tanító néni büntetésül a következőt szabja ki: ötvenszer írja le, „Órán figyelek, és nem zavarom a tanítást!

Peti otthon villámgyorsan el is kezdi, mire az édesanyja megjegyzi:

– De csúnyán írod, kisfiam!

– Ne törődj vele anyu, ez még csak a piszkozat!

PECH

– Ez a köszönet. A fiam négy évig tanult, kitűnően vizsgázott, és akkor most vidékre akarják helyezni.

– Mit tanult? Mi a foglalkozása?

– Agronómus.

ESKU

– Ugye, apád segített megírni a házi feladatot?

– Szó sincs róla, tanár úr, dehogyis segített!

– Megesküszöl rá, hogy nem segített?

– Természetesen. Esküszöm, hogy egyedül csinálta!

ORVOSCSEMETE

– Tegnap elvitt a papám autózni – meséli az orvos kisfia a pajtásainak. – És olyan izgis volt.

– Mi volt benne izgis?

– Hát az, hogy minden autót megelőzött az apu. De aztán minket is megelőzött egy kék kocsi. Kiszállt belőle egy rendőr bácsi, megállította a papát, és felírt neki egy receptet!

*

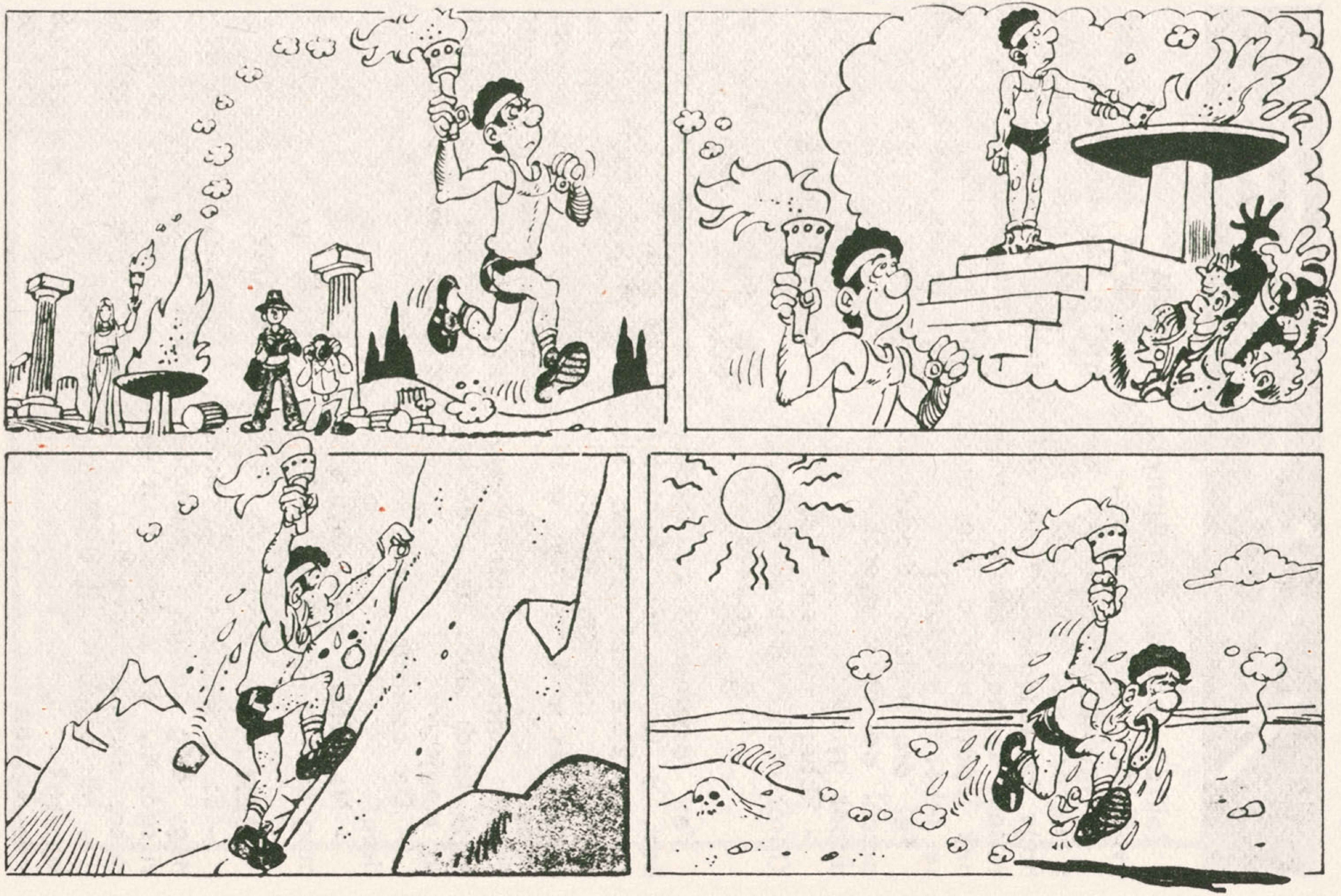
TALÁNY

– Mibe őrült bele az ausztráliai törzsfőnök?

– Abba, hogy új bumerángot vett, és nem tudta eldobni a régit.

Halász Zoltán, Pilisvörösvár

Szöul, íme megjöttem...

¿?
martial

Illés Béla mesélte

– 1954 elején néhány napot Gallyatetőn töltöttem, egyidőben **Kodály Zoltán**nal. Kodály meghívott a szobájába délutáni teára. Nagyon barátságosan fogadott.

– Elolvastam a Honfoglalás című regényét. Higgye el nekem, 1945 óta ez az első igazi regény, amit magyar író írt."

Büszkén kihúztam magam, boldogan mosolyogtam. De nem sokáig, mert Kodály rövid szünet után folytatta könyvem értékelését:

– Kár, nagyon nagy kár – mondta –, hogy ez a regény, ez az egyetlen igazi regény is... nagyon rossz.

*

– Amikor **Heltai Jenő** elolvasta Kárpáti rapszódia című regényemet, a könyvnek egy megállapításánál fennakadt. Nem tudta, hogyan értse, és mit csináljon vele. Erről a mondatról van szó: „Az igaz ember akkor is hű marad a zászlóhoz, ha a zászlórúddal fejbe vágják."

– Szép mondás! – állapította meg Heltai. – Nagyon elmés, és eredeti. Csak éppen azt nem értem, hogy az igaz embert miért kell a zászlórúddal fejbe vágni?

*

– **Barabás Tibor**, amikor egy ízben fölöttébb barátságtalan és – meggyőződésem szerint – nagyon igazságtalan kritikát kapott az egyik budapesti napilapban, nagyon sötét képet festett írói sorsáról, munkája értékének és az érte kapott elismerésnek az aránytalanságáról.

– Tibor – mondottam neki, miután végighallgattam –, üldözési mániád van!

Csodálkozva nézett rám, és egy kissé talán haragosan. Aztán elnevette magát:

– Igazad van, Béla! – mondta. – Üldözési mániám van, de üldöznek is!

*

G. B. Shaw egyszer arról beszélt, hogy milyen nehézségei voltak kezdő író korában.

– Első regényemet kereken hatvan könyvkiadó utasította vissza. Már csak úgy tudtam postaköltséget szerezni, hogy – nyár lévén – elzálogosítottam a télikabátomat. Azután mikor a regény megjelent (talán ismerik, Egy boxbajnok története), a könyv kereken hat-

van kiadást ért meg. Így azután egész életemben anyagi gondjaim voltak. Ifjú korombban nem tudtam, miből éljek, most pedig nem tudom, mit csináljak a pénzzel?

*

Éppen Moszkvában éltem, amikor **Shaw** odalátogatott. Elvitték egy gyermekotthonba is, és mivel nagyon jó kedve volt, megkockáztattam egy tréfát:

– Mester – mondtam –, amikor Ön vitatkozik, valahogy jobban hasonlít az önről készült karikatúrához, mint a fényképeihez.

– Tudom – felelte Shaw. – Én ugyanis hetvenöt esztendő óta olyan világban élek, amely alig több szánalmas karikatúránál. Mint okos ember – legalább külsőségekben – alkalmazkodom.

Apróhirdetések

BERE-CSERE

Összecsukható esernyőmet kinyithatóra cserélem! Jelige: ESŐ.

Számlap nélküli órámat, aminek a szíja is hiányzik, elcserélném alig használt papírzsebkendőre! Jelige: „Időm, mint a tenger".

45 éves, jó megjelenésű, csinos, kissé ideges természetű anyósomat nyugisabbra cserélném. Jelige: „A Boszorkány megkeseríti Juliska életét!"

Kifogyott Fa dezodoromat üres Credora cserélem. Jelige: „Tisztaság egész egészség".

Magyar és töri felszerelésemet kubai szótárra cserélem. Jelige: „Nyelv a lelke mindennek".

ÁLLAT-CSERE

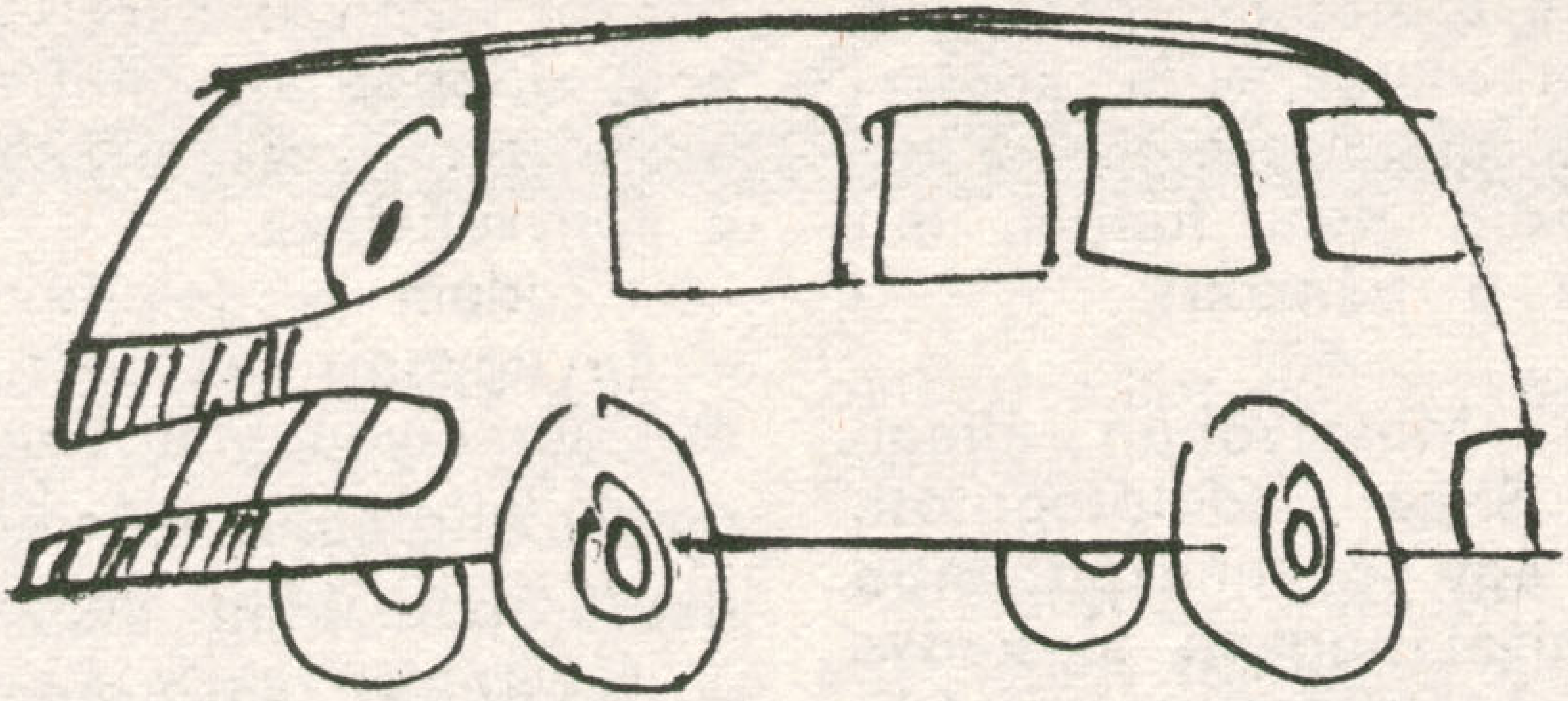
Zöld kanári madaramat lilára cserélem. Jelige: „Különös ízlés".

Idétlen húgomat majomra cserélem. Jelige: „Fő a változatosság".

VALAKIT KERESUNK:

Keresem azt a lila inges, zöld nadrágos, piros svájcisapkás, sárga szandálos fiút, aki 1986. III. 4-én a büfében vett nekem egy egész pogácsát. Jelige: „Szeretlek, te őrült, gyere vissza!"

Jó megjelenésű, fizkémben jártas, lehetőleg manöken típusú, hímnemű tanulópárt keresek. Jelige: „Tanulni, tanulni, tanulni!"

Az autóbusz

Az autóbusz négylábú állat, kérődző, patás. Leginkább varacskosdisznó és levelibéka keverékére hasonlít. Kizárólag utasokat fogyaszt. Védett, csak számozott példányok mászkálnak a városokban. Ragadozó, általában nappal vadászik, bár némelyik példány éjszaka indul zsákmányszerző útra.

Néha kicselezi táplálékát, az utast. amely, érthetetlen módon valósággal felkínálkozik neki zsákmányul. Bizonyos tábláknál a ragadozó megáll, hívja áldozatát. Az rohan, egészen kifullad, de mielőtt besétálhatna — beugorhatna — a ragadozó gyomrába, az áldozat orra előtt az állat összecsukja a pofáját, amely úgy hat, mint valami automata ajtócsapódás.

A ragadozó testi felépítése meglehetősen különös. A hátsó patáit is elöl hordja. Annak segítségével repíti az utast testének belsejében a nagy gyomor egyik végéből a másikba.

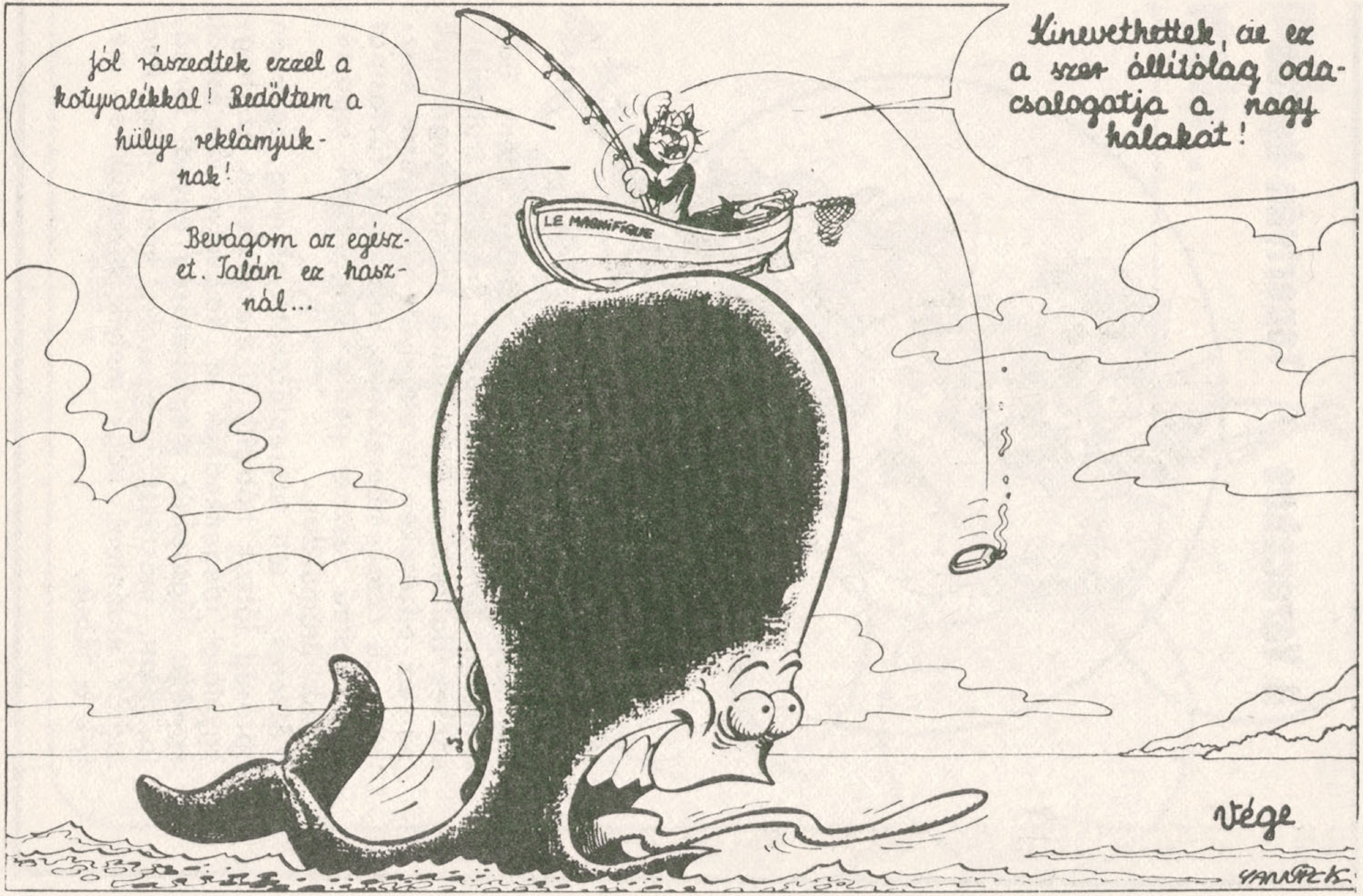
A többi ragadozóhoz képest hatalmas állat elpusztult példányait megvizsgálták. Agyat egyikben sem találtak. A fajt mégsem fenyegeti a kihalás veszélye. Ellenkezőleg. Egy-egy példány matuzsálemi kort ér meg, és a faj szaporodik. **Nagy Tamás, Budapest**

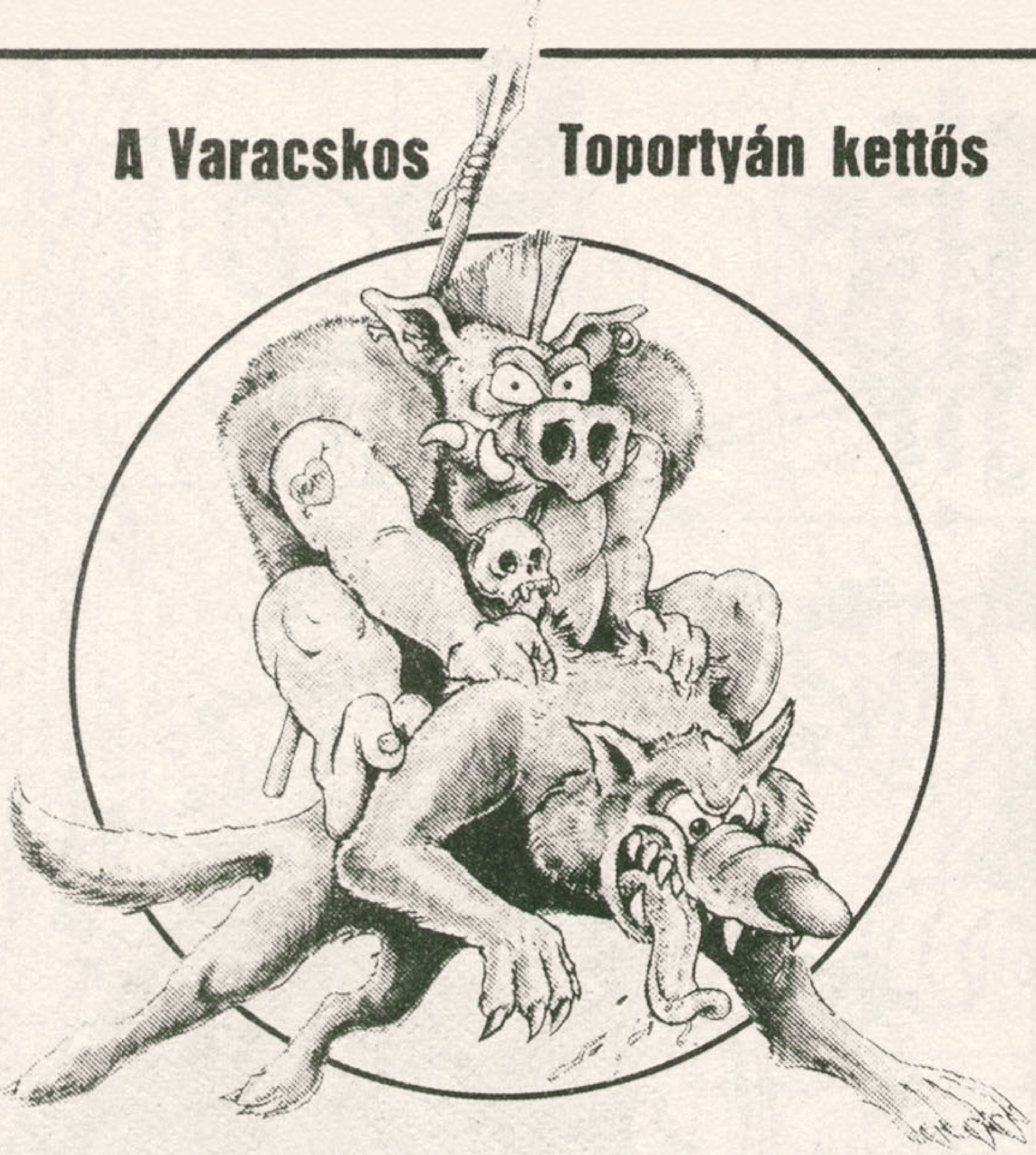
Mi hiányzik erről a képről?

Herkules horgászik

Jól rászedtek ezzel a kotyvalékkal! Bedőltem a hülye reklámjuk-nak!
Bevágom az egészet. Talán ez használ...
Kinevethettek, ám ez a szer állítólag odacsalogatja a nagy halakat!
LE MAGNIFIQUE
Vége

A Varacskos Toportyán kettős

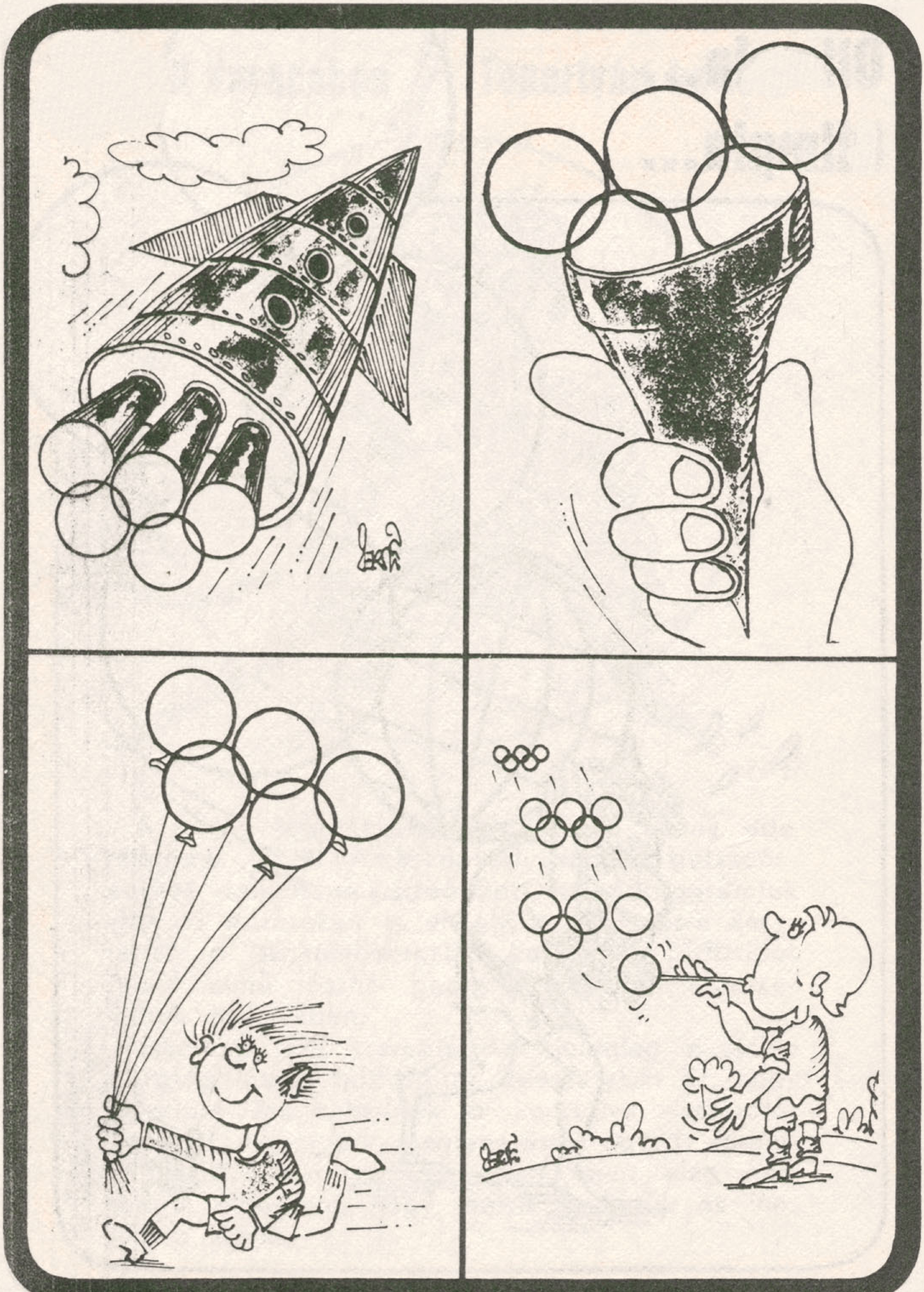

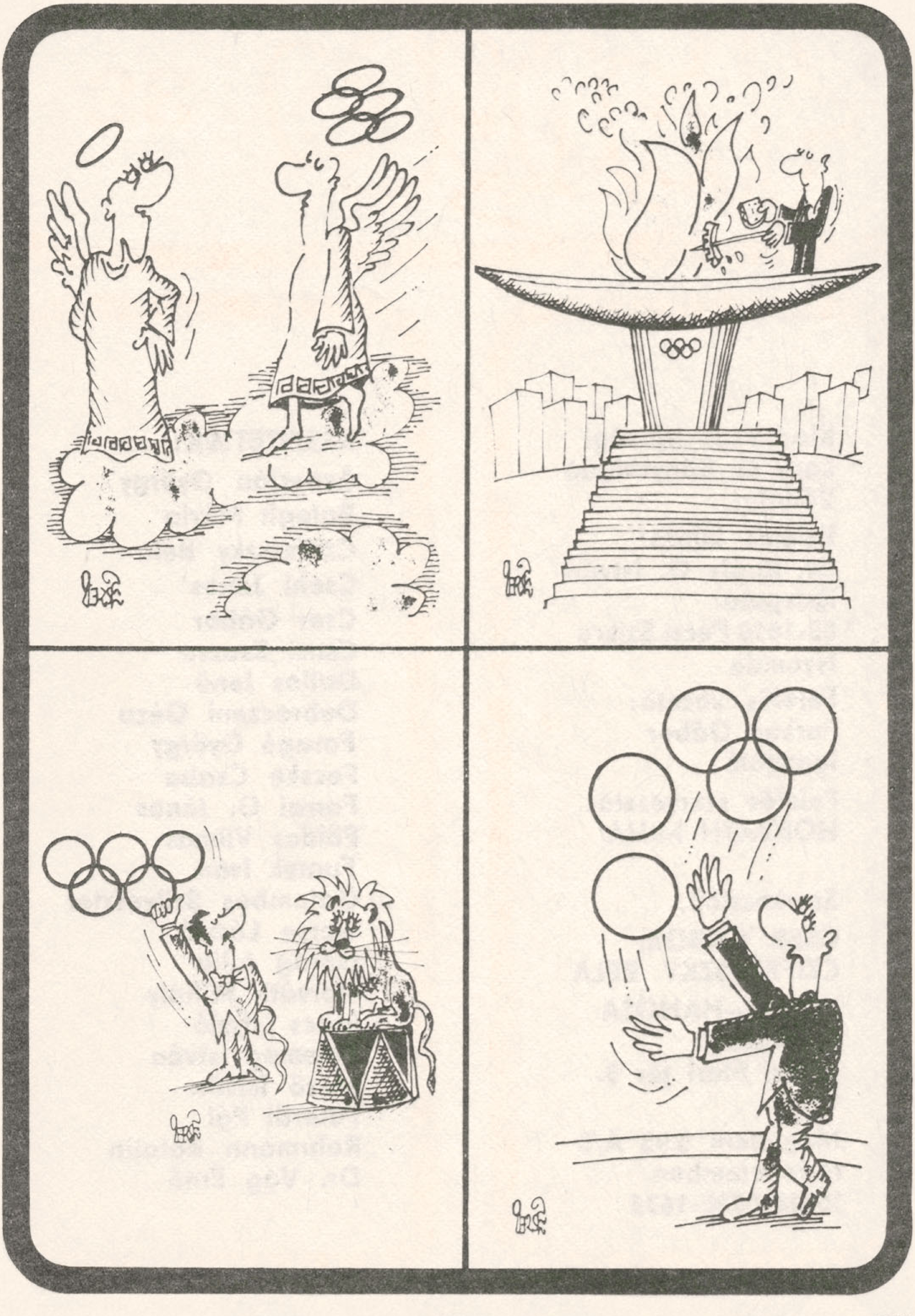
A bájos jégtánckettős a közelgő idény üde színfoltja lehet. A középkori francia trubadúr-énekek dallamára összeállított szabadprogramjuk már az edzéseken is elmélyült sziszegésre késztette a szakembereket, a „Lovagolok fűzfasípot fújva" című résznél pedig kifejezetten toporzékoltak örömükben.

Sikeres téli szereplésüket jelenleg egyetlen apróság látszik hátráltatni, nevezetesen az, hogy egyelőre idegenkednek a korcsolya viselésétől. Egyrészt végtagjaik meglehetősen egyedi formája miatt, másrészt meg azért, mert még nem tudták eldönteni, hogy melyik a kezük és melyik a lábuk.

Olimpia...
Olimpia...

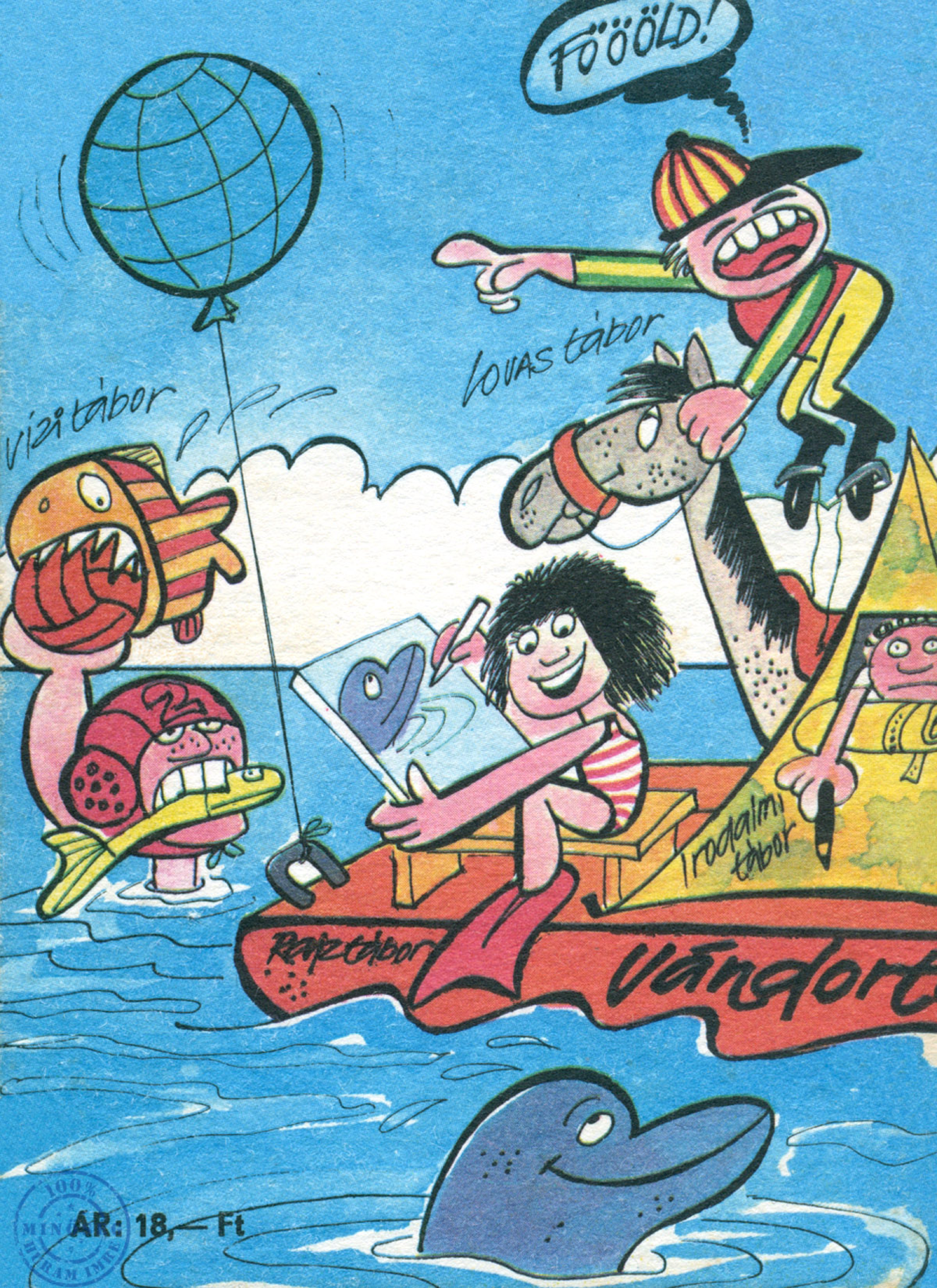

Hahota 32

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Dr. Király G. István igazgató
88-1610 Pécsi Szikra Nyomda
Felelős vezető: Farkas Gábor igazgató
Felelős szerkesztő: HORVÁTH MIHÁLY
*
Szerkesztők:
CSER GÁBOR, CZIFFERSZKY BÉLA
PAJTÁS–HAHOTA
Budapest, Jászai Mari tér 5.
1397
Megjelent 5,95 A/5 terjedelemben
ISSN 0230-1636

KÉSZÍTETTÉK:
Asperján György
Balogh Mária
Czifferszky Béla
Csehi János
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Dallos Jenő
Debreczeni Géza
Faragó György
Fecske Csaba
Forrai G. János
Földes Vilmos
Funtek Iván
Galambos Szilveszter
Gerse László
Görög Júlia
Horváth Mihály
Ipacs László
Kelemen István
Mező István
Peterdi Pál
Rohrmann Katalin
Dr. Vág Ernő

ÁR: 18,— Ft